

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

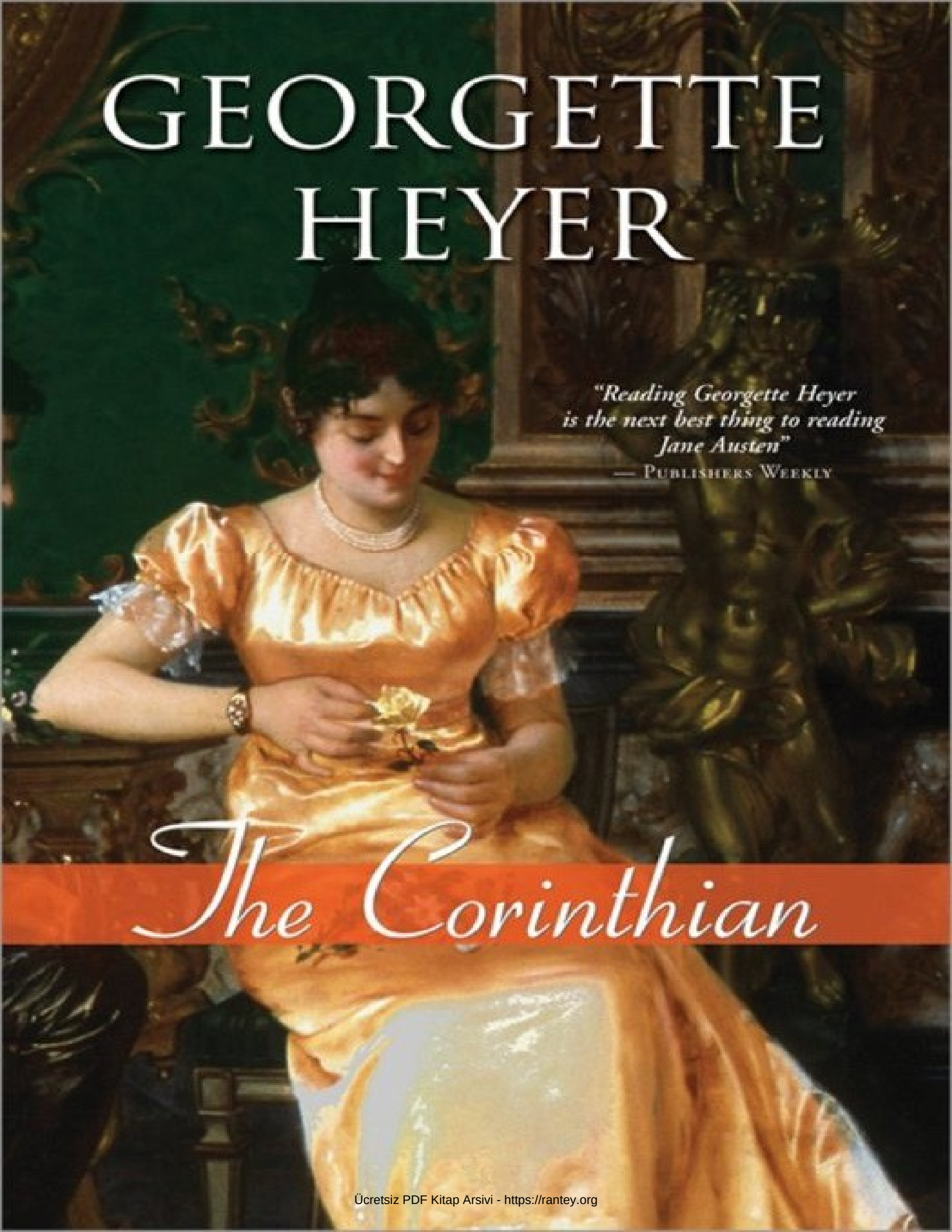
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GEORGETTE HEYER

A woman with dark hair, wearing a bright orange Regency-style dress with puffed sleeves and a pearl necklace, is seated and looking down at a small yellow flower she is holding in her hands. The background is a dark, ornate interior with green patterned wallpaper and a large, dark, ornate chair.

*"Reading Georgette Heyer
is the next best thing to reading
Jane Austen"*

— PUBLISHERS WEEKLY

The Corinthian

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Korintliler
Georgette Heyer
1941

Bölüm 1

Sör Richard Wyndham'ın St James's Square'deki evinin sarı salonunda, onaylamayan bir uşak tarafından içeri alınan iki bayan ve isteksiz bir beyefendiden oluşuyordu. Yaşı otuzun üzerinde olmayan, ama ne yazık ki şişmanlamaya meyilli olan beyefendi, uşağın onaylamadığını hissediyor gibiydi, çünkü bu saygın kişi iki bayandan büyüğüne Sör Richard'ın evde olmadığını söylediğinde, ona küçümseyici bir bakış fırlattı, bir kraliyet asilzadesinin bir uşağa bakışına hiç benzemiyordu, ama çaresiz bir adamın diğerine asırlık bakışı gibiydi ve yalvaran bir tonda şöyle dedi: 'Peki, o zaman, sizce de öyle değil mi, Leydi Wyndham-? Louisa, daha iyi olmaz mıydı-? "Yani, içeri girmenin bir faydası yok, değil mi aşkım?

Ne karısı ne de kayınvalidesi bu korkakça konuşmaya aldırış etmedi. "Kardeşim dışarı çıktıysa dönmesini bekleyeceğiz," dedi Louisa hızlıca.

Leydi Wyndham, "Zavallı babanız ne zaman istense hep dışarıda olurdu," diye yakındı. 'Richard'ın her geçen gün ona daha çok benzediğini görmek beni çok etkiliyor.

Solmakta olan aksanları o kadar ağlamaklıydı ki, oğlunun kapısının eşiğinde gözyaşlarına boğulması muhtemel görünüyordu. George, Lord Trevor, ince, eldivenli bir elinde tuttuğu mendili tedirginlikle fark etti ve iki hanımın ardından eve girmeye başka bir itirazda bulunmadı.

Leydi Trevor tüm ikram tekliflerini reddederek, ebeveynini Sarı Salon'a götürdü, saten bir kanepeye rahatça oturttu ve gerekirse bütün gün St James's Meydanı'nda kalmaya niyetli olduğunu açıkladı. George, kayınbiraderinin evine döndüğünde ailesinden bir heyeti orada bulduğunda neler hissedeceğini çok iyi bildiğinden, üzüntüyle şöyle dedi: 'Biliyor musun, bence gitmemeliyiz, gerçekten gitmemeliyiz! Yarısından fazlası hoşuma gitmiyor. Keşke kafanıza taktığınız bu fikirden vazgeçseniz.'

Lavanta rengi çocuk eldivenlerini çıkarmakla meşgul olan karısı ona hoşgörölü bir küçümseme bakışı fırlattı. "Sevgili George, eğer Richard'dan korkuyorsan, seni temin ederim ki *ben* .

Ondan korkuyorum! Hayır, kesinlikle! Ama yirmi dokuz yağındaki bir adamın iğlerine karığılmasından hoşlanmayacağını düğünmenizi dilerim. Ayrıca, büyük olasılıkla bunun benimle ne ilgisi olduğunu merak edecek ve eminim ona söyleyemem! Keşke gelmeseydim.'

Louisa, lordunu demir bir sopayla yönettiğinden, bu sözün cevaplanmaya değmeyeceğini düşünerek görmezden geldi, ki gerçekten de öyleydi. Yakışıklı bir kadındı, yüzünde büyük bir kararlılık ve neşeli bir pırıltı vardı. Yazlık tüllerin bir hanımefendinin vücudunun tüm cazibesini ortaya çıkarması gerektiğini buyuran modanın zirvesinde değil belki ama büyük bir zarafet ve nezaketle giyinmişti. Çok iyi bir vücuda sahip olduğu için, yüksek belli, dekolteli ve küçük puf kollu elbiseler ona çok yakışıyordu; hatta dar pantolonlardan çok daha iyiydi ve uzun kuyruklu bir palto da kocasına yakışıyordu.

Moda George'a karşı pek nazik değildi. Geyik derisi pantolonu ve çizmeleriyle çok iyi görünüyordu ama ne yazık ki züppeliğe düşküdü ve arkadaşlarıyla akrabalarını üzüyordu

Her türlü abartılı kıyafeti benimseyerek, kravatının düzenine Bay Brummell'in kendisi kadar zaman harcayarak ve kolanını, ne zaman dikkatsizce hareket etse gıcırdayan sıkı desteklerin içine sıkıştırarak.

Partinin üçüncü üyesi, saten kanepeye gevşekçe uzanmış, kızı kadar kararlı ve isteklerinin yerine getirilmesini çok daha ince bir şekilde sağlayan bir hanımefendiydi. On yıldır dul olan Leydi Wyndham'ın sağlığı son derece zayıftı. En ufak bir karşı çıkış, sinirlerinin hassas durumu için çok fazlaydı ve mendilini, salata sosu ve genellikle yanında bulundurduğu hartshorn'u gören birinin, bunların uğursuz mesajını anlamaması için gerçekten aptal olması gerekirdi. Gençliğinde çok güzel bir kadındı; orta yaşa geldiğindeyse her şeyi solmuş gibiydi: saçları, yanakları, gözleri ve hatta ağlamaklı ve o kadar yumuşak olan sesi bile. Kızı gibi Leydi Wyndham da mükemmel bir giyim zevkine sahipti ve çok geniş bir evliliğe sahip olacak kadar şanslı olduğu için, diğer harcamalarını hiçbir şekilde kısmadan modanın en pahalı ürünlerine olan düşkünlüğünü tatmin edebiliyordu. Bu durum onun kendisini çok kötü durumda görmesini engellemedi, ama yoksulluğun en ufak bir sıkıntısını hissetmeden içinde bulunduğu zor koşullara ağıtlar yakarak ve rahmetli kocasının muazzam servetini tek oğluna bırakan vasiyetinin adaletsizliği üzerinde üzüntüyle durarak tanıdıklarının sempatisini kazanabildi. Arkadaşlarının hayal meyal anladıkları kadarıyla müşterek miras çok azdı.

Clarges Sokağı'nda büyüleyici bir evde yaşayan Lady Wyndham, St James's Meydanı'ndaki malikâneye acı çekmeden asla giremezdi. Bu malikâne, her zamanki acı dolu bakışlarından anlaşılacağı üzere, bir aile konutu değildi; oğlu tarafından satın alınmıştı.

birkaç yıl önce. Sir Edward'ın yaşamı boyunca aile, Grosvenor Meydanı'nda çok daha büyük ve son derece elverişsiz bir evde yaşamıştı. Sir Richard'ın kendi işyerini açacağını duyurması üzerine bu evden vazgeçilmişti, böylece Leydi Wyndham o zamandan beri bu evin kaybının yasını tutabiliyor ve artık bu evin rahatsızlıklarına katlanmak zorunda kalmıyordu. Ama Clarges Sokağı'ndaki kendi evini ne kadar severse sevsin, oğlunun St James's Meydanı'nda çok daha büyük bir evde oturmasına soğukkanlılıkla katlanabileceği sanılamazdı; ve diğer tüm üzüntü kaynakları onu hayal kırıklığına uğrattığında, her zaman o eve geri döner ve şimdi söylediği gibi, kötü kullanılmış bir sesle şöyle derdi: "Böyle bir evle ne isteyeceğini anlayamıyorum!"

Berkshire'da bir malikanenin yanı sıra kendine ait çok güzel bir evi de olan Louisa, kardeşine malikanesini hiç mi hiç çok görmüyordu. "Bunun bir anlamı yok anne. Ama satın alırken evlenmeyi düşünüyor olmalı. Öyle değil mi George?"

George kendisine böyle hitap edilmesinden gurur duymuştu ama dürüst ve titiz bir insandı ve Richard'ın ne evi satın alırken ne de başka bir zaman aklından evlilikle ilgili herhangi bir düşünce geçtiğini söylemeye dili varmıyordu.

Louisa'nın canı sıkılmıştı. "Pekala!" dedi kararlı bir ifadeyle, "evliliği düşünmesi sağlanmalı!"

Leydi Wyndham kokulu tuzlarını indirerek araya girdi: "Tanrı biliyor ya, oğlumu asla tatsız bir şey yapmaya teşvik etmem, ama Melissa Brandon ile ailelerimiz arasındaki uzun dostluğu Evlilik Bağı ile mühürleyecekleri yıllardır anlaşılmış bir şeydi!"

George ona baktı ve başka bir yerde olmayı diledi.

Louisa, "Eğer Melissa'yla evlenmek istemiyorsa, bu konuda baskı yapacak son kişinin ben eminim," dedi. 'Ama bu

Biriyle evlenmesinin tam zamanı ve eğer gözünde başka uygun genç bir kadın yoksa, Melissa olmalı.

"Lord Saar'ın yüzüne nasıl bakacağımı bilemiyorum," diye yakındı Leydi Wyndham, salata sosunu tekrar burnuna götürerek. 'Ya da zavallı Emily, Melissa'nın yanı sıra üç kızdan daha kurtulması gerekiyor ve hiçbiri fena değil. Sophia'da da lekeler var.

Louisa dürüstçe, "Augusta'yı umutsuz görmüyorum," dedi. "Amelia da iyileşebilir.

"Şaşı!" dedi George.

Louisa, "Bir gözünde hafif bir alçı var," diye düzeltti. 'Ancak biz bununla ilgilenmiyoruz. Melissa son derece yakışıklı bir yaratık. *Bunu* kimse inkar edemez!

"Ve ne kadar cazip bir bağlantı!" diye iç geçirdi Leydi Wyndham. "En iyi ailelerden biri!

"Bana Saar'ın bu gidişle beş yıl daha dayanamayacağını söylüyorlar," dedi George. 'Her şey gırtlığına kadar ipotekli ve Saar kendini mezara kadar içiyor! Babasının da aynı şeyi yaptığını söylüyorlar.

Her iki kadın da ona hoşnutsuzlukla bakıyordu. "Umarım George, Melissa'nın içki bağımlısı olduğunu ima etmek istemiyorsundur?" dedi karısı.

Hayır, hayır! Tanrım, hayır, böyle bir şeyi hiç düşünmemiştim! Onun mükemmel bir genç kadın olduğuna eminim. Ama şunu söyleyeceğim Louisa: Onu istemiyorsa Richard'ı suçlamıyorum!" dedi George meydan okurcasına. "Ben olsam bir heykelle evlenmeyi tercih ederdim!

"Söylemeliyim ki," diye kabul etti Louisa, "belki biraz soğuk davranıyor. Ama kabul edersiniz ki bu onun için çok hassas bir durum. İkisi de çocukluklarından beri Richard'la birbirlerine çok yakışacaklarını biliyorlardı ve bunu o da *bizim* kadar iyi . Ve işte Richard, en iğrenç şekilde davranıyor! Ona karşı tüm sabrım tükendi!'

George kayınbiraderinden oldukça hoşlanıyordu ama onu savunmanın aptallık olacağını biliyordu, bu yüzden sesini çıkarmadı. Leydi Wyndham kederli hikâyeye devam etti. "Tanrı biricik oğlumu tatsız bir evliliğe zorlamamı yasakladı, ama eve kolunda korkunç, düşük doğumlu bir yaratık getirmesinden ve onu karşılamamı beklemesinden her saat korkarak yaşıyorum!

George'un gözünün önünden kayınbiraderinin hayali geçti. Şüpheyle şöyle dedi: "Gerçekten, bunu yapacağını sanmıyorum, hanımefendi.

"George çok haklı," diye açıkladı Louisa. 'Eğer öyle yapsaydı Richard'ın daha iyi biri olduğunu düşünürdüm. Onu her kadınsı cazibeye karşı bu kadar vurdumduymaz görmek beni çok şaşırtıyor! Karşı cinsten hoşlanmaması büyük bir saçmalık, ama kesin olan bir şey var: Kadınlardan hoşlanmayabilir, ama ismine karşı bir borcu var ve evlenmeli! Onu kasabadaki bütün uygun genç kadınlarla tanıştırmak için çok uğraştığıma eminim, çünkü Melissa Brandon'la evlenmesini kesinlikle istemiyorum. Evet! Hiçbirine ikinci kez bakmazdı, eğer aklında bu varsa, Melissa ona çok uygun olacaktır.

George, "Richard hepsinin onu parası için istediğini düşünüyor," diye cüret etti.

'Olabilir diyebilirim. Bunun konuyla ne ilgisi var? Bana Richard'ın romantik olduğunu söylemek istemediğinizi sanıyorum!

Hayır, George Richard'ın romantik olmadığını kabul etmek zorunda kaldı.

"Onun uygun bir şekilde evlendiğini görecektim kadar yaşarsam, memnun ölebilirim!" dedi Leydi Wyndham, bir otuz yıl daha yaşamayı umuyordu. 'Onun şu anki gidişatı zavallı annemin kalbini endişeyle dolduruyor!

Sadakat George'u açıklama yapmaya zorladı. 'Hayır, gerçekten hanımefendi! Gerçekten diyorum! Richard'ın hiçbir zararı yok, en azından

"şerefim üzerine!

"Sabrımı taşıyor!" dedi Louisa. 'Onu çok seviyorum, ama bütün kalbimle ondan nefret ediyorum! Evet, öyle ve bunu söylediğimi kimin duyduğu umurumda değil! Kravatının ayarından, çizmelerinin cilasından ve enfiyesinin karışımından başka hiçbir şeyi umursamıyor!

"Atları!" diye yalvardı George mutsuzca. 'Ah, atları! Çok iyi! Onun ünlü bir kırbaççı olduğunu kabul edelim! Brighton'daki yarışta Sir John Lade'i yendi! Gerçekten de büyük bir başarı!

George, "Beşlikleriyle çok becerikli!" diye soluk soluğa kaldı.

'Jackson's Saloon ve Cribb's Parlour'a sık sık giden bir adama hayran olabilirsiniz! *Ben hayran* değilim!

"Hayır, aşkım," dedi George. "Hayır, gerçekten aşkım!

'Ve onun oyun masasına olan düşkünlüğünde kınanacak bir şey görmediğinizden hiç şüphem yok! Ama Almack's'ta bir oturuşta üç bin sterlin düşürdüğünü en iyi otoriteden duydum!

Leydi Wyndham inledi ve gözlerini ovuşturdu. "Ah, öyle deme!

"Evet, ama o kadar şeytani bir zengin ki, bunun bir anlamı olamaz!" dedi George.

"Evlilik," dedi Louisa, "bu tür saçmalıklara bir son verecektir.

Bu sözün yarattığı iç karartıcı tablo George'u sessizliğe gömdü. Leydi Wyndham gizem dolu karanlık bir sesle şöyle dedi: 'Endişelerimi ancak bir anne anlayabilir. Tehlikeli bir yaşta ve ben günden güne ne yapabileceği korkusuyla yaşıyorum!

George ağzını açtı, karısının bir bakışıyla karşılaştı, tekrar kapattı ve mutsuz bir şekilde kravatını çekti.

Kapı açıldı; bir Korintli eşikte durmuş, alaycı bir tavırla akrabalarını izliyordu. "Binlerce özür dilerim," dedi Korintli, sıkılmış ama kibardı. 'Çok itaatkâr hizmetkârınız, hanımefendi. Louisa, senin! Benim zavallı George'um! "Sizi bekliyor muydum?

"Görünüşe göre öyle değil!" diye karşılık verdi Louisa sinirlenerek.

'Hayır, değildin. Demek istediğim, bunu kafalarına koydular, onları durduramadım!" dedi George kahramanca.

Korintli, kapıyı kapatıp odaya doğru ilerleyerek, "Öyle olmadığımı sanıyordum," dedi. "Ama hafızam, bilirsiniz, benim acınası hafızam!

George, tecrübeli gözlerini kayınbiraderinin üzerinde gezdirirken, ruhunun kıpırdadığını hissetti. 'Vay be Richard, bunu sevdim! Çok iyi kesilmiş şeytani bir ceket, şerefime yemin ederim ki öyle! Kim yaptı bunu?

Sör Richard bir kolunu kaldırdı ve manşetine baktı. "Weston, George, sadece Weston.

"George!" dedi Louisa korkunç bir sesle.

Sör Richard belli belirsiz gülümsedi ve odayı geçerek annesinin yanına gitti. Annesi ona elini uzattı, o da durgun bir zarafetle elinin üzerine eğildi ve dudaklarıyla elini okşadı. "Binlerce kez özür dilerim hanımefendi!" diye tekrarladı. "Umarım halkım *size*, iyi bakmıştır?" Tembel bakışları odayı taradı. "Aman Tanrım!" dedi. "George, çok yaklaştın: zili çekerek beni memnun et, sevgili dostum!

"İçecek bir şeye ihtiyacımız yok, sana teşekkür ederim Richard," dedi Louisa.

Belli belirsiz, tatlı bir gülümseme onu kocasının hiçbir açıklamasının susturamadığı kadar susturdu. 'Sevgili Louisa, yanıyorsun, seni temin ederim yanıyorsun! George'un çok acil bir uyarıcıya ihtiyacı var. Evet Jeffries, aradım. Madeira-oh, ah! ve biraz da ratafia, Jeffries, lütfen!'

"Richard, bu Şimdiye kadar gördüğüm en iyi Őelale!" diye George, hayran bakışları Korintli'nin kravatının karmaşık düzenine sabitlenmişti.

"Beni pohpohluyorsun, George; korkarım beni pohpohluyorsun. "Pshaw!" diye tersledi Louisa.

"Kesinlikle, sevgili Louisa," diye kabul etti Sir Richard dostça.

"Beni kışkırtmaya  alışma Richard!" dedi Louisa uyarırcasına. 'olması gerektiğı gibi olmasına izin vereceğ m - takdire Şayan, eminim!

"İnsan elinden gelenin en kötüsünü yapar," diye mırıldandı Sir Richard.

Göğsü kabardı. "Richard, sana vurabilirim!" diye ilan etti.

Gülümsemesi büyüdü ve mükemmel beyaz dişlerini görmesini sağladı. "Yapabileceğ ni sanmıyorum, canım.

George gülecek kadar kendini unutmuŐtu. Sakinleştirici bir bakış ona yöneldi. "George, sessiz ol!" dedi Louisa.

Annelik gururunu bir türlü yenemeyen Leydi Wyndham, "Bay Brummell dışında, elbette senin kadar iyi görünen kimse yok, Richard," dedi.

Salam verdi, ama bu  vg den dolayı aşırı derecede sevinmiŐ gibi görünmüyordu. Muhtemelen bunu hakkı olarak görüyordu. Çok dikkat çekici bir Korintliydi. R zg rda savrulan sa larından (tüm stillerin en zor elde edileni), pırıl pırıl Hessian'larının ayak parmaklarına kadar, Modanın Adamı için bir reklam olarak poz verebilirdi. İnce omuzları ince kumaştan ceketini mükemmel bir Şekilde tamamlıyordu; George'un hayranlığını uyandıran kravatı bir ustanın elinden çıkmıştı; yeleğ  iyi bir gözle seçilmişti; bisküvi rengi pantolonu tek bir kırışıklık bile göstermiyordu; ve gösterişli altın p sk lleriyle Hessian'ları sadece Hoby tarafından onun için yapılmakla kalmamıştı, George Őampanya ile karıŐtırılmıŐ bir kararmayla parlatıldığ ndan Ő pheleniyordu. Boynunda siyah bir kurdeleye asılı bir bilgi yarışması kadehi vardı.

Bir elinde Sevres marka bir enfiye kutusu taşıyordu. Havası tarifsiz sıkıntısını belli ediyordu ama hiçbir terzilik, hiçbir çalışılmış umursamazlık kalçalarındaki kasları ya da omuzlarındaki gücü gizleyemezdi. Gömleğinin yakasının kolalı noktalarının üzerinde, yorgun ve yakışıklı bir yüz, sahibinin hayal kırıklığını gösteriyordu. Ağır göz kapakları, yeterince zeki olan ama sadece dünyanın boş gözlemleyen gri gözlerin üzerine düşmüştü; o kararlı ağıza dokunan gülümseme, S r Richard'ın hemcinslerinin aptallıklarıyla alay ediyor gibiydi.

Jeffries elinde bir tepsiyle odaya geri döndü ve tepsiyi masanın üzerine koydu. Louisa içecek teklifini elinin tersiyle itti ama Leydi Wyndham kabul etti ve George, kayınvalidesinin zayıflığından cesaret alarak bir bardak Madeira aldı.

Louisa, "Ne için burada olduğumuzu merak ediyorsunuz," dedi.

Sir Richard nazikçe, "Boş spe ulasyonlarla zamanımı asla boşa harcamam," diye cevap verdi. "Buraya ne için geldiğinizi bana s yleyeceğinizden eminim.

"Annen ve ben seninle evliliğin hakkında konuşmaya geldik," dedi Louisa, s ze girerek.

"Peki," diye sordu S r Richard, "George benimle ne hakkında konuşmaya gelmiş?

"O da var tabii ki!

"Hayır, yapmadım!" diye karşı  ıktı George telaşla. "Bununla hiçbir ilgim olmadığını söylediğimi biliyorsun! Hiç gelmek istememiştim!

"Biraz daha Madeira al," dedi Sir Richard yatıştırıcı bir sesle.

"Teşekkür ederim, evet, yapacağım. Ama beni ilgilendirmeyen bir konuda sizi rahatsız etmek için burada olduğumu düşünmeyin, çünkü değilim!

"Richard!" dedi Leydi Wyndham derinden, "Saar'la artık yüz yüze görüşmeye cesaret edemiyorum!

"O kadar kötü, değil mi?" dedi Sir Richard. 'Son birkaç haftadır onu ben de görmedim ama hiç şaşırmadım. Kim olduğunu unuttuğum birinden bu konuda bir şeyler duyduğumu sanıyorum. Konyak içmeye başladı, değil mi?

"Bazen," dedi Leydi Wyndham, "tamamen duygusallıktan yoksun olduğunuzu düşünüyorum!

"O sadece seni kışkırtmaya çalışıyor anne. Annemin ne demek istediğini gayet iyi biliyorsun, Richard. Melissa'ya ne zaman teklif edeceksin?"

Hafif bir duraklama oldu. Sör Richard boş şarap kadehini yere bıraktı ve uzun parmağıyla masanın üzerindeki kâsede duran bir çiçeğin yapraklarını karıştırdı. "Bu yıl, gelecek yıl, bir ara ya da asla, sevgili Louisa.

Louisa, "Eminim kendini sana bağlanmış kadar iyi görüyordur," dedi.

Sör Richard elinin altındaki çiçeğe bakıyordu, ama bu söz üzerine gözlerini kız kardeşinin yüzüne kaldırdı, garip bir şekilde keskin ve hızlı bir bakışla. "Öyle mi?

'Başka türlü nasıl olabilir ki? Babam ve Lord Saar'ın bunu yıllar önce tasarladığını çok iyi biliyorsunuz'.

Göz kapakları tekrar gözlerini örttü. "Ne kadar ortaçağlısın!" diye iç geçirdi Sör Richard.

"beni yanlış anlama, Richard! Melissa'yı sevmiyorsan, söylenecek başka bir şey yok. Ama ondan hoşlanıyorsun - ya da hoşlanmıyorsan, en azından bunu söylediğini hiç duymadım! Annemle benim hissettiğimiz -ve George'un da hissettiği- şey, senin hayata alışma zamanının geldiği.

Lord Trevor acı dolu bir bakışla sitem etti. "*Et tu, Brute?*" dedi Sör Richard.

"Yemin ederim öyle bir şey demedim!" diye açıkladı George, Madeira'sının içinde boğulurcasına. 'Hepsi Louisa'ydı. Onunla aynı fikirde olduğumu söylemeye cüret edebilirim. Nasıl olduğunu bilirsin, Richard!

"Biliyorum," diye kabul etti Sör Richard iç çekerek. "Sen de mi anne?"

Leydi Wyndham titreyen bir sesle, "Ah Richard, seni mutlu bir evliliğin içinde, çocuklarıyla birlikte görmek için yaşıyorum," dedi.

Korintli'nin içinden hafif, belirgin bir ürperti geçti. 'Çocuklarım benimle ilgili. Evet. Kesinlikle, hanımefendi. Lütfen devam edin!'

"Bunu ismine borçlusun," diye devam etti annesi. 'Sen Wyndham'ların sonuncususun, çünkü Lucius amcanın bu kadar geç bir tarihte evleneceğini sanmıyorum. İşte Melissa, sevgili kızım, tam sana göre bir eş! Çok yakışıklı, çok seçkin - doğum, soy: en çok arzu edilen her şey!

"Affedersiniz hanımefendi, ama bu başlık altında Saar ve Cedric'i, Beverley'den bahsetmiyorum bile, dahil ediyor musunuz?"

"Ben de aynen öyle diyorum!" diye atıldı George. "Her şey çok güzel," dedim, "ve eğer bir adam bir buzdağıyla evlenmekten hoşlanıyorsa, benim için hepsi birdir, ama Saar'a arzu edilen bir kayınpeder diyemezsin, lanet olsun! Kızın değerli erkek kardeşlerine gelince," dedim, "Richard'ı bir yıl içinde mahvedecekler!""

"Saçmalık!" dedi Louisa. 'Richard'ın iyi bir anlaşma yapacağı anlaşılıyor elbette. Ama Cedric ve Beverley'nin borçlarından sorumlu olmasına gelince, bunu yapması için hiçbir neden bilmediğime eminim!

"Beni rahatlatıyorsun Louisa," dedi Sör Richard.

Kadın ona sevgiyle baktı. 'Sanırım artık açık konuşmanın zamanı geldi Richard. İnsanlar bundan sonra Melissa'yla hızlı ve gevşek oynadığını söyleyecekler, çünkü aranızdaki anlaşmanın açık bir sır olduğunu biliyor olmalısın. Beş, on yıl önce başka biriyle evlenmeyi seçmiş olsaydınız, bu farklı bir şey olurdu. Ama bildiğim kadarıyla aşklarınız hiç nişanlanmadı ve

İşte buradasın, otuzuna yaklaşmışsın, Melissa Brandon'a söz vermiş gibisin ve hiçbir şey halledilmemiş!

Leydi Wyndham, kızıyla tamamen aynı fikirde olsa da, bu noktada oğlunu savunmak için harekete geçti ve Louisa'ya Richard'ın sonuçta sadece yirmi dokuz yaşında olduğunu hatırlatarak bunu yaptı.

'Anne, Richard altı aydan kısa bir süre içinde otuz yaşına basacak. Çünkü ben,' dedi Louisa kararlılıkla, 'otuz bir yaşına girdim.

"Louisa, çok duygulandım!" dedi Sir Richard. 'Senden böyle bir itirafı ancak en derin kardeşlik bağlılığının alabileceğine inanıyorum.

Gülümsemesini engelleyemedi, ama toplayabildiği kadar ciddiyetle şöyle dedi: 'Bu gülünecek bir konu değil. Artık ilk gençliğinizde değilsiniz ve evliliği ciddi olarak düşünmenin sizin göreviniz olduğunu siz de benim kadar iyi biliyorsunuz.

"Tuhaf," diye düşündü Sir Richard, "bir insanın görevinin her zaman bu kadar nahoş olması.

"Biliyorum," dedi George iç çekerek. "Çok doğru! Gerçekten çok doğru!

'Pooh! Saçmalık! Basit bir meseleyi ne hale getirdin! dedi Louisa. 'Şimdi, eğer seni romantik bir bayanla evlenmeye zorlasaydım, her zaman onunla sevişmeni isteseydim ve eğlenceni onun dışında aramaya karar verdiğinde gözleri yaşarsaydı, şikayet etmek için bir nedenin olabilirdi. Ama Melissa -evet, bir buzdağı, George, istersen, başka ne olabilir *ki*, Richard?

Sör Richard'ın gözleri bir süre anlaşılmaz bir şekilde onun yüzüne takıldı. Sonra masaya doğru ilerledi ve kendine bir bardak daha Madeira doldurdu.

Louisa savunmaya geçti: "Boynuna sarılmasını *istemezsin* herhalde?

"Hiç de değil.

"Ve başka bir kadına aşık , değil mi?" "Değilim.

'Çok iyi o zaman! Emin olmak için, eğer bir alışkanlığınız varsa aşık olup olmamak, farklı bir mesele olurdu. Ama sana karşı dürüst olmak gerekirse, sen yaşayan en soğuk, en kayıtsız, en bencil yaratıksın Richard ve Melissa'da hayran olunacak bir eş bulacaksın.

George'dan gelen ve protesto anlamına gelen anlaşılmaz gıdıklama sesleri, Sör Richard'ın Madeira'ya doğru bir el sallamasına neden oldu. "Buyur George, buyur!

Leydi Wyndham, "Kardeşinle bu şekilde konuşmanı hiç hoş bulmadığımı söylemeliyim," dedi. 'Bencilliğinden başka bir şey değil, sevgili Richard. Bunu defalarca söylediğime eminim. Ama dünyanın büyük bir kısmı böyle! İnsan nereye dönse nankörlükten başka bir şeyle karşılaşmıyor!

Louisa, "Richard'a haksızlık ettiysem, seve seve ondan özür dileyeceğim," dedi.

'Çok güzel söyledin, sevgili kardeşim. Bana hiç haksızlık etmedin. Bu kadar üzgün görünmemeni dilerim, George: Seni temin ederim, merhametin benim için tamamen boşa gidiyor. Söyle bana, Louisa: Melissa'nın benden adreslerimi ona vermemi beklediğini düşünmek için bir nedenin var mı?

'Kesinlikle öyle. Beş yıldır her an bunu bekliyordu!'

Sör Richard biraz ürkmüş görünüyordu. "Zavallı kız!" dedi. "Oldukça anlayışsız davranmış olmalıyım.

Annesi ve kız kardeşi bakıştılar. "Bu evlenmeyi ciddi ciddi düşüneneğin anlamına mı geliyor?" diye sordu Louisa.

Düşünceli bir ifadeyle ona baktı. "Sanırım iş oraya varacak.

George, karısına meydan okuyarak, "Ben olsam etrafımda uygun bir kadın arardım!" dedi. Tanrım, şehirde düzinelercesi var! Kim bilir kaç tanesinin şapkasını sana doğru çevirdiğini gördüm! Güzel olanları da var, ama sen onları hiç fark etmiyorsun, seni nankör köpek!

Sör Richard dudaklarını bükerek, "Evet, biliyorum," dedi.

"George kaba olmak *zorunda* mı?" diye sordu Leydi Wyndham trajik bir şekilde.

"Sessiz ol, George! Sana gelince Richard, bu tavrı takınmanı son derece saçma buluyorum. Marriage Mart'taki en büyük av olduğun inkar edilemez -evet, anne, bu da bayağı bir şey ve özür dilerim- ama seni cazip kılan tek şeyin servetin olduğunu düşünüyorsan, kendin hakkında benim düşündüğümünden daha düşük bir fikre sahipsin demektir. Genelde yakışıklı olarak tanınırsınız, hatta sanırım hiç kimse kişiliğinizin hoş a gidecek türden olduğunu inkar edemez; ve uzlaştırıcı olma zahmetine katlandığınızda, davranışlarınızda en güzel zevkleri bile iğrendirecek hiçbir şey yoktur.

"Bu övgü, Louisa, neredeyse aklımı başımdan alıyor," dedi Sir Richard, çok duygulanmıştı.

'Ben son derece ciddiym. Ben de tam tuhaf mizacınızla her şeyi berbat ettiğinizi eklemek üzereydim. Hiçbir kadına en ufak bir ilgi göstermezken, bir kadının sevgisini kazanmayı nasıl beklersiniz bilmiyorum! Nezaketsiz olduğunuzu söylemiyorum, ama tavırlarınızda duyarlı bir kadını itecek bir durgunluk, bir çekingenlik var.

"Ben gerçekten de umutsuz bir vakayım," dedi Sir Richard.

'Ne düşündüğümü bilmek istiyorsan, ki istediğini sanmıyorum, o yüzden bana söylemene gerek yok, şımarık olduğun Richard. Çok fazla paran var, daha yirmili yaşlarına gelmeden yapmak istediğin her şeyi yaptın; çöpçatan anneler tarafından sana kur yapıldı,

Dalkavuklar tarafından yaltaklanır ve tüm dünya tarafından şımartılırsınız. Sonunda ölümüne sıkılıyorsunuz. İşte bu! Söyledim ve bunun için bana teşekkür etmeseniz de haklı olduğumu kabul edeceksiniz.

"Çok doğru," diye onayladı Sör Richard. "Korkunç derecede haklısın Louisa!

Ayağa kalktı. 'Sana evlenmeni ve yuva kurmanı tavsiye ederim. Gel, anne! Söyleyeceğimiz her şeyi söyledik ve eve dönerken Brook Sokağı'na uğrayacağımızı biliyorsun. George, bizimle gelmek ister misin?'

"Hayır," dedi George. 'Brook Sokağı'na uğramayacağım, sanırım birazdan White's'a gideceğim.

"Nasıl istersen, aşkım," dedi Louisa eldivenlerini tekrar giyerek.

Hanımlar bekleyen arabaya kadar eşlik edildikten sonra George hemen kulübüne doğru yola çıkmadı, kayınbiraderine eve kadar eşlik etti. Hizmetçilerden uzaklaşmaya kadar sempatik bir sessizliği korudu, ama sonra Sir Richard'ın gözüne takıldı, çok hamile bir bakışla ve tek bir kelime söyledi: 'Kadınlar!'

"Aynen öyle," dedi Sir Richard.

"Senin yerinde olsaydım ne yapardım biliyor musun oğlum?" "Evet," dedi Sir Richard.

George şaşkındı. "Lanet , bilemezsin!" "Sen de tam olarak benim yapacağım şeyi yapardın.

"O da ne?

"Melissa Brandon için bir teklif, elbette," dedi Sir Richard.

"Ben olsam evlenmezdim," dedi George olumlu bir ifadeyle. 'Melissa Brandon'la elli kız kardeş için evlenmezdim! Daha rahat bir kucak dolusu bulurdum, yemin ederim!

Sir Richard alaycı bir tavırla, "Tanıdıklarımın en rahat kolları, hiçbir zaman cüzdanımın iplerinin çözüldüğünü görmek istediği zamanki kadar rahat olmamıştı," dedi.

George başını salladı. 'Kötü, çok kötü! Söylemeliyim ki, bu her erkeği kızdırmaya yeter. Ama Louisa haklı, biliyorsun: evlenmelisin. İsminin yok olmasına izin vermemelisin. bir fikir geldi. "Bütün paranızı kaybettiğinizi söylemek istemezsiniz herhalde?"

"Hayır," dedi Sör Richard, "yapmazdım.

"Bir yerde, tanınmadığı bir yere giden bir adam okumuştum. gibi bir adamdı: yabancı bir konttu sanırım. Tam olarak hatırlamıyorum ama orada bir kız vardı ve kendi iyiliği için ona aşık olmuştu.

'Olabilir,' dedi Sir Richard.

"Beğenmedin mi? George biraz üzgün bir ifadeyle burnunu ovuşturdu. "Ne önereceğimi bir bilsem!"

Kâhya Bay Wyndham'ı anons ettiğinde hâlâ bu konuyu düşünüyordu ve iri yarı, şen şakrak görünümlü bir beyefendi neşeli bir sesle odaya girdi: "Merhaba George! Burada mısınız? Ricky, oğlum, annen yine başımın etini yedi! Bana seni görmeye geleceğime dair söz verdirdi, ama ne yapabileceğimi sanıyor anlamıyorum!"

"Beni bağışlayın!" dedi Sör Richard bıkkınlıkla. "Zaten annemin ziyaretine maruz kaldım, Louisa'dan bahsetmiyorum bile.

"Senin için üzgünüm oğlum, tavsiyemi dinlersen o Brandon denen kızla evlenirsin, olur biter. Orada ne var? Madeira mı? Bir bardak alacağım.'

Sör Richard ona bir tane verdi. Cüssesini büyük bir koltuğa indirdi, bacaklarını önüne uzattı ve bardağı kaldırdı. "Damadın şerefine!" dedi kıkırdarak. 'Bu kadar asık suratlı olma, Nevvy! Saar'ın hayatına getireceğin neşeyi bir düşün!"

"Lanet olsun sana," dedi Sir Richard. 'Eğer sende zerre kadar doğru dürüst bir duygu olsaydı, Lucius, elli yıl önce evlenirdin.

ve senin suretinde bir sürü velet yetiştirdim. Korkunç bir düşünce, kabul ediyorum, ama en azından şimdi Aile Kurbanı rolünü üstlenmemeliyim.

"Elli yıl önce," diye karğılık verdi amcası, bu hakaretlerden hiç etkilenmemiştii, "daha yeni kırılmıştım. Bu çok hoş bir şarap, Ricky. Bu arada, bana genç Beverley Brandon'ın fena halde battığını söylediler. O kızla evlenirsen lanet bir hayırsever olacaksın. Avukatın anlaşmalarla ilgilense iyi olur. Saar'ın kanını akıtmaya çalıştığı bir maymunu sana vermeye hazırım. Neyin var George? Dışın mi ağrıyor?"

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi George. 'Louisa'ya en başta da söyledim, ama kadınlar nasıldır bilirsin! Ben olsam, bekâr kalan son kadın Melissa Brandon bile olsa onu istemezdim.

"Ne yani, sivilceli olan o değil mi?" diye sordu Lucius endişeyle.

"Hayır, o Sophia.

'O zaman endişelenecek bir şey yok! Kızla evlen, Ricky: evlenmezsen asla huzur bulamazsın. Kadehini doldur, George, ve bir kadeh daha kaldıralım!'

"Bu sefer ne var?" diye sordu Sör Richard bardakları doldururken. "Bana kıymayın!

"Senin suretinde bir sürü veledede, nevy: şereflerine!" diye sırttı amcası.

Bölüm 2

Ord Saar, Brook Sokağı'nda karısı, iki oğlu ve dört kızından oluşan ailesiyle birlikte yaşıyordu. Kendi ebeveyniyle yaptığı görüşmeden yirmi dört saat sonra müstakbel kayınpederinin evine giden Sir Richard Wyndham, Saar'ı evden uzakta bulacak kadar şanslıydı ve

Kâhya, Leydi Saar'ın Muhterem Sophia'yla birlikte Bath'a gitmekte olduğunu söyledi. Onun yerine, kötü alışkanlıkları ve feci bir çekiciliği olan genç bir beyefendi olan Saygıdeğer Cedric Brandon'ın kollarına düştü.

"Ricky, tek dostum!" diye bağırdı Saygıdeğer Cedric, Sir Richard'ı evin arka tarafındaki küçük salona sürükleyerek. 'Sakın bana Melissa için teklifte bulunmaya geldiğini söyleme! İyi haber adamı derler ama *ben* dedikodu dinlemem! Babam yıkımın yüzümüze baktığını söylüyor. Bana parayı ödünç ver, sevgili oğlum, kendime bir çift renk alacağım ve Yarımada'ya gideceğim, eğer yapmazsam lanet olsun! Ama beni dinle, Ricky! Dinliyor *musun*?" Sör Richard'a endişeyle baktı, tatmin olmuş görünüyordu ve ciddi bir parmak sallayarak şöyle dedi: "Yapma! Küçük meselelerimizi halledecek kadar büyük bir servet yok: sözüme güvenin! Beverley ile hiçbir şey yapma! Fox'un yirmi bir yaşına gelmeden bir servet kazandığını söylüyorlar. Sana söz veriyorum, o Bev için hiçbir şeydi, şey. Aramızda kalsın, Ricky, yaşlı adam konyak içmeye başladı. H'sh! Tek kelime etme! Babam hakkında masal anlatmamalıyım! Ama koş, Ricky! Sana tavsiyem bu: *kaç!* "

"Sana para versem kendine bir çift renk alır mısın?" diye sordu Sir Richard.

"Ayık, evet; sarhoş, hayır!" diye cevap verdi Cedric, o büyüleyici gülümsemesiyle. 'Şimdi çok ayığım, ama uzun süre öyle kalmayacağım. Bana bir groat bile verme, sevgili ihtiyar delikanlı! Bev'e bir groat bile verme! O kötü bir adam. Ayık olduğumda iyi bir adamımdır ama yirmi dört saatin altı saatinden fazlasını ayık geçirmem, haberin olsun! Şimdi gidiyorum. Senin için elimden geleni yaptım, çünkü seni seviyorum, Ricky, ama bana rağmen mahvolursan, senden elimi eteğimi çekerim. Hayır, lanet olsun, ömrümün sonuna kadar senin üzerine sünger çekeceğim! Düşün, sevgili oğlum, düşün! Bev ve senin çok itaatkârın yedi günün altısında kapının eşiğinde- tehditler- karının kardeşleri bitti- cepler boşaldı-

Karısı gözyaşları içinde, ödemekten başka yapacak bir şey yok! ! Gerçek şu ki, biz buna değmeyiz!'

"Bekle! Sör Richard onun geçişini engelledi. 'Eğer borçlarını kapatırsam, Yarımada'ya gidecek misin?

'Ricky, ayık olmayan sensin. Evine git!'

"Cedric, Hussar üniforması içinde ne kadar iyi görüneceğini bir düşün!

Cedric'in gözlerinde muzip bir gülümseme dans etti. 'Öyle değil mi! Ama şu anda Hyde Park'ta daha iyi görünürüm. Çekil yolumdan, sevgili oğlum! Çok önemli bir işim var. Bir hindi horozuna karşı yüz metrelik bir yarışı kazanması için bir kazı destekledim. Kaybedemem! Sezonun en büyük spor olayı!'

Sör Richard'ı, aslında tavsiye edildiği gibi kaçması için değil, Saygıdeğer Melissa Brandon'ın memnuniyetini beklemesi için bırakarak, sözlerinin üzerine gitti,

Kadın onu uzun süre bekletmedi. Bir hizmetçi gelip yukarı çıkmasını rica etti ve o da adamı takip ederek geniş merdivenlerden birinci kattaki çekilme odasına çıktı.

Melissa Brandon yirmi beş yaşından biraz fazla, yakışıklı, siyah saçlı genç bir kadındı. Profilinin kusursuz olduğu söylenirdi ama yüzüne bakıldığında gözlerinin güzellik için fazla sert olduğu anlaşıldı. İlk sezonlarında talipleri hiç eksik olmamıştı, ama inkar edilemez yakışıklılığının cazibesine kapılan beyefendilerin hiçbiri, nezaketsiz ağabeyinin horoz dövüşü deyimiyle, hiç de yeterli olmamıştı. Onun elini öperken Sör Richard, George'un buzdağı benzetmesini hatırladı ve hemen onu itaatkâr zihninden kovdu.

"Evet, Richard?

Melissa'nın sesi soğuk, oldukça gerçekçiydi, tıpkı gülümsemesinin kendiliğinden bir zevk ifadesinden çok mekanik bir nezaket gibi görünmesi gibi.

"Umarım seni iyi görüyorumdur, Melissa? Sör Richard resmi bir şekilde konuştu.

'Mükemmel, teşekkür ederim. Lütfen oturun! Anladığım kadarıyla evliliğimiz konusunu tartışmaya gelmişsiniz.

Hafifçe kalkık kaşlarının altından ona baktı. "Aman Tanrım!" dedi yumuşak bir sesle. "Birileri meşgulumuş gibi görünüyor.

Dikiş dikmekle meşguldü ve sinir bozucu bir soğukkanlılıkla iğnesini batırmaya devam ediyordu. "Lafı dolandırmayalım!" dedi. 'Ben kesinlikle hanımefendi olma yaşını geçtim ve sanırım sen de mantıklı bir adam sayılabilirsin.

"Hiç mı?" diye sordu Sir Richard.

"Güvenmiyorum. Böyle bir aptallığa tahammülüm yok. Romantik de değilim. Bu açıdan birbirimize çok uygun olduğumuzu düşünmeliyiz.

"Öyle mi yapmalıyız?" dedi Sir Richard, altın saplı bilgi yarışması bardağını hafifçe sağa sola sallayarak.

Eğlenmiş görünüyordu. "Elbette! Umarım bu kadar geç bir tarihte duygusal davranmamışsınızdır! Bu oldukça saçma olurdu!

"Yaşlılık," diye düşünceli bir şekilde gözlemledi Sir Richard, "genellikle beraberinde duygusallık getirir. Ya da bana öyle söylendi.

'Bu konuda endişelenmemize gerek yok. Senden çok hoşlanıyorum Richard, ama mizacında her şeyi şakaya vurmana neden olan küçük bir saçmalık var. Ben daha ciddi bir yapıya sahibim.

"O halde *bu* açıdan pek de uygun olduğumuz söylenemez," diye önerdi Sir Richard.

'İtirazın aşılamaz olduğunu düşünmüyorum. Şimdiye kadar sürdürmeyi seçtiğiniz hayat, ciddi düşünmeyi teşvik edecek türden değildi. Daha güvenilir biri olabileceğinizi söylemeye cüret edebilirim, çünkü mantıklı olmaya ihtiyacınız yok. Ancak *bu* geleceğe bırakılmalıdır. Her , ben

"Doğalarımızdaki farklılığın evliliğin önünde aşılmaz bir engel olduğunu düşünecek kadar mantıksız.

"Melissa," dedi Sör Richard, "bana bir şey söyleyecek misin? Melissa başını kaldırdı. "Lütfen, size ne söylememi istiyorsunuz?" "Hiç aşık oldunuz mu?" diye sordu Sör Richard.

Hafifçe renklendi. 'Hayır. Gözlemlerime göre, bunu yapmadığım için minnettarım. Güçlü duyguların etkisi altındaki insanlarda aşırı derecede bayağı bir şey var. Bunun *yanlış* olduğunu söylemiyorum, ama sanırım bende herkesten daha fazla titizlik var ve bu tür konuları son derece tatsız buluyorum.

Sir Richard, "Gelecekte bir tarihte aşık olabileceğinizi düşünmüyorsunuz, değil mi?" diye sordu.

"Sevgili Richard! Kiminle, lütfen?"

'Kendimle mi diyelim?

Güldü. 'Şimdi saçmalamaya başladın! Eğer size söylenseydi Bana bir aşk gösterisi ile yaklaşmanız gerektiğini düşündüyseniz, kötü tavsiye almışsınız. Bizimki bir mantık evliliği olacaktı. Başka bir şey düşünemezdim. Senden çok hoşlanıyorum, ama göğsümdeki o sıcak tutkuları uyandıracak türden bir adam değilsin. Ama *bunun* ikimizi de endişelendirmesi için bir neden göremiyorum. Romantik olsaydınız durum farklı olurdu.

"Korkarım," dedi Sir Richard, çok romantik olmalıyım.

"Sanırım yine şaka yapıyorsun," diye cevap verdi, hafifçe omuz silkerek.

"Hiç de değil. O kadar romantiğim ki, çok zengin bir adam olduğum için değil, beni sevdiği için -kabalığımı bağışlayın- benimle evlenmek isteyebilecek bir kadın -şüphesiz efsanevi- düşüncesiyle hayallerimi şımartıyorum!

Oldukça küçümser görünüyordu. 'Senin bu yaşı geçmiş olduğunu düşünmeliydim, Richard. Aşka karşı değilim, ama açıkçası, aşk maçları bana bizden biraz aşağı görünüyor. Sanki Islington Spa'da ya da onun gibi alçak bir yerde burjuvalarla takılıyormuşsun gibi! Bir Brandon olduğumu unutmuyorum. Çok gururlu olduğumuzu söyleyebilirim; gerçekten de öyle olduğumuzu umuyorum!

"Bu," dedi Sir Richard kuru bir sesle, "durumun itiraf etmeliyim ki şimdiye kadar aklıma gelmeyen bir yönü.

Şaşırmıştı. 'Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim! Herkesin biz Brandonların ismimiz, doğumumuz ve geleneğimiz hakkında ne hissettiğimizi bildiğini hayal etmiştim!

"Seni yaralamaktan çekiniyorum Melissa," dedi Sir Richard, "ama senin adında, doğumunda ve geleneklerinde olan bir kadının soğukkanlılıkla kendini en yüksek teklifi verene sunması, dünyanın onun gururu hakkında çok güçlü bir fikir edinmesini sağlayacak bir şey değil.

"Bu gerçekten de tiyatronun dili!" diye haykırdı. 'Aileme karşı görevim iyi bir evlilik yapmamı gerektiriyor, ama sizi temin ederim ki, *bu* bile beni aşağı sınıftan biriyle arkadaşlık etmeye tenezzül ettiremez.

"Ah, bu gerçekten de gurur verici!" dedi Sir Richard, belli belirsiz gülümseyerek.

'Sizi anlamıyorum. Babamın işlerinin böyle bir durumda olduğunu biliyor olmalısınız-'

"Farkındayım," dedi Sir Richard nazikçe. 'Lord Saar'ın işlerini çözmenin benim için bir ayrıcalık olacağını sanıyorum.

"Ama tabii ki!" diye cevap verdi, heykelsi sakinliğinden şaşırarak. "Başka hiçbir düşünce beni davanızı kabul etmeye ikna edemezdi!

"Bu," dedi Sir Richard, dalgın dalgın bir Hessian çizmesinin burnuna bakarak, "biraz hassas bir konu haline geliyor. Eğer dürüstlük günün emri olacaksa, sevgili Melissa, sana henüz takım elbisemi teklif etmediğimi belirtmeliyim.

Bu küçümsemeden hiç rahatsız olmamıştı ama soğuk bir şekilde cevap verdi: 'Konumlarımızın gerektirdiklerini unutup *bana* bir teklifle yaklaşacağınızı düşünmemiştim. Biz o dünyaya ait değiliz. Şüphesiz babamla bir görüşme yapmak isteyeceksiniz.

"Acaba görecek miyim?" dedi Sör Richard.

'Sanırım kesinlikle öyle olacak,' diye cevap verdi bayan, ipliğini kopararak. 'Sizin koşullarınızı benim bildiğim kadar siz de biliyorsunuz. Açıkça söylemem gerekirse, bir Brandon'a evlenme teklif edebilecek konumda olduğunuz için şanslısınız.

Adam düşünceli bir ifadeyle ona baktı ama bir şey söylemedi. Bir süre durakladıktan sonra devam etti: 'Geleceğe gelince, ikimizin de birbirimizden büyük taleplerde bulunmayacağımıza inanıyorum. Senin kendi eğlencelerin var, onlar beni ilgilendirmez ve benim mantığım senin boksörlüğe, curricle yarışlarına ve derin bassetlere olan düşkünlüğünü ne kadar yadsısa da-'

"Firavun," diye araya girdi.

'Pekala, firavun: hepsi bir. Bu tür aptallıklardan ne kadar nefret etsem de, zevklerinize karışmak istemediğimi söylüyorum.

"Çok nazıksınız," diye selam verdi Sör Richard. "Açıkça söyle Melissa, çantamı sana verirsem istediğimi yapabilirim, değil mi?"

"Açıkça söylemek gerekirse," diye cevap verdi sakın bir tavırla. İğne işlerini katlayıp bir kenara koydu. 'Babam sizden bir ziyaret bekliyordu. O evde yokken aradığınızı duyunca çok üzülecek. Yarın yine bizimle birlikte olacak ve onu bulacağınızdan emin olabilirsiniz, eğer uğramak isterseniz - saat on bir diyelim mi?

Ayağa kalktı. 'Teşekkür ederim, Melissa. Lord Saar beni kabul etmek için burada olmasa da zamanımın boşa gitmediğini hissediyorum.

"Umarım öyle değildir," dedi elini uzatarak. 'Gelin! Değerli olduğunu düşündüğüm bir konuşma yaptık. Sen

Beni duygusuz bulduğunuzu söyleyebilirim, ama değersiz bir davranışa tenezzül etmediğimi kabul ederek bana hak vereceksiniz. Durumumuz çok özel, bu yüzden evlilik meselesini sizinle konuşmak konusundaki isteksizliğimi yendim. Beş yıldır nişanlı gibiydik, hatta daha da fazlası.

Adam onun elini tuttu. "Bu beş yıl boyunca kendini benimle nişanlı olarak mı gördün?" diye sordu.

Görüşmeleri boyunca ilk kez gözleri onunkilerle buluşmadı. "Elbette," diye cevap verdi.

"Anlıyorum," dedi Sör Richard ve ondan ayrıldı.

O akşam Almack'ın evinde gecikmiş bir görünüm sergiledi. Kimse onun mengeneli görünüşüne hayranlık duyarak ya da tembelce konuşmasını dinleyerek, hayatının en önemli kararını vermenin arifesinde olduğunu düşünemezdi. Sadece amcası, gece yarısından bir süre sonra kulübe girdiğinde ve dirseğinin dibindeki ölü adamları gördüğünde, kararın verildiğini tahmin etmişti. Fıçı masasından yeni kalkan George Trevor'a Ricky'nin zor durumda olduğunu söyledi; bu açıklama George'u üzdü ve şöyle demesine neden oldu: 'Onunla iki kelime bile konuşmadım. Bana Melissa Brandon'a gerçekten teklif ettiğini mi söylüyorsun?

"Sana hiçbir şey söylemiyorum," dedi Lucius. "Tek söylediğim çok içtiği ve derinlere daldığı.

George büyük bir endişe içinde, kayınbiraderinin dikkatini çekmek için karşısına çıkan ilk fırsatı değerlendirdi. Sör Richard nihayet firavun masasından kalktığında saat üçe yaklaşıyordu ve Sör Richard o sırada özel bir sohbet havasında değildi. Oldukça yüklü bir miktar para kaybetmiş ve oldukça fazla miktarda brendi içmişti ama bu durumların hiçbiri onu rahatsız etmiyordu.

"Şansın yok mu Ricky?" diye sordu amcası.

Biraz bulanık ama yine de son derece zeki bir bakış onunla alay etti. 'Kartlarda değil, Lucius. Ama şu atasözünü bir düşün!

George, Sör Richard'ın şarabını tanıdığı herkes kadar iyi taşıdığını biliyordu ama sesindeki pervasızlık onu telaşlandırmıştı. Kolunu çekti ve alçak bir ses tonuyla, "Keşke seninle konuşmama izin versen!" dedi.

"Sevgili George, çok sevgili George!" dedi Sir Richard dostça gülümseyerek. 'Pek ayık olmadığının farkında olmalısın. Bu gece konuşmak yok.

"O zaman sabah seni görmeye gelirim," dedi George, sabah olduğunu unutarak.

Sör Richard, "Kafamda bir şeytan olacak," dedi.

Kıvrıcık kenarlı şapkası kafasında belli bir açıyla dururken, abanoz bastonunu bir kolunun altına sıkıştırmış halde kulüpten dışarı çıktı. Kapıcının bir sandalye çağırma teklifini geri çevirdi ve tatlı bir sesle, 'Ben şeytan gibi sarhoşum ve yürüyeceğim,' dedi.

Kapıcı sırttı. Sarhoğunun çeğitli aGamalarında pek çok beyefendi görmüştü ve kelimeleri hafifçe geveleyerek konuşan ve harika bir dengeyle yürüyen Sir Richard'ın çok umutsuz bir durumda olduğunu düşünmüyordu. Sir Richard'ı iyi tanımasaydı, St James's Meydanı'na doğru oldukça yanlış bir yönde yola çıkmasının ötesinde, onda yanlış bir şey göremeyeceğini düşündü. Sör Richard'ın dikkatini bu konuya çekmek zorunda hissetti, ama Sör Richard 'Biliyorum' deyince özür diledi. Ancak şafak beni çağırıyor. Uzun, çok uzun bir yürüyüşe çıkacağım.

"Aynen öyle, efendim," dedi kapıcı ve geri çekildi.

Sör Richard, serin havayla aniden temas ettiği için başı hafifçe dönerek, amaçsızca kuzey yönünde ilerledi.

Bir süre sonra kafası rahatladı. Dalgın bir tavırla, muhtemelen kısa bir süre içinde ağrımaya başlayacağını ve kendini son derece kötü hissedeceğini ve kendisi için biraz üzölmeyeceğini düşündü. Ancak şu anda, konyağın dumanı hâlâ beynini sararken, tuhaf bir sorumsuzluk onu ele geçirmişti. Kendini umursamaz, uzak, geçmişinden ve geleceğinden kopmuş hissediyordu. Şafak sessiz sokaklara gri bir ışık yayıyordu ve yanaklarını yelpazeleyen esinti serin ve hafif akşam pelerinininden memnun olmasını sağlayacak kadar tazeydi. Brook Sokağı'nda dolaştı ve Saar'ın evinin kepenkli pencerelerine bakıp güldü. "Benim nazik gelinim!" dedi ve parmaklarını evin olduğı yöne doğru öptü. "Tanrım, ne lanet bir aptalım!

Bu sözden belli belirsiz bir memnuniyet duyarak bunu tekrarladı ve uzun caddede yürüdü. Nazik gelininin onu şimdi görse gururunun pek okşanmayacağı aklına geldi ve bu düşünce onu yine güldürdü. Grosvenor Meydanı'nın kuzey ucunda karşılaştığı Watch ona kuşkuyla baktı ve yanından uzaklaştı. Sir Richard'ın durumundaki beyefendiler nadiren de olsa Nöbetçi Boksı olarak bilinen neşeli bir eğlenceyle kendilerini eğlendirirlerdi ve bu övgüye değer gücün bu üyesi sorun çıkarmaya hevesli değildi.

Sör Richard Nöbetçi'yi fark etmedi, doğrusunu söylemek gerekirse, fark etseydi bile onu rahatsız etmek için en ufak bir istek duymazdı. Beyninin derinliklerinde bir yerlerde Sör Richard kendisinin yaşayan en şanssız köpek olduğunun farkındaydı. Sanki bütün dünya ona karşı birlik olmuş gibi bu konuda çok acı hissediyordu; ve sakın bir ara sokakta düzensiz bir şekilde ilerlerken, en iyi çevrelerde geçirdiğı on yıl boyunca, cazibesi yüzünden bir saat bile uyuyamadığı bir kadınla karşılaşma şansına sahip olmadığı için alaycı bir şekilde kendi adına üzölüyordu. Gelecekte de daha şanslı olması pek mümkün görünmüyordu.

"Sanırım," dedi Sir Richard yeni gaz lambalarından birine, "Melissa Brandon'a evlenme teklif etmek üzere olduğuma göre, içtenlikle arzuladığım bir sonuç bu.

Tam o anda tuhaf bir durumun farkına vardı. Birisi sokağın karşı tarafındaki ilk evlerden birinin ikinci kat penceresinden dışarı tırmanıyordu.

Sör Richard kıpırdamadan durdu ve bu beklenmedik manzara karşısında gözlerini kırptırdı. Tanrısal tarafsızlığı hâlâ üzerindeydi; gördükleri ilgisini çekiyordu ama hiçbir şekilde onlarla ilgilenmiyordu. "Şüphesiz bir hırsız," dedi ve maceranın sonunu izlemek için bastonuna kayıtsızca yaslandı. Biraz uykulu bakışları, ilk evden kaçan her kimse, bunu feci yere düşen düğümlü çarşaf aracıyla yapmayı önerdiğini keşfetti. 'Hırsız *değil*,' diye karar verdi Sir Richard ve yolun karşısına geçti.

Karşı kaldırım taşına ulaştığında, gizemli kaçak, biraz da tesadüf eseri, doğaçlama ipinin ucuna varmıştı ve sığ alanın üzerinde tehlikeli bir şekilde sallanıyor, çaresiz bir ayağıyla evin duvarında bir tür dinlenme yeri bulmaya çalışıyordu. Sör Richard onun çok ufak tefek bir delikanlı, aslında sadece bir çocuk olduğunu gördü ve yavaşça kurtarmaya gitti.

Kaçak, merdivenlerden inerken onu gördü ve korku ve minnettarlık karışımı bir nefesle: 'Ah! Bana yardım eder misiniz, lütfen? Bu kadar uzak olduğunu bilmiyordum. Atlayabileceğimi sanmıştım ama atlayabileceğimi sanmıyorum.

"Benim ilgi çekici gençliğim," dedi Sir Richard, kendisine bakan kızarmış yüze bakarak. "O ipin ucunda ne yaptığınızı sorabilir miyim?

"*Sus!*" yalvardı kaçak. "Bırakırsam beni yakalayabileceğini mi sanıyorsun?"

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım," diye söz verdi Sör Richard.

Kaçığın ayakları sadece onun erişebileceği mesafedeydi ve beş saniye sonra kaçak, onu sendeleten ve neredeyse dengesini kaybetmesine neden olan bir hızla kollarına indi. Bir mucize eseri dengesini korudu ve beklenmedik derecede hafif olan vücudunu göğsüne bastırdı.

Sir Richard tam olarak ayık değildi, ama konyak dumanı beyinde hoş olmayan bir sorumsuzluk duygusu yaratmış olsa da, aklını hiçbir şekilde karıştırmamıştı. Çenesi buklelerle gıdıklanan ve kolları kaçakla dolu olan Sir Richard şaşırtıcı bir keşif yaptı. Kaçağı yere bıraktı ve gerçekçi bir sesle şöyle dedi: 'Evet, ama her şeye rağmen genç olduğunuzu sanmıyorum.

"Hayır, ben bir kızım," diye cevap verdi kaçak, görünüşe göre keşfinden dolayı hayal kırıklığına uğramamıştı. "Ama lütfen, onlar uyanmadan buradan gider misin?"

"Kim?" diye sordu Sör Richard.

"Teyzem, hepsi!" diye fısıldadı kaçak. "Bana yardım ettiğin için sana çok minnettarım ve lütfen bu düğümü çözebilir misin? Görüyorsunuz, bohçamı sırtıma bağlamak zorunda kaldım ve şimdi çözemiyorum. Peki şapkam nerede?"

"Düştü," dedi Sir Richard, onu yerden alıp koluna sürerek. "Pek ayık sayılmam, biliyorsunuz -aslında sarhoşum- ama bütün bunların biraz -ne diyelim- düzensiz olduğunu düşünmekten kendimi alamıyorum.

"Evet, ama yapılacak başka bir şey yoktu," diye açıkladı kaçak, kendi omzunun üzerinden Sir Richard'ın inatçı düğümü ne yaptığına bakmaya çalışarak.

"Kıpırdamadan durarak beni memnun edin!" diye rica etti Sör Richard.

"Ah, çok üzgünüm! Etrafımda bu şekilde nasıl çalıştığını düşünemiyorum. Teşekkür ederim! Size gerçekten minnettarım!"

Sör Richard soru soran gözlüğüyle bohçaya bakıyordu. "Hırsız mısınız?" diye sordu.

Bunu aceleyle bastırılmış bir kıkırdama karşıladı. 'Hayır, tabii ki değilim. Bir posta kutusu bulamadığım için bütün eşyalarımı bir şala bağlamak zorunda kaldım. Ve şimdi sanırım gitmeliyim, lütfen.

"Hiç kuşkusuz sarhoşum," dedi Sir Richard, "ama aklımın bazı kırıntıları hâlâ bende duruyor. Benim güzel çocuğum, gecenin bu saatinde bu giysilerle Londra sokaklarında dolaşamazsın. Sanırım şu zili çalmalı ve seni teyzene teslim etmeliyim, öyle mi dedin?"

İki telaşlı el kolunu kavradı. "*Yapma!*" diye yalvardı kaçak. "*Lütfen* yapma!"

"Peki, ben seninle ne yapacağım?" diye sordu Sör Richard. "Hiçbir şey. Sadece bana Holborn'a giden yolu söyle!"

"Neden Holborn?"

"Bristol'e giden posta arabasını yakalamak için White Horse Inn'e gitmem gerekiyor.

"Bu şeyi açıklıyor," dedi Sir Richard. 'Senden tüm hikâyeyi öğrenene kadar yoluna adım atmama izin vermeyeceğim. Tehlikeli bir suçlu olduğunuza inanıyorum.

"Değilim!" dedi kaçak öfkeyle. 'Zerre kadar duyarlılığı olan herkes benim durumumu hisseder! Ben en iğrenç zulümden kaçıyorum.

"Şanslı çocuk!" dedi Sör Richard, bohçasını ondan alırken. "Keşke ben de aynısını yapabilseydim. Bu mahalleden uzaklaşalım. Beni bu kadar üzen bir sokağı çok az gördüm. Buraya nasıl geldiğimi düşünemiyorum. Buraya nasıl geldiğimi

"Hoş karşılaşmamız isimlerin değiş tokuş edilmesiyle daha da güzelleşir, yoksa tanımadığınız bir yere mi seyahat ediyorsunuz?"

'Evet, kendime bir isim uydurmam gerekecek. Bunu hiç düşünmemiştim. Gerçek adım Penelope Creed. Siz kimsiniz?'

"Ben," dedi Sör Richard, "Richard Wyndham, tamamen hizmetinizdeyim."

"Beau Wyndham mı?" diye sordu Bayan Creed bilgili bir tavırla.

"Beau Wyndham," diye selamladı Sör Richard. "Daha önce tanışmış olmamız mümkün mü?"

'Hayır, ama tabii ki sizi duydum. Kuzenim kravatını Wyndham Fall gibi bağlamaya çalışıyor. En azından öyle olduğunu söylüyor ama bana çok karışık geliyor.'

"O zaman bu bir Wyndham Düşüşü *değil*," dedi Sir Richard kararlılıkla.

'Hayır, ben de öyle düşünmüştüm. Kuzenim züppe olmaya çalışıyor ama balık gibi bir yüzü var. Onunla evlenmemi istiyorlar.'

"Ne korkunç bir düşünce!" dedi Sir Richard ürpererek.

"Durumumu anlayacağınızı söylemiştim!" dedi Bayan Creed. "Şimdi beni Holborn'a doğru yola çıkarır mısınız?"

"Hayır," diye yanıtladı Sör Richard.

Bayan Creed panik içinde, "Ama gitmelisiniz!" dedi. "Nereye gidiyoruz?"

'Bütün gece sokaklarda dolaşamam. Bu konuyu görüşmek üzere evime gitsek iyi olur.'

"Hayır!" dedi Bayan Creed, kaldırımın ortasında kıpırdamadan durarak.

Sör Richard içini çekti. 'Şahsınızla ilgili kötü niyetler beslediğim düşüncesinden kurtulun,' dedi. 'Sanırım ben senin baban olabilirim. Kaç yaşındasın sen?'

"On yedi yaşına girdim."

"Neredeyse otuz yaşındayım," dedi Sir Richard.

Bayan Creed bunu anladı. "Sen benim babam olamazsın!

'Aritmetik problemleri çözemeyecek kadar sarhoşum. Seninle sevişmek gibi en ufak bir niyetim olmadığını söylemen yeterli.

Bayan Creed yakışıklı bir tavırla, 'O halde size eşlik etmekte bir sakınca görmüyorum,' dedi. "Gerçekten sarhoş musun?

"Çok kötü," dedi Sör Richard.

'Kimse buna inanmaz, sizi temin ederim. Şarabınızı çok iyi taşıyorsunuz.

"Bu konularda deneyimli biri gibi konuşuyorsunuz," dedi Sir Richard.

'Babam, bir erkeğin kadehindeyken nasıl davrandığını görmenin çok önemli olduğunu söylerdi. Kuzenim aşırı derecede aptallaşıyor.

'Biliyor musun,' dedi Sir Richard kaşlarını çatarak, 'kuzenin hakkında duydukça onunla evlenmene izin verilmemesi gerektiğini daha çok hissediyorum. Şimdi ne durumdayız?

"Piccadilly, sanırım," diye yanıtladı Bayan Creed.

Güzel! St James's Square'de oturuyorum. Neden kuzeninle evlenmeni istiyorlar?'

"Çünkü," dedi Bayan Creed kederle, "büyük bir servetle lanetlendim!

Sör Richard yolun ortasında durdu. "Büyük bir servetle mi lanetlenmiş?" diye tekrarladı.

"Evet, gerçekten. Gördüğünüz gibi babamın başka çocuğu yoktu ve Somerset'te oturmama izin vermedikleri bir evim olmasının yanı sıra inanılmaz derecede zengin olduğuma inanıyorum. Babam öldüğünde Almeria Teyze ile yaşamak zorunda kaldım. Sadece on iki yaşındaydım. Şimdi de kuzenim Frederick'le evlenmem için bana baskı yapıyor. Ben de kaçtım."

"Yüzü balık gibi olan adam mı?

"Evet.

"Çok doğru yaptınız," dedi Sir Richard.

"Sanırım öyle yaptım.

"Buna hiç şüphe yok. Neden Holborn?"

Bayan Creed sabırla, "Size söyledim," diye cevap verdi.

"Bristol otobüsüne bineceğim.

"Oh! Neden Bristol?"

"Tam olarak Bristol'a gitmiyorum ama evim Somerset'te ve orada çok iyi bir arkadaşım var. Onu neredeyse beş yıldır görmüyorum ama eskiden birlikte oynardık, parmaklarımızı batırırdık -kanımızı karıştırırdık, bilirsiniz- ve büyüdüğümüzde birbirimizle evleneceğimize dair yemin etmiştik.

Bunların hepsi çok romantik,' diye yorumladı Sir Richard.

"Evet, öyle değil mi?" dedi Bayan Creed heyecanla. "Evli değilsiniz, değil mi?"

"Hayır. Aman Tanrım!"

"Neden, sorun nedir?"

"şimdi hatırladım. "Olmak istemiyor musun?"

"Hayır.

"Ama kimse *sizi* evlenmeye zorlayamaz!"

"Güzel kızım, akrabalarımı tanımıyorsun," dedi Sir Richard acı acı.

"Seninle konuştular mı, seninle konuştular mı, seninle *konuştular* mı? Ve bunun senin görevin olduğunu söylediler mi? Ve hayatınızı kararttılar mı? Ve sana ağladılar mı?" diye sordu Bayan Creed.

"Öyle bir şey," diye itiraf etti Sör Richard. "Akrabalarınız size böyle mi yaptı?"

"Evet. Ben de Geoffrey'nin en iyi ikinci takım elbisesini çaldım ve pencereden dışarı tırmandım.

"Geoffrey kim?"

"Oh, o benim diğer kuzenim! Harrow'da okuyor ve kıyafetleri bana tam uyuyor. Burası sizin eviniz mi?"

"Burası benim evim."

"Ama bekleyin!" dedi Bayan Creed. "Kapıcı size kapıyı açmak için oturmayacak mı?"

"İnsanları benim için oturmaya teşvik etmiyorum," dedi Sir Richard, cebinden bir anahtar çıkarıp kilide takarak.

Bayan Creed geri çekilerek, "Ama sanırım bir uşağınız var," dedi. "Yatmanıza yardım etmek için bekliyor olacak."

"Doğru," dedi Sör Richard. "Ama ben zili çalana kadar odama gelmeyecek. Korkmanıza gerek yok."

Bayan Creed rahatlamış bir ifadeyle, "Ah, bu durumda-!" dedi ve onun peşinden pervasızca eve girdi.

Salonda bir lamba yanıyordu ve mermer masanın üzerine Sir Richard için bir mum yerleştirilmişti. Mumu lambanın içine sokarak yaktı ve misafirini kütüphaneye götürdü. Burada duvara sabitlenmiş avizelerde daha fazla mum vardı. Sör Richard bunlardan işine geldiği kadarını yaktı ve Bayan Creed'i incelemek üzere döndü.

Şapkasını çıkarmıştı ve odanın ortasında durmuş, ilgiyle bakıyordu. Başının tepesinde tüylü bukleler halinde kümelenen ve arkadan biraz dağınık kesilmiş saçları gine altınıydı; gözleri koyu maviydi, çok büyük ve güvenliydi ve her an neşeyle parlamaya meyilliydi. Kısa, küçük bir burnu, hafif çilleri, çok belirgin bir çenesi ve bir çift gamzesi vardı.

Onu eleştirel bir gözle inceleyen Sir Richard bu cazibeden hiç etkilenmedi. Dedi ki: "Gerçekten de tam bir kestaneye benziyorsun!"

Bunu bir övgü olarak kabul etmiş gibiydi. Samimi gözlerini onun yüzüne dikti ve şöyle dedi: 'Öyle mi? Gerçekten mi?

Bakışları yavaşça ödünç aldığı kıyafetinin üzerinde gezindi. "Korkunç!" dedi. "Wyndham Fall'daki o rezil kravatı bağladığınızı mı sanıyorsunuz?

'Hayır, ama daha önce hiç kravat bağlamamıştım,' diye açıkladı.

"Bu," dedi Sir Richard, "çok açık. Buraya gel!"

Kadın itaatkâr bir tavırla yaklaştı ve adamın usta parmakları boynundaki buruşuk kıvrımlarla uğraşırken kıpırdamadan durdu.

"Hayır, bu benim yeteneğimi bile aşar," dedi sonunda. 'Sana benimkilerden birini ödünç vermem gerekecek. Boş ver; otur da bu konuyu konuşalım. Hatırladığım kadarıyla pek net hatırlamıyorum ama çocukluk arkadaşınızla evlenmek için Somerset'e gideceğinizi söylemişsiniz sanırım.

"Evet, Piers Luttrell," diye başını salladı Bayan Creed, geniş bir koltuğa oturarak.

"Üstelik daha on yedi yaşındasınız. 'On yedi yaşına girdim,' diye düzeltti.

'Lafı dolandırmayın! Bu yolculuğu bir konaklama arabasında yolcu olarak mı yapmayı düşünüyorsunuz?

"Evet," diye onayladı Bayan Creed.

"Bu yetmezmiş gibi bir de yalnız mı gidiyorsunuz?" "Elbette yalnız gidiyorum.

"Sevgili çocuğum," dedi Sir Richard, "sarhoş olabilirim, ama bu fantastik planı kabul edecek kadar sarhoş değilim, inan bana.

"Sarhoş olduğunuzu sanmıyorum," dedi Bayan Creed. 'Ayrıca, bunun sizinle hiçbir ilgisi yok! Sırf pencereden çıkmama yardım ettiniz diye benim işlerime karışamazsınız.

'Pencereden çıkmama yardım etmedim. bir ses seni ailenin kucağına geri götürmem gerektiğini söylüyor.

Bayan Creed bembeyaz kesildi ve küçük ama çok net bir sesle şöyle dedi: 'Eğer bunu yaparsanız çok zalimce bir şey yapmış olursunuz.

-Dünyadaki en haince şey!" "Sanırım öyle olur," diye itiraf etti.

Bir duraklama oldu. Sir Richard enfiye kutusunu ustaca bir parmak hareketiyle açtı ve bir tutam aldı. Bayan Creed yutkundu ve şöyle dedi: "Kuzenimi *görmüş* olsaydınız anlardınız.

Ona baktı ama hiçbir şey söylemedi.

Bayan Creed umutsuzca, "Ağzı ıslak," dedi.

Sir Richard enfiye kutusunu kapatarak, "Bu kadarı yeter," dedi. "Size çocukluk arkadaşınıza kadar eşlik edeceğim.

Bayan Creed kızardı. "Siz mi? Ama !"

'Neden yapamazmışım?

'Çünkü- çünkü sizi tanımıyorum ve tek başıma da gidebilirim, ve- şey, bu çok saçma! Şimdi anlıyorum ki sarhoşsunuz.'

"Size haber vereyim," dedi Sir Richard, "bu kıyafetlere bayan havası hiç yakışmıyor. Üstelik ben de beğenmedim. Ya benimle birlikte Somerset'e gidersin ya da teyzene geri dönersin. Seçimini yap!"

"Lütfen düşünün!" diye yalvardı Bayan Creed. 'Büyük bir gizlilik içinde seyahat etmek zorunda olduğumu biliyorsunuz. Eğer benimle gelerseniz, size ne olduğunu kimse bilemez.

"Kimse bana ne olduğunu bilmeyecek," diye tekrarladı Sör Richard yavaşça. 'Hiç kimse, kızım, artık başka seçeneğin yok: Seninle Somerset'e gidiyorum!

Bölüm 3

Hiçbir tartışma Sir Richard'ın birdenbire pervasızlaşan ruh hali üzerinde en ufak bir etki yaratmayınca, Bayan Creed onu yolculuğunda kendisine eşlik etmekten vazgeçirme çabasından vazgeçti ve onun korumasının hoş karşılanacağını kabul etti. "Tek başıma gitmekten korktuğumdan değil," diye açıkladı, "ama doğrusunu söylemek gerekirse, tek başıma bir şeyler yapmaya pek alışık değilim.

"Umarım," dedi Sör Richard, "siz de genel sahnede seyahat etmeye pek alışık değilsinizdir.

'Hayır, tabii ki değilim. Büyük bir macera olacak! Hiç posta arabasıyla seyahat ettiniz mi?'

'Asla. Postayla seyahat edeceğiz'

"Seyahat postası mı? Çıldırılmış olmalısınız!" diye haykırdı Bayan Creed. 'Bath yolu üzerindeki her karakolda tanındığınızı söyleyebilirim. Bir anda fark ederiz. Bütün bunları siz bana katılmaya karar vermeden önce düşünmüştüm! Kuzenim Frederick bir şey düşünemeyecek kadar aptaldır ama Almeria Teyzem öyle değil ve kendi evime kaçtığımı tahmin edip beni takip edeceğinden hiç şüphem yok. Sahnede yolculuk etmeye karar vermemin nedenlerinden biri de bu. Posta evlerinde beni soracak ve kimse ona benden en ufak bir haber veremeyecek. Ve düşünsenize, bir posta arabasıyla ülkeyi birlikte dolaştığımız ortaya çıkarsa nasıl bir telaş olur!

Sör Richard, "Sahnede seyahat etmemizin az uygunsuz olacağını mı düşünüyorsunuz?" diye sordu.

'Evet, çok daha az. Aslında bunun hiç de uygunsuz olduğunu düşünmüyorum, çünkü eğer isterseniz bir kamu taşıtında yer ayırtmanıza nasıl engel olabilirim? Ayrıca, bir posta arabası kiralayacak kadar param da yok.

"Büyük bir servetle lanetlendiğinizi söylediğinizi sanıyordum?

"Evet, ama reşit olana kadar bana çok cüzi bir harçlıktan başka bir şey vermiyorlar ve bu ayın parasının çoğunu harcadım.

"Bankacınız ben olacağım," dedi Sör Richard.

Bayan Creed başını sertçe salladı. 'Hayır, kesinlikle yapmayacaksınız! Hiç kimse yabancılara borçlu olmamalı. Her şeyi kendim ödeyeceğim. Tabii, sahne ile seyahat etmeye karşı iseniz, ne yapacağımı bilemiyorum. Ancak-' aklına bir fikir gelince kesti ve parlayan gözlerle: 'Ünlü bir fikrim var! Siz dikkate değer bir kırbaççısınız, değil mi?

"Sanırım öyle sayılırım," diye yanıtladı Sir Richard.

'Peki, kendi arabanızla gittiğinizi varsayalım. O zaman ben de arkana geçer, senin kaplanınmışım gibi davranır, tenekeyi tutar, para üstü için havaya uçar ve-'

"Hayır!" dedi Sör Richard.

Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. 'Heyecan verici olacağını düşünmüştüm. Ancak, haklı olduğunuzu söylemeye cüret edebilirim.

"Haklıyım," dedi Sir Richard. "Düşündükçe posta arabası için söylenecek çok şey olduğunu daha iyi anlıyorum. Şehirden hangi saatte ayrıldığını söylemişsiniz?

"Saat dokuzda, Fetter Lane'deki White Horse Inn'den. Hizmetçileriniz yüzünden oraya çok daha önce gitmemiz gerekiyor. Şimdi saat kaç?"

Sör Richard saatine baktı. "Beşe yakın," diye cevap verdi.

"Öyleyse kaybedecek bir dakikamız bile yok," dedi Bayan Creed. 'Hizmetkârlarınız bir saat içinde harekete geçecek. Ama bu kıyafetlerle seyahat edemezsiniz, değil mi?

"Hayır," dedi, "ve senin o kravatınla ya da o iğrenç bohçayla da seyahat edemem. Ve şimdi sana daha yakından bakmaya geldim, daha önce hiç bu kadar kötü kesilmiş saç görmemiştim.

"Arkayı kastediyorsunuz herhalde," dedi Bayan Creed, bu kısıtlamalara aldırmadan. 'Neyse ki ön tarafı her zaman kısa olmuştur. Arka kısımlarını kendim kesmek zorunda kaldım ve ne yaptığımı pek göremedim.

"Burada bekle!" diye emretti Sör Richard ve odadan çıktı.

Döndüğünde yarım saatten fazla bir süre geçmişti ve akşam giysisini çıkarıp geyik derisinden pantolon, çizme ve mavi ince kumaştan bir palto giymişti. Bayan Creed onu büyük bir rahatlamayla karşıladı. "Beni unuttuğundan ya da uyuyakaldığından korkmaya başlamıştım!" dedi ona.

"Öyle bir şey yok!" dedi Sir Richard, küçük bir pelerin çantası ve büyük bir portmantoyu yere bırakarak. 'Sarhoş ya da ayık, yükümlülüklerimi asla unutmam. Ayağa kalk, seni daha şık göstermek için ne yapabileceğime bir bakayım.

Bir kolunun üzerinde bembeyaz bir kravat, elinde de bir makas vardı. Birkaç akıllıca makas Bayan Creed'in başının görünümünü büyük ölçüde düzeltti ve bir tarak acımasızca buklelerinin arasından geçirildiğinde, onları daha erkeksi bir tarza sokmak yerine zorladığında, oldukça düzgün görünmeye başladı, ancak oldukça sulu gözlüydü. Daha sonra buruşuk kravatı bir kenara atıldı ve Sör Richard'ın kilerden biri boynuna takıldı. Sör Richard'ın bunu nasıl düzenlediğini görmek için o kadar sabırsızlanıyordu ki, şöminenin üzerinde asılı duran aynada kendini görebilmek için parmak uçlarında durdu ve kulaklarını tıkadı.

"Kıpırdamadan duracak mısınız?" dedi Sör Richard.

Bayan Creed burnunu çekti ve karanlık mırıldanmalara daldı. Ancak, adam onu serbest bıraktığında ve el işçiliğinin sonucunu görebildiğinde, o kadar memnun oldu ki yaralarını unuttu ve şöyle haykırdı: 'Oh, ne kadar güzel görünüyorum! Bu bir Wyndham Düşüşü mü?

"Kesinlikle hayır! Sör Richard cevap verdi. 'Wyndham Güzü okul çocuklarına göre değil, size söyleyeyim.

"Ben bir okul çocuğu değilim!

"Öyle birine benziyorsun. Şimdi o bohçada ne varsa pelerin çantasına koy ve gidelim.

Bayan Creed suratını asarak, "Sizinle gelmemeyi aklımdan geçiriyorum," dedi.

Hayır, yapmadın. Artık benim genç kuzenimsin ve kendimizi tamamen macera dolu bir hayata adadık. Adın ne demiştin?

'Penelope Creed. Çoğu insan bana Pen der ama artık bir erkek ismim olmalı.

"Pen" çok iyi olacak. Eğer en ufak bir yorumla karşılaşırısanız, iki N ile yazıldığını söyleyeceksiniz. Adını o Quaker'dan almışsın.

'Oh, bu çok iyi bir fikir! Sana nasıl hitap edeyim?'

'Richard.

"Richard kim?

"Smith-Jones-Brown.

Eşyalarını Paisley şalından pelerin çantasına aktarmakla meşguldü. 'Onlardan hiçbirine benzemiyorsun. Bu şalı ne yapayım?

"Bırak," diye cevap verdi Sir Richard, halıdan parıldayan gine altın saç parçalarını toplayıp şöminenin arkasına attı. "Biliyor musun, Pen Creed, senin hayatıma takdiri ilahi kılığında girdiğini düşünüyorum.

Merakla başını kaldırdı. "Öyle mi?" dedi kuşkuyla.

"Bu ya da Felaket," dedi Sir Richard. 'Ayıldığımda hangisini seçeceğimi bileceğim. Ama doğruyu söylemek gerekirse, zerre kadar umurumda değil! *En avant, mon cousin!*'

Leydi Trevor, isteksiz kocasıyla birlikte kardeşinin St James's Square'deki evine uğradığında saat öğleyi geçiyordu. Kapıcı tarafından kabul edildi, belli ki

haberlerle doluydu ve onun tarafından uşaa teslim edildi. Sarı Salona girerken, "Sör Richard'a burada olduğumu söyleyin," diye emretti.

"Sör Richard, leydim, evde değıl," dedi uşak, gizem dolu bir sesle.

Lordundan Sör Richard'ın önceki gece Almack'ın evinde neler yaptığını öğrenmiş olan Louisa homurdandı. 'Ona kız kardeşinin kendisini görmek istediğini söyleyeceksin,' dedi.

"Sör Richard, leydim, burada değıl," dedi uşak, doruk noktasına ulaşmaya çalışarak.

Louisa kuru bir sesle, 'Sör Richard seni iyi eğitmiş,' dedi. 'Ama bu şekilde oyalanacak değılim! Git ve onu görmek istediğimi söyle!

"Sör Richard, leydim, dün gece yatağında uyumadı!" diye duyurdu uşak.

George bu patavatsız yorum karşısında şaşırdı. "O da ne? Saçmalık! Onu gördüğümde bu kadar tilki gibi değıldi!

"Bu konuda hiçbir bilgim yok, lordum," dedi uşak ağırbaşlılıkla. Kısacası lordum, Sör Richard ortadan kayboldu.

"Aman Tanrım!" diye boşaldı George.

"Fiddle-de-dee!" dedi Louisa alaycı bir sesle. "Sör Richard, sanırım, yatağında!

"Hayır leydim. de söylediğim gibi, Sör Richard'ın yatağında uyunmadı. Durakladı ama Louisa ona sadece bakmakla yetindi. Yarattığı izlenimden memnun bir şekilde devam etti: 'Sör Richard'ın dün giydiğı gece kıyafetleri, adamı Biddle tarafından yatak odasının zemininde bulundu. Sör Richard'ın en iyi ikinci topuklu ayakkabıları, bir çift geyik derisi, mavi bir binici ceket, eski püskü paltosu ve açık kahverengi bir kunduz kayboldu. Biri zorla

Sör Richard'ın beklenmedik bir şekilde çağrıldığı sonucuna vardım leydim.

'Gitti kapalı olmadan onun uşak?'
George talep edildi içinde sersemlemiş bir ses tonuyla.

Uşak eğildi. "Kesinlikle öyle lordum.

"İmkânsız! George içtenlikle söyledi.

Bu haber üzerine kaşlarını çatan Louisa canlı bir sesle, 'Bu kesinlikle çok tuhaf, ama hiç kuşkusuz son derece makul bir açıklaması var,' dedi. Lütfen, ağabeyimin ev halkından hiç kimseye şey söylemediğinden emin misiniz?

"Hiçbir şekilde, leydim.

George derin bir iç geçirdi ve başını salladı. "Seni uyarmıştım Louisa! Onu çok zorladığını *söylemiştim!*

"Böyle bir Çey söylemediniz!" diye tersledi Louisa, ilgilenen bir hizmetçinin önünde böyle patavatsızca konuğtuğu için ona kızmıgtı. 'Eminim, bize şehir dışına çıkacağından bahsetmiş olabilir ve biz de bu durumu unutmuşuzdur.

"Bunu nasıl söylersin?" diye sordu George, gerçekten şaşırmıştı. 'Neden, Melissa Brandon'dan onun arayacağını duymadınız mı-'

"Bu kadar yeter, George!" dedi Louisa, onu öyle korkunç bir bakıqla susturdu ki, Porson bu bakıqla karşısında irkildi. "Söylesene Porson," diye devam etti Louisa, tekrar uşağa dönerek, "ağabeyim posta arabasıyla mı gitti, yoksa kendisi mi kullanıyor?

"Sör Richard'ın spor olsun olmasın hiçbir aracı ahırda yok leydim," dedi Porson, açıklamalarının toplam etkisinden zevk alarak.

"O zaman ata biniyor!

"Baş seyisten öğrendiğime göre Sör Richard'ın atlarından hiçbiri soyulmamış leydim. Baş seyis

"Damat dün sabahtan beri Sör Richard'ı görmedi.

"Aman Tanrım!" diye mırıldandı George, aklına gelen korkunç düşünce karşısında gözleri dehşetle irkilmışti. "Hayır, hayır, bunu yapmaz!

'Sessiz ol, George! Tanrı aşkına, sessiz ol! Louisa sertçe bağırdı. 'Neden, hangi saçma düşünceyi aklına soktun? Richard'ın böyle çekip gitmesinin çok kışkırtıcı olduğuna eminim, ama sana böyle şeyler söyletmeyeceğim! Bire on, iğrenç bir spor müsabakasını izlemeye gitti: ödüllü dövüş, diyebilirim! Birazdan evde olur.'

"Ama o evde uyumadı ki! George ona hatırlattı. 'Ve dün gece Almack'ın evinden çıktığında ayık olmadığını söylemek zorundayım. Çok sarhoş olduğunu kastetmiyorum, ama sarhoşken nasıl olduğunu bilirsiniz-'

Louisa, "Böyle bir şey bilmediğimi söylediğim için minnettarım!" diye karşılık verdi. "Eğer ayık değilse, bu onun dengesiz davranışlarını açıklar.

"Dengesiz davranışlar! Söylemeliyim ki Louisa, zavallı Ricky nehrin dibindeyken konuşmak için iyi bir yol,' diye haykırdı George, asil bir cesaretle.

Rengi değişti ama belli belirsiz konuştu: 'Nasıl bu kadar saçmalayabiliyorsun? Böyle şeyler söylemeyin, yalvarırım!

Uşak öksürdü. "Lord Hazretleri'nin affına sığınırım, ama söylemem gerekirse, Sör Richard, Lord Hazretleri'nin kastettiğini sandığım şeyi yerine getirmek için kıyafetini zor değiştirir.

"Hayır. Hayır, çok doğru! Elbette yapmaz!" diye onayladı George, rahatlamıştı.

"Dahası, lordum, Biddle, Sör Richard'ın çekmecelerinin ve gardırobunun yağmalandığını ve çeşitli giysilerinin alındığını bildirdi. Bu sabah Sör Richard'ı uyandırmaya giden Biddle, odasını çok kötü bir halde buldu.

Sanki Sör Richard yolculuk hazırlıklarını aceleyle yapmış gibi. Ayrıca lordum, Biddle bana bir portmanteau ve küçük bir pelerin çantasının her zaman saklandıkları dolaptan kaybolduğunu söyledi.

George ani bir kahkaha attı. "Gad tarafından sürgülenmiş! Yoicks! kaçtı gitti"

"George!"

"Umurumda değil!" dedi George meydan okurcasına. 'Kaçıp gittiğine çok sevindim!

"Ama hiç gerek yoktu! dedi Louisa, Porson'un odada olduğunu unutarak. "Kimse onu evlenmeye zorlamıyordu-" Porson'la göz göze geldi ve kısa bir süre durdu.

"Hanımefendilerine," dedi Porson, onun patavatsız sözlerini duymamış gibi, "Sör Richard'ın kayboluşuyla ilgili başka tuhaf durumlar da varmış.

"Aman Tanrım, sanki sihirle kaçırılmış gibi konuşuyorsun!" dedi Louisa sabırsızlıkla. "Hangi koşullar, iyi adamım?"

Porson, "Hanımefendileri izin verirlerse, incelemeniz için onları getireyim," dedi ve eğilerek çıktı.

Karı koca şaşkınlık içinde birbirlerine bakmak zorunda kaldılar.

"Pekala!" dedi George, memnuniyetle, "bir adamı aklından çıkarmanın ne demek olduğunu şimdi görüyorsun!"

Ben yapmadım! George, böyle söylemen büyük haksızlık! İstemediği halde onu Melissa'ya bulunmaya nasıl zorlayabilirdim ki? Kaçışının bu olayla hiçbir ilgisi olmadığına inanıyorum.

"Hiç kimse yapmak istemediği bir şey için kendisiyle alay edilmesine katlanamaz," dedi George.

'O zaman tek söyleyeceğim Richard'ın tahmin ettiğimden daha büyük bir korkak olduğu! Eminim, Melissa'yla evlenmek istemediğini bana açıkça söyleseydi, bu konuda tek kelime bile etmezdim.

"Ha!" dedi George, alaycı bir kahkaha atarak.

Porson'un elinde masanın üzerine dikkatle bıraktığı bazı eşyalarla odaya geri dönmesiyle azarlanmaktan kurtuldu. Lord ve Leydi Trevor büyük bir şaşkınlık içinde Paisley şalına, buruşuk bir kravata ve soru işaretine benzeyen bir şekle uygun bir şekilde kıvrılmış birkaç kısa gine altın saç teline baktılar.

"Bu da ne-?" diye haykırdı Louisa.

Porson, "Bu eşyalar, leydim, bu sabah kütüphaneye giren uşak tarafından bulundu," dedi. 'Ne Biddle'ın ne de benim daha önce gördüğümüzü hatırlayamadığımız şal yerde yatıyordu; kravat ızgaraya atılmıştı; ve-er-saç tutamı-şalın altında bulundu.

"Vay canına!" dedi George, eşyaları daha iyi inceleyebilmek için bardağını kaldırarak. Bardağını kravata doğrulttu. 'Bu kendi hikâyesini anlatıyor! Zavallı Ricky dün gece kötü bir durumda gelmiş olmalı. Başının ağrıdığını söyleyebilirim: Dün içtiği konyağın yarısını içmiş olsaydım benimki de ağrırdı. Her şeyi görüyorum. İşte oradaydı, bu sabah Saar'a uğrayacağına söz vermişti, bundan kurtuluşu yoktu, başı yanıyordu! Kravatını çekiştirdi, boğulacakmış gibi oldu ve her şeyi mahvetti - ne kadar bitkin olursa olsun, Ricky asla buruşuk bir kravat takmazdı! Orada bir sandalyede oturmuş, büyük olasılıkla ellerini bir erkeğin yaptığı gibi saçlarında gezdiriyordu-'

"Richard saçını hiç bozmadı ve ne kadar sarhoş olursa olsun, kendi kafasından o renkte bir bukile bile koparmadı!" diye araya girdi Louisa. "Üstelik saçları kesilmiş. Bunu herkes görebilir!

George kadehini parıldayan buklelere doğru kaldırdı. Oldukça katı olan yüzünde bir dizi duygu uçuştı. Bir nefes aldı. "Çok haklısın Louisa," dedi. 'Buna asla inanmazdım! Sinsi köpek!

"Beklemene gerek yok, Porson! Louisa sertçe söyledi.

"Çok iyi leydim. Ama belki de bu sabah kütüphaneye giren görevlinin mumları yanar vaziyette bulunduğunu leydinize bildirmeliyim.

Louisa onu bir kenara iterek, "Bunun en ufak bir anlamı olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi.

Geri çekildi. içinde tutan George: 'Bu renk saçı olan birini aklıma getiremiyorum. Bir ya da iki opera dansçısı vardı ama Ricky onların kendisi için saçlarını kesmelerini isteyecek türden bir adam değil. Ama bir konuda hiç şüphe yok Louisa: bu bukle bir hatıraydı.

'Teşekkür ederim George, bunu zaten fark etmiştim. Yine de Richard'ın tanıdığı tüm saygın kadınları tanıdığımı sanıyordum! Bu tür bir hatıranın onun salata günlerine ait olması gerektiğini söyleyebilirim. Eminim artık bir tutam saça değer vermeyecek kadar romantik değildir!

George başını sallayarak, 'Ve onu attı,' dedi. 'Biliyor musun, bu çok üzücü Louisa, yemin ederim öyle! Onu attı, çünkü Brandon-iceberg için teklifte bulunmanın arifesindeydi!

"Çok etkileyici! Ve onu attıktan sonra kendisi kaçtı - kabul edersiniz ki hiçbir teklifte bulunmadı! Peki şal nereden geldi?" Konuşurken şalı eline aldı ve salladı. 'Son derece buruşuk! Şimdi neden?

"Başka bir hatıra," dedi George. 'Zavallı yaşlı Ricky onu elinde ezdi - çağırttığı anılara dayanamadı - fırlatıp attı!

"Ah, keman!" dedi Louisa sinirlenerek. "Peki, Porson, Şimdi ne ?

Odaya geri d6nen uşak kibarca, 'Saygıdeğer Cedric Brandon, leydim, S6r Richard'ı g6rmeye geldi. Belki leydiniz onu kabul etmek ister diye d6Őund6m.

"Bu gizemi aydınlatabileceğini sanmıyorum, ama yine de onu içeri alabilirsin," dedi Louisa. "Eminim," diye ekledi kocasına, Porson tekrar geri çekildiğinde, "Richard'ın bu sabah Saar'la olan s6z6n6 neden tutmadığını 6ęrenmek i6in gelmiş olacַk. Ona ne s6yleyeceğimi bilemediğimden eminim!

"Bana sorarsanız, Cedric Richard'ı suçlamayacaktır," dedi George. 'Bana d6n White'ın evinde oldukça rahat konuştuğunu s6ylediler. Tabii ki sinirlenmiş. Sen ve annen nasıl olur da Ricky'nin o aileyle evlenmesini istersiniz, aklım almıyor!

"Brandon'ları hayatımız boyunca tanıdık," dedi Louisa.

savunmaya ge6ti. "6yle davranmıyorum-" Saygıdeğer Cedric odaya girip elini uzatarak 6ne 6ıkınca s6z6n6 kesti. "Nasılsın, Cedric? Korkarım Richard evde değil. Sanırım acil bir iş i6in aniden 6aęrılmıŐ olmalı.

"Tavsiyemi dinledi, değil mi?" dedi Cedric, onun elini umursamaz bir zarafetle selamlayarak. "Sen ka6, Ricky! Bunu yapma!" Ona s6ylediğim buydu. Eğer yakalanmasına izin verecek kadar aptalsa, hayatının geri kalanında onun 6zerine s6nger 6ekeceğimi s6yledim.

"B6yle kaba saba konuŐmana 6ağıyorum!" dedi Louisa. 'Tabii ki *ka6madı!* Her an d6nebileceğini s6yleyebilirim. Lord Saar'a bu sabah onu bekleyemeyeceğini bildirmek i6in bir not g6ndermemesi b6y6k bir ihmalk6rlıktı, ama-'

"Yanlış anladınız," diye araya girdi Cedric. 'Nişan falan yok. Melissa ona babamı aramasını söyledi; arayacağını söylemedi. Bir saat önce Melissa'dan kendim öğrendim. Tanrım, hiç bu kadar öfkeli birini görmemiştir! Bütün bunlar da ne?" Gözleri masanın üzerinde duran kutsal emanetlere takılmıştı. "Bir tutam saç, vallahi! Hem de çok güzel bir saç!

"Bu sabah kütüphanede buldum," dedi George, karısının kaşlarını çatarak yaptığı uyarıya aldırmadan.

"Burada mı? Ricky?" diye sordu Cedric. "Beni kandırıyorsun!" "Hayır, bu tamamen doğru. Bunu anlayamayız."

Cedric'in gözleri dans etti. 'Tüm ünlüler adına! Kimin aklına gelirdi ki? Bu işimizi çözer! Şeytani bir rahatsızlık, ama lanet olsun, kaçtığına sevindim! Ricky'yi hep sevmişimdir. Onu bizimle birlikte cehenneme giderken görmek istemezdim. Ama artık işimiz bitti ve hata yok! Elmaslar gitti.'

"Ne? Louisa ağladı. "Cedric, Brandon kolyesi değil mi?

"İşte bu kadar. Rüzgâra doğru fırlatılan son yelken demiri de böyle gitti!" Parmaklarını havada şaklattı ve güldü. "Ricky'ye bana bir çift renk alma teklifini kabul edeceğimi ve savaşa gideceğimi söylemeye geldim.

"Ama nasıl? Nerede?" diye soluk soluğa kaldı Louisa.

Çalındı. Annem onu Bath'a götürdü. O şey olmadan asla hareket edemezdi, ne yazık ki! Babamın onu yıllar önce satmamış olmasına şaşıyorum. Saar Court dışında satmadığı tek şey oydu, onun da sırası gelecek. Annem elmaslardan ayrılmak istemezdi.'

'Ama Cedric, nasıl çalındı? Kim aldı?'

"Haydutlar. Annem hemen babama bir kurye gönderdi. Şezlong Bath yakınlarında bir yerde durdu-iki maskeli ve atlı adam-Sophia bir tavuk gibi çılgın atıyordu-annem baygınlık geçiriyordu-sürücüler tarafından alındı

Sürpriz, tanesi kanatlandı. Ve kolye gitti. Hayatım boyunca anlayamadığım şey de bu.

"Ne korkunç! Zavallı annen! Çok üzüldüm! Bu korkunç bir kayıp!"

"Evet ama o şeyi nasıl buldular?" dedi Cedric. "Ben de bunu bilmek istiyorum.

'Ama eminim ki Leydi Saar'ın mücevher kutusunu aldılarsa-'

"Kolye içinde değildi. Son şilinimi buna yatıracağım. Annemin onu sakladığı bir yer vardı -şeytani bir kurnazlık- seyahat ederken hep oraya koyardı. Kabaklardan birinin arkasındaki gizli cep.'

"Aman Tanrım, birinin saklandığımız yeri alçaklara ifşa ettiğini mi söylemek istiyorsun?" dedi George.

"Çok benziyor, değil mi?"

Kim biliyordu? Eğer haini bulabilirsen, kolyeyi geri alabilirsin. Tüm hizmetkarlarından emin misin?"

"Eminim hiçbir-Lordum, bilmiyorum! Cedric oldukça aceleci bir tavırla konuştu. "Annem Bow Street Runners'ın bu arabaya binmesini istiyor, ama babam bunun bir işe yarayacağını sanmıyor. Ve işte Ricky her şeyin üstüne sürgülenmiş! Yaşlı adam felç geçirecek!"

"Gerçekten, Cedric, baban hakkında böyle konuşmamalısın! Louisa itiraz etti. 'Richard'ın kaçıp gittiğini de bilmiyoruz! Gerçekten de öyle bir şey olmadığına eminim!"

"Yapmazsa aptallık etmiş olur," dedi Cedric. "Sen ne düşünüyorsun, George?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı George. 'Çok kafa karıştırıcı. Kaybolduğunu ilk duyduğumda -ki dün gece yatağında uyumadığını ve onu gördüğümde bitkin olduğunu bilmelisiniz- çok telaşlandığımı itiraf etmeliyim. Ama-'

"İntihar, Tanrı aşkına! Cedric bir kahkaha attı. 'Bunu Melissa'ya söylemeliyim! Ölüme sürüklendi! Ricky! Oh, tüm o ünlüler adına!'

"Cedric, çok iğrençsin!" dedi Louisa yuvarlak bir sesle. 'Tabii ki Richard intihar etmedi! Sadece uzaklara gitti. Eminim nereye gittiğini bilmiyorum ve eğer Melissa'ya böyle bir şey söylersen seni asla affetmem! Hatta yalvarırım Melissa'ya Richard'ın acil bir iş için çağrıldığından başka bir şey söyleme.

'Ne yani, ona bir tutam sarı saçtan bahsedemez miyim? Oyunbozanlık yapma, Louisa!'

"İğrenç yaratık!

"Saç tutamının uzun zaman önce unutulmuş bir ilişkinin kalıntısı olduğunu düşünüyoruz," dedi George. 'Muhtemelen bir kız-erkek ilişkisi. Bu duvarların ötesinde bundan bahsetmek büyük bir uygunsuzluk olur.

Cedric neşeyle, "Eğer iş oraya gelirse, ihtiyar, Ricky'nin çekmecelerini kurcalayıp karıştırmanın büyük uygunsuzluğuna ne dersin?" diye sordu.

"Biz öyle bir şey yapmadık! Louisa bağırdı. "Kütüphanede yerde bulundu!

'Düştü mü? Atıldı mı? Bana öyle geliyor ki Ricky ikili bir hayat yaşıyor. Kadınlarla pek ilgilenmediğini ben de söyledim. Onu gördüğümde kızartmayacak mıyım!'

'Böyle bir şey yapmayacaksın. Ah canım, keşke nereye gittiğini ve tüm bunların ne anlama geldiğini bilseydim!

"Nereye gittiğini sana söyleyeyim!" diye teklif etti Cedric. 'Gençliğinin sarı saçlı büyücüsünü bulmaya gitti. Bundan hiç kuşum yok! Tanrım, onu görmek için bir maymun bile verirdim. Ricky romantik bir macerada!

"İşte şimdi saçmalamaya başladın!" dedi Louisa. 'Kesin olan bir şey varsa, o da Richard'ın içinde zerre kadar romantizm olmadığıdır.

onun mizacı, maceraya gelince-! Düşüncesi bile onu ürpertir. Richard, sevgili Cedric, ilk, son ve her zaman modanın adamıdır ve asla bir Korintlîye yakışmayacak bir şey yapmaz. *Bunun için bana güvenebilirsiniz! '*

Bölüm 4

Moda adamı, tam da o anda, Bristol'e doğru sallana sallana ilerleyen yeşil ve altın rengi devasa bir konaklama vagonunun bir köşesinde ağır ağır uyuyordu. Saat öğleden sonra ikiydi, yer Calcot Green, Reading'in batısıydı ve moda adamının huzurunu kaçıran rüyalar son derece tedirgindi. Arabanın yolcu indirmek ya da bindirmek, at değiştirmek ya da tembel bir bekçinin yol üzerindeki bir kapıyı açmasını beklemek için durduğu bazı uyanık anlara katlanmıştı. Bu anlar ona rüyalarından bile daha kâbus dolu . Baş ağrıyordu, gözbebekleri yanıyor gibiydi ve öfkeli bakışlarının önünde garip, istenmeyen yüzlerden oluşan bir fantazmagori yüzüyordu. Rüyalarını gerçeğe tercih ederek bir iniltiyle gözlerini tekrar kapattı, ama araba Calcot Green'de astım hastası şişman bir kadını indirmek için durduğunda, uyku nihayet onu terk etti ve gözlerini açtı, karşısında oturan düzgün siyah takım elbiseli, kusursuz görünümlü bir adamın yüzüne gözlerini kırptırdı, boşaldı: "Aman Tanrım!" dedi ve ayağa kalktı.

"Başın *çok mu* ağrıyor?" diye sordu kulağına şefkatli ve belli belirsiz tanıdık bir ses.

Başını çevirdi ve Bayan Penelope Creed'in sorgulayan bakışlarıyla karşılaştı. Birkaç saniye sessizce ona baktı.

Sonra şöyle dedi: 'Hatırlıyorum. Otobüs-Bristol. Neden, ah neden, konyağa dokundum?'

Uyarıcı bir çimdik, çevresini hatırlamasını sağladı. Arabada, karşısında oturan üç kişi daha olduğunu ve hepsinin de kendisini ilgiyle izlediğini fark etti. Avukat kâtibi olduğunu tahmin ettiği kesin bakışlı adam açıkça onaylamıyordu; poke-bonnet ve paduasoy şal giymiş bir kadın ona anaç bir tavırla başını salladı ve onun da arabanın sallanmasına dayanamayan ikinci oğlu gibi olduğunu söyledi; yanında oturan ve kocası olduğunu tahmin ettiği iri yarı bir adam da kalın bir sesle: "Doğru!" diyerek bu ifadeyi destekledi.

İçgüdülerıyla Sir Richard'ın elini kravatına götürdü; parmakları ona kravatın da mavi ceketinin kuyrukları gibi oldukça buruşuk olduğunu söyledi. Kıvrırcık kenarlı kürkü ağrıyan başının rahatsızlığını artırıyor gibiydi; onu çıkardı ve başını ellerinin arasına alarak uykunun kalan kırıntılarını atmaya çalıştı. "Yüce Tanrım!" dedi kalın bir sesle. "Neredeyiz biz?"

"Pek emin değilim ama Reading'i geçtik," diye cevap verdi Pen, endişeyle onu incelerken.

"Calcot Green, işte oradayız," diye gönüllü oldu iri yarı adam. 'Birini indirmek için durduk. Zaman çizelgesini kendileri yazmıyorlar, bu çok açık. Arabacının bir şeyler içmek için indiğini söyleyebilirim.

"Ah, pekala!" dedi karısı hoşgörülle. 'Güneşin altında kutunun üzerine çıkmak zorunda olduğu için susuzluk çekecek.

"Doğru," diye kabul etti iri yarı adam.

Kâtip burnunu çekerek, "Kumpanya bunu duyarsa onu kovar, hem de çok haklı olarak!" dedi. "Bu sahne arabacılarının davranışları bir skandala dönüşüyor.

"Eminim ki bir adam zaman çizelgesinin biraz gerisinde kaldığında insanların çirkinleşmesine gerek yoktur," dedi kadın. 'Yaşa ve yaşat, ben de bunu diyorum.

Kocas1 her zamanki gibi bunu onayladı. Araba tekrar ileri atıldı ve Pen tekerleklerin ve atların toynaklarının gürültüsü altında şöyle dedi: 'Bana sarhoş olduğunu söyleyip duruyordun ve şimdi öyle olduğunu görüyorum. Benimle geldiğine pişman olacağından korkuyordum.

Sör Richard başını ellerinin arasından kaldırdı. 'Şüphesiz sarhoştum, ama konyak dışında hiçbir şeyden pişman değilim. Bu korkunç araç Bristol'a ne zaman varacak?

"Hızlı otobüslerden biri değil, biliyorsunuz. Saatte sekiz milden fazla yol alamazlar. Sanırım saat on birde Bristol'da oluruz. Yine de çok fazla duruyoruz gibi görünüyor. Sakıncası var mı?"

Ona doğru baktı. "Öyle mi?

"Doğruyu söylemek gerekirse," diye itiraf etti, " de değil! Son derece eğleniyorum. Yalnızca benim hatırım için rahatsız olmanı istemiyorum. Bir sahne vagonuna hiç yakışmadığınızı .

'Sevgili çocuğum, inan bana şu anki rahatsızlığım1la senin hiçbir ilgin yok. *Benim* yersizliğime gelince, siz nesiniz?'

Gamzeleri belirdi. "Oh, ne de olsa *ben* sadece bir okul çocuğuyum!

"Bunu söyledim mi? Kadın başıyla onayladı. "Öyleyse öylesin," dedi Sör Richard, ona eleştirel bir gözle bakarak. "O kravatı bağlamam dışında mı? Evet, bağlamış olmalıyım diye düşündüm. Ne var orada öyle?"

"Bir elma," diye yanıtladı Pen, ona elmayı göstererek. "Az önce dışarı çıkan şişman kadın verdi bunu bana.

Sör Richard, "Orada oturup onu yemeyeceksiniz, değil mi?" diye sordu.

Evet, . Neden olmasın? Biraz ister misiniz?' 'İstemem!'
dedi Sir Richard.

"Şey, ben aşırı derecede açım. Bu bizim için tek şeydi.
unuttum.'

"Neydi?

"Yiyecek," dedi Pen, dişlerini elmaya geçirerek. 'Yolculuk sırasında yemek için kendimize bir sepet hazırlamalıydık. Posta arabaları gibi posta evlerinde durmadıklarını unutmuşum. En azından ben tam olarak unutmadım, çünkü bunu hiç bilmiyordum.

Sör Richard, "Buna dikkat edilmeli," dedi. 'Eğer açsanız, kuşkusuz karnınızı doyurmalısınız. O elmanın çekirdeğiyle ne yapmayı düşünüyorsun?

"Ye onu," dedi Pen.

"İğrenç velet!" dedi Sir Richard güçlü bir ürpertiyle.

Köşesinde arkasına yaslandı ama kolundan çekştirilen bir ses başını arkadaşına doğru eğmesine neden oldu.

"Bu insanlara senin benim öğretmenim olduğunu söyledim," diye fısıldadı Pen. 'Elbette, öğretmenin sorumluluğundaki genç bir beyefendi

ortak sahnede seyahat ediyor olacaklar,' dedi Sir Richard, kendini yer gösterici rolüne bırakarak.

Bir sonraki durak olan Woolhampton'da, kendisini ele geçirmekle tehdit eden rehavetten sıyrıldı, arabadan indi ve mütevazı bir handan ücreti için çok hoş bir soğuk yemek temin etme konusunda beklenmedik bir beceriklilik gösterdi. Araba onun keyfini bekliyordu ve keskin gözleri Sir Richard'ın elinin cebinden arabacının hazır avucuna gittiğini gören avukatın kâtibi, Kral Yolu'ndaki rüşvet ve yolsuzluk hakkında karanlık bir şekilde mırıldandı.

"Biraz tavuk al," dedi Sir Richard dostça.

Kâtip bu daveti her türlü küçümseme belirtisiyle reddetti, ancak başta geniz etli küçük bir çocuk olmak üzere, Pen'in dizlerinin üzerindeki sepetin içindekileri paylaşmaya tamamen hazır olan birkaç yolcu daha vardı.

Sir Richard, Bayan Creed'in son derece sır saklayan bir mizaca sahip olduğunu bilmek için iyi bir nedene sahipti; uzun gün süren yolculuk boyunca onun hatasız bir dost olduğunu keşfetti. Tüm yolcuları parlak ve tamamen kendinden emin bakışlarla izledi; kâtipler bile sohbet ve partinin hayatı ve ruhu olma konusunda endişe verici bir eğilim gösterdi. Kendisi ve gideceği yer hakkında sorular sorulduğunda, zaman zaman çirkin ayrıntılarla süslediği tamamen yalancı bir hikâyeye . Sör Richard'a acımasızca doğrulaması için başvurdu ve maceranın ruhuna girerek kendisi de birkaç anlık ayrıntı ekledi. Pen bunlardan memnun görünüyordu, ama lenf bezleri olan küçük çocuğu eğlendirmek için ona katılmayı reddetmesinden dolayı açıkça hayal kırıklığına uğramıştı.

Köşesinde arkasına yaslanmış, Bayan Creed'in hayal alemlerine yaptığı uçuşların tembelce tadını çıkarıyor ve annesi ile kız kardeşinin, yanında erkek kıyafetlerinden olduğu kadar bu durumdan da utanmayan genç bir bayanla birlikte posta arabasıyla bilinmeyen bir yere gittiğini bilseler ne düşüneceklerini merak ediyordu. Louisa'nın yüzünü hayal ederken bir kahkaha onu sarstı. Başının ağrısı kesilmişti ama konyağın verdiği dalgınlık onu terk etmiş olsa da, hâlâ hoş bir sorumsuzluk duygusu içindeydi. Ayıkken bu saçma yolculuğa kesinlikle çıkmazdı, ama sarhoşken bunu yaptığına göre, devam etmeye son derece istekliydi. Üstelik Pen'in geçmişi hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu. Pen dün gece ona saçma sapan bir şey anlatmıştı: Hatırladıkları biraz bulanıktı ama bir teyze ve balık gibi suratı olan bir kuzenle ilgili bir şeyler olduğu kesindi.

Başını arabanın kirli döşemelerine hafifçe çevirdi ve sarkık göz kapaklarının altından yanındaki hareketli küçük yüzü izledi. Bayan Creed, görünüşe bakılırsa büyük bir ilgiyle, anaç kadının en küçük çocuğunu kısa bir süre önce pençesine almış olan hastalığın uzun ve karmaşık anlatımını dinliyordu. Eczacının aptallığı üzerine başını salladı, garip bitkilerden oluşan eski bir nostrumun etkinliği üzerine bilgece başını salladı ve Sir Richard'ın ayağı onunkine rastlayıp üzerine bastığında bu tarifi kendi ailesinde kullanılan bir tarifile tamamlamak üzereydi.

Bayan Creed'i kontrol etmenin zamanı kesinlikle gelmişti. Anaç kadın ona baktı ve bu kadar bilgili genç bir beyefendiyle karşılaşmanın tuhaf olduğunu söyledi.

"Annem," dedi Pen, yüzü kızararak, "uzun yıllardır yatalaktı.

Herkes endişeli görünüyordu ve vagonun uzak köşesindeki kurumuş bir kadın kimsenin *ona* hastalık hakkında bir şey söyleyemeyeceğini söyledi.

Bu söz dikkatleri Pen'den uzaklaştırdı ve muzaffer hanım acılarının hikâyesine daldığında, Sir Richard'ın yanına oturdu ve ona özür dileyen olduğu kadar muzip bir bakış yöneltti.

Arabacıya rüşvet verdiği için Sör Richard'ı henüz affetmemiş olan avukatın kâtibi, bu günlerde gençlere tanınan serbestlik hakkında bir şeyler söyledi. Bu durumu kendi yetiştirilme tarzıyla karşılaştırdı ve bir oğlu olsaydı ona özel öğretmen tutarak şımartmayacağını, onu okula göndereceğini söyledi. Pen uysalca Bay Brown'ın çok katı olduğunu söyledi ve Sir Richard da Bay Brown'ı kendisiyle özdeşleştirerek, ona sert bir şekilde gevezelik etmemesini söyleyerek iddiasına renk kattı.

Anaç kadın, genç beyefendinin hepsine neşe verdiğinden emin olduğunu ve kendi adına insanların çocuklara karşı sert davranmasını hoş karşılamadığını söyledi.

"Doğru," diye onayladı eşi. 'Hiçbir gencin moralini bozmak istemem: Onları yükselirken görmek hoşuma gidiyor.

Yolculardan birkaçı Sör Richard'a sitem dolu gözlerle baktı ve Pen, onun ciddiyetinden kuşku duymamaları için ellerini dizlerinin üzerine koyup gözlerini yere indirerek ezilmiş bir sessizliğe gömüldü.

Sir Richard yolculuğun geri kalanında bir zalim olarak görüneceğini anladı ve zihninde sadece Bayan Creed'i eğlendirmek için bir konuşma provası yaptı.

Yanağını Sör Richard'ın omzuna dayayarak uykuya dalarak onu etkisiz hale getirdi. Arabanın her zamanki sarsıntısıyla durmasıyla uyandığında gözlerini açtı, uykulu bir şekilde Sir Richard'a gülümsedi ve mırıldandı: 'Geldiğinize sevindim. Geldiğine memnun musun?

"Çok. Uyan!" dedi Sir Richard, kadının dilinde daha ne gibi düşüncesiz sözler dolaşıyor olabileceğini merak ederek.

Esnedi ve kendini düzeltti. Bekçi ile hanın avlusunda duran biri arasında bir tartışma sürüyor gibiydi. Calne'de arabaya binmiş olan ve Pen'in yanında oturan bir çiftçi, sorunun, söz konusu yolcunun yol pusulasında yer almamasından kaynaklandığını düşündüğünü söyledi.

"İçeri giremeyeceği kesin!" dedi zayıf kadın. 'İnsanın şimdiden bu kadar kalabalık olması şok edici!

"Neredeyiz?" diye sordu Pea.

"Chippenham," diye cevap verdi çiftçi. 'Bath yolunun çıktığı yer orası, gördün mü?"

Pencereden dışarı bakmak için öne doğru oturdu. 'Şimdiden Chippenham mı? Evet, öyle! Orayı iyi bilirim.

Sör Richard ona eğlenen bir gözle baktı. "*Şimdiden mi?*" diye mırıldandı.

'Şey, uyuyordum, bu yüzden bana yakında görünüyor. Çok mu yorgunsunuz efendim?'

'Hiçbir şekilde. Tamamen teslim olmuş durumdayım.

Yeni yolcu, görünüşe bakılırsa bekçiyle meselesini halletmişti, o anda kapıyı açtı ve arabaya tırmanmaya çalıştı. Kedi derisinden bir yelek ve kot pantolon giymiş, ufak tefek bir adamdı. Sivri bir yüzü, kumral kaşlarının altında derinlere yerleşmiş bir çift pırıltılı, kirpiksiz gözü vardı. Arabaya girme önerisine kararlılıkla karşı çıkıldı. Zayıf kadın yer olmadığını haykırdı; avukatın katibi Şirket'in araçlarını aşırı yüklemesinin bir skandal olduğunu söyledi; ve çiftçi yeni gelene çatıya tırmanmasını tavsiye etti.

"Yukarıda bir santim bile yer yok," diye itiraz etti yabancı. 'Tanrım, ben fazla yer kaplamıyorum! Sıkışın, koylar!

"Dolu! Çizmeyi dene!" dedi çiftçi.

'Gözlerini üzerimden ayırma, itlafçı: Bir bodkin'in kaplayacağından daha fazla yer kaplamıyorum!" diye yalvardı yabancı. 'Ayrıca, çatıda bir dizi genç ve gösterişli kız var. Onlarla oturmaktan ölesiye korkarım, o yüzden otururum!

Tecrübeli gözlerle adamı süzen Sir Richard, onu Bow Street Runners'ın kendisinden daha iyi tanıdığı biri olarak zihnine not etti. Bununla birlikte, Bayan Creed'in yer açmak için sıkışmayı teklif ettiğini duyduğunda şaşırmadı, çünkü o zamana kadar, sorumluluğunun sıcak kalpliliği hakkında çok adil bir tahmin oluşturmuştu.

Pen, Sör Richard'a yaklaşıp çiftçiye bir yolcu için daha yer olup olmadığına bakması için ikna etti. Kedi derisi yelekli adam ona sırtı ve arabaya atladı. "Lanet olsun, senin de bir av köpeği olduğunu düşünmemiştim!" dedi, kendini boş yere sıkıştırarak. "Sana minnettarım, genç tıraşçı. Koylar Jimmy Yarde'a bir hizmet yaptığında o da bunu unutmaz.

Bay Yarde hakkında Sör Richard'la aynı kanıya sahip olduğunu anlaşılan avukat çekti ve ellerini dizlerinin üzerinde tuttuğu kutunun üzerinde sıkıca kavuşturdu.

"Tanrı sizi korusun!" dedi Bay Yarde, bu hareketi hoşgörölü bir gülümsemeye izleyerek, "*Ben* ukala değilim!

"Boman prig nedir?" diye sordu Pen masumca.

"İşte, şimdi! Ne kadar da süt kuzusuymuşsun!" dedi Bay Yarde, neredeyse şaşırmış bir halde. 'Bir boman prig, genç beyefendi, asla inandığım şeydir. Sonu Rumbo'da biten bir koy

-Ve muhtemelen daha fazla büyümeden Nubbing Cheat'e başlayacak!

Çok meraklanan Pen, bu tuhaf terimlerin tercümesini istedi. Sir Richard, onunla yer değiştirmesini emretme fikrini düşünüp bir kenara bıraktıktan sonra, arkasına yaslandı ve onun hırsızların dilinin gizemlerine girişini tembel bir keyifle dinledi.

Bölgede düzenlenen bir horoz dövüşünü izleyen bir grup genç beyefendi Chippenham'a gelmiş ve çatıya doluşmuşlardı. Oradan gelen seslerden, bol bol eğlendikleri anlaşıyordu. Bağrısmalar, şarkılar ve topuklarla çatıya vurmalar vardı. Anaç kadın ve zayıf kız kurusu telaşlı görünmeye başladılar ve avukatın kâtibi modern gençlerin davranışlarının utanç verici olduğunu söyledi. Pen, Jimmy Yarde'la sohbete daldığı için bu kargaşaya pek aldırmış etmedi, ama araba beş mil daha gittikten sonra birden hızlanınca ve üstten ağırlaşan araç tümseklerin ve çukurların üzerinden sekerek tehlikeli bir şekilde önce bir yana, sonra diğer yana savrulunca, büyüleyici konuşmasını yarıda kesip merakla Sir Richard'a baktı.

Şiddetli bir yalpalama onu kollarına savurdu. Onu tekrar yerine oturttu ve kuru bir sesle şöyle dedi: 'Senin için daha fazla macera. Umarım

hoşuna gidiyor mu?'

"Ama neler oluyor?

"Sanırım yukarıdaki moda düşkünlerinden biri arabaya alet olmayı aklına koymuş," diye cevap verdi.

"Tanrım, merhamet et!" diye haykırdı anaç kadın. "Yani o sinir bozucu, sarhoş çocuklardan biri bizi mi sürüyor, efendim?

"Sanırım öyle, hanımefendi.

Kız kurusu hafif bir çığlık attı: "Yüce Tanrım, bize ne olacak?

"Sanırım sonumuz hendek olacak," dedi Sir Richard, sinirli bir sakinlikle.

Kız kurusu hemen dışarı çıkarılmayı talep ediyor, anaç kadın güneşliğiyle tavana vurarak arabacının dikkatini çekmeye çalışıyor, çiftçi kafasını pencereden çıkarıp tehditler ve küfürler savuruyor, Jimmy Yarde gülüyor ve avukatın katibi öfkeyle Sir Richard'dan neden bir şey *yapmadığını* soruyordu.

"Ne yapmamı istersiniz?" diye sordu Sör Richard, Pen'i rahatlatıcı derecede güçlü bir kolla sabitleyerek.

"Arabayı durdurun! Oh, efendim, lütfen durdurun!" diye yalvardı anaç kadın.

Jimmy Yarde sırtarak, "Tanrı sizi korusun hanımefendi, bu gidişle kendiliğinden duracak!" dedi.

Daha konuşmaya başlamamıştı ki, yoldaki keskin bir viraj amatör arabacının becerisini aştı. Virajı çok geniş aldı, arkaya yakın tekerlekler hafif bir bankete tırmandı ve diğer taraftan derin bir hendeğe doğru kayd ve aracın içindeki herkes kaba bir şekilde . Kadınlardan çığlıklar, yeminler

Çiftçiden gelen sesler, çatırdayan tahta sesleri ve kırılan camların şangırtısı. Araba, kırık camlardan içeri giren diken dallarıyla çılgın bir açıyla yatıyordu.

Yüzü Sör Richard'ın eski püskü şoför paltosunun pelerinleriyle örtülmüş olan Pen'in nefesi kesildi ve kendisini aniden Sör Richard'ın yanına sıkıştıran tutuştan kurtulmak için çabaladı. "Yaralandın mı, Pen?" diyerek tutuşunu gevşetti.

'Hayır, hiç de değil! Beni tuttuğun için çok teşekkür ederim! Yaralandın mı?'

Bir cam parçası yanağını hafifçe kesmişti ama arabanın köşesinde asılı duran deri kolçağa tutunduğu için herkes gibi o da koltuğundan fırlamamıştı. 'Hayır, sadece sinirlendim,' diye cevap verdi. "Güzel kadını, şu anda buhara kapılmanın ne yeri ne de zamanı!

Bu asitli mektup, kendisini avukatın kâtibinin tepesinde yaba gibi bulan ve şiddetli bir histeriye kapılan kız kurusuna hitaben yazılmıştı.

Jimmy Yarde, karşıdaki kol dayanağını tutarak kendini yukarı kaldırdı ve, "Durun, şu kapıya bir tırmanayım!" dedi. "Bir dahaki sefere bir çingiraklıya bindiğimde, flaşlı ya da flaşsız, tavana binmezsem ne olayım!

Araba tamamen yan yatmamıştı ama hendeği çevreleyen çit ve bank tarafından desteklendiği için kapıyı zorlayarak açmak ya da içinden çıkmak zor olmadı. Kız kurusu, her tarafı kaskatı kesildiği ve çığlık atıp topuklarını vurmaktan başka bir şey yapamadığı için dışarı çıkarılması gerekti, ama Pen yardım ellerini küçümseyen bir çeviklikle dışarı fırladı ve anaç kadın, her beyefendinin ona sırtını dönmesi halinde kendisinin de tek başına çıkabileceğini söyledi.

Saat dokuzu epeyce geçmişti ama güneş batmış olmasına rağmen yaz göğü hâlâ aydınlıktı ve hava

Sıcak. Yolcular kendilerini ıssız bir yolda, küçük Wroxhall kasabasının birkaç mil uzağında ve Bristol'den otuz milden biraz daha uzakta buldular. Arabanın üstünkörü bir incelemesi bile, tekrar yola çıkmadan önce kapsamlı bir tamirattan gerektiğine ikna olmaları için yeterliydi; ve hemen atların yanına giden Sir Richard, birkaç dakika içinde tekerleklerden birinin tendonunu fena halde incittiği haberiyle Pen'in yanına döndü. Dizginlerin dışarıdaki yolculardan birine teslim edildiğini düşünmekte haklıydı. Arabayı kullanmak, kırbaççı olmaya hevesli gençler arasında yeterince yaygın bir eğlenceydi, ama ücretli bir arabacının, koltuğunu içkiyi fazla kaçırmış bir amatöre bırakacak kadar aptal olması, arabacının kendi durumu anlaşılan kadar anlaşılmazdı.

Sir Richard'ın portmantosunun üzerinde oturan Pen, geminin tamamen arızalandığı haberini büyük bir soğukkanlılıkla karşıladı ama içerideki diğer tüm yolcular yüksek sesle şikâyeteye başladılar ve muhafızları kuşatarak derhal Bristol'e götürölmelerini talep ettiler. Talihsiz adam, meslektaşının kaba davranışına duyduğu öfke ve aynı anda altı ya da yedi kişi tarafından kendisine bağırılmasına duyduğu kızgınlık arasında bir süre aklını toparlayamadı, ancak kısa bir süre sonra, yolcular sabırlı olursa, liderlerden biriyle Chippenham'a geri dönmesi ve orada onları Wroxhall'a götürecektir bir araç bulmaya çalışması önerildi; Bristol'a giden bir sonraki konaklama otobüsü onları ertesi sabah erkenden alana kadar orada kalmak zorunda olacaklardı.

Birkaç kişi hemen Wroxhall'a doğru yola çıkmaya karar verdi, ama evde kalmış kız hâlâ histeri krizleri geçiriyordu, anaç kadın nasırlarının buna izin vermeyeceğini söyledi

Avukatın kâtibi de onun o gece Bristol'e götürülmeye hakkı olduğunu düşünüyordu. Bir ya da iki kişide, emir vermeye alışkın bir adam olduğu açıkça belli olan Sör Richard'a yönelme eğilimi vardı. Bu eğilim, Sör Richard'ın hiç de memnun olmadan Pen'in yanına gitmesine ve durgun ama kararlı bir şekilde şöyle demesine neden oldu: "Sanırım yol arkadaşlarımızla yollarımız burada ayrılıyor.

"Evet, izin verin!" diye onayladı Pen pervasızca. "Biliyor musun, düşünüyordum ve şimdi çok daha iyi bir planım var. Bristol'a hiç gitmeyeceğiz!

"Bu çok ani oldu," dedi Sir Richard. 'Londra'ya dönmeye karar verdiğinizizi mi söylemek istiyorsunuz?

'Hayır, hayır, tabii ki hayır! Sadece şimdi bozulduğumuza göre başka bir arabayı beklemenin aptalca olacağını düşünüyorum, çünkü büyük olasılıkla teyzem bizi geçecek. Zaten Bristol'e gitmeyi de hiç istememiştim.

"Bu durumda, ona giden yolda bu kadar ilerlemiş olmamız belki de çok yazık," dedi Sir Richard.

Gözleri parladı. 'Aptal! Yani evim Bristol'da değil ama ona yakın bir yerde ve bence yolun geri kalanını yürümek gerçek bir macera olmanın yanı sıra çok daha iyi olurdu.

"Eviniz nerede?" diye sordu Sör Richard.

"Queen Charlton yakınlarında, Keynsham'dan çok uzakta değil, biliyorsunuz.

'Bilmiyorum,' dedi Sir Richard. 'Burası sizin ülkeniz, benim değil. Size göre Kraliçe Charlton şu anda bulunduğumuz yerden ne kadar uzakta?

"*Tam olarak* emin değilim," diye cevap verdi Pen temkinli bir şekilde. 'Ama on beş ya da en fazla yirmi milden fazla olabileceğini sanmıyorum,' dedi Pen temkinli bir şekilde.

"Yirmi mil yürümeyi mi öneriyorsunuz?" dedi Sir Richard.

'Şey, o kadar da değil diyebilirim. Kuş uçuşu, sanırım sadece on mil uzakta.

"Sen bir karga değilsin," dedi Sir Richard sönük bir sesle.

"Ben de değilim. Kalk o portmantodan!

İtaatkâr bir şekilde ayağa kalktı. 'Sanırım yirmi mil kadar yürüyebilirim. Hepsi bir anda olmaz tabii. Ne yapacağız?

'Bir hana gelene kadar yol boyunca adımlarımızı takip edeceğiz,' diye cevap verdi Sir Richard. 'Hatırladığım kadarıyla birkaç mil geride bir han vardı. Hiçbir şey beni bu heyecanlı araba partisinden birini yapmaya teşvik edemez!

"İtiraf etmeliyim ki ben de onlardan biraz sıkıldım," diye itiraf etti Pen. "Ama bir posta evine gitmeyeceğim!

"Bu konuda rahat ol!" dedi Sir Richard sert bir sesle. 'Hiçbir saygın postane bu kılıkta bize kapısını açmaz.

Bu Pen'in kıkırdamasına neden oldu. Başka bir itirazda bulunmadı, ama pelerin çantasını aldı ve Sir Richard'la birlikte Chippenham yönüne doğru yola koyuldu.

Arabadaki yolculardan hiçbiri onların gidişini fark etmedi, çünkü hepsi ya arabacıya sövmekle ya da yakın zamanda yapacakları hareketleri planlamakla meşguldü. Yoldaki dönemeç kısa süre sonra onları arabanın görüş alanından çıkardı ve Sör Richard o zaman şöyle dedi: 'Ve şimdi o pelerin çantasını bana verebilirsiniz.

"Pekala, taşımayacağım," dedi Pen, onu sıkıca tutarak. 'Hiç de ağır değil ve zaten taşımam gereken bir portmanton var. Ayrıca, her an kendimi daha çok erkek gibi hissediyorum. Hana vardığımızda ne yapacağız?

"Akşam yemeği sipariş et.

"Evet, ya sonra?"

"Yatağa git.

Pen bunu düşündü. "Yolculuğumuza bir an önce başlamamız gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Kesinlikle olmaz. Hristiyanlar gibi yatacağız ve sabah bizi Kraliçe Charlton'a götürmesi için bir araç kiralayacağız. Özel bir araç,' diye ekledi.

"Ama-

"Pen Creed," dedi Sir Richard sakince, "bana ayı lideri rolünü verdiniz ve ben de kabul ettim. Benim iğrenç bir resmimi çizdin ve o arabadaki herkesin beni gençlere zulmeden biri olarak görmesine yol açtın. Şimdi kendi ektiğinin hasadını topluyorsun.

Kadın güldü. "Bana eziyet mi edeceksin?"

"Korkunç!" dedi Sör Richard.

Güven dolu elini onun koluna soktu ve küçük bir sıçrayış yaptı. 'Pekala, bana söylediğinizi yapacağım. Sizinle tanıştığımıza çok memnunum: muhteşem bir macera yaşıyoruz, değil mi?

Sör Richard'ın dudakları kıpırdadı. Birden kahkahayı patlattı, yolun ortasında kıpırdamadan dururken Pen kuşkuyla onu inceledi.

"Ama senin neyin var?" diye sordu.

"Boş ver!" dedi, sesi hâlâ neşeden titriyordu. "Tabii ki muhteşem bir macera yaşıyoruz!

"Sanırım öyleyiz," dedi tekrar onun yanına çıkarak. "Piers beni gördüğünde çok şaşırarak!

"Öyle olacağını sanıyorum," diye kabul etti Sir Richard. "Onu aradığınız için pişman olmadığınızdan eminsiniz sanırım?

'Evet, kesinlikle! Piers benim en eski arkadaşım! Sana evlenmek için yemin ettiğimizi söylemedim mi?

"Bunu yaptığınıza dair bazı hatıralarım var," diye itiraf etti. "Ama onu beş yıldır görmediğinizi söylediğinizi de hatırlıyorum.

"Hayır, bu doğru, ama sizi temin ederim ki bu hiçbir şey ifade etmiyor.

"Anlıyorum," dedi Sir Richard, kaçınılmaz düşüncelerini kendine .

Sir Richard'ın arabanın penceresinden gördüğü hana varmadan önce iki milden fazla yol gitmemişlerdi. Burası çok küçük bir pansiyonu; zincirleri üzerinde gıcırdayan, hava koşullarından yıpranmış bir tabelası, sazdan bir çatısı ve ortak musluk odasının yanı sıra sadece bir salonu vardı.

Arabanın bozulduğunu duyan ev sahibi, yolcuların bu alışılmadık gelişini şaşkınlıkla karşıladı. Bu sırada hava kararmaya başlamıştı ve Sir Richard hana girip asılı bir lambanın ışığında durana kadar ev sahibi onu net bir şekilde göremedi. Sör Richard yolculuk için sade bir ceket ve kullanışlı bir pantolon seçmişti, ama mavi kumaşın kesimi, çizmelerindeki yüksek cila, kravatının tarzı ve sıkıcı paltosunun üzerindeki pelerinlerin fazlalığı, moda beyefendisini o kadar açık bir şekilde ilan ediyordu ki, ev sahibi açıkça şaşırdı ve ondan Pen'e büyük bir şüpheyle baktı.

"Kendim ve yeğenim için birer yatak odasına ihtiyacım olacak," dedi Sir Richard. "Ayrıca biraz da akşam yemeği.

"Evet, efendim. Bristol sahnesinde seyahat ettiğinizi mi söylediniz?" diye sordu ev sahibi kuşkuyla.

"Evet," dedi Sör Richard kaşlarını kaldırarak. 'Öyle demiştim. Bir itirazınız var mı?

"Hayır, efendim! Hayır, eminim!" diye cevap verdi ev sahibi telaşla. 'Sayın Yargıç akşam yemeği dedi! Korkarım Quality'yi ağırlamak gibi bir alışkanlığımız yok, ama zatıalınız bir tabak jambon ve yumurta ya da belki bir dilim soğuk domuz eti lütfederse, bunu hemen hallederim!

Sör Richard jambon ve yumurtayı nezaketle onayladıktan sonra ev sahibi onu küçük, havasız salona buyur etti ve hanın sahip olduğu iki misafir odasını hemen hazırlatacağına söz verdi. Pen, Sör Richard'a komplocu bir bakış atarak, portmantoyu ve pelerin çantasını üst kata kadar takip etmeyi tercih etti. Tekrar ortaya çıktığında, huysuz bir hizmetçi salondaki masaya akşam yemeğini sermiş, Sör Richard da küçük pencerelerden ikisini zorla açmayı başarmıştı. Pen içeri girdiğinde döndü ve sordu: 'Tanrı aşkına bunca zamandır ne yapıyordun? Beni terk ettiğini düşünmeye başlamıştım.'

Seni terk ediyorum! Tabii ki böyle aptalca bir şey yapmam! Mesele şu ki, ev sahibinin kıyafetlerinizi fark ettiğini görebiliyordum, bu yüzden ona anlatacak ünlü bir hikaye düşündüm. Bu yüzden onunla gittim. Benden neden posta arabasıyla seyahat ettiğinizi öğrenmeye çalışacağını biliyordum.

"Ve yaptı mı?

Pen sandalyesini masaya doğru çekerek, "Evet, ben de ona 'Değişim'de terslikler yaşadığınızı ve kötü günler geçirdiğinizi söyledim," dedi.

"Oh!" dedi Sir Richard. 'Bununla tatmin oldu mu?

Mükemmel. Çok üzgün olduğunu söyledi. Sonra nereye sordu. Ben de Bristole dedim, çünkü *bütün* aile parasını kaybetmişti ve bu yüzden okuldan alınmak zorunda kalmıştım.

"Tanıdıklarım arasında en verimli hayal gücüne sahip olan sizsiniz," dedi Sir Richard. "Hangi okulda okuduğunuzu sorabilir miyim?

"Harrow. Sonradan keşke Eton deseydim dedim, çünkü kuzenim Geoffrey Harrow'da ve ben onu sevmiyorum. Onun okuluna gitmezdim.'

"Sanırım artık okulu değiştirmek için çok geç," dedi Sir Richard üzgün bir ses tonuyla.

Hızla başını kaldırdı, büyüleyici gülümsemesi gözlerinin kenarlarını kırıştıyordu. "Bana gülüyorsun,

"Evet," diye itiraf etti Sör Richard. "Sakıncası var mı?

'Hayır, hiç de değil! Teyzemin evinde kimse gülmez. Bu hoşuma gidiyor.'

"Keşke," dedi Sir Richard, "bana şu teyzenden biraz daha bahsetsen. O senin vasin mi?"

'Hayır, ama babam öldüğünden beri onunla yaşamak zorundayım. Gerçek bir vasim yok ama iki vasim var. Servetim yüzünden, anlarsınız ya.

'Elbette, evet: Servetinizi unutuyordum. Mütevellileriniz kim?'

"Biri amcam Griffin - Almeria Teyze'nin kocası, biliyorsun - ama o bir şey ifade etmiyor, çünkü teyzem ne derse onu yapıyor. Diğer de babamın avukatı ve o da bir şey ifade etmiyor.

"Aynı sebepten dolayı mı?

'Bilmiyorum, ama buna hiç şaşırmamalıyım. Herkes Almeria Teyze'den korkar. Ben bile biraz korkuyorum. Bu yüzden kaçtım.

"Sana karşı kaba mı?

Hayır. En azından bana kötü davranmıyor, ama o her zaman kendi istediğini elde eden bir kadın. Biliyor musunuz?"

"Biliyorum," dedi Sir Richard.

"Konuşuyor," diye açıkladı Pen. 'Ve birinden hoşnut olmadığında, bunun çok rahatsız edici olduğunu söylemeliyim. Ama insan her zaman adil olmalı ve Fred'le evlenmem konusunda bu kadar kararlı olduğu için onu suçlamıyorum. Gördüğünüz gibi çok zengin değiller ve tabii ki teyzem tüm servetimin Fred'e kalmasını istiyor. Aslında bu kadar zalim olduğum için çok üzgünüm, özellikle de neredeyse beş yıldır Griffinlerle birlikte yaşadığım için. Ama doğruyu söylemek gerekirse, bunu hiç istemiyordum ve Fred'le evlenmeye gelince, yapamazdım! Almeria Teyze'ye onunla evlenmek yerine servetimi Fred'e *vermeyi* tercih edeceğimi söylediğimde öfkeden deliye döndü, kalpsiz ve utanmaz olduğumu söyledi, ağladı ve koynunda engerek yılanları beslemekten söz etti. Bunun ona olduğunu düşündüm, çünkü çok güzel bir teklifti, sizce de öyle değil mi?

"Çok," dedi Sir Richard. 'Ama belki de biraz -kaba mı demeliyiz?

"Ah!" Pen bunu sindirdi. "Demek istediğin benim Fred bana aşıkmiş gibi davranmıyor muydu?"

"Bence bu mümkün," dedi Sir Richard ciddiyetle.

'Duygularını incittiysem özür dilerim, ama gerçekten en ufak bir duyarlılığı olduğunu sanmıyorum. Ben sadece düşündüğümü söyledim. Ama bu onu öyle öfkелendirdi ki kaçmaktan başka çare yoktu. Ben de öyle yaptım.'

"Odanızda kilitli miydiniz?" diye sordu Sör Richard.

"Ah hayır! Teyzem ne yapmak istediğimi tahmin etseydi, öyle olurdu, ama o böyle bir şeyi asla düşünmezdi.

"O zaman -merakımı bağışlayın ama- neden pencereden dışarı çıktınız?" diye sordu Sir Richard.

"Ah, Pug yüzünden!" diye cevap verdi Pen neşeyle.

"Pug mı?

'Evet, korkunç küçük bir yaratık! Koridordaki bir sepette uyuyor ve birinin dışarı çıktığını düşündüğünde *hep* havlıyor. Bu Almeria Teyze'yi uyandırırdu. Yapabileceğim başka bir şey yoktu.

Sör Richard ona pusuda bekleyen bir gülümsemeyle baktı. 'Doğal olarak hayır. Biliyor musun Pen, sana minnet borçluyum?'

"Öyle mi?" dedi, memnun ama kuşkuyla.

"Neden?" "Cinsiyetini bildiğimi sanıyordum.

Yanılmışım.

"Ah!" dedi yine. "Nazıkçe yetiştirilmiş bir kadının davranması gerektiği gibi davranmadığımı mı söylüyorsunuz?

"Bu da bir bakış açısı, kesinlikle. "Almeria

Teyze de böyle söylüyor.

"Elbette yapardı.

"Korkarım," diye itiraf etti Pen, "pek iyi huylu değilimdir. Teyzem çok kötü yetiştirildiğimi söylüyor, çünkü babam bana bir çocukmuşum gibi davrandı. Öyle olmam gerekirdi, anlıyorsun ya.

"Size katılamayacağım," dedi Sir Richard. 'Bir erkek olarak hiçbir şekilde dikkat çekici olmazdınız; bir kadın olarak,

"İnanın bana, siz eşsizsiniz.

Saç diplerine kadar kızardı. "*Bence* bu bir iltifat.

"Öyle," dedi Sir Richard, eğlenerek.

'Şey, emin değildim, çünkü henüz dışarıda değilim ve amcam ve Fred dışında kimseyi tanımıyorum ve onlar da iltifat etmiyorlar. Yani, bu şekilde değil. Oldukça utangaç bir tavırla başını kaldırdı, ama pencereden birini görünce birden haykırdı: 'Gökte Bay Yarde!

"Bay kim?" diye sordu Sir Richard başını çevirerek.

"Onu şimdi göremezsiniz, pencerenin önünden geçip gitti. Bay Yarde'ı hatırlıyor *olmalısınız*, efendim! Chippenham'da arabaya binen tuhaf bir adamdı ve öyle tuhaf kelimeler kullanırdı ki onu tam olarak anlayamazdım. Sizce bu hana geliyor olabilir mi?"

Sör Richard, "Hiç sanmıyorum!" dedi.

Bölüm 5

Çok geçmeden güveninin yersiz olduğu anlaşıldı, çünkü birkaç dakika sonra ev sahibi odaya geldi ve özür dileyerek soylu beyefendinin odalarından birini başka bir yolcuya vermeye itiraz etmeyeceğini sordu. "Ona, zat-ı âlinizin iki yatak odasını da ısmarladığını, ama kalacak bir yer bulmayı çok istediğini, bu yüzden zat-ı âlinize, belki genç beyefendinin zat-ı âlinizin odasını paylaşp paylaşamayacağını soracağımı söyledim, efendim.

Sir Richard bir an için Bayan Creed'le göz göze geldiğinde, onun kahkahalarla gülmek için güçlü bir istekle mücadele ettiğini gördü. Kendi dudakları da titredi, ama daha önce

Bay Jimmy Yarde'ın keskin yüzü ev sahibine cevap verebilecekken, o değerli adamın omzunun üzerinden baktı.

Salonda oturanları tanıyan Bay Yarde bir an için şaşırılmış gibi göründü. Ancak kendini çabuk toparladı ve daha önceden tanıdığı iki kişiyle karşılaşmaktan duyduğu memnuniyeti belli eden bir tavırla salona doğru ilerledi. "Bu benim genç delikanlım değil mi!" diye haykırdı. "Lanet olsun, ikinizin de Wroxhall'a gittiğinizi düşünmemiştim!

"Hayır," dedi Sir Richard. 'Bana öyle geldi ki Wroxhall bu gece gezginlerle dolup taşacak.

'Ay, sen çok bilgili birisin, değil mi? Camlarımı üzerine tuttuğum anda anladım. Ve haklısın! Kendi kendime dedim ki, "Wroxhall sana göre bir yer değil, Jimmy, oğlum!"

Pen, "Zayıf kadının hâlâ buharları var mıydı?" diye sordu.

"Tanrım, genç dostum, ben gittiğimde bir ceset gibi kaskatı kesilmişti ve kimse onu kendine getirmek için ne yapacağını bilmiyordu. Ah, ve benden önce bütün odaları ısmarladığınızı bilmeden bu ken'e gelme fikrine kapıldığım için kendimi çok kızgın hissettim.

Parlak yüzü Sör Richard'ın umut vermeyen yüzüne kaydı. "Talihsizlik!" dedi Sör Richard kibarca.

Bay Yarde, "Jimmy Yarde'dan daha iyi bir jokey olamazsın!" diye yalvardı. Tanrım, saat on bir oldu ve ışık da gitti. Genç tıraşçıyı ikiye katlamana ne engel olabilir?

"Eğer zatıalınız genç beyefendinin, zatıalınızın odasındaki boş yatakta yatmasına izin verme nezaketini gösterirseniz?" diye araya girdi ev sahibi nankör bir ses tonuyla.

"Hayır," dedi Sör Richard. "Benim uykum çok hafiftir ve yeğenim horlar. Pen'in öfkeli soluğunu duymazdan gelerek Bay Yarde'a döndü. "Siz de horluyor musunuz?" diye sordu.

Jimmy sırtıttı. "Ben değil! Bir bebek gibi uyuyorum, yardım edin bana!" "O zaman," dedi Sör Richard, "odamı paylaşabilirsiniz.

"Bitti!" dedi Jimmy hemen. 'Nadir bulunan bir gager gibi konuştun, Şef, ki öyle olduğunu biliyordum. "Kahretsin, eğer sağlığınıza bir cıngırak boşaltmazsam!

Sör Richard kaçınılmaz olana boyun eğerek ev sahibine başıyla selam verdi ve Jimmy'ye bir sandalye çekmesini söyledi.

Pen, Sör Richard'ın kendisine öğretmenlik yapacağını açıkladığında arabaya binmemiş olan Jimmy, görünüşe göre yeni ilişkisini sorgusuz sualsiz kabul etmişti. Sör Richard'a ondan 'nevy'niz' diye bahsetti, Sör Richard'ın ısmarladığı cin-sudan ikisinin de şerefine içti ve geceyi geçirmeye meyilli görünüyordu. İkinci kadehi içerken oldukça geveze bir tavır takındı ve Files'a, Dub-lay ve Kidd'de çalışanlara gizemli göndermelerde bulundu. Flash Culls'la ilgili çeşitli küskün ifadeler, Sir Richard'ın onun son zamanlarda kendi sosyal konumundan daha yüksek kişilerle ortaklık içinde çalıştığı ve bu deneyimi tekrarlamak istemediği sonucunu çıkarmasına neden oldu.

Pen, Sör Richard artık yatma vaktinin geldiğini söyleyene kadar gözleri gittikçe yuvarlaklaşarak oturup her şeyi dinledi. Onu salondan çıkarıp merdivenlerin dibine kadar götürdü ve Pen ona büyük keşif yapmış birinin ses tonuyla fısıldadı: Sevgili efendim, onun saygıdeğer biri olduğuna inanmıyorum!

"Hayır," dedi Sir Richard. "Ben de buna inanmıyorum. "Ama o bir *hırsız mı?*" diye sordu Pen şaşkınlıkla.

"Hiç şüphesiz. İşte bu yüzden kapınızı kilitleyeceksiniz. Kapı, çocuğum. Anlaşıldı mı?"

'Evet, ama güvende olacağından emin misin? Gece vakti boğazınızı kesecek olursa bu korkunç olur!

"Gerçekten de öyle olurdu," diye kabul etti Sör Richard. "Ama sizi temin ederim ki bunu yapmayacak. bunu benim için alabilirsin ve saklayabilirsin.

sabaha kadar.'

Ağır çantasını onun eline tutuşturdu. Kadın başıyla onayladı. "Evet, öyle yapacağım. Çok dikkatli olacaksın, değil mi?"

"Söz veriyorum," dedi gülümseyerek. "şimdi git ve benim güvenliğim için kendini üzme!"

Jimmy Yarde'ın kendisini beklediği salona geri döndü. Bay Yarde'ın bir kadeh daffı içmesi için çağrıldığında en ufak bir itirazda bulunmadı, ancak çok geçmeden Jimmy'nin kendisini masanın altından içmeye çalıştığından şüphelendi. Bardakları üçüncü kez doldururken, özür dileyerek şöyle dedi: 'Belki de sizi uyarmalıyım, oldukça güçlü bir kafam olduğu biliniyor. Zamanınızı boşa harcamanızı istemem, Bay Yarde.

Jimmy hiç de utanmamıştı. Sırıttı ve şöyle dedi: 'Ah, senin huysuz bir it olduğunu söylemiştim! Sana gün ışığımı tutar tutmaz anladım. Blue Ruin içmeyi Cribb'in salonunda öğrendin!

"ok doğru," dedi Sir Richard.

'Biliyordum, Tanrı seni korusun! Kendi kendime, "şu soylu koyunu çok iyi soyar," dedim. "de ne güzel beşlikler var." Hiç üzölme, patron: Jimmy Yarde acemi değil. Beni rahatsız eden şey, senin nasıl olup da bu kadar hızlı seyahat ettiğin.

Sör Richard birden yumuşak bir kahkaha attı. "Görüyorsunuz ya, bütün paramı kaybettim," dedi.

Jimmy şaşkınlıkla, "Bütün paranı mı kaybettin?" diye tekrarladı. "Change'de," diye ekledi Sir Richard.

Hafif, keskin gözler onun zarif kişiliği üzerinde gezindi. 'Ah, beni kandırmaya çalışıyorsun! Ne yapıyorsun?'

"Hiç yok.

"Böyle lanetli bir rom dokunuşuyla karşılaştıysam lanet olsun bana! Aklından bir şüphe geçti. 'Adamını öldürmedin,

Şef?'

"Hayır. Sen?

Jimmy oldukça telaşlanmış görünüyordu. 'Ben değil, patron, ben değil! Ben hiçbir yürüyüşü şiddetle tutmam.

Sör Richard yavaşça bir tutam enfiye içti. "Sadece Knuckle, ha?

Jimmy irkildi ve ona tedirgin bir saygıyla baktı. "Senin gibiler Knuckle hakkında ne bilir ki?

'Çok fazla değil, kabul ediyorum. Sanırım bu, şüphelenmeyenlerin ceplerinden saat, enfiye kutusu ve benzeri şeylerin çalınması anlamına geliyor.

"İşte!" dedi Jimmy, masanın üzerinden ona sertçe bakarak, "Drop'ta çalışmıyorsun, değil mi?

Sör Richard başını salladı.

"Sen bir Picker-up ya da Kidd değil misin?

"Hayır," dedi Sir Richard. 'Oldukça dürüstüm - siz buna Flat diyorsunuz sanırım.

"İstemiyorum! Jimmy kesin bir ifadeyle konuştu. "Sizin kadar hesapsız kitapsız bir apartman dairesiyle hiç karşılaşmadım, patron; dahası umarım bir daha da karşılaşmam!

Sör Richard'ın ayağa kalkışını ve masanın üzerinde duran yatak odası mumunu yakışını izledi. Kaşları şaşkın bir şekilde çatılmıştı, belli ki aklında bir belirsizlik vardı. "Yatmaya mı gidiyorsunuz, patron?

Sör Richard ona baktı. "Evet. Sizi uykumun şaşırtıcı derecede hafif olduğu konusunda , değil mi?

"Tanrım, benden korkmana gerek yok!

Sör Richard gülümseyerek, "Öyle bir şey yapmadığıma eminim," dedi.

Jimmy Yarde bir saat sonra sessizce salonun üstündeki alçak perdeli yatak odasına girdiğinde, Sir Richard görünüşe göre huzur içinde uyuyordu. Jimmy yanına yaklaştı

Yatağa uzandı ve durup onu izledi, düzenli nefes alışını dinledi.

Sir Richard gözlerini açmadan, "sıcak donyağı dökmeyin, yalvarırım!" dedi.

Jimmy Yarde sıçradı ve küfretti.

"Aynen öyle," dedi Sir Richard.

Jimmy Yarde ona nefret dolu bir bakış fırlattı ve sessizce soyunup yan taraftaki yatağa girdi.

Erken bir saatte uyanmış, uzaktan çiftlikten çiftliğe öten horozların sesini duymuştu. Güneş doğmuştu ama gün hâlâ pusluydu ve hava çok tazeydi. Doğrulduğunda yatak altında gıcırdadı ama bu Sir Richard'ı uyandırmadı. Jimmy Yarde dikkatle yataktan kalktı ve üstünü giyindi. Pencerenin önündeki loş masanın üzerinde Sör Richard'ın altın test kadehi ve enfiye kutusu dikkatsizce bir kenara atılmış duruyordu. Jimmy ona özlemle baktı. Enfiye kutuları konusunda uzman sayılırdı ve parmakları bu kutuyu cebine atmak için kaşınıyordu. Yatağa doğru kararsızca baktı. Sör Richard uykusunda iç çekti. Paltosu Jimmy'nin ulaşabileceği bir sandalyenin üzerinde asılıydı. Jimmy gözlerini Sör Richard'dan ayırmadan paltosunun ceplerini yokladı. Bir mendilden başka bir şey bulamadı. Ama Sör Richard bilincinin yerine geldiğine dair hiçbir işaret vermemişti. Jimmy enfiye kutusunu aldı ve inceledi. Yatakta hâlâ bir hareket yoktu. Cesaretlenen Jimmy onu geniş cebine attı. Sınav bardağı da onu hızla takip etti. Jimmy gizlice kapıya doğru gitti. Tam kapıya ulaştığında, bir esnemeyle durdu ve arkasını döndü.

Sör Richard gerindi ve tekrar esnedi. 'Erken kalkmışsın dostum,' dedi.

"Doğru," dedi Jimmy, hırsızlığı ortaya çıkmadan önce gitmeye can atıyordu. 'Güzel bir yaz sabahında yan gelip yatacak biri değilim. Kahvaltımı yapmadan önce biraz hava alacağım. Aşağıda buluşuruz herhalde, değil mi patron?

"Sanırım öyle olacak," diye kabul etti Sör Richard. 'Ama eğer yapamazsak, enfiye kutumu ve gözlüğümü şimdi senden alacağım.

Öfkeden çılgına dönen Jimmy, geceliğinin içinde bulunduğu mütevazı bohçayı yere bıraktı. "Lanet olsun, bunca yıllık hayatımda hiç bu kadar temkinli bir koyla karşılaşmış mıydım!" dedi. "Beni o lobu kaldırırken hiç görmedin!

Sör Richard, "Uykumun şaşırtıcı derecede hafif olduğu konusunda sizi uyarmıştım," dedi.

Jimmy iğrenerek, "Bir gudgeon tarafından şişirilmiş!" dedi ve ganimeti uzattı. "Al bakalım, gidip birilerini aramana gerek yok, değil mi?

"Hiç de değil," diye yanıtladı Sör Richard.

'Damme, sen benim kanımdan birisin, patron! Kötü bir his yok mu?'

"Dünyada en az değil.

Jimmy hüznle, "Keşke senin mesleğinin ne bilseydim," dedi ve bu sorun karşısında başını sallayarak oradan ayrıldı.

Alt katta Pen Creed'i buldu, o da erkenden uyanmıştı. Ona neşeli bir günaydın dedi ve dışarı çıktığını, havanın sıcak olacağını düşündüğünü söyledi. Amcasıyla birlikte Bristol'e giden bir sonraki posta arabasına binip binmeyeceklerini sorduğunda, amcasının ne yapacaklarını henüz kendisine söylemediğini ihtiyatlı bir şekilde söyledi.

"Bristol'a , değil mi?" diye sordu Jimmy.

"Ah evet!" dedi Pen, gerçeği hiç umursamadan.

Sabahın o saatinde boş olan meyhanede duruyorlardı ve Pen tam kahvaltı etmek istediğini söylemeye başlamıştı ki, ev sahibesi mutfaktan açılan kapıdan içeri girdi ve onlara haberleri duyup duymadıklarını sordu.

"Ne haberi? Pen tedirginlikle sordu.

"Wroxhall'da herkes büzüşmüş durumda, biz sessiz insanlarız ve şehir yollarına alışık değiliz. Ama oğlum Jim geldi ve Bow Street Runners'dan birinin posta ile geldiğini söyledi. Ne istiyor olabilir, Tanrı biliyor ya, hiçbirimiz bilmiyoruz! Calne'de mola verdiğini ve Wroxhall'a kadar kolayca geldiğini söylüyorlar. Ve işte orada, saygın evlere burnunu sokuyor ve her türlü soruyu soruyor! Ben de diyorum ki, saklayacak bir şeyimiz yok, isterse buraya gelebilir ama hiçbir şey öğrenemez.

"Buraya mı geliyor?" diye sordu Pen, zayıf bir sesle.

'Bana söylediklerine göre, civardaki bütün hanlara gidiyormuş,' diye cevap verdi ev sahibesi. "Jim'in aklına sizin ve amcanızın bindiği posta arabasıyla ilgili bir fikir geldi, efendim, çünkü görünüşe bakılırsa yolcular hakkında bir sürü soru soruyor. Bizim Sam onu yarım saat içinde burada görmek istiyor. "Pekala," dedim, "bırak gelsin, çünkü ben dürüst bir kadını ve bildiğim kadarıyla ev aleyhinde tek bir kelime bile edilmedi!" "Kahvaltınız on dakika içinde masada olacak, efendim.

Pen'i oldukça solgun, Jimmy Yarde'ı ise aniden düşünceli bir halde bırakarak salona doğru koştu. "Koşucular, ha?" dedi o değerli adam çenesini sıvazlayarak. "İşte şimdi!

"Hiç görmedim," dedi Pen, kayda değer bir umursamazlık gösterisiyle. 'Çok ilginç olacak. Acaba ne isteyebilir?

"Hiç belli olmaz," diye cevap verdi Jimmy, kirpiksiz gözleri düşünceli bir bakışla ona dikilmişti. "Hiç belli olmaz. Bana öyle geliyor ki, senin gibi gösterişli bir genç tombulu istemeyecektir.

"Tabii ki hayır!" diye yanıtladı Pen, gülmeye zorlayarak.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Jimmy, bakışlarını masalardan birinin üzerine atılmış olan uzun paltoya çevirerek. "Bu senin palton olabilir mi, genç tıraşçı?"

'Evet, ama sonuçta ihtiyacım yoktu. Dışarısı düşündüğümde çok daha sıcak.

Onu aldı, kıvrımlarını silkeledi ve ona verdi. "Sakin bir Geyleri meyhanelerde bırakıp gitme!" dedi sert bir sesle. 'Bir sürü dosya var -ah, bu sakın yerlerde bile!- böyle iyi bir şeyle uğraşanlarını memnun edecekler.

Evet! Teşekkür ederim! Onu yukarı götüreceğim!" dedi Pen, kaçmak için bir fırsat bulduğuna sevinerek.

'Daha iyisini yapamazdın,' diye onayladı Jimmy. 'O zaman biraz yemek yiyeceğiz ve genel olarak harmen'e katılmasam da

-Yani, kanun adamlarıyla, genç tıraş makinesiyle... Ben barışçıl bir adamım ve eğer beni aramak isteyen olursa, başımın üstünde yeri var.

Vicdanı rahatlamış birinin havasıyla salona girdi ve Pen aceleyle üst kata çıkıp Sör Richard'ın kapısını çaldı.

Sesi onu içeri çağırdı ve içeri girdiğinde onu kravatına son rötuşları yaparken buldu. Aynada kızın gözleriyle karşılaştı ve şöyle dedi: "Eee, velet?

"Efendim, burayı derhal terk etmeliyiz!" dedi Pen aceleyle. "Büyük bir tehlike içindeyiz!

"Neden? Teyzen geldi mi?" diye sordu Sör Richard sakinliğini koruyarak.

"Daha kötü! Pen açıkladı. "Bir Bow Street Koşucusu!

Sir Richard başını iki yana sallayarak, "Ah, ben de senin ilk başta bir ev hırsızı olduğumu sanıyordum!" dedi.

'Ben bir ev hırsızı değilim! Olmadığımı biliyorsun!'

"Eğer Kaçaklar senin peşindeyse, umutsuz bir karakter olduğun çok açık," diye cevap verdi, enfiye kutusunu cebine atarken. "Aşağı inelim ve biraz kahvaltı edelim.

'Lütfen, sevgili efendim, ciddi olun! Teyzemin Runner'ı benim üzerime saldığından eminim!

'Sevgili çocuğum, diğerlerinden daha kesin olan bir şey varsa o da Bow Street'in senin varlığından hiç haberdar olmadığıdır. Aptal olma!'

"Oh!" Kadın rahat bir nefes aldı. "Haklı olduğunuza inanıyorum, ama bu tam da Almeria Teyze'nin yapacağı türden bir şey!

"Bu konuda en iyi kararı verecek olan sizsiniz kuşkusuz, ama bunun bir Bow Street Runner'ın yapacağı türden bir şey olmadığını benden duyabilirsiniz. Muhtemelen istediğı adamın dostumuz Bay Yarde olduğunu göreceksiniz.

"Evet, ilk başta ben de öyle düşünmüştüm ama Koşucu'nun isterse onu arayabileceğini söyledi.

'O zaman Bay Yarde'ın kaçtığı ganimet her neyse ondan kurtulduğunu varsayabiliriz. Kahvaltı!'

Pen büyük bir endişe içinde onu salona kadar takip etti. Jimmy Yarde'ı bir tabak soğuk bifteğı tartışırken buldular. Sör Richard'ı sırtarak ve göz kırparak karşıladı, belli ki o sabah kendisiyle karşılaşmasından hiç utanmamıştı ve bunu en açık ifadelerle dile getirmişti. "Temkinli bir koyla karşılaştığımda kötü niyet beslemem," diye açıkladı bir tankard birayı kaldırarak. "İşte sağlığınıza kavuştunuz patron, darılmaca gücenmece yok!

Sir Richard oldukça sıkılmış görünüyordu ve sadece başını salladı. Jimmy Yarde gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve şöyle dedi: "Zavallı Jimmy'nin senin lobunu kemirdiğı konusunda kimseye bir şey söyleme, çünkü hiç yapmadı ve şu anda cebinde olduğunu sen de çok iyi biliyorsun. Dahası," diye ekledi yakışıklı bir tavırla, 'Artık senin ölçünü biliyorum, vali, elli Sarı Çocuk için değil!

"Buna sevindim," dedi Sir Richard.

"Bölünme yok mu? Jimmy başını bir yana eğerek konuştu.

"Kahvaltımı huzur içinde yapmama izin verilirse, hayır," diye yanıtladı Sör Richard yorgun bir şekilde.

"O zaman her şey yolunda!" dedi Jimmy, "Bristol'a varıncaya kadar benden tek kelime daha duymayacaksınız, patron. Sırf seni memnun etmek için çingiraklığının dışına çıkmazsam namerdim!

Sör Richard düşünceli düşünceli ona baktı ama hiçbir şey söylemedi. Pen pencerenin önüne oturdu ve Bow Street Runner'ın işaretleri için yolu izledi.

Ev sahibesinin beklentilerinin aksine, Runner kahvaltı örtüleri kaldırıldıktan ve Jimmy Yarde dışarı çıkıp pansiyonun duvarına dayalı bir bankta rahatça oturana kadar hana ulaşmadı.

Runner hana arka taraftaki avludan girdi ve karşılaştığı ilk kişi, ev sahibiyle hesabını kapatmakla meşgul olan Sir Richard oldu. Dirseğindeki Bayan Creed, ceketinin kolunu aceleyle çekiştirerek dikkatini Runner'ın gelişine çekti. Kaşlarını kaldırarak başını kaldırdı, yeni geleni gördü ve sorgu bardağını kaldırdı.

Koşucu şapkasına dokunarak, "Affedersiniz efendim," dedi. "Rahatsız etmek istemezdim ama ev sahibiyle konuşmak istiyordum.

"Elbette," dedi Sir Richard, kaşları hâlâ şaşkınlığını belli ediyordu.

"Uygun olduğunuz zaman, efendim: aceleye gerek yok, efendim!" dedi Koşucu, ihtiyatlı bir mesafeye çekilerek.

Bayan Creed'in iç çekişi öylesine derin bir rahatlamaydı ki, o ana kadar endişelerinin yatışmadığı belliydi. Sör Richard içkisinin parasını ödemeyi bitirdi ve omzunun üzerinden kısa bir "Gel Pen!" sesiyle meyhaneden ayrıldı.

"Beni bulmaya gelmedi!" diye nefes aldı Pen.

"Tabii ki yapmadı.

'Biraz telaşlanmadan edemedim. Şimdi ne yapacağız, efendim?'

"İstenmeyen seyahat tanıdığınızdan kurtulun," diye kısaca cevap verdi.

Bir gurgle verdi. 'Evet, ama nasıl? Bizimle Bristol'a gelmesinden *çok* korkuyorum.

"Ama Bristol'a gitmiyoruz. O Runner tarafından sorgulanırken, çocuğum, biz arka kapıdan sessizce çıkacağız ve tapecinin tarif ettiği kadar dolambaçlı olmayacağına inandığım yollardan Colerne'e gideceğiz. Orada bizi Queen Charlton'a götürecek bir araç kiralamaya çalışacağız.

"Ah, ünlü!" diye bağırdı Pen. "Hemen gidelim!

Beş dakika sonra hanı sessizce terk ettiler, avludan geçtiler, kendilerini bir samanlıkta buldular ve düzensiz bir bacaya açılan bir kapıya doğru ilerlediler.

Colerne köyü üç milden daha az bir mesafedeydi, ama oraya varmalarından çok önce Sir Richard portmantosundan sıkılmıştı. "Pen Creed, sen zararlı bir çocuksun!" dedi ona.

"Neden, ben ne yaptım?" diye sordu o geniş, sorgulayıcı bakışlarından biriyle.

'Beni rahat evimden çağırdın-' 'Çağırmadım!

Gelecek *olan* sendin!'

"Sarhoştum.

'Bu benim hatam değildi,' diye .

'Sözümü kesme! Beni kilometrelerce yol boyunca ağır kir ve soğan kokan bir araçta seyahat etmek zorunda bıraktınız-'

"O şişman kadının kocasıydı," diye araya girdi Pen. "Bunu ben de fark ettim.

"Kimse bunu fark etmemiş olamaz. Soğanlara da düşkün değilim. Arabadaki herkesin beni masum gençlere zulmeden biri olarak görmesine neden olan bir portremi çizdiniz-"

'Zayıf, huysuz adam değil. O benim ezilmemi istedi.'

"Büyük bir ayrımcılığa sahip bir insandı. Bununla da yetinmeyip, beni bir yankesiciyle hayatımı tehdit eden bir dostluğa sürüklediniz; bu yankesicinin tekliflerinden kaçmak için, tahmin ettiğimden çok daha ağır bir portmanto taşıyarak beş mil yürümek zorunda kaldım. Geriye sadece, teyzenizin bana karşı açacağından oldukça emin olduğum bir adam kaçırma davasına karışmak kalıyor.

"Evet, şimdi düşündüm de, evleneceğinizi söylediğinizi hatırlıyorum," dedi Pen, bu sözlerden hiç etkilenmemiştir. "Sana çok kızacak mı?"

"Umarım o kadar çok kızar ki bir daha yüzümü görmek istemez," dedi Sör Richard sakince. "Aslında, velet, bu düşünce diğer tüm düşüncelerden o kadar ağır basıyor ki, geri kalanını affediyorum.

"Bence sen çok tuhaf bir insansın," dedi Pen. 'Madem istemiyordun, neden ona evlenme teklif ettin?"

'Ben yapmadım. Geçtiğimiz iki gün boyunca yapmadığım tek aptallık buydu.

"Peki, o zaman neden ona sormak istediniz?"

"Bilmen gerekirdi.

'Ama sen bir erkeksin! Kimse sana yapmayı seçmediğin bir şeyi yaptıramaz!

"Çok yaklaştılar. Eğer pencereden kollarıma düşmemiş olsaydın, hiç şüphem yok ki

"Şu anda tanıdıklarımın tebriklerini kabul ediyorum.

"O zaman bana hiç de adil davranmadığınızı söylemeliyim, bana zararlı bir çocuk diyorsunuz! Seni korkunç bir kaderden kurtardım -gerçekte bunu bilmiyordum-.

"Doğru. Ama gürültülü bir posta arabasında kurtarılmam gerekir miydi?

Bu da maceranın bir parçasıydı. Ayrıca, size en başta neden sahnede seyahat ettiğimi açıklamıştım. Çok heyecanlı bir zaman geçirdiğimizi kabul etmelisiniz! Ve dahası, siz benden daha fazla macera yaşadınız, çünkü gerçek bir hırsızla aynı odayı paylaştınız!

"Ben de öyle yaptım," dedi Sir Richard, görünüşe göre bu durumdan çok etkilenmişti.

"Ve önümüzde bir kulübe görüyorum, sanırım Colerne'e vardık," dedi zafer kazanmış bir edayla.

Birkaç dakika içinde haklı olduğu anlaşıldı. Köye doğru yürüdüler ve en iyi görünen hana girdiler.

"Şimdi, burada özellikle hangi yalanı söyleyelim?" diye sordu Sör Richard.

"Posta arabamızın tekerleği çıktı," diye cevap verdi Pen hemen.

"Sen hiç kaybetmez misin?" diye sordu, biraz da eğlenerek ona bakarak.

"Doğrusunu söylemek gerekirse çok fazla deneyimim olmadı," diye itiraf etti.

"İnanın bana, kimse bundan şüphelenmez.

"Hayır, sanırım serseri olmak için doğduğumu söylemeliyim," dedi ciddi bir şekilde.

Arızalı tekerlek hikâyesi Yeşil Adam'ın sahibi tarafından sorgulanmadan kabul edildi. Yolcuların anayoldan ayrılıp, başka bir yere gitmelerini garip bulduysa da

Engebeli taşra yollarının tehlikelerini göze alarak, Queen Charlton'a doğru yola çıktıklarını ve daha kısa bir yol bulmaya çalıştıklarını söyleyince hafif şaşkınlığı kısa sürede dağıldı. Cold Ashton'a giden Bristol yolunu takip etmelerinin daha iyi olacağını söyledi, ama belki de buralarda yabancıydılar?

"Kesinlikle," dedi Sir Richard. "Ama Queen Charlton'daki dostlarımızı ziyaret edeceğiz ve bizi oraya götürecek bir araç kiralamak istiyoruz.

Bunu duyan ev sahibinin yüzündeki gülümseme kayboldu ve başını salladı. Colerne'de kiralık araç yoktu. Aslında uygun tek bir araba vardı, o da kendi arabasıydı. "Yanında gönderecek bir adamım olsaydı onu da size kiralamaktan memnun olurum. Ama çocuklar ot biçmeye gitti, ben de kendim gidemem. Belki demirci arabanızı onarmak için ne yapılabileceğine bakabilir, efendim?

"İşe yaramaz!" dedi Sör Richard dürüstçe. "Tekerleğin tamiri çoktan bitti. Üstelik postacıma Wroxhall'a geri dönmesi için talimat verdim. Yanında bir adam olmadan arabayı bana ödünç için ne alırsın?

"Şey, efendim, o kadar da değil, ama nasıl geri alacağım?

"Oh, Sör Jasper'ın seyislerinden biri onu geri götürecekt!" dedi Pen. "Bu konuda korkmana gerek yok!

"Bu Sör Jasper Luttrell olabilir mi, efendim?

"Evet, gerçekten de onu ziyarete gidiyoruz.

Ev sahibi açıkça sarsılmıştı. Sör Jasper'ı iyi tanıyordu; öte yandan Sör Richard'ı tanımıyordu. Ona kuşkulu, yan gözle baktı ve yavaşça başını salladı.

"Peki, eğer arabanızı kiraya vermeyecekseniz, sanırım onu satın almam gerekecek," dedi Sir Richard.

"Konserimi satın mı alacaksınız, efendim?" diye soluk soluğa kaldı ev sahibi.

"Ve tabii atı da," diye ekledi Sir Richard, cüzdanını çıkararak. Ev sahibi ona göz kırptı. "Eminim, efendim! Eğer durum , Sör Jasper'ın arkadaşı olduğunuza göre, arabayı sizin kullanmanıza ne kadar izin verebilirim bilmiyorum. Düşündüm de, birkaç gün ihtiyacım olmayacak. Yalnızca yaşlı atı geri göndermeden önce dinlendirmeniz gerekecek, unutmayın!

Sir Richard buna itiraz etmedi ve ev sahibinin Sir Richard gibi daha fazla beyefendiyle karşılaşma dileğini dile getirmesine yol açan bir rahatlıkla anlaştıktan sonra, yolcuların sadece koçanın arabaya ve hanın önüne götürülmesini beklemeleri gerekiyordu.

Araba ne şık ne de iyi yaylanmıştı ve koçun yürüyüşü hızlı olmaktan çok emindi, ama Pen tüm ekipmandan memnundu. Sir Richard'ın yanına tüneyerek oturmuş, sıcak güneşin tadını çıkarıyor ve ona Somerset kırsalının diğer eyaletlere göre çok çeşitli üstünlüklerini gösteriyordu.

Kraliçe Charlton'a ancak akşam karanlığında ulaşabildiler, çünkü yol dolambaçlıydı ve çoğu zaman çok engebeliydi. Köyün yakınlarına geldiklerinde Sör Richard: 'Ee, velet, şimdi ne olacak? Seni Sör Jasper Luttrell'in evine mi götüreceğim?

Yolculuklarının son beş milinde oldukça sessizleşen Pen, küçük bir soluklanmayla şöyle dedi: 'Sabah bir mesaj göndersem belki daha iyi olur diye düşünüyordum! Piers değil, biliyorsun, ama o sırada onu düşünmemiş olsam da, belki de Leydi Luttrell'in tam olarak anlamayabileceği aklıma geldi ...'

Sesi mutsuz bir şekilde kesildi. Sör Richard'ın gerçekçi bir tonda söylediği şu sözlerle yeniden canlandı: 'Çok iyi bir fikir. Bir hana gideceğiz.

"George her zaman en iyisi olarak kabul edilirdi," diye önerdi Pen. "Aslında hiç içine girmedim ama babam mahzenlerinin mükemmel olduğunu söylerdi.

George'un kirişli tavanları ve lambri kaplı salonları olan yarı ahşap eski bir pansiyon olduğu keşfedildi. Geniş bir avlusu ve basma asılı birçok yatak odası olan, dağınık bir evdi. Özel bir salon bulmak hiç de zor olmadı ve Pen yolların yüzünden silip pelerin çantasını açtığında, anlaşılmaz bir şekilde düşen morali yeniden yükselmeye başladı. Akşam yemeği salonda yenmişti ve ne ev sahibi ne de karısı altın saçlı delikanlıyı, Bay Creed'in erkek fatma gibi küçük kızını tanımış gibiydi.

"Keşke ben Piers'i bulmadan önce teyzem beni keşfetmese! Pen biraz daha ahududu yiyerek, "Keşke teyzem beni Piers'i bulmadan önce keşfetmese," dedi.

"Onu atlatacağız. Ama Piers'le ilgili şu soruya gelince, onun sizi şu anki zorluklarınızdan kurtarabileceğini düşünüyor musunuz?

"Eğer onunla evlenirsem, bunu yapmak zorunda kalacak, değil mi?

"Kuşkusuz. Ama -beni iflah olmaz bir boşboğaz sanmayın- bir anda evlenmek hiç de kolay değil.

'Öyle değil mi? Bilmiyordum,' dedi Pen masumca. 'O zaman Gretna Green'e uçalım derim! Eskiden bunun muhteşem bir macera olacağını düşünürdük.

"Bu kıyafetlerle Gretna Green mi?" diye sordu Sör Richard, soru bardağını ona doğrultarak.

'Şey, hayır, sanırım olmaz. Ama Piers her şeyi Leydi Luttrell'e açıkladığında, bana uygun giysiler bulabileceğini umuyorum.

"Leydi Luttrell'in sizi müstakbel gelini olarak kabul edeceğinden hiç şüpheniz yok, değil mi?

"Hayır! Bana karşı her zaman çok nazikti! Sadece önce Piers'i görmemin daha iyi olacağını düşünmüştüm.

Şimdiye kadar bu maceranın akıntısına kendini bırakmış olan Sir Richard, kısa bir süre sonra Leydi Luttrell'i beklemek ve Bayan Creed'le olan ilişkilerini ona anlatmak zorunda kalacağını anlamaya başlamıştı. Son ahududuları sakın bir şekilde bitiren genç bayana baktı ve alaycı bir gülümsemeyle bu görevin hiç de kolay olmayacağını düşündü.

Az sonra bulaşıkları toplamak için bir hizmetçi geldi. Pen hemen onunla konuşmaya başladı ve Sör Jasper Luttrell'in evden uzakta olduğu haberini aldı.

"Oh! Ama Bay Piers Luttrell değil mi?

"Hayır efendim, dün Bay Piers'ı gördüm. Keynsham'a gidiyordu. Duyduğuma göre yanında genç bir beyefendi kalıyormuş, Lunnon'lu bir beyefendi.

"Ah!" Pen'in sesi oldukça boş çıkmıştı. Adam uzaklaşır uzaklaşmaz şöyle dedi: 'Bunu duydunuz mu efendim? İş biraz garipleştiriyor, değil mi?

"Çok garip," diye kabul etti Sir Richard. 'Görünüşe göre şimdi Londra'dan gelen beyefendiyi elemek zorundayız.

"Keşke yapabilseydik. Çünkü teyzemin eve geldiğimi tahmin edeceğinden eminim ve ben Piers'i bulmadan o beni bulursa, tamamen mahvolurum.

'Ama o seni bulamayacak. Sadece beni bulacak.'

"Onu atlatabileceğini düşünüyor musun?

"Oh, sanırım öyle! Sir Richard umursamaz bir tavırla konuştu. 'Ne de olsa benimle birlikte seyahat etmenizi beklemezdi, değil mi? Yeğenimi görmek isteyeceğini hiç sanmıyorum.

"Hayır, ama ya yaparsa?" diye sordu Pen, teyzesinin hoşgörüsüne hiç güvenmiyordu.

Sör Richard oldukça alaycı bir şekilde gülümsedi. "Belki de dünyada küstahça taleplerde bulunacak en iyi kişi ben değilimdir.

Pen'in gözleri ani bir kahkahayla parladı. 'Umarım onunla böyle konuşur ve ona öyle bakarsın! Ve eğer yanında Fred'i de getirirse, seninle yüz yüze görüşmekten çok etkileneceğini söyleyebilirim. Çünkü size aşırı derecede hayran olduğumu bilmelisiniz. Kravatını bile Wyndham Güzü gibi bağlamaya çalışıyor!

Sir Richard, "Bu bile başlı başına bir terbiyesizlik," dedi.

Başını salladı ve bir elini kendi kravatına götürdü. "Benimki hakkında ne düşünüyorsunuz, efendim?

'Bu konu hakkında düşünmekten özenle kaçındım. Gerçekten bilmek istiyor musunuz?'

"Ama ben de aynen sizin gibi ayarladım!

"Yüce Tanrım!" dedi Sir Richard baygın bir sesle. "Benim zavallı kandırılmış çocuğum!

'Benimle alay ediyorsun! En azından benimle ilk tanıştığında yaptığın gibi boynumdan koparmana neden olacak kadar kötü bağlanmamıştı!

'Bu sabah hanı aceleyle terk ettiğimizi hatırlarsınız,' diye açıkladı.

'*Bunun* sizin için önemli olmadığına ikna oldum. Ama aklıma çok önemli bir konuyu getirdiniz. Orada hesabımı ödediniz.

"Bunun seni endişelendirmesine izin verme, yalvarırım.

"Her şeyi kendim ödemeye kararlıyım," dedi Pen kesin bir tavırla. 'Eğer bir yabancıya para için borçlanırsam bu şok edici bir uygunsuzluk .

"Doğru. Bunu hiç düşünmemiştim'.

Ani ve parlak bir sorgu ifadesiyle başını kaldırdı. "Yine bana gülüyorsun!

Ona son derece ciddi bir yüz ifadesi gösterdi. "Gülüyor musun? I?"

'Öyle olduğunuzu çok iyi biliyorum. Ağzınızla gülüyor olabilirsiniz ama gözlerinizle güldüğünüzü birkaç kez fark ettim'.

"Öyle mi? Özür dilerim!"

'Gerek yok, çünkü hoşuma gitti. Böyle gülen gözlerin olmasaydı seninle bu kadar yol gelmezdim. İnsanın sarhoş olsa bile bir insana güvenip güvenemeyeceğini anlaması tuhaf değil mi?

'Çok tuhaf,' dedi.

Ceplerini sonuçsuzca karıştırıyordu. "Cüzdanımı nereye koymuş olabilirim? Oh, sanırım paltomun içine koymuş olmalıyım!"

Salona ilk girdiğinde bu giysiyi bir sandalyenin üzerine atmış ve geniş ceplerini için odanın diğer ucuna geçmişti.

"Cidden elime birkaç sefil şilin tutuşturmayı mı teklif ediyorsunuz?"

Evet, gerçekten de öyleyim. Oh, işte burada! Bir cebinden boynunda yüzük olan deri bir çanta çıkardı, ona baktı ve haykırdı: 'Bu benim çantam değil!'

Sör Richard camının arkasından baktı. "Öyle değil mi? Sizi temin ederim ki kesinlikle benim değil."

"Çok ağır. Cebime nasıl girmiş olabilir acaba? Açayım mı?"

"Elbette. Size ait olmadığından emin misiniz?"

"Oh evet, oldukça! Masaya doğru ilerledi ve yüzüğü çekiştirdi. Çıkarması biraz zor oldu ama bir iki kez çekiştirdikten sonra başardı ve mumların ışığında göz kırıp parıldayan elmas kolyeyi avucunun içinde salladı."

"*Richard!*" diye soluk soluğa kaldı Bayan Creed, yine görgü kurallarını unutarak irkildi. 'Oh, özür dilerim! Ama bakın!

'Bakıyorum ve özür dilemene gerek yok. İki gündür sizi Pen diye çağırıyorum.

"Oh, bu başka bir mesele, çünkü siz çok daha yaşlısınız!

Ona biraz esrarengiz bir şekilde baktı. "Öyle miyim? Neyse, boş ver. Anladığım kadarıyla bu gaud size ait değil?

'Aman Tanrım, hayır! Hayatımda daha önce hiç görmedim!

"Oh!" dedi Sör Richard. 'Sorunların çözülmesi her zaman hoş bir şeydir. Artık arkadaşınız Bay Yarde'ın Bow Street Runner'dan neden korkmadığını biliyoruz.

Bölüm 6

Pen kolyeyi parmaklarının arasından masanın üzerine bıraktı. 'Yani onu çaldı ve sonra da cebime mi koydu? Ama efendim, bu korkunç bir şey! O Runner şimdi de bizim peşimize düşecek!

"Bence Bay Yarde'ın peşimizden gelmesi daha muhtemel.

"Yüce Tanrım! Pen dehşet içinde bembeyaz kesilmişti. "Ne yapmamız gerekiyor?

Oldukça kötü niyetle gülümsedi. "Gerçek bir macerayla karşılaşmayı arzulamadınız mı?

'Evet, ama- Oh, saçmalama ve alay etme, sana yalvarıyorum! Kolyeyi ne yapacağız? Bir yere atamaz mıyız ya da bir çukura saklayamaz mıyız?

"Elbette yapabiliriz, ama bu mal sahibine karşı biraz haksızlık olmaz mı?

"Bu umurumda değil," diye itiraf etti Pen. 'Hırsızlıktan tutuklanmak korkunç olurdu ve biliyorum ki

Ol!'

"Oh, hiç sanmıyorum! dedi Sör Richard. Masanın üzerinde duran kolyeyi düzeltti ve kaşlarını hafifçe çatarak ona baktı. "Evet," dedi düşünceli bir şekilde. 'Seni daha önce görmüştüm. Peki, seni daha önce *nerede* ?

"Lütfen kaldır şunu!" diye yalvardı Pen. "Odaya bir hizmetçinin girdiğini düşünsene!

Onu eline aldı. "Benim acınası hafızam! Eyvah, benim acınası hafızam! Nerede, ah, seni *nerede* gördüm?"

"Sevgili efendim, eğer Jimmy Yarde bizi bulursa, kolyeyi geri almak için büyük olasılıkla boğazımızı kesecektir!

'Aksine, her türlü şiddete olduğuna dair kendisine söz veriyorum.

'Ama onu cebimde, koyduğu yerde bulamayınca -şimdi düşünüyorum da, aslında paltom elindeydi- onu bizim bulduğumuzu tahmin etmeli!

"Büyük olasılıkla öyle olacak, ama boğazımızı kesmesinin ne gibi bir yararı olacağını anlayamıyorum. Sir Richard kolyeyi deri çantasına geri koydu ve cebine attı. "Artık Jimmy Yarde'in gelmesini beklemekten başka yapacak bir şeyimiz yok. Belki de -kim bilir- onu kolyenin kime ait olduğunu açıklamaya ikna edebiliriz. Bu arada bu salon çok havasız ve gece de oldukça güzel. Benimle dışarı çıkıp yıldızları seyretmek ister misin, velet?"

"Sanırım," dedi Pen meydan okurcasına, "benim çok fakir ruhlu olduğumu düşünüyorsunuz!

"Çok," diye onayladı Sör Richard, gözleri ağır kapaklarının altında parlıyordu.

"Ben hiçbir şeyden korkmuyorum," diye açıkladı Pen. 'Sadece, ben
Şok mu oldun?

'Zaman kaybı, inan bana. Geliyor musun?'

'Evet, ama bana sanki cebinize canlı bir kömür koymuşsunuz gibi geliyor! Ya sahtekârın biri onu senden çalacak olursa?

'O zaman tüm sorumluluklardan kurtulmuş olacağız. Gel bakalım!'

Sıcak gecede onu takip etti. Adam kolyeyle ilgili tüm düşünceleri aklından kovmuş gibiydi. Ona çeşitli takımyıldızları işaret etti ve elini kolunun arasından geçirerek onunla birlikte sokaktan aşağıya, son kulübelerin yanından geçerek çayır çiçeği kokulu bir sokağa doğru yürüdü.

"Sanırım kötü ruhluydum," diye itiraf etti Pen. "Zavallı Jimmy Yarde'ı Runner'a ihbar etmek zorunda hissedecek misin kendini?

"Umarım," dedi Sir Richard kuru bir sesle, "Bay Piers Luttrell kararlı karakterli bir beyefendidir.

"Neden?

"Senin pervasız arkadaşlığını dizginleyebilsin diye.

"Şey, onu beş yıldır görmedim, ama yapılacak şeyleri düşünen hep bendim.

'Ben de bundan korkuyordum. Nerede yaşıyor?'

'Oh, bu yolun yaklaşık iki mil ilerisinde! Evim köyün diğer tarafında. Görmek ister misiniz?'

'Hem de çok, ama şu anda değil. Şimdi adımlarımızı geri takip edeceğiz, çünkü yatma vaktiniz geldi.

"Gözümü bile kırpmayacağım.

"Yanıldığına inanıyorum, güzel çocuğum -aslında yanıldığından oldukça eminim.

"Ve her şeye ek olarak," dedi Pen, duymazdan gelerek, "Piers'in yanında korkunç bir adam kalıyor! Ne yapacağımı bilmiyorum.

"Sabahleyin," dedi Sör Richard yatıştırıcı bir sesle, "bütün bu güçlükleri halledeceğiz.

"Sabahleyin, büyük olasılıkla, Almeria Teyze beni keşfetmiş olacak.

Bu kasvetli düşünceyle adımlarını hana doğru geri çektiler. Panjurlu pencereleri sessiz sokağa altın ışıltılar saçıyor, birkaçı serin gece havasını içeri almak için açık duruyordu. Tam hanın kapısına doğru giderken bunlardan birinin önünden geçmek üzereydiler ki içeriden bir ses duyuldu ve Sör Richard aniden Pen'in kolunu kavrayarak onu durma noktasına getirdi. Pen bu ani duruşun nedenini sormaya başladı ama Richard'ın eli Pen'in ağzını kapatarak sözcükleri susturdu.

Evin içinden gelen ses hafif bir kekemelikle şöyle dedi: "Sana söylüyorum, Chrome Hall'a gelemezsin! Zaten yeterince kötü. Tanrım, dostum, biri beni seninle burada buluşmak için gizlice kaçarken görseydi, çok geçmeden bir sıçan kokusu alırdı!

Daha güçlü bir ses cevap verdi: 'Belki ben de sıçan kokusu , genç . Bana kim ortak oldu, ha? İkiniz Horace Trimble'ı kandırmak mı istiyordunuz? Öyle mi, benim güzel oğlum?'

Kekeme öfkeyle, "Seni aptal, kendini kandırmana izin verdin!" dedi. 'Sonra da buraya gelip her şeyi mahvettin! Sana söylemediğimi söyledim! Ve bir daha C-Crome Hall'a gelme, lanet olası! Seninle yarın yolun aşağısındaki bostanda buluşuruz. Sblood, çok uzağa gitmiş olamaz! Londra'ya dönmediyse neden Bristol'a gitmiyorsun? Buraya gelip beni aşağılayacağına!'

'Sana hakaret ediyorum! Güçler adına, bu çok zengin! Bu sözleri gürültülü bir kahkaha takip etti ve bir sandalyenin ahşap zemine çarparak geri çekilme sesi duyuldu.

'Küstahlığına lanet olsun! Her şeyi berbat ettin ve şimdi de bana kabadayılık taslıyorsun! *Sen* ayarlayacaktın

Her şeyi! Her şeyi sana bırakacaktım! Çok güzel ayarlamışsın! Ve şimdi benden her şeyi yoluna koymamı bekliyorsun!

"Yavaş ol, kovboyum! Yavaş ol! Çok yüksek sesle ötüyorsun, ama ben üzerime düşeni doğru ve sıkı bir şekilde yaptım. Beni fokurdatan, o çok düşkün olduğun adamdı ve bu beni düşündürüyor, duyuyor musun? Beni çok düşündürüyor. Belki sen de düşünsen iyi olur ve eğer kafanda Horace Trimble'ın acemi biri olduğuna dair bir düşünce varsa, ondan kurtul! Gördün mü?

Tanrı aşkına sus! Kimin dinlediğini bilmiyorsun! Genç Luttrell'den kurtulabilirsem yarın saat on birde seninle buluşacağım. Ne yapacağımızı düşünmeliyiz!'

Bir kapı açıldı ve aceleyle tekrar kapatıldı. Sör Richard Pen'i pencerenin ötesindeki gölgelere doğru çekti ve bir an sonra hafif, pelerinli bir figür handan çıktı ve hızla karanlığa doğru ilerledi.

Pen'in kolundaki uyarı baskısı onu susturdu, ancak bu sırada heyecandan çılgına dönmüştü. Sör Richard ayak seslerinin uzaklaşmasını bekledi ve sonra Pen'in eli hâlâ kolunda, açık pencereden geçerek içeri doğru yürüdü. Pen, kendi salonlarında durana kadar konuşmaya izin vermedi, ama kapı arkalarından kapanır kapanmaz haykırdı: 'Ne demek istedi? "Genç Luttrell "den bahsetti -duydun mu? Onunla birlikte kalan adam olmalı! Ama diğer adam kimdi ve ne hakkında konuşuyorlardı?

Sör Richard pek yakından ilgileniyor gibi görünmüyordu. Masanın yanında duruyordu, kaşları çatıktı ve ağzı oldukça asıktı. Birden bakışları Pen'in yüzüne kaydı ama söyledikleri Pen'e anlaşılmaz geldi. "Elbette!" diye mırıldandı usulca. "Demek !

"Ah, söyle bana!" diye yalvardı Pen. 'Neydi ve kekeme adamın konuştuğunu duyunca neden durdun? Onu tanıyor olmanız mümkün mü?

"Çok iyi," diye yanıtladı Sör Richard.

Aman Tanrım! Piers'ı ziyaret eden de o! Sevgili bayım, size de her şey biraz tuhaflaşıyor gibi gelmiyor mu?

"Son derece öyle," dedi Sir Richard.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Pen. 'Önce çalıntı bir kolyeyle uğraşıyoruz, şimdi de bir arkadaşının Piers'la kaldığını öğreniyoruz!

"Hayır, !" dedi Sör Richard. 'O genç beyefendi benim arkadaşım değil! Sanırım bu civarda bulunmasının o kolyeyle bir ilgisi de yok. Eğer yanılmıyorsam, Pen, bizi kurtarmak için tüm ustalığımı kullanacağım bir komplonun içine düştük.

"Benim de yaratıcılığım var," dedi Bayan Creed, küstahça. Sör Richard sakince, 'Zerre kadar yok,' diye karşılık verdi.

Bunu yuttu ve küçük bir sesle şöyle dedi: ', eğer ben yok, yok, ama açıklamamızı dilerim.

"Eminim biliyorsunuzdur," dedi Sir Richard: "Ama doğrusu bunu yapamam. Bu bana hem çok hassas bir konu gibi görünüyor, hem de şu an için biraz belirsiz.

İç çekti. 'Bu adil görünmüyor, çünkü ne de olsa kolyeyi bulan bendim! Kekeleyen adam kim? Bunu bana sen de söyleyebilirsin, çünkü Piers söyleyecek, biliyorsun.

"Elbette. Kekeleyen adam Saygıdeğer Beverley Brandon.'

Pen hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle, "Onu tanımıyorum," dedi. "Tebrik edilmelisiniz.

"O senin düşmanın mı?"

"Düşman! Hayır!"

"Ondan pek hoşlanmıyor gibisiniz.

'Bu onu benim düşmanım yapmaz. Daha doğrusu o, nişanlanacağım hanımefendinin küçük erkek kardeşi.

Pen dehşetle baktı. "Yüce Tanrım, efendim, sizi aramaya gelmiş olabilir mi?"

'Hayır, öyle bir şey yok. Aslında Pen, sana daha fazlasını söyleyemem, çünkü gerisi varsayım. Onun hayal kırıklığına uğramış bakışlarıyla karşılaştı ve çenesini hafifçe sıkarak ona gülümsedi. "Zavallı Pen! Affet beni!"

Saçlarının diplerine kadar biraz renk geldi. "Seni kızdırmak istememiştim. Bana her şeyi anlatmanı bekliyorum, ne zaman ki bu bir varsayım olmaktan çıkacak.

"Sanırım yapacağım," diye kabul etti. "Ama bu gece olmayacak, o yüzden yatağına git çocuğum!"

Gitti ama birkaç dakika sonra gözleri dönmüş ve nefesi kesilmiş bir halde geri döndü. 'Richard! Bizi buldu! Onu gördüm! O olduğuna eminim!'

"Kim?" diye sordu.

'Jimmy Yarde, tabii ki! Odam o kadar sıcaktı ki pencereyi açmak için perdeleri geri çektim ve ay o kadar parlaktı ki bir dakika boyunca dışarı baktım. Ve işte oradaydı, tam altımdaydı! Hata yapamazdım. Ve en kötüsü de korkarım beni gördü, çünkü hemen evin gölgesine doğru geri çekildi!

"Gerçekten de öyle mi? Sör Richard'ın gözlerinde bir parıltı vardı. 'Beklediğimden daha erken geldi. Becerikli bir beyefendi, Bay Jimmy Yarde!'

'Ama ne yapacağız? Hiç korkmuyorum ama ne yapmamı istediğinizi bilmek isterim!

"Bu çok kolay. Benimle yatak odanızı değiştirmenizi istiyorum. İsterseniz yine kendi odanızın penceresinde kendinizi gösterin, ama benimkinin perdelerini kesinlikle çekmeyin. Bay Jimmy Yarde ile tanışmayı çok arzu ediyorum.

Gamzeleri belirdi. "Anlıyorum! Peri masalındaki gibi! "Büyükanne, ne kadar büyük dişlerin var!" Ne macera ama! Ama dikkat edeceksiniz, değil mi efendim?"

"Yapacağım.

'Ve sonra bana her şeyi anlatacak mısınız?' 'Belki.'

"Eğer ," dedi Pen, derin bir duyguyla, "bu bir felaket olur. Hayal edilebilecek en adaletsiz şey!"

Adam güldü ve ondan daha fazla bir şey öğrenemeyeceğini anlayan kadın tekrar uzaklaştı.

Bir saat sonra mum ışığı, açık kanatları ve çekilmemiş panjurları olan üst odadan kayboldu ama Bay Yarde'ın başının pencere pervazının üzerinde görünmesi için iki saat geçmesi gerekti ve köyde tek bir ışık bile yanmadı.

En koyu safir rengindeki gökyüzünde süzülen ay, odanın zeminine gümüşten bir çubuk düşürüyor, ama dört direkli yatağı gölgede bırakıyordu. Sundurmanın çatısından, sağlam bir drenaj borusundan ve budaklı bir salkım söğüt dalından tırmanmak kolay olmuştu ama Bay Yarde bir bacağını pervazın üzerinden sallamadan önce durakladı. Karanlığı delmeye çalışan gözleri, ay ışığının tam ortasına yerleştirilmiş bir sandalyenin arkasına asılı duran eski püskü bir sürücü paltosuyla karşılaştı. Bu ceketı tanıyordu ve küçük bir iç geçirdi. Kendini yukarı kaldırdı ve sessizce odaya süzüldü. Ayakkabılarını aşağıda bırakmıştı ve çoraplı ayakları yerde sürünürken hiç ses çıkarmadı.

Ama sürücü ceketinin cebinde ağır deri çuval cüzdan yoktu.

Hayal kırıklığına uğramıştı ama hayal kırıklığına hazırdı. Ay ışığında yatağın başucuna gitti ve sessiz nefes alış verişin sesini dinledi. Düzenini bozan hiçbir titreme yoktu ve birkaç dakika dinledikten sonra eğildi ve elini dikkatle loş yastığın altına kaydırmaya başladı. Diğeri, sağ eli, ürkmüş bir çığlık atmak için açılmış bir ağzın üzerine kolayca kapatılabilecek bir muffler'i kavradı.

Doğuştan boğuk bir vıraklamadan öteye gitmeyen bu haykırışa kendisi de şaşırdı, çünkü hassas parmakları tam aradıkları nesneyi bulmuşken, iki demir el onu boğazından yakalayıp boğdu.

Kulaklarındaki uğultudan, damarlarındaki patlamadan ve şakaklarındaki ağrıdan bir hata yaptığını, nefesini kesen ellerin kesinlikle herhangi bir gence ait olmadığını anladı.

Tam aklını yitirecek gibi olurken, tutuş gevşedi ve nefret etmeyi öğrendiği bir ses yumuşak bir sesle: "Hatanız, Bay Yarde!" dedi.

Kendini sarsılmış ve aniden serbest bırakılmış hissetti ve kendine yardım edecek gücü olmadığından yere düştü ve orada kaldı, rüzgârını geri kazanırken garip ötme sesleri çıkardı. Bir dirseğinin üzerinde durabilecek kadar kendine geldiğinde, Sir Richard örtüyü atmış ve yataktan fırlamıştı. Sir Richard yatağının yanındaki mumu yeniden yakar yakmaz, Bay Yarde'ın buğulu gözlerinin gördüğü gibi gömleğini ve pantolonunu giymişti.

Sör Richard çıra kutusunu bir kenara bıraktı ve Bay Yarde'a baktı. Jimmy'nin görüşü açılmaya başlamıştı; Sör Richard'ın dudaklarının küçümseyici bir gülümsemeye dönüştüğünü görebiliyordu. Kendini fena halde yaralanmış hisseden boğazına nazikçe masaj yapmaya başladı ve Sör Richard'ın konuşmasını bekledi.

Sir Richard, "Uykumun şaşırtıcı derecede hafif olduğu konusunda sizi uyarmıştım," dedi.

Jimmy ona kötü niyetli bir bakış fırlattı ama cevap vermedi.

"Ayağa kalk! Sir Richard dedi ki. "Şu sandalyeye oturabilirsiniz, Bay Yarde, çünkü biraz samimi bir konuşma yapacağız.

Jimmy kendini toparladı. Pencereye doğru attığı bir bakış, ona ulaşmadan yakalanacağına ikna olması için yeterliydi. Oturdu ve elinin tersini alnına götürdü.

"Birbirimizi yanlış anlamamıza izin vermeyin! Sir Richard dedi ki. 'Bu sabah yeğenimin ceketinin içine sakladığınız elmas kolyeyi bulmaya geldiniz. Seninle yapabileceğim sadece üç şey var. Seni Kanun'a teslim edebilirim.

Jimmy, "Kolyeyi almaya geldiğimi kanıtlayamazsınız, patron," diye mırıldandı.

'Sence değil mi? Göreceğiz bakalım. Bow Street Runner'ın başarısız olması durumunda -ama onun seni gözaltına almaktan mutluluk duyacağını hissediyorum- Trimble adında bir beyefendinin -hafızam beni yanıltmıyorsa Horace Trimble'ın- beni senden kurtarmaktan daha da mutlu olacağını düşünüyorum.

Bu adın anılması Jimmy'nin keskin yüzüne büyük bir tedirginlik ifadesi getirdi. "Onu tanımıyorum! Böyle bir koy adını hiç duymadım!

"Evet, sanırım öyle!" dedi Sör Richard.

'Size zarar vermedim, patron, ne de öyle bir niyetim vardı! Dürüst olacağım-'

"Gerek yok, sana inanıyorum.

Jimmy'nin morali yükselmeye başladı. 'Lanet olsun, senin temkinli bir koy olduğunu söylemedim! Bir itlaf için zor olmazdın!

"Bu itlafa bağlı. Bu da beni, Bay Yarde, izleyebileceğim üçüncü yola getiriyor - belki diyorum, Bay Yarde -. "Gitmenize izin verebilirim.

Jimmy nefesini tuttu, yutkundu ve kısık sesle mırıldandı: 'Tam bir kentsoylu gibi konuştun, patron!'

"Bana bilmek istediğimi söyle, ben de gitmene izin vereyim," dedi Sir Richard.

Jimmy'nin gözlerinde temkinli bir bakış belirdi. 'Döküldü, ha? Tanrı seni korusun, sana söyleyecek bir şey yok!'

"Bay Horace Trimble ile biraz huzursuz bir ortaklık içinde çalıştığınızı zaten bildiğimi söylersem belki işiniz kolaylaşır.

"Kaptan Trimble," diye düzeltti Jimmy.

"Bundan şüpheliyim. Sanırım o, dün gece sözünü ettiğiniz-er-flash cull-'.

"İnkâr etmiyorum.

"Dahası," dedi Sir Richard, "ikiniz de belirgin bir kekemeliği olan genç bir beyefendi için çalışıyordunuz. Daha doğrusu Bay Brandon için.

Jimmy'nin rengi değişmişti. "Zırlıtlarını sakla ve ek onları!" diye homurdandı. 'Benim için çok temkinlisin, gördün mü? Senin ne mal olduğunu bir bilsem!'

"Bunun sizi ilgilendirmesine gerek yok. Bunu bir düşünün Bay Yarde! Yüzbaşı Trimble'a teslim edilecek misiniz, yoksa geldiğiniz gibi pencereden gitmeyi mi tercih edeceksiniz?

Jimmy bir süre oturdu, hâlâ boğazını hafifçe ovuyor ve yan gözle Sir Richard'a bakıyordu. Sonunda, "Lanet olsun," dedi. 'Bütün hurdayı kırbaçlayacağım. Ben bir dizgin itlafı değilim, anlıyor musun? Yüksek Toby dediğiniz şey. O benim işim değil: Ben bir rom dalgıcıyım. Belki arada bir çingiraklı yılan dokunmuşumdur, ama hiç dizgin yatağına gitmedim, ta ki bildiğimiz bir soylu koy beni baştan çıkarana kadar. Ve keşke yapmasaydım, gördün mü? Bana beş yüz sarı oğlan sözü verildi, ama bir grig bile alamayacağım! O soylu adam çok nadir bulunur! Bir daha böyle biriyle çalışırsam lanet olsun bana! O kötü biri, patron, buna son kuruşuna kadar emin olabilirsin!'

'Farkındayım. Devam et!'

"Bath'a giden yaşlı bir soylu var, gördün mü? Tanrı seni sevsin, öz annesiymiş! İşte buna katılmıyorum ama beni ilgilendirmez. Ben ve Kaptan Trimble, Calne'de ya da o civarda arabayı tutuyoruz. Kolye manda yavrularından birinin arkasında saklı bir yerdeydi, hepsi de kırmızı ipekten yapılmış romlu mandalardı!

"Bay Brandon bu saklanma yerini biliyordu ve size söyledi mi?

'Tanrı seni sevsin, o hiçbir şey yapmadı, patron! Kolyeyi kapacaktık ve fasulyenin üzerine mızrak saplayacaktık, anladın mı?

"Tam olarak değil.

Elimizden geldiğince hızlı yürüdük. Ne ben ne de o kekeme delikanlı şiddetle yürüyebilirdik. Ama Kaptan Trimble babasını kaybetti ve atlılardan biri onu kanadından yakaladı. Kaptan babasıyla koyları dolaşırken, ben jigger'ı çağırdım - kapıyı açtım- ve kırsalı ayağa kaldıracak kadar bağırان bir çift kentsoylu buldum. Ben kolyeden başka bir şey almam, anlıyor musun? Ben huysuz bir koyum ve bu bana göre değil. Bundan hoşlanmadım. Mızraklarımızı çaktık ve Kaptan Trimble karnıma bir yumruk attı ve kolyeyi vermemi söyledi. Ben de öyle yaptım. Ben asabi bir koyum. Şiddete başvurmam. Şimdi, o maytapları, Oxford'da tanıdığım sıradan yeşil bir adamla birlikte, burada saklanan o parlak genç boman prig'e götüreceğiz. Hepsi Bob o zaman! Ama temkinliyim, anlıyor musun? Bana bir flaş dosyasıyla çalışıyormuşum gibi geliyor ve eğer maytaplarla kaçarsa, ki kaçacağından şüpheleniyorum, genç dostum bana ciddi bir bahşış vermez. Koyu terk ediyorum. Bristol'un bana göre bir yer olduğunu düşünüyorum ve senin ve nevy'nin bindiği aynı çingiraklıya biniyorum. Bow Street'ten o harmanıcı geldiğinde, benim için bir fastner olduğunu düşünüyorum ve Adam Tiler'a bahşış veriyorum.

"Kolyeyi yeğenimin cebine mi koydunuz?

"İşte bu, patron. Onun gibi genç bir tıraşçıdan kimse şüphelenmez diye düşünüyorum. Ama sen ve o habersizce çekip gittiniz ve ben de buraya geldim. Oh, senin huysuz bir it olduğunu biliyordum! Ben de davayı açtım, gördün mü?"

"Hayır.

Jimmy sabırsızlıkla, "Evin her tarafına göz kırpmıyor," dedi. "Genç tıraşçıyı bu pencerenin önünde görüyorum, senin huysuz bir koy olduğunu hatırlamam , patron.

'Gerçekten de öyle olmalı. Ancak, bana bilmek istediğim şeyi söylediniz ve şimdi fasulyenin üzerine basma özgürlüğüne sahipsiniz.

Jimmy boğuk bir sesle, "Tam bir kentsoylu gibi konuştun!" dedi. 'Ben gidiyorum! Ve darılmak yok!

Pencereden çıkması uzun sürmedi. Neşeli bir küstahlıkla elini salladı ve Sör Richard'ın gözünden kayboldu.

Sör Richard soyundu ve yatağına gitti. Sabah mavi paltosunu ve çizmelerini getiren botlar, sözde yeğeniyle yatak odalarını değiştirdiğini görünce biraz şaşırdı, ama onun ilk dairesini beğenmediği açıklamasını sadece içten içe omuz silkerek kabul etti. Kalite'nin kaprisler ve tuhafliklarla dolu olduğunu biliyordu.

Sir Richard gözlük camından aşağıya ütülenmesi için gönderdiği paltosuna baktı ve meçhul ütücünün elinden geleni yaptığından emin olduğunu söyledi. Sonra gözlük camını topuklu ayakkabılarına doğrulttu ve içini çekti. Ama kendisine bir sorun olup olmadığı sorulduğunda, Hayır, hiçbir şey yok, dedi: Bir insanın ara sıra uygarlıktan uzaklaşması iyidir.

Çizmeler yan yana duruyordu, parlak siyahtılar ve üzerlerinde toz ya da çamur lekesi yoktu. Sör Richard üzüntüyle başını salladı ve tekrar iç çekti. Adamını özlüyordu,

Biddle, zeki beyninde botları parlatmanın sırrı yatıyordu, böylece yüzünüzün onlara yansıdığını görebiliyordunuz.

Ama Biddle'ın sanatına aşina olmayan biri için Sir Richard'ın merdivenlerden indiğindeki görünüşü pek de arzulanacak bir şey değildi. Mavi ceketinde hiç kırıksıklık yoktu, kravatı Bay Brummell'in bile onayını alırdı ve saçları Rüzgârlı Tarz olarak bilinen o kurnaz düzensizliğe göre taranmıştı.

Merdiven sahanlığındaki dönemeci dönerken, Bayan Creed'in bir yabancıyla dostça selamlaştığını duydu. Yabancı'nın sesi kimliğini Sir Richard'a ele veriyordu, gözleri tüm uykululuğuna rağmen Kaptan Trimble'ı çok iyi değerlendirmeyi başarmıştı.

Sir-Richard son kattan yavaşça indi ve Bayan Creed'in zararsız sözlerini en durgun ses tonuyla keserek, "İyi çocuk, yabancılarla sohbet etmemeni dilerim," dedi. Bu çok kötü bir alışkanlık. Kendini bundan kurtar, yalvarırım!

Pen şaşkınlıkla etrafına bakındı. Koruyucusunun bu kadar kibirli konuşabileceğini ya da bu kadar -evet, dayanılmaz derecede gururlu görünebileceğini bilmediğini fark etti!

Yüzbaşı Trimble da döndü. Etine dolgun bir adamdı, kaba saba, çiçekli bir görünüşü vardı ve kıyafet konusunda oldukça zevклиydi. Neşeyle, "Delikanlının benimle konuşmasına aldır mıyorum!" dedi.

Sir Richard'ın eli bilgi yarışması bardağını aradı ve kaldırdı. *Lüks* çevrelerde, her türlü gösterişe karşı en ölümcül iki silahın Bay Brummell'in kalkık kaşı ve Sir Richard Wyndham'ın bilgi yarışması kadehi olduğu söylenirdi. Yüzbaşı Trimble, her ne kadar kalın derili olsa da, bu mesajdan hiç kuşku duymuyordu. Yanakları karardı ve çenesi kavgacı bir şekilde çıkmaya başladı.

"Peki sen , benim güzel atım?" diye sordu.

"Birçok farklı kişi olabilirim," dedi Sir Richard.

Pen'in gözleri gittikçe yuvarlaklaşıyordu, çünkü ona öyle geliyordu ki bu yeni ve kibirli Sir Richard, Kaptan Trimble'ı kendisiyle kavga etmesi için kasten kışkırtmaya çalışıyordu.

Bir an için başaracakmış gibi göründü. Yüzbaşı Trimble yumruklarını sıkmış ve yüzünde çirkin bir ifadeyle ileri atıldı. Ama tam konuşmak üzereyken ifadesi değişti ve olduğu yerde durarak şöyle dedi "Sen Beau Wyndham'sın! Lanetleneyeğim!

"Bu ihtimal," dedi Sir Richard sıkılarak, "beni hiç etkilemiyor.

Sör Richard'ın kimliğinin ortaya çıkmasıyla, onunla kavga etme arzusu Kaptan'ı terk etmiş gibi görünüyordu, biraz inandırıcı olmayan bir kahkaha attı ve bir suç olmadığını söyledi.

Sınav camı onun yeleğine odaklandı. Sir Richard'ı gözle görülür bir ürperti sarstı. "Yanıyorsunuz, inanın bana yanıyorsunuz, efendim. O yelek başlı başına bir suç.

"Siz züppeleri bilirim!" dedi Kaptan alaycı bir tavırla. 'dolusunuz. Ama böyle küçük bir şey yüzünden kavga etmeyeceğiz. Oh, hayır!'

Sınav bardağı düştü. "Yelekler peşimi bırakmıyor," diye yakındı Sir Richard. 'Reading'de tobine çizgili bir şey vardı, zevk sahibi her insan için korkunçtu. Wroxham'da hardal rengi bir kâbus vardı, değil mi? Hayır. Hafızam beni yanıltmıyorsa, Wroxham kalay düğmeli bir kedi derisi felaketiyle iğrenç hale getirilmişti. Hardal rengi kabus daha sonra geldi. Ve şimdi, her şeyi taçlandırmak için-'

"Kedicik mi?" diye araya girdi Yüzbaşı Trimble, gözleri dikkatle o küçümseyen çehreye sabitlenmişti. "Kedicik mi dediniz?"

"Lütfen bunu tekrarlayıp durmayın!" dedi Sir Richard. 'Bunu düşünmek bile-'

'Bakın efendim, ben de kedi derisinden bir yelekle ilgileniyorum! Wroxham'da gördüğünüze emin misiniz?

"Bristol yolunda bir kedi derisi yelek," dedi Sir Richard hülyalı bir şekilde.

Bristol! Kahretsin, hiç düşünmemiştim, teşekkür ederim Sör Richard! Gerçekten çok teşekkür ederim!" dedi Kaptan Trimble ve hanın arka tarafındaki ahır avlusuna giden geçide daldı.

Sör Richard onun gidişini izledi, dudaklarında belli belirsiz, tatlı bir gülümseme vardı. "İşte, şimdi!" diye mırıldandı. 'Korkarım aceleci bir beyefendi. Bu sana bir ders olsun, velet, yabancılara fazla güvenme.

"Ben !" dedi Pen. "Ben sadece-

"Ama yaptı," dedi Sir Richard. 'Dilimden tesadüfen birkaç kelime döküldü ve güvenilir tanıdığımız çoktan atını çağırmaya başladı. Ben kahvaltımı yapmak istiyorum.

"Ama onu neden Bristol'a gönderdiniz? Pen talep etti.

"Şey, ondan kurtulmak istedim," diye cevap verdi, salona doğru yürürken.

"Onunla kavga etmeye çalıştığını sanıyordum.

"Öyleydim ama ne yazık ki beni tanıdı. Yazık oldu. Onu uyutmak bana büyük bir zevk verebilirdi. Yine de, her şeyin en iyisi olduğunu söyleyebilirim. Onu bir yere bağlamak zorunda kalacaktım, bu da başıma bela olacaktı.

gelecekteki komplikasyonlar. Bu arada, bu sabah sizden kısa bir süreliğine ayrılmak zorunda kalacağım.

"Lütfen, efendim, kışkırtmayı bırakın!" diye yalvardı Pen. "Dün gece Jimmy Yarde'ı gördün mü ve ne oldu?"

"Evet, onu gördüm! Gerçekten, özel şey olduğunu sanmıyorum".

"Seni öldürmeye çalışmadı mı?"

"Çok heyecan verici bir şey değil. Sadece elmasları geri almaya çalıştı. Bunu başaramayınca kısa bir sohbet ettik, sonra da hana girdiği gibi dikkat çekmeden çıktı.

Pencereden demek istiyorsun. Onu bıraktığınıza sevindim, çünkü ondan hoşlanmamak elde değildi. Ama şimdi ne yapacağız, lütfen?"

"Şimdi Beverley'i ortadan kaldıracamız," diye yanıtladı Sir Richard, jambonu keserken.

'Oh, kekeme adam! Bunu nasıl yapacağız? Sesi çok nahoş geliyordu ama onu kaba bir şekilde ortadan kaldırmamız gerektiğini düşünmüyorum, ya siz?"

'Hiçbir şekilde. Bu işi bana bırakın, ben de kimseye en ufak bir acı ya da rahatsızlık vermeden onu ortadan kaldırmaya çalışayım.

"Evet, ama bir de kolye var," diye belirtti Pen. 'Başka bir şeyle ilgilenmeden önce ondan kurtulmamız gerektiğini düşünüyorum. Cebinde o kolyeyle bulunacağını düşünsene!"

Çok doğru. Ama ben bunu ayarladım. Kolye Beverley'nin annesine ait ve o da kolyeyi ona geri verecek.

Pen bıçağını ve çatalını yere bıraktı. 'O zaman bu her şeyi açıklıyor! O kekeme adamın bu işle senin bana söylediğinden daha fazla ilgisi olduğunu sanıyordum. Sanırım Jimmy Yarde'ı ve diğer kişiyi kolyeyi çalmaları için tuttu? Kadın yüzünü buruşturdu.

kaşlarını. "Arkadaşların hakkında kaba şeyler söylemek istemem Richard, ama bu bana çok yanlış geliyor, çok uygunsuz!

"Çoğu," diye kabul etti.

"Hatta *alçakça*!

"Sanırım buna alçakça diyebiliriz.

"Bana öyle geliyor. Şimdi anlıyorum ki Almeria Teyze'nin söylediklerinde büyük bir haklılık payı var. Toplumda korkunç tuzaklar olduğunu düşünüyor.

Sör Richard üzüntüyle başını salladı. "Ne yazık ki, çok doğru!

"Ve ahlaksızlık," dedi Pen korkunç bir sesle. "Savurganlık ve müsriflik, bilirsin.

"Biliyorum.

Bıçağını ve çatalını tekrar eline aldı. "Çok heyecan verici olmalı," dedi kıskançlıkla.

"Hayallerinizi yıkmak bana düşmez ama annenizin elmaslarını çalmanın *haut ton* üyelerinin değişmez uygulaması olmadığını size bildirmem gerektiğini hissediyorum.

"Tabii ki hayır. *Bunu* biliyorum!" dedi Pen asaletle. İkna edici bir ses tonuyla ekledi: "Kekeme adamla buluşmaya giderken ben de seninle geleyim mi?

"Hayır," diye yanıtladı Sör Richard, lafı dolandırmadan.

'Bunu söyleyeceğini düşünmüştüm. Keşke gerçekten bir erkek olsaydım. "Yine de seni yanıma almamalıyım.

'O zaman çok bencil ve nahoş biri olursun.

Tamamen iğrenç!" dedi Pen yuvarlak bir sesle.

'Sanırım öyle,' diye düşündü Sir Richard, kız kardeşinin vaazını hatırlayarak.

İri gözler anında yumuşadı ve Sir Richard'ın yüzünü tararken Pen'in yanaklarına hafif bir kızarıklık geldi. Tekrar tabağına eğildi ve sert bir sesle: 'Hayır,

değilsin. Çok nazik ve yardımsever birisiniz ve sizinle alay ettiğim için özür dilerim.

Sir Richard ona baktı. Konuşacak gibi oldu, ama kadın onu engelledi ve neşeyle ekledi: 'Piers'e bana ne kadar iyi baktığınızı söyledüğimde, sizi temin ederim size çok minnettar olacaktır.

"Öyle mi?" dedi Sir Richard, en kuru haliyle. "Korkarım Piers'ı unutuyordum.

Bölüm 7

Beverley'nin Yüzbaşı Trimble ile yaptığı görüşmede sözünü ettiği yolun aşağısındaki bostanın yerini bulmak zor olmadı. Seyyar satıcılardan birine dikkatsizce sorulan bir soru, buranın Crome Hall'un arazisinin bir bölümünü oluşturduğu bilgisini verdi. Pen'i akrabalarının istilasına karşı tetikte olması için bırakan Sir Richard, saat on bire doğru Yüzbaşı Trimble'in randevusuna gitmek üzere yola çıktı. Aceleci Yüzbaşı gerçekten de atını çağırmış ve pelerin çantasını eyerine bağlayarak Bristol yönünde yola çıkmıştı. Atış parasını ödemişti, bu yüzden Kraliçe Charlton'a dönmeyi düşünüyor gibi görünmüyordu.

On dakikalık bir yürüyüşün sonunda Sör Richard spinney'in eteklerine ulaştı. Çitlerdeki bir boşluk ona ormanın içinden geçen bir patika gösterdi ve güçlü güneş ışığından kurtulduğu için memnun bir şekilde bu patikayı takip etti. Patika küçük bir açıklığa çıkıyordu; burada çiçek açmış salkım söğüt otlarının arasından küçük bir dere akıyordu. Burada, son derece şık giyinmiş, hafif yapılı genç bir beyefendi, söğüt otunun mor başlarını bastonuyla acemice sallıyordu. Yakasının uçları başını çevirmesini neredeyse imkânsız kılacak kadar korkunçtu ve ceketi üzerine o kadar sıkı oturmuştu ki, muhtemelen

Onu içine sokmak için üç güçlü adamın ortak çabası gerekmiş olmalıydı. Narin bisküvi rengindeki çok dar pantolonu cılız bacaklarını sarıyordu ve bir çift püsküllü Hessian, ormanlık çevrelerine bakarak alay ediyordu.

Saygıdeğer Beverley Brandon kız kardeşi Melissa'ya hiç benzemiyordu ama yüz hatlarının klasik çizgileri solgun bir ten rengi ve Melissa'nın paylaşmadığı ağız ve çene zayıflığıyla bozulmuştu. Yaklaşan ayak seslerini duyunca döndü ve ilerlemeye başladı, ama karşısında Yüzbaşı Trimble'ın cüssesini değil, müstakbel kayınbiraderini tanımakta en ufak bir güçlük çekmediği uzun boylu, yapılı bir beyefendiyi görünce hemen durdu.

Malakka bastonunu aniden sinirlenen parmaklarının arasından bıraktı. Solgun gözlerini Sör Richard'a dikti. "Nene şeytan?" diye kekeledi.

Sör Richard telaşsızca açıklığa doğru ilerledi. "Günaydın Beverley," dedi o hoş, kısık sesiyle.

"Burada ne yapıyorsun? Beverley, en çılgın tahminler beyninde birbirini kovalarken sordu.

'Oh, havanın tadını çıkarıyorum Beverley, havanın tadını çıkarıyorum! Ya sen?'

"Bir arkadaşım kalıyorum. Oxford'da tanıdığım bir arkadaş!'

"Gerçekten mi? Sir Richard'ın soru soran gözlüğü, sanki Bay Brandon'ın ev sahibini arıyormuş gibi koruluğu taradı. 'Keyifli bir buluşma! İnsan neredeyse biriyle randevunuz olduğundan şüphelenecek!

'Hayır, öyle bir şey yok! Sadece hava alıyordum!'

Sınav bardağı ona doğrultulmuştu. Sör Richard'ın acı dolu gözleri onun üzerinde dolaştı. 'Kırsal kesimi küçümsemek mi, Beverley? Görünüşünüze bu kadar önem veren sizin böylesine acınası sonuçlar elde etmeniz çok garip! Şimdi,

Cedric onunkini umursamıyor ama her zaman bir centilmen gibi görünüyor.

"Çok çirkin bir dilin var Richard, ama sırf beni yıllardır tanıyorsun diye buna katlanacağımı düşünmene gerek yok!

"Peki," diye sordu Sör Richard, belli belirsiz bir ilgiyle, "dilime nasıl gem vurmayı düşünüyorsunuz?"

Beverley ona ters ters baktı. Sör Richard'ın zarif tarziliğinin ve durgun duruşunun aldatıcı olduğunu, Jackson Bey'le düzenli olarak dövüştüğünü ve İngiltere'nin en iyi amatör ağır sikletlerinden biri olarak kabul edildiğini Yüzbaşı Trimble kadar iyi biliyordu. "Burada ne yapıyorsunuz?" diye zayıf bir sesle tekrarladı.

Sir Richard kolundan bir tırtıl çıkararak, "Arkadaşınız Trimble'in sizinle olan randevusuna bakmaya geldim," dedi. Bay Brandon'ın irkilerek ettiği yemini duymazdan gelerek ekledi: 'Kaptan Trimble -bu arada, bu beklenmedik unvanı nereden aldığını bana bir ara söylemelisiniz- bu sabah Bristol'e gitmek zorunda kaldı. Aceleci bir insan olduğu sonucuna varabiliriz.

"Lanet olsun sana Richard, onu sen gönderdin demek istiyorsun! Trimble hakkında ne biliyorsun ve neden-'

"Evet, korkarım ki tesadüfen söylediğim bazı sözler onu etkilemiş olabilir. Kedi derisinden yelek giymiş bir adam vardı, o yeleğe ölümcül bir büyü yapılmış gibi görünüyor! Çok solgun görünüyorsun, Beverley.'

Bay Brandon'ın rengi gerçekten de değişmişti. Bağırды: 'Kes şunu! Demek Yarde ayrıldı, öyle mi? Peki, bunun seninle ne ilgisi var, hey?'

"Fedakârlık, Beverley, düpedüz fedakârlık. Gördüğünüz gibi, arkadaşınız Yarde -biliyorsunuz, alet seçiminiz konusunda sizi kutlayamam- Brandon elmaslarını 'bana' teslim etmeyi uygun gördü.

Bay Brandon oldukça şaşkın görünüyordu. 'Onları size mi verdi? Yarde mi verdi? Ama onda olduğunu nereden biliyordunuz? Nasıl ?'

Sir Richard enfiye çekerek, "Oh, ben yapmadım!" dedi.

'Ama madem bilmiyordunuz, neden onu zorladınız-ah, tüm bunlar ne anlama geliyor?

"Yanlış anladın, sevgili Beverley. Onu ben zorlamadım. Aslında ben de farkında olmadan suça ortak oldum. Belki de Bay Yarde'ın Bow Street'ten bir koşucu tarafından takip edildiğini açıklamalıyım.

"Bir Koşucu! Bay Brandon kül gibi görünmeye başladı. Onları kim ateşledi? Lanet olsun, ben-'

Hiçbir fikrim yok. Muhtemelen saygıdeğer babanız, muhtemelen de Cedric. Bay Yarde'ın pitoresk ama biraz anlaşılmaz diliyle, Adam Tiler'a bahşış verdi. Haksız mıyım?'

"Ben nereden bileyim?" diye tersledi Brandon.

"Beni affetmelisiniz. Bana öyle tanıdık geliyorsun ki

-"Hırsızlar ve serseriler, sizin de hırsızlıktan anladığınızı sanmıştım.

"Hırsızlar hakkında konuşup durma! Beverley ayağını yere vurarak konuştu.

"Çirkin bir kelime, değil mi?" diye katıldı Sör Richard.

Beverley dişlerini gıcırdattı, ama küstah bir sesle: '! O lanet kolyeyi ben aldım! Eğer bilmeniz gerekiyorsa, mahvoldum, mahvoldum! Ama o ilahi söyleyen tonu benimle birlikte almanıza gerek yok! Eğer onu satmazsam, babam çok yakında satacak!'

'Senden kuşku Beverley, ama çok ilgi çekici açıklamanda önemsiz bir noktayı unuttuğunu belirtmek zorundayım. Kolye babana ait.'

Aile malı olduğunu düşünüyorum. Hepimiz karaya oturmuşken onu tutmak aptallık olur! Lanet olsun, o şeyi almak zorunda kaldım! Lanet olası bir kuruşun gücüne sahip olmanın ne demek olduğunu bilemezsin! Yaşlı adam ayrılışaydı, bunlar olmazdı! Bir ay önce ona uçacak tek bir tüyüm bile olmadığını söyledim, ama yaşlı tilki bir türlü yanıma gelmedi. Size söylüyorum, hiç vicdanım sızlamıyor! Sanki kendisi ambar altında değilmiş gibi bana ders verdi, ki Tanrı şahidim olsun ki öyle! Derin b-basset *onun* mahvoluşu oldu; ben kendim, bir zar kutusuyla cehenneme gitmeyi tercih ederim. Umursamaz bir kahkaha attı ve aniden devrilmiş bir ağacın yosun kaplı kütüğüne oturup yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Kadınları, şarabı ve atları unutuyorsunuz," dedi Sir Richard duygusuzca. 'Onlar da sizin bu dramatik gelişiminizde küçümsenmeyecek roller oynadılar. Üç yıl önce yine ambarların altındaydınız. Sizi sıkıntılarınızdan kurtarmanın neye mal olduğunu unuttum, ama bir daha bu kadar çok aşırılığa düşmeyeceğinize dair söz verdiğinizizi hatırlıyor gibiyim.

Beverley suratını asarak, "Bu kez rüzgârı benim için kaldırmanı ," dedi.

"Rakam nedir? Sör Richard sordu.

'Nereden bileyim? Ben lanet olası bir banka memuru değilim! On iki bin ya da daha fazla diyebilirim. Eğer oyunumu bozmasaydın, her şeyi halledebilirdim.

"Kendini kandırıyorsun. Arkadaşınız Yarde ile karşılaştığımda cebinde elmaslarla sahile doğru gidiyordu.

"Şimdi neredeler?

"Cebimde," dedi Sir Richard soğukkanlılıkla.

Beverley başını kaldırdı. 'Dinle Richard, sen kötü bir adam değilsin! Elmasların senin elinde olduğunu kim bilebilir? Bu seni ilgilendirmez: Onları bana ver ve gerisini unut! Yemin ederim kimseye tek kelime etmeyeceğim!'

'Biliyor musun Beverley, bulandırıyor sun? Sana elmasları vermeye gelince, buraya tam da bu amaçla geldim.

Beverley'nin eli dışarı fırladı. 'Benim hakkımda ne düşündüğün umurumda değil! Sadece kolyeyi ver!'

Sör Richard cebinden deri çantayı çıkararak, "Elbette," dedi. 'Ama sen Beverley, onları annene geri vereceksin.

Beverley ona baktı. 'Yaparsam ne olayım! Seni aptal, nasıl yapabilirim?'

'İstedğin makul hikayeyi uydurabilirsin: Ben bile destek vereceğim. Ama kolyeyi geri vereceksin.'

Beverley'nin yüzünde hafif bir alay ifadesi belirdi. 'Oh, tam istediğin gibi! Ver şunu!'

Sör Richard çantayı ona doğru fırlattı. 'Ah, Beverley! Belki de kente döndüğümde para Leydi Saar'a geri verilmemiş olursa senden ayrılmak zorunda kalacağımı açıkça belirtmeliyim.

"Yapmayacaksın! Beverley mırıltıyı iç cebine koyarak, "Yapmayacaksın," dedi. "Bir kayınbirader için çok hoş bir davranış!

"Ama ben senin kayınbiraderin değilim," dedi Sir Richard nazikçe.

'Melissa'yla evleneceğini bilmediğimi sanma! Bizim skandallarımız senin de skandalın olacak. Bence ağzını kapalı tutmalısın.'

"Beklentileri boşa çıkardığım için her zaman üzgünüm, ama kız kardeşinizle evlenmek gibi en ufak bir niyetim yok," dedi Sir.

Richard, bir tutam daha enfiye alıyor.

Beverley'nin çenesi düştü. "Sana sahip olmayacağını mı söylüyorsun?"

"Hayır, öyle demek istemedim.

Ama yerleşmiş kadar iyi!" "İnan bana, benim tarafımdan değil.

"Şeytan! Beverley boş boş konuştu.

'Yanisen Bak,' takip edildi Efendim Richard, 'I gerekir var Saar'ı bu olaydan haberdar etmekte hiçbir sakınca görmüyorum.

"Beni babamdan ayıramazsın! Beverley ağacın kütüğünden sıçrayarak bağırdı.

"Bu, sevgili Beverley, tamamen sana bağlı.

'Ama, lanet , adamım, elmasları geri veremem! Sana söylüyorum, battım, hızla karaya oturuyorum!

'Sanırım ailenizle evlenmek bana on iki bin sterlinden çok daha fazlasına mal olacaktı. Borçlarını son kez ödemeye hazırım Beverley!

Beverley, "Çok iyisin," diye mırıldandı. 'Parayı bana ver, ben de kendim halledeyim.

'Korkarım ki Kaptan Trimble'la olan ilişkiniz, onun güven dolu mizacını başkalarına mal etmenize yol açmış. Ne yazık ki sözünüze en ufak bir güvenim yok. Borçlarınızla ilgili bir beyannameyi şehirdeki evime gönderebilirsiniz. Sanırım hepsi bu kadar, ancak aniden Londra'ya geri çağrılacaksınız ve eğer akıllıysanız Crome Hall'dan en geç yarın sabah ayrılacaksınız.

'Lanet olsun, bana emir veremezsiniz! İstedğim zaman giderim!'

"Sabah bunu yapmayı tercih etmezseniz, Bow Street Runner'ın gözetiminde ayrılacaksınız.

Beverley öfkeyle renklendi. "Tanrım, bunun için sana para ödeyeceğim, Richard!

"Ama seni tanıyorsam, borçlarını ödemededen olmaz," dedi Sir Richard, topuklarının üzerinde dönerek.

Beverley kıpırdamadan durdu ve çalılıklar onu gözden saklayana kadar onun patikadan uzaklaşmasını izledi. Sör Richard'ın bazı konularda hiç de hoş olmayan bir açık sözlülükle konuşmuş olmasına rağmen, Kraliçe Charlton'a nasıl ve neden geldiğini açıklamamış olduğu aklına gelene kadar birkaç dakika geçmişti.

Beverley bunun üzerine kaşlarını çattı. Sör Richard elbette bu civardaki dostlarını ziyaret ediyor olabilirdi, ama bir mirasçıya ait olan ev dışında, Crome Hall birkaç mil boyunca herhangi bir büyüklükteki tek kır eviydi. Beverley konuyu düşündükçe Sör Richard'ın varlığı daha da anlaşılmaz hale geliyordu. Asık suratlı bir meraktan kolayca şüpheli bir ruh haline geçti ve bütün bu olayda çok garip bir şeyler olduğunu düşünmeye ve bundan herhangi bir kazanç elde edilip edilemeyeceğini merak etmeye başladı.

Borçlarını ödeme sözü verdiği için Sör Richard'a zerre kadar minnettar değildi. Daha açgözlü alacaklılarını susturmak istediği kesindi ama daha sonraki bir tarihe kalması muhtemel bir faturayı ödemeyi aptalca bir para israfı olarak görüyordu. Dahası, sadece borçlarının ödenmesi cebini doldurmayacaktı ve alıştığı şekilde hayatını sürdürmeye nasıl devam edeceğini görmek zordu.

Kolyeyi çıkardı ve ona baktı. Kuyumculuk sanatının olağanüstü güzel bir örneğiydi ve içindeki taşlardan birkaçı gerçekten müthiş büyüklükteydi. Değeri belki de on iki bin poundun iki katıydı. Elbette çalıntı malların gerçek değerini öğrenmek kolay değildi, ama bu kadar az bir fiyata satmak zorunda kalsa bile

Yirmi bin sterlin kazansa bile cebine sekiz bin sterlin girecekti, çünkü artık geliri Horace Trimble'la paylaşma zorunluluğu kalmamıştı. Beverley, Trimble bu işi eline yüzüne bulaştırdı ve hiçbir şeyi hak etmedi, diye düşündü. Eğer Richard susturulabilirse, Trimble'ın kolyenin Jimmy Yarde'dan geri alındığını asla öğrenmesine gerek kalmayacak ve kolye, hırsızlığa karışan üç kişiden kolyede gerçek hakkı olan tek kişinin yararına satılabilecekti.

Bu satırlar üzerinde düşündükçe ve elmaslara daha uzun süre baktıkça Beverley'nin, Sör Richard'ın mali sıkıntılarında ona yardımcı olmak yerine, aslında sekiz bin sterlinini, hatta daha fazlasını soyduğuna dair inancı daha da pekişti. İçini yakıcı bir incinme duygusu kapladı ve eğer o anda Sör Richard'ı, kendisi herhangi bir zarara uğramadan incitebilseydi, kesinlikle bu fırsatın üzerine atlardı.

Ama onu pusuya yatıp vurmak dışında, Richard'a avantajlı bir şekilde yapabileceği bir şey yok gibiydi; Richard'ın ani ölümünü duysa çok sevinecek ve bunu içtenlikle onun hakkında bir yargı olarak düşünecek olsa da, öldürme eğilimi, ona haksızlık etmemek için, Richard'ın bir pencereden düşüp boynunu kırmasını ya da silahlı haydutlar tarafından tuzağa düşürülüp acımasızca öldürülmesini dilemekle sınırlıydı. Aynı zamanda, Richard'ın bu ücra köyde bulunmasında kuşkusuz tuhaf bir şeyler vardı ve onu Kraliçe Charlton'a neyin getirdiğini keşfetmeye değer olabilirdi.

Bu arada Sör Richard köye doğru yürüdü ve George'a vardığında ter içinde kalmış bir çift atın ahıra götürüldüğünü ve bir posta arabasının geniş avlunun bir köşesine itildiğini gördü. Bu nedenle handa yabancılarla karşılaşmaya tamamen hazırды ve hana adımını attığında kimlikleri hakkındaki tüm şüpheler ortadan kalktı.

Giriş salonuna girdiğinde, meşe ağacından yapılmış oturaklardan birine oturmuş ve hararetli yüzünü hararetle yelpazeleyen heybetli bir başhemşire gördü. Dirseğinin dibinde, saçları Brütüs şeklinde taranmış, tıknaz yapılı genç bir beyefendi durmuş, alnını siliyordu. Belli bir rengi olmayan küre biçiminde gözleri vardı ve profilden bakıldığında bir tavuğa benziyordu.

Aynı talihsiz benzerlik, daha az belirgin olmakla birlikte, Bayan Griffin'de de görülüyordu. Bayan iri yapıydı ve sıcağı hissediyor gibiydi. Muhtemelen bir miktar sarsenet ile süslenmiş mor satenden bir seyahat kıyafeti ve bir spencer'ın altına giyilen, soluk merinos kumaşından hacimli bir pelerin, rahatsızlığına katkıda bulunmuş olabilirdi. Saçları yuvarlak bir başlığın içine hapsedilmişti ve bunun üzerine de Sir Richard'a bir cenaze arabasını hatırlatacak kadar tüylerle süslenmiş, yosun samanından bir arı kovanı bonesi takmıştı. Ev sahibi onun önünde endişeli bir tavırla duruyordu ve Sir Richard giriş salonuna adımını attığında, güçlü bir kararlılık tonuyla şöyle dedi: 'Beni kandırıyorsunuz! Bu gencin huzuruma getirilmesini talep ediyorum!

"Ama anne!" dedi tıknaz genç adam mutsuzca.

"Sessiz ol, Frederick!" dedi başhemşire.

'Ama düşün anne! Eğer ev sahibinin bahsettiği genç adam amcasıyla seyahat ediyorsa, kuzenim olması mümkün değil, değil mi?

"Bu adamın söylediklerinin tek kelimesine bile inanmıyorum!" dedi Bayan Griffin. "Rüşvet almış olmasına şaşmamalı.

Ev sahibi üzülerek kimsenin kendisine rüşvet vermeye çalışmadığını söyledi.

"Pshaw!" dedi Bayan Griffin.

Sir Richard kendi varlığına dikkat çekme zamanının geldiğine karar verdi. ileri doğru yönünde yürüdü.

Merdiven.

"İşte beyefendi!" dedi ev sahibi rahatlamış bir ifadeyle. "Söylediklerimin doğru olduğunu kendisi söyleyecektir, hanımefendi.

Sir Richard durakladı ve kaşlarını kaldırarak Bayan Griffin'den oğluna, Bay Frederick Griffin'den de ev sahibine baktı. "Affedersiniz?" diye sordu.

Griffin'lerin dikkati anında onun üzerinde yoğunlaştı. Beyefendinin gözleri kravatına takılmıştı; hanımefendi onun zarafetini görünce açıkça sarsıldı.

"Sayın yargıç," dedi ev sahibi. 'Hanımefendi, efendim, okuldan kaçan genç bir beyefendiyi aramaya geldi, aynı zamanda onun vesayeti altında. Ona evde sadece bir genç beyefendinin kaldığını ve onun da sizin yeğeniniz olduğunu söyledim, bana yardımcı olursanız sevinirim, efendim.

"Gerçekten," dedi Sir Richard sıkılarak, "evde benden ve yeğenimden başka kimin kaldığını bilmiyorum.

"Asıl soru, yeğeniniz *var mı?*" diye sordu Bayan Griffin.

Sör Richard sınav bardağını kaldırdı, içinden onu süzdü ve hafifçe eğildi. "Kesinlikle bir yeğenim olduğu izlenimine kapılmıştım, hanımefendi. Sizi ne şekilde ilgilendirdiğini sorabilir miyim?

"Eğer yeğeninizse, onunla hiçbir yok," dedi başhemşire kibarca.

"Anne!" diye fısıldadı oğlu, acı içinde. 'Hatırla, sana yalvarıyorum! Bir yabancı! Kanıt yok! En büyük ihtiyat!'

Bayan Griffin gözyaşlarını tutamayarak, "Kafam çok karışık!" dedi.

Bu durum ev sahibinin odadan çıkmasına ve Bay Griffin'in sinirlenmesine neden oldu. Ebeveynini yatıştırmaya çalışmak ve bu tuhaf davranışı zarif bir şekilde mazur göstermek arasında

Yabancı, her zamankinden daha ateşli bir hale geldi ve kırık dökük ifadeler içinde bocaladı. Sir Richard'ın yüzündeki şaşkınlık ifadesi, kaşlarının acıyla kalkması onu oldukça rahatsız etti ve sözlerini şöyle bitirdi: "Gerçek şu ki, annem çok üzgün!"

"Güvenime ihanet edildi!" diye araya girdi Bayan Griffin, yüzünü nemli mendilinden kaldırarak.

'Evet, anne: kesinlikle öyle! Onun güvenine ihanet edildi, efendim, kuzenimin şok edici davranışları yüzünden-'

"Koynumda bir engerek yılanı besledim!" dedi Bayan Griffin.

'Aynen öyle, anne. Beslendi - en azından tam olarak öyle değil belki, ama çok kötü, hassas bir hanımefendi için çok üzücü!

"Hayatım boyunca," diye haykırdı Bayan Griffin, "nankörlükle kuşatıldım!"

'Anne, etrafın sarılamaz, zaten öyle olmadığını sen de biliyorsun! Lütfen, sakın olun! Hoşgörünüzü rica edeceğim, efendim. Koşullar o kadar tuhaf ve kuzenimin davranışları zavallı annem üzerinde o kadar güçlü bir etki yarattı ki - kısacası-'

"Bunun uygunsuzluğu her şeyden daha kötü!" dedi Bayan Griffin.

'Aynen öyle, anne. Görüyorsunuz, bu uygunsuzluk efendim, yani annem tam olarak kendinde değil.

"Bir daha asla," diye açıkladı başhemşire, "başımı kaldırmayacağım! Bu kişinin onunla işbirliği içinde olduğuna inanıyorum!"

"Anne, sana içtenlikle yalvarıyorum-!"

"O mu?" diye tekrarladı Sir Richard, görünüşe göre şaşkıncı. "O!" diye düzeltti Bay Griffin.

"Sizi tam olarak anlayamadığım için beni bağışlayın," dedi Sir Richard. 'Anladığım kadarıyla bir cinayete kurban gitmişsiniz.

gençlik, ve gel-'

'Kesinlikle öyle, efendim! En azından, hayır, hayır, onu yanlış yere koymadık, elbette!

"Kaçtı!" dedi Bayan Griffin, kısa bir an için mendilden çıkarak.

',' diye oğlunu doğruladı.

"Peki," diye sordu Sör Richard, "bu beni ne şekilde ilgilendiriyor, efendim?"

'Hiç de değil, efendim, sizi temin ederim! Söz veriyorum, böyle bir şüphe beslemiyorum!

"Ne şüphesi?" diye sordu Sir Richard, şaşkınlığı daha da artmıştı.

'Hiçbiri efendim, dünyada hiçbirisi! Ben de tam bunu söylüyordum. Hiç şüphem yok-'

"Ama ben yaptım!" dedi Bayan Griffin, çok daha güçlü bir ses tonuyla. "Sizi gerçeği benden saklamakla suçluyorum!"

'Anne, bir düşün! Bu beyefendiyi ima ederek aşağılayamayacağını biliyorsun-'

"Görevimi yerine getirirken yapamayacağım hiçbir şey yok!" diye cevap verdi annesi asilce. 'Ayrıca, onu tanımıyorum. Ona güvenmiyorum.

Bay Griffin perişan bir halde Sör Richard'a döndü: 'Görüyorsunuz efendim, annem-'

"Bana güvenmiyor," diye ekledi Sör Richard.

'Hayır, hayır, sizi temin ederim! Annem çok üzgün ve ne dediğini pek bilmiyor.

Bayan Griffin gücünü toplayarak, "Aklım başımda, sana teşekkür ederim, Frederick!" dedi.

'Elbette, elbette, anne! Ama tedirginlik -doğal tedirginlik-'

"Eğer doğruyu söylüyorsa," diye araya girdi Bayan Griffin, "yeğenini çağırsın da karşıma çıksın!"

"Ah, sizi anlamaya başlıyorum!" dedi Sör Richard. 'Yeğenimin sizin serseri vasiniz olduğundan şüphelenmeniz mümkün mü hanımefendi?

"Hayır, hayır!" dedi Griffin
güçsüzce. "Evet!" diye ilan
etti annesi.

"Ama anne, böyle bir düğünün ne anlama geldiğini bir
düğün!" dedi Bay Griffin telaşla.

'O doğal olmayan yaratık hakkında her şeye inanabilirim!

Sir Richard soğuk bir tavırla, "Yeğenimin burada olduğundan çok şüpheliyim," dedi. 'Günü arkadaşlarıyla birlikte bir eğlence gezisinde geçirmek üzere sözleşmişti. Yine de, eğer evden henüz ayrılmamışsa, tüm bu yürek yangınlarını dindirmek için elimden geleni yapacağım.

"Eğer bizden kaçmak için kaçtıysa, dönmesini bekleyeceğim!" dedi Bayan Griffin. "Ve sizi uyarıyorum!

"Kararlılığınıza hayranım hanımefendi, ama hareketlerinizin beni hiç ilgilendirmediklerini belirtmeliyim," dedi Sir Richard, çana doğru bir adım atıp onu sallayarak.

"Frederick!" dedi Bayan Griffin. 'Züppe olduğundan şüphelendiğim biri tarafından annene hakaret edilmesine seyirci mi kalacaksın?

'Ama anne, gerçekten de öyle olup olmadığı bizi ilgilendirmez!

"Belki de," dedi Sir Richard, kutup tonlarında, "size kendimi tanıtmamın bir yararı olabilir, hanımefendi. Benim adım Wyndham.

Bayan Griffin bu bilgiyi küçümser bir tavırla karşıladı ama oğlunun üzerindeki etkisi sersemleticiydi. Gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi oldu; öne doğru atıldı ve derin bir saygıyla: 'Efendim! Bu mümkün mü? Sör Richard Wyndham'a hitap etme onuruna mı erişiyorum?

Sör Richard hafifçe eğildi.

"Ünlü Whip mi?" diye sordu Bay Griffin.

Sör Richard tekrar eğildi.

"Wyndham Fall'un yaratıcısı mı?" diye devam etti Bay Griffin, neredeyse üstesinden geldim.

Eğilmekten yorulan Sör Richard, 'Evet' dedi.

'Efendim,' dedi Bay Griffin, 'sizinle tanıştığıma memnun oldum! Benim adım Griffin!'

"Nasılsınız?" diye mırıldandı Sör Richard, elini uzatarak.

Bay Griffin elini sıktı. 'Sizi tanımamış olmama şaşıyorum. Anne, biz tamamen yanılmışız. Bu ünlü Sir Richard Wyndham'dan başkası değil - Brummell'in arkadaşı, biliyorsun! Beni duymuş olmalısın, ondan bahsedildiğini duymuş olmalısın. Kuzenimin nerede olduğu hakkında bir şey bilmesi imkânsız.

Belli bir isteksizlikle de olsa bunu kabul etmiş görünüyordu. Sör Richard'a hoşnutsuzlukla baktı ve felç geçirircesine şöyle dedi: "Züppeliğin her türünden hiç hoşlanmam ve Bow-Window takımının saygın bir terbiye almış genç erkekler üzerindeki etkisinden her zaman üzüntü duymuşumdur. Bununla birlikte, eğer gerçekten Sir Richard Wyndham iseniz, oğluma kravatını Wyndham Düşüşü dediği şekilde nasıl düzenleyeceğini göstermeye itiraz etmeyeceğinizi söyleyebilirim, böylece benim üzücü bulduğum bir sonuca ulaşmadan önce çekmecesindeki her boyun örtüsünü bozmasına gerek kalmayacak.

"Anne!" diye fısıldadı mutsuz Bay Griffin. "Sana yalvarıyorum!

Zilin çağrısına cevap veren bir hizmetlinin içeri girmesi tam zamanında bir kesinti oldu. Sör Richard'ın yeğeninin evde olup olmadığı sorulduğunda, genç beyefendinin bir süre önce hanı terk ettiğini söyleyebildi.

Sir Richard, Bayan Griffin'e hitaben, "O halde korkarım onun dönüşünü beklemekten başka yapabileceğiniz bir şey yok," dedi.

'Bunu hayal bile edemeyiz anne, onun buraya gelmediğine hiç şüphe yok. Leydi Luttrell her türlü bilgiyi reddeder, unutmayın, kuzenim bu mahalleye geldiyse mutlaka biliyordur.

Bayan Griffin, "Kuzen Jane'e gittiğini düşünebilseydim, henüz her şey kaybolmamış olurdu!" dedi. 'Yine de mümkün mü? En kötüsünden korkuyorum!

"Bütün bunlar çok kafa karıştırıcı," diye yakındı Sir Richard. 'Bu gizemli kaçağın erkek cinsinden olduğu izlenimine kapılmıştım.

"Frederick, sinirlerim daha fazla dayanamaz!" dedi Bayan Griffin, ayağa fırlayarak. 'Eğer beni tekrar İngiltere'nin öbür ucuna sürüklemek istiyorsan, önce yarım saat yalnız kalmama izin vermen için ısrar etmeliyim!

Bay Griffin, "Ama anne, buraya gelen ben değildim ki!" diye itiraz etti.

Sör Richard tekrar zili çaldı ve bu kez kendisine bir oda hizmetçisi gönderilmesini istedi. Bayan Griffin hemen bir abigail'in bakımına verildi ve yıkanmak için sıcak su, çay ve düzgün bir yatak odası emrederek odadan görkemli bir şekilde ayrıldı.

Oğlu rahat bir nefes aldı. "Özür dilemeliyim, Sör Richard! Sizden özür dilememe izin vermelisiniz!

"Hiç de değil," dedi Sir Richard.

'Evet, evet, ısrar ediyorum! Ne talihsiz bir yanlış anlaşılma! Size bir açıklama borçluyum! Bir dil sürçmesi, biliyorsunuz, ama annem güçlü duygular altında kıvranıyor ve söylediklerine pek kulak asmıyor. Bunu fark ettiniz: gerçekten de kimse şaşkınlığınıza şaşıramazdı! Mutsuz

Gerçek şu ki, efendim, kuzenim bir çocuk değil, ama tek kelimeyle, efendim

-Bir kadın!'

"Bu açıklama, Bay Griffin, inanın bana oldukça gereksiz.

'Efendim,' dedi Bay Griffin ciddiyetle, 'bir Dünya Adamı olarak fikrinize değer vermeliyim! Gizlemek işe yaramaz: gerçek eninde sonunda ortaya çıkar. Efendim, erkek kılığına girip doğal koruyucusunun evini pencereden terk eden Zayıf Cins'in bir üyesi hakkında ne düşünürdünüz?

"Sanırım," diye cevap verdi Sir Richard, "böyle bir kararlılıkla hareket etmek için güçlü nedenleri vardı.

"Benimle evlenmek istemedi," dedi Bay Griffin hüznle.

"Ah!" dedi Sir Richard.

'Şey, bana neden bu kadar karşı olduğunu anlayamadığımdan eminim, ama mesele bu değil, efendim. Mesele şu ki, annem onu bulup benimle evlendirmeye ve böylece skandalı örtbas etmeye kararlı. Ama ben bundan hiç hoşlanmıyorum. Eğer bu fikirden bu kadar hoşlanmıyorsa, onunla evlenmem gerektiğini düşünmüyorum, ya siz?

"Kesinlikle hayır!

"Bunu söylediğinizi duyduğuma çok sevindiğimi söylemeliyim, Sör Richard!" dedi Bay Griffin, çok neşelenmiş bir halde. 'Çünkü annemin dünden beri bana, adını kurtarmak için onunla evlenmem gerektiğini söylediğini biliyor olmalısınız. Ama sanırım beni çok rahatsız edecek ve bence hiçbir şey bunu telafi edemez.

Sir Richard, "Erkek kılığında pencereden kaçabilen bir hanımefendi sizi kesinlikle rahatsız edecektir," dedi.

'Evet, gerçi o sadece küçük bir kız, biliyorsun. Aslında, henüz çıkmadı. Onunla tanıştığım için çok mutluyum.

bir Dünya Adamı'nın görüşü. Sizin kararlarınıza güvenebileceğimi hissediyorum.

'Benim kararına göre olabilirsin, ama seni temin ederim ki başka hiçbir konuda olamazsın,' dedi Sir Richard. 'Ne de olsa benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsunuz. Şu anda kuzeninizi sizden gizlemediğimi nereden biliyorsunuz?

'Ha-ha! Çok iyi, yemin ederim! Gerçekten de çok iyi!" dedi Bay Griffin, ilk suyun şakasını selamlayarak.

Bölüm 8

Griffinler öğleden sonra serinliğine kadar Kraliçe Charlton'dan ayrılmadılar ve arabalarının George'un binasından ayrıldığını gördüğünde, Sir Richard kesinlikle en dindar tapanlarından birinin arkadaşlığından yürekten bıkmıştı. Griffin'lerin gelişi üzerine evden kaçtığına şüphe olmayan Pen'den hiçbir iz yoktu. Uzun bir gün boyunca gücünü toplamak için ne gibi bir yiyecek kaptığını Sör Richard'ın bilmesine imkân yoktu.

Bayan Griffin hafif bir içki içmek için aşağıya indiğinde oğlunu Sir Richard'ın sıkılmış dudaklarında asılı buldu. Pen'in kimliğinin sırrını ifşa ettiğini duyunca, önce tehlikeli bir bayılma eğilimi gösterdi, ancak Sir tarafından bir bardak ratafia verildiğinde, yanlıklarını kulağına dökmek için yeterince canlandı.

"Kendi kendime soruyorum," dedi dramatik bir şekilde, "o can sıkıcı kıza ne oldu? Hangi arkadaşın içine düşmüş olabilir? Görüyorum ki siz, Sör Richard, duyarlı bir insansınız. Duygularımı anlayın! Ya benim talihsiz yeğenim bir *adamın* eline düşmüşse?

"Gerçekten de öyle!" dedi Sör Richard.

Onunla evlenmeli. Gösterdiğim ilgiyi, umutları, annelik şefkatini düşündüğümde - ama hep öyle! Bugün dünyada hiç minnettarlık yok.

Bu kasvetli düşüncenin ardından, kendisini hemen Chippenham'a götürmesi için arabasının hazırlanmasını emretti. Geceyi Queen Charlton'da geçirecekti ama çarşaflardan şüphelendiğini söyledi.

Sör Richard onu uğurladıktan sonra, kızgın alnını serinletmek ve içinde bulunduğu durumun inceliklerini düşünmek için caddede yürüdü.

O yokken Bayan Creed ile Saygıdeğer Beverley Brandon, George'a çok farklı açılardan, ama aynı ihtiyatla yaklaşarak giriş salonunda karşı karşıya geldiler.

Birbirlerine baktılar. Muslukçuyla yaptığı birkaç dakikalık konuşma, Beverley'nin hana girerken Yüzbaşı Trimble'la karşılaşma riskini göze almasına ve Sör Richard Wyndham hakkında daha fazla araştırma yapmasına neden olacak kadar ilgi çekici bir bilgi edinmesini sağlamıştı. Muslukçunun ona söylediğine göre Sör Richard, yeğeniyle birlikte George'da kalıyordu.

Beverley'nin çok iyi bildiği gibi, Sir Richard'ın yeğeni henüz reşit olmamış genç bir beyefendiydi. Ama söz konusu gizemli yeğenin onlu yaşlarında bir genç olduğunu duyunca kulaklarını dikti ve musluk odasından hanın ana salonuna girdi.

İşte Pen, ahırdan temkinli bir şekilde George'un yanına girmişti. Adamın yüzünü daha önce hiç görmediği için onu hemen tanıyamadı, ama adam dikkatli bir bakıştan sonra ona doğru ilerledi ve hafif bir kekemelikle şöyle dedi "Nasılsınız? Sanırım Wyndham'ın yeğeni olmalısınız?" dediğinde, onun kimliğinden hiç şüphesi kalmamıştı.

Aptal değildi ve Sör Richard'ı iyi tanıyan herkesin onun yeğeni olmadığını bilmesi gerektiğini hemen anladı. İhtiyatla cevap verdi: 'Şey, ona amcam diyorum, çünkü benden çok daha yaşlı, ama aslında biz sadece kuzeniz. Üçüncü dereceden kuzeniz," diye ekledi, ilişkiyi olabildiğince uzak tutmaya çalışarak.

Beverley'nin oldukça gevşek olan ağzında pek hoşlanmadığı bir gülümseme belirdi. Zihinsel olarak Sör Richard'ın ailesini gözden geçiriyordu, ama büyük bir sevecenlikle, 'Ah, gerçekten mi? Sizinle tanıştığım çok memnun oldum, Mr-er?

"Brown," dedi Pen, kendisine daha alışılmadık bir soyadı vermeyi akıl edemediği için pişmanlık duyarak.

"Brown," diye selam verdi Beverley, gülümsemesi genişleyerek. 'W. Wyndham'ın herhangi bir akrabasıyla tanışmak benim için büyük bir zevk. Hem de böyle uzak bir yerde! Şimdi söyleyin bana! Sizi buraya getiren nedir?

"Aile meseleleri," diye cevap verdi Pen hemen. "Richard Amca, yani Kuzen Richard, ama ben ona hep amca demişimdir, anlarsın ya, çok nazik bir şekilde benimle gelmeyi kabul etti.

Beverley, "Demek Kraliçe Ch- Charlton'a senin yüzünden geldi!" dedi. "Bu çok ilginç! Adamın gözleri Beverley'nin üzerinde öyle bir gezindi ki, kendini son derece rahatsız hissetti. "Çok ilginç!" tekrarladı. "Wyndham'a tebriklerimi iletin ve böyle تنها bir yer seçmesinin nedenlerini çok iyi anladığımı söyleyin!

Pen'i kayda değer bir endişe içinde bırakarak bir işaretle çekip gitti. Musluk odasında kâğıt, mürekkep, kalem ve biraz konyak istedi ve bir köşedeki masaya oturarak Sör Richard'a dikkatli bir mektup yazdı. Kalem kullanmayı pek beceremediği için zaman aldı ve çok fazla konyak içti, ama sonunda onu tatmin edecek şekilde bitirdi. Baykuş gibi etrafına bakınıp gofret aradı ama muslukçu ona gofret getirmişti.

Bu yüzden notu bir vida şeklinde katladı, üzerine Sör Richard'ın adını güzel bir karalamayla yazdı ve muslukçuya hana döndüğünde bunu Sör Richard'a vermesini söyledi. Bundan sonra, pek istikrarlı olmasa da, kendi yaratıcılığından duyduğu neşeyle kıkırdayarak uzaklaştı.

İçki servisi yapmakla meşgul olan muslukçu, gürültülü bir taşralı grup için bira getirerek odanın diğer ucuna koşarken, bükülmüş notu barın üzerine bıraktı. Kaptan Trimble, ahırdan içki salonuna girdiğinde notu burada buldu.

Bristol'da Jimmy Yarde'ın izini bulmaya çalışarak sonuçsuz bir gün geçirmiş olan Yüzbaşı Trimble sıcaktan bunalmış, yorgun ve pek de iyi niyetli değildi. Bardaki yüksek bir tabureye oturdu ve büyük bir mendille yüzünü silmeye başladı. Mendili cebine geri koyduğu sırada not ve üzerindeki yazı gözüne çarptı. Bay Brandon'ın el yazısını iyi ve hemen tanıdı. Bay Brandon'ın Sör Richard Wyndham'a yazmış olması ilk başta onu şaşırtmamıştı; ikisinin de aynı modayı takip ettiklerini düşünmüştü. Ama kâğıt parçasına boş boş bakarken, Sör Richard'ın kendisini gönderdiği çılgınca kovalamacayı düşündü ve o sinir bozucu gün boyunca ilk kez Sör Richard'ın kendisini Bristol'e göndermek için bir nedeni olup olmadığını merak etti. Not uğursuz bir görünüm almaya başladı; şüphe, Yüzbaşı'nın yanaklarındaki zaten sıcak olan rengi koyulaştırdı; ve bir dakika boyunca nota baktıktan sonra, hızlıca etrafına bir göz attı, kimsenin onu izlemediğini gördü ve ustalıkla notu avuçladı.

Muslukçu bara geri döndü, ama notu hatırladığında, Kaptan Trimble boş şöminenin yanındaki yüksek arkalıklı bir yere çekilmiş ve bir kutu bira istiyordu. Uygun bir anda kâğıdı açtı ve içindekileri okudu.

"Sevgili Richard," diye yazmıştı Bay Brandon, "Dışarı çıktığını öğrenince çok üzüldüm. Konuşmamıza devam etmek isterdim. Yeğeninizle tanışma ayrıcalığına sahip olduğumu söylediğimde, sevgili Richard, benimle tekrar buluşmanın bilgeliğini takdir edeceğinizi hissediyorum. Konuşmamı istemezsiniz ama on iki bin dolar ağzımı kapatmak için yeterli değil, yine de bunu yapmaya hazırım, başka yollardan elde edebileceğimden daha az bir meblağ için değil. Bu hassas konuyu görüşmek isterseniz, bu akşam saat onda Spinney'de olacağım. Eğer oraya gelmezseniz, Bazı Mülkleri istediğim gibi elden çıkarmam konusundaki itirazınızı geri çektiğinizi anlayacağım ve bu konudaki anlaşmalarımızdan şimdi ya da daha sonra kimseye bahsetmenizin akıllıca olmayacağını düşünüyorum.

Kaptan Trimble bu mektubu iki kez okuduktan sonra tekrar eski haline getirdi. Pen'den söz edilmesini anlaşılmaz buldu ve özel bir ilgi duymadı. Görünüşe göre Sör Richard'ın genç yeğeniyle ilgili itibarsız bir sır vardı, ama Yüzbaşı bundan nasıl bir çıkar sağlanacağını hemen anlayamadı. Brandon'ın kolyesine yapılan üstü kapalı gönderme çok daha dikkat çekiciydi. Yüzbaşı bunları düşünürken gözleri parladı ve iri çenesi biraz oynadı. Jimmy Yarde suç ortağı olarak üzerine atıldığı andan itibaren Beverley'nin iyi niyetinden kuşkulandı. Mesele şimdi kristal kadar açık görünüyordu. Beverley ve Yarde onu servetteki payından mahrum etmek için bir komplo hazırlamışlardı ve Beverley gaf yaptığı için ona veryansın ederken -çok inandırıcı bir şekilde veryansın etmişti- aslında kolye cebindeydi. Bay Brandon, Horace Trimble'ı balonla baltalamaya çalışmanın akıllıca olmadığını ve mühürsüz notları ortak bir içki salonunda ortalıkta bırakmanın daha da az akıllıca olduğunu öğrenmek zorunda kalacaktı. Sör Richard'a gelince, Kaptan bu dolambaçlı işlemlerdeki rolünü çok

anlamak zordu. Elmaslar hakkında bir şeyler biliyor gibiydi ama Kaptan'a göre elmasların gine cinsinden değeriyle en ufak bir ilgisi olmayacak kadar zengin bir adamdı. Ama Sör Richard hiç kuşkusuz bu işe karışmıştı ve Kaptan tüm kalbiyle ona bu müdahalesinin karşılığını ödemenin bir yolunu bulabilmeyi diliyordu.

Yüzbaşı Trimble doğuştan şiddet yanlısıydı ama Sör Richard'ın yakışıklı yüzünü mahvetmeyi çok istemesine rağmen, bu hoş hayal için birkaç dakikadan fazla zaman harcamadı. Sör Richard, eğer iş yumruklaşmaya gelirse, bu karşılaşmadan saldırganından çok daha fazla zevk . Karanlık bir gecede, sopalarla silahlanmış birkaç iri yarı adam tarafından yapılacak daha kararlı bir saldırının başarı şansı daha yüksek olabilirdi, ama bu planın bile bir dezavantajı vardı. Sör Richard daha önce iki kez, onu soymayı planlayan gözü pek serseriler tarafından tuzağa düşürülmüştü. Soyulmamıştı ve bir daha da saldırıya uğramamıştı. Serseriler Takvimi'ndeki her bıçkın ve soyguncu tarafından tehlikeli olarak işaretlenmişti; tabanca taşıyan, silahını hızlı ve ölümcül bir isabetle çekip ateş edebilen biriydi ve bu da onu rahatsız edilmesi en istenmeyen adam yapıyordu.

Kaptan üzüntüyle Sör Richard'ın şimdilik yalnız bırakılması gerektiğine karar verdi.

Bu arada muslukçu Bay Brandon'ın notunun kaybolduğunu fark etmişti. Odadaki herkes notun nerede olduğunu bilmediğini söyledi. Kaptan Trimble kutusunu boşalttı ve bara doğru taşıdı. Onu yere bırakırken şöyle dedi: "Gördüğüm bir kağıt parçası değil mi?"

Kimse bir şey göremiyordu ama bunun nedeni Kaptan'ın kağıdı almak için çok hızlı eğilmesi olabilirdi. Kendini topladığında, kâğıt parçası parmaklarının arasındaydı. Muslukçu teşekkür ederek kâğıdı aldı ve bir şeyler içmek için salona gelen garsonlardan birine verdi.

Bir bardak bordo şarabı getirip Sör Richard'a vermesini söyledi. Beverley kadar memnun olan Yüzbaşı Trimble da kahve salonuna geçerek yemek sipariş etti.

Bu arada Sör Richard da hana dönmüştü. Pen'i salonda, büyük bir sandalyeye kıvrılmış ve bir elma yerken buldu. "Şu çiğ meyve yeme tutkusu yok mu!" diye söylendi. "Tam bir kestaneye benziyorsun.

Kadın ona göz kırptı. 'Şey, ben açım. Almeria Teyzemle güzel bir gün geçirdiniz mi efendim?

"Bütün kalbimle umuyorum ki," dedi Sir Richard, ona biraz ciddiyetle bakarak, "günü mümkün olan en büyük rahatsızlık içinde geçirmişsinizdir. Keşke yağmur yağsaydı.

"Ben . Evimi ziyaret ettim ve insanlar derslerimizi yapmamızı istediklerinde Piers'le birlikte saklandığımız tüm özel yerlere gittim. Sadece yiyecek bir şeyim yoktu.

"Sevindim," dedi Sir Richard. 'Biliyor musunuz, kendimi sadece yalan söylemek, yalan söylemek ve en şok edici hileleri uygulamak zorunda kaldığım bir konumda bulmakla kalmadım, aynı zamanda karşılaşma şanssızlığım olan en sıradan genç yavrulardan biriyle beş saat boyunca arkadaşlık etmek zorunda kaldım.

'Fred'in teyzemle geleceğini biliyordum! Tıpkı bir balığa benzemiyor mu, efendim?'

Evet, bir hake. Ama beni söylemek istediğim şeyden alıkoyamazsınız. Teyzenle yaptığım yarım saatlik konuşma beni senin ilkesiz bir velet olduğuna ikna etti.

"Benim hakkımda kötü şeyler mi söyledi? Bayan Creed kaşlarını kırıştırdı. "İlkesiz olduğumu sanmıyorum, kesinlikle.

Sir Richard, "Yasalara uyan ve saygıdeğer tüm vatandaşlar için bir tehditsiniz," dedi.

Memnun olmuş görünüyordu. "Bu kadar önemli olduğumu düşünmemiştim.

"Bana ne yaptığınıza bakın!" dedi Sör Richard.

Evet, ama I Yapma. düşünmek sen vardır
çok yasalara uyan ya da saygıdeğer,' diye itiraz etti
Pen.

"Bir zamanlar öyleydim, ama uzun zaman önceymiş gibi geliyor.

Elmasını bitirdi. "Kızgın olduğun için üzgünüm, çünkü sana hoşuna gitmeyecek bir şey söylemem gerektiğini düşünüyorum.

Adam ona endişeyle baktı. "Bana en kötüsünü söyle!

"Kekeme adamdı," dedi Pen, pek de anlaşılır olmayan bir sesle. "Elbette daha dikkatli olmam gerektiğini anlıyorum.

Beverley Brandon'dan bahsediyorsun. O ne yapıyordu?"

"Şey, görüyorsunuz, buraya geldi. Tam o sırada ben de tesadüfen hana girdim ve tanıştık.

"Bu ne zaman oldu?"

"Oh, çok uzun zaman önce değil! Sen gitmiştin. Sadece o beni tanıyor gibiydi."

"Seni tanıyor gibiydi?"

"Şey, kesinlikle yeğenin olduğumu söyledi," diye açıkladı Pen.

Sör Richard kaşlarını çatarak onu dinliyordu. Sesinde daha önce hiç duymadığı acımasız bir tonla, "Beverley, sahip olduğum tek yeğenin kısa etekli bir çocuk olduğunu çok iyi biliyor," dedi.

"Ah, bir yeğenin mi var?" diye sordu Pen, dikkati dağılmış bir halde. "Evet. Boş ver onu. Ne cevap verdin?"

Pekala, I düşünmek I oldu oldukça zekice,'
dedi Kalem Umarım.

Doğal olarak, konuğur konuğmaz kim olduğunu anladım; ve tabii ki yeğeniniz olmadığımı bildiğini de tahmin ettim. Çünkü bazı insanlar benim hiç zeki olmadığımı düğünseler bile, hiç de aptal değilim,' diye ekledi karamsar bir bakıĞla.

"Bu rahatsız edici mi? Yüz ifadesi biraz gevşemişti. "Boş ver! Devam et!

'Aslında amcam olmadığınızı söyledim, ama benden çok daha yaşlı olduğunuz için size öyle hitap ettim.

Üçüncü kuzenim olduğunuzu söyledi. Sonra bana neden Queen Charlton'a geldiğimizi sordu, ben de aile meseleleri yüzünden olduğunu söyledim, ama bana böyle sorular sormasının son derece görgüsüz ve meraklı bir davranış olduğunu belirtmeyi tercih ederdim. Ondan sonra da gitti.

'Gerçekten de öyle mi? En başta onu buraya neyin getirdiğini söyledi mi?

"Hayır. Ama bana sizin için bir mesaj verdi, pek hoşuma gitmedi.

"Eee?

Pen onu en kötüsüne hazırlayarak, "Bana uğursuz bir şey gibi geldi," dedi.

"Buna inanabilirim.

'Ve düşündükçe bana daha da uğursuz geliyor. Size selamlarını iletmemi ve böyle تنها bir yere nedeninizi çok iyi anladığını söylememi istedi.

"Şeytan!" dedi Sör Richard.

"Çok memnun olmayacağınızdan korkuyordum," dedi Pen endişeyle. "Bunun benim kim olduğumu bildiği anlamına geldiğini mi düşünüyorsunuz?

"O değil, hayır," diye yanıtladı Sör Richard.

"Belki de," diye önerdi Pen, "benim erkek olmadığımı tahmin etmiştir?" "Belki de.

Bu konu üzerinde düşündü. 'Şey, başka ne demek istemiş olabileceğini anlamıyorum. Ama Jimmy Yarde benden hiç kuşkulandı ve onunla bu nahoş kekeme adamla konuştuğumdan çok daha fazla konuştum. Sizi iyi tanıyan biriyle karşılaşmış olmamız ne büyük talihsizlik!

"Affedersiniz?" dedi Sir Richard bardağını kaldırarak.

Kız masumca ona baktı. "Benim gibi bir yeğeniniz ya da kuzeniniz olmadığını bildiği için yani.

"Oh!" dedi Sir Richard, bardağı indirerek. 'Anlıyorum. Bunun sizi endişelendirmesine izin vermeyin!

'Bu beni endişelendiriyor, çünkü tedbirsiz davrandığımı şimdi anlıyorum. Benimle gelmene izin vermemeliydim. Büyük olasılıkla seni zor bir duruma soktum.

Sör Richard belli belirsiz gülümseyerek, "İşin bu yönü hiç aklıma gelmemiştir," dedi. 'Tedbirsizlik benim hatamdı. İlk karşılaşmamızda seni teyzene teslim etmeliydim.

"Keşke yapsaydım diyor musun?" diye sordu

Pen hüzünle. Adam bir an için ona baktı.

"Hayır.

"Buna sevindim, çünkü eğer deneseydin senden kaçırdım. Çenesini avuçladığı ellerinin arasından kaldırdı. 'Eğer burada olduğun için üzgün değilsen, bunu bir daha düşünmemize izin verme! İnsanın yaptığı bir şey için üzölmeye devam etmesi çok yorucu. Akşam yemeğı sipariş ettiniz mi, efendim?

"Ben yaptım. Ördek ve bezelye.'

"Güzel!" dedi Pen derin bir memnuniyetle. "Almeria Teyze nereye gitmiştir sence?

"Chippenham'a, sonra da Kuzen Jane'e.

"Kuzen Jane'e mi? Aman Tanrım, neden?"

"Ona sığınıp sığınmadığınızı görmek için sanırım.

"Kuzen Jane ile! Pen haykırdı. "O çok iğrenç bir yaşlı kadın ve enfiye çekiyor!

Kendi kutusunu yeni açmış olan Sör Richard durakladı. 'Er -Bunu iğrenç bir alışkanlık olarak mı göröyorsunuz? diye sordu.

"Bir dişi için öyle. Ayrıca, kıyafetlerine döküyor. Ugh! Sizi kastetmemiştim efendim!" diye ekledi ani bir kahkaha dalgasıyla. "Bunu öyle bir havayla yapıyorsunuz ki!

"Teşekkür ederim!" dedi.

Bir garson akşam yemeği için örtüleri sermek üzere içeri girdi ve büyük bir tepside Sör Richard'a küçük, bükülmüş bir not sundu.

Telaşsızca eline aldı ve açtı. Endişeyle onu izleyen Pen, yüzünde can sıkıntısından başka bir şey göremedi. Notu sonuna kadar okudu ve cebine koyarak Pen'e doğru baktı. "Bir bakayım: Ne konuşuyorduk?"

"Enfiye," diye yanıtladı Pen boş bir sesle.

'Ah, evet! Ben kendim King's Martinique kullanıyorum, ancak bunun karakter olarak biraz hafif olduğunu düşünen pek çok kişi var.

Mekanik bir cevap verdi ve garsonun odadan ayrılması üzerine, Sir Richard'ın enfiyeyi iyi durumda muhafaza etmenin doğru yolunu tarif etmesini aceleyle talep ederek yarıda kesti: "Kimden geldi efendim?"

"Merak etmeyin!" dedi Sör Richard sakince.

'Beni kandıramazsın! Bunun o nefret dolu adamdan geldiğine eminim.

"Öyleydi, ama inan bana bu konuda kafanı yormanı gerektirecek bir durum yok.

'Sadece söyle bana! Sana bir kötülük yapmak mı istiyor?'

'Kesinlikle olmaz. Her halükarda bu onun gücünü aşan bir görev olurdu.

"Kendimi çok huzursuz hissediyorum.

'Ben de öyle algılıyorum. Akşam yemeğiniz için daha iyi olacaksınız.'

Garson tam o anda elinde ördekle içeri girdi ve masaya koydu. Aslında Pen o kadar acıkmıştı ki, düşünceleri anında başka yöne kaymıştı. Çok güzel bir akşam yemeği yedi ve bir daha nottan söz etmedi.

Sör Richard, rahat bir konuşma akışını sürdürerek, tamamen umursamaz görünüyordu, ancak not

onu rahatsız etti. Beverley'nin Bayan Creed'e zarar verebileceğinden pek korkmuyordu, çünkü onun kim olduğunu bilmiyordu; Sör Richard'ı ifşa etmekle üstü kapalı tehdit etmesi de bu beyefendinin umurunda değildi. Ama Beverley'yle önerilen saatte kesinlikle Spinney'de buluşacaktı, çünkü artık onu hemen Londra'ya göndermek her zamankinden daha gerekli hale gelmişti. Bu civarda kaldığı sürece Pen'i Leydi Luttrell'in himayesine teslim etmek söz konusu olamazdı ve Sör Richard o girişimci genç kızın kendi tayin ettiği vasiliğinden vazgeçmek için en ufak bir istek duymasa da, zaman kaybetmeden bunu yapması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Buna göre, dokuz buçuktan kısa bir süre sonra onu yatağa gönderdi ve eğer yorgun değilse yatmayı hak ettiğini söyledi. Kadın itiraz etmeden gitti, muhtemelen açık havada geçirdiği gün uykusunu getirmişti. Saat ondan birkaç dakika öncesine kadar bekledi, sonra şapkasını ve bastonunu alarak handan dışarı çıktı.

Dolunay vardı ve gökyüzünde tek bir bulut bile görünmüyordu. Sör Richard önünü görmekte hiç zorlanmadı ve çok geçmeden ormanın içinden geçen patıkaya vardı. Burası daha karanlıktı, çünkü ağaçlar ay ışığını dışarıda tutuyordu. Patika boyunca bir tavşan sıçradı, yakınlarda bir yerde bir baykuş öttü ve çalılıklardan küçük hışırtılar geldi, ama Sir Richard gergin bir mizaca sahip değildi ve bu sesleri hiçbir şekilde rahatsız edici bulmadı.

Ama patikanın hemen dönemecinde boylu boyunca uzanmış bir kadınla karşılaşmaya pek de hazırlıklı değildi. Bu manzara gerçekten de o kadar beklenmedikti ki, onu kısa sürede durdurdu. Kadın kıpırdamadı ama soluk bir tülbent ve koyu renk bir pelerinle buruşuk bir yığın halinde yatıyordu. Sör Richard bir anlık şaşkınlığını üzerinden atarak ilerledi ve kadının yanına diz çöktü. Ağaçların altı çok karanlık olduğu için kadının yüz hatlarını net olarak seçemiyordu ama

genç olduğunu düşündü. İlk başta korktuğu gibi ölmemişti ama derin bir baygınlık geçiriyordu. Ellerini ovuşturmaya başladı ve tam o sabah gözlemlediği küçük akıntıyı aklına getirmişti ki, bilinci yerine gelme belirtileri gösterdi. Onu kollarının arasında kaldırdı ve dudaklarının arasından bir iç çekiş duydu. Bu iç çekişin ardından bir inilti geldi; kadın adamın anlayamadığı bir şey söyledi ve güçsüzce ağlamaya başladı.

"Ağlama! Sir Richard dedi ki. "Tamamen güvendesiniz.

Bir hıçkırıkla nefesini tuttu ve onun kucağında sertleşti. Küçük ellerinin koluna yapıştığını hissetti. Sonra kız titremeye başladı.

"Hayır, seni korkutacak bir şey yok," dedi soğukkanlı bir şekilde. "Hemen daha iyi olacaksın.

"Oh!" Ünlemin sesi dehşete düşmüş gibiydi. "Kimsin sen? Oh, bırak beni!"

'Elbette gitmene izin vereceğim, ama henüz ayakta durabiliyor musun? Beni tanı mıyorsunuz ama sizi temin ederim ki tamamen zararsızım.

Zayıf bir çabayla ayağa kalkmaya çalıştı ve sadece hıçkırıklarının arasından 'Gitmeliyim! Oh, gitmeliyim! Gelmemeliydim!

"Buna inanabilirim," dedi Sör Richard, hâlâ onun yanında diz çökmüş bir halde. 'Neden geldin? Yoksa bu küstahça bir soru mu?

Bu, hıçkırıklarını katlayan bir etki yarattı. Yüzünü ellerinin arasına gömdü, titriyor, kendini sağa sola sallıyor ve anlaşılmaz cümleler kuruyordu.

"Pekâlâ!" dedi Sir Richard'ın arkasından bir ses.

Hızla omzunun üzerinden baktı. 'Pen! Ne yapıyorsun burada?'

"Seni takip ettim," diye cevap verdi Pen, ağlayan kıza eleştirel bir gözle bakarak. "Yanıma kalın bir sopa da aldım, çünkü o iğrenç kekeme adamla karşılaşacağınızı düşündüm ve onun size bir kötülük yapmak istediğinden eminim. Bu kim?"

"En ufak bir fikrim bile yok," diye cevap verdi Sir Richard. 'Ve birazdan senin bu aptalca kaçışın konusunda sana söyleyeceklerim olacak! Güzel çocuğum, ağlamayı kesemez misin?"

"Onun burada ne işi var?" diye sordu Pen, onun sözlerinden etkilenmemiştir.

"Tanrı bilir! Onu yolda yatarken buldum. Bir kadın ağlamayı nasıl keser?"

"Yapabileceğini sanmıyorum. Sanırım bir kriz geçirecek. Ve kim olduklarını bilmediğiniz insanlara neden sarılmanız gerektiğini anlamıyorum.

"Ona sarılmıyordum.

"Bana öyle göründü," diye itiraz etti Pen.

"Sanırım," dedi Sir Richard alaycı bir tavırla, "onu ezip geçmemi ve yoluma devam etmemi isterdiniz?"

"Evet, isterim," diye cevap verdi Pen hemen.

'Küçük bir aptal olma! Kız bayılmıştı.'

"Ah!" Pen ilerledi. 'Acaba bunu ona ne yaptırdı? Tüm bunlar bana son derece tuhaf geliyor.

"Bana da oldukça tuhaf geliyor, söylememe izin verin. Elini hıçkıran kızın omzuna koydu. "Gel! Ağlayarak meselelere yardımcı olmayacaksın. Seni bu kadar üzecek ne olduğunu bana söyleyemez misin?"

Kız histerik gözyaşlarını bastırmak için sarsıcı bir çaba sarf etti ve şunları söylemeyi başardı: "Çok korkmuştum!"

'Evet, bunu fark etmiştim. Sizi ne korkuttu?'

"Bir adam vardı!" diye soluk soluğa kaldı kız. "Saklandım, sonra başka bir adam geldi, kavga etmeye başladılar, beni duyarlar korkusuyla kıpırdamaya cesaret edemedim, iri olan diğerine vurdu, adam yere düştü ve hareketsiz kaldı, iri olan cebinden bir şey çıkardı ve uzaklaştı, ah, ah, o kadar yakınımından geçti ki elimi uzatsam dokunabilirdim! Diğer adam hiç kıpırdamadı ve ben o kadar korktum ki koştum, her şey karardı ve sanırım bayıldım.

"Kaçtı mı?" diye tekrarladı Pen tiksintiyle. 'Ne kadar zavallı bir ruh hali! Yere adama yardım etmeye gitmedin mi?

"Hayır, hayır, hayır!" diye ürperdi kız.

'Söylemeliyim ki, böyle bir macerayı hak ettiğinizi düşünmüyorum. Yerinizde olsam yolun ortasında oturmaya devam etmezdim. Hiç yardımcı olmuyor ve sizi çok aptal gösteriyor.

Bu sert konuşma kızı kızdıran bir etki yarattı. Başını kaldırdı ve haykırdı: Bu ne cüret? Sen hayatımda gördüğüm en kaba genç adamsın!

Sör Richard elini onun dirseğinin altına koydu ve ayağa kalkmasına yardım etti. "Yeğenim adına özürlerimi kabul edin hanımefendi!" dedi, sesinde sadece belli belirsiz bir titreme vardı. 'Ne yazık ki kötü bir çocuk! Size birkaç dakikalığına bu bankta dinlenmenizi önerebilir miyim, ben de bu kadar grafiksel bir şekilde anlattığınız saldırı olayını araştırmaya gideyim? Yeğenim -anladığınız kadarıyla kendine sağlam bir sopa almış- sizin güvenliğinizden sorumlu olacak.

Pen isyan edercesine, "Ben de seninle geleceğim," dedi.

"Hayatında bir kez olsun sana söyleneni yapacaksın," dedi Sör Richard ve bilinmeyeni kıyıya indirerek ormandaki açıklığa doğru ilerledi.

Burada ay ışığı zemini soğuk gümüş ışığıyla yıkıyordu. Sir Richard, Beverley Brandon'ı ya sersemlemiş ya da kendisini yere düşüren darbenin etkisinden kurtulmaya çalışırken bulacağından hiç kuşku duymuyordu, ama açıklığa adımını attığında yerde hareketsiz yatan tek bir adam değil, onun yanında diz çökmüş ikinci bir adam daha gördü.

Sör Richard adımlarını usulca attı ve küçük grubun birkaç adım yakınına gelene kadar diz çökmüş olan adam onun ayak seslerini duydu ve hızla omzunun üzerinden baktı. Ay ışığı dünyanın rengini kurutmuştu, ama buna rağmen Sör Richard'a dönük olan yüz doğal olmayan bir şekilde solgundu. Bu çok genç bir adamın yüzüydü ve Sör Richard için son derece garipti.

"Kimsin sen? Soru kısık ve oldukça korkmuş bir sesle soruldu. Genç adam ayağa kalktı ve içgüdüsel olarak savunma pozisyonu aldı.

"Adımın size çok şey ifade edeceğinden şüpheliyim ama ne olursa olsun adım Wyndham. Burada neler oldu?"

Çocuk oldukça dalgın görünüyordu ve sarsılmış bir ses tonuyla cevap verdi: 'Bilmiyorum. Onu burada böyle buldum. Sanırım ölmüş!

"Saçmalık!" dedi Sir Richard, onu yolundan çekerek ve Beverley'nin cansız bedeninin yanına diz çöktü. Morarmış alnında bir çürük vardı ve Sör Richard Beverley'yi kaldırdığında başı kendi hikâyesini korkunç bir şekilde anlatacak şekilde geriye düştü. Sör Richard ağaç kütüğünü gördü ve Beverley'nin başının ona çarpmış olması gerektiğini anladı. Cesedi tekrar yere yatırdı ve en ufak bir duygu belirtisi göstermeden şöyle dedi: 'Tamamen haklısınız. Boynu kırılmış.

Çocuk cebinden bir mendil çıkardı ve onunla alnını sildi. "Tanrım, kim yaptı bunu? Ben yapmadım, biliyorsun!

Sör Richard ayağa kalkıp pantolonunun dizlerinin tozunu alırken, "Öyle olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi.

'Ama en şok edici şey bu! Benimle kalıyordu, efendim!'

"Oh! dedi Efendim Richard, lehine onu ile a uzun, delici bir bakış.

"O Beverley Brandon-Lord Saar'ın küçük oğlu!

Onun kim olduğunu çok iyi biliyorum. Anladığım kadarıyla siz Bay Piers Luttrell'siniz.

Evet. Evet, öyleyim. Onu Oxford'da tanıyordum. Çok iyi değil, çünkü doğruyu söylemek gerekirse ondan hiç hoşlanmadım. Ama bir hafta önce evime geldi. Sanırım arkadaşlarını ziyarete gelmişti. Bilmiyorum. Ama tabii ki ben -yani annem ve ben- ondan kalmasını rica ettik ve o da kaldı. Pek iyi değildi, dinlenmeye ve kır havasına ihtiyacı var gibiydi. Doğrusu, şu anda buraya nasıl geldiğini anlayamıyorum, çünkü hastalıklı baş ağrılarından biriyle odasına çekildi. En azından anneme böyle söylemiş.

"O zaman buraya onu aramaya gelmediniz?

"Hayır, hayır! Ben geldim- Gerçek şu ki, sadece ay ışığında bir gezintinin tadını çıkarmak için geldim,' diye yanıtladı Piers aceleyle.

"Anlıyorum. Sör Richard'ın sesinde kuru bir ton vardı.

"Neden buradasınız?" diye sordu Piers.

"Aynı nedenle," diye yanıtladı Sör Richard. "Ama Brandon'ı tanıyorsunuz!

'Bu durum yok Hayır, Ancak, yapmak Ben onun katili.'

"Hayır, öyle demek istemedim ama ikinizin de Queen Charlton'da olmanız çok tuhaf görünüyor!

' de sıkıcı olduğunu düşünmüştüm. Kraliçe Charlton'a yaptığım iş Beverley Brandon'ı hiçbir şekilde ilgilendirmiyordu.

"Tabii ki hayır! Onu siz öldürmediğinize ve ben de öldürmediğime göre, kim, kim öldürdü, sanıyorsunuz? Çünkü sadece takılıp düşmedi, değil mi? Alnında bir morluk var ve tıpkı sizin gördüğünüz gibi yüzü yukarı dönük yatıyordu. Biri ona vurmuş!"

"Evet, sanırım biri ona ," diye kabul etti Sör Richard.

"Sanırım kim olabileceğini bilmiyorsunuz, efendim?"

"Acaba? Sör Richard düşünceli bir ifadeyle şöyle dedi.

Piers bekledi, ama Sir Richard başka bir şey söylemeyip Beverley'nin cesedine kaşlarını çatarak bakınca ağzından kaçırdı: 'Ne yapmalıyım? Gerçekten bilmiyorum! Böyle konularda hiç deneyimim yok. Belki siz bana tavsiyede bulunabilirsiniz?"

"Ben de çok engin bir deneyime sahip olduğumu iddia etmiyorum, ancak eve gitmenizi öneririm.

"Ama onu burada bırakamayız, değil mi?"

"Hayır, bunu yapamayız. Yargıca ormanda bir ceset olduğunu bildireceğim. Şüphesiz o ilgilenecektir."

"Evet, ama kaçmak istemiyorum, biliyorsun," diye itiraz etti Piers. 'Bu çok şeytani ve garip bir durum, ama tabii ki her şeyi yargıca açıklamak için seni bırakmayı düşünmüyorum. Cesedi bulanın ben olduğumu söylemek zorunda kalacağım.

Meselenin son derece hassas bir konu olduğunu bilen ve birkaç dakikadır Brandon'ları mümkün olduğunca küçük düşürmemek için nasıl bir yol izlenebileceğini düşünen Sir Richard, Piers Luttrell'in davaya dahil olmasının işini kolaylaştıracağını düşünmüyordu. Genç adama araştıran bakışlarından birini daha fırlattı ve şöyle dedi: 'Bunu yapmanın yararlı bir amaca hizmet etmeyeceğine inanıyorum. Bu işi bana bıraksanız daha iyi olur.

"Bu konuda bir şeyler biliyorsun!"

Evet, biliyorum. Brandon'larla hatırı sayılır bir samimiyetim var ve Beverley'nin faaliyetleri hakkında çok şey biliyorum. Bu cinayetten çok tatsız bir skandal çıkması muhtemel.

Piers başını salladı. "Ben de bundan korkuyordum. Biliyorsunuz, efendim, hiç de öyle biri değildi ve çok tuhaf insanlar tanıyordu. Daha dün bir adam onu sormak için eve geldi, iğrenç bir kabadayı: Bu tipe aşına olduğunuzu söyleyebilirim. Beverley'nin bundan hiç hoşlanmadığını görebiliyorum.

"Bu adamla tanışma ayrıcalığına sahip miydiniz?

"Şey, onu gördüm: Onunla iki kelime bile konuşmadım. Hizmetçi gelip Beverley'ye Yüzbaşı Trimble'ın kendisini görmek istediğini söyledi, Beverley o kadar sinirlendi ki -"Korkarım rüzgarda ne olduğunu merak ettim.

"Ah!" dedi Sir Richard. 'Trimble'la tanışmış olman işe yarayabilir de yaramayabilir de. Evet, bence eve gitseniz ve bu konuda hiçbir şey söylemeseniz iyi olur. Beverley'nin ölüm haberinin yarın sabah size iletileceğinden hiç kuşkunuz olmasın.

"Ama polis memuruna ne söyleyeceğim, efendim?" "O ne isterse," diye yanıtladı Sör Richard.

"Beverley'yi burada, senin yanında bulduğumu söyleyeyim mi?" diye sordu Piers kuşkuyla.

"Size bu soruyu soracağını pek sanmıyorum.

'Ama Beverley'i özlemediğimin nasıl ortaya çıktığını merak mi?

'Beverley'nin yatmaya gideceğini haber verdiğini söylemediniz mi? Onu neden özlediniz?'

"Yarın sabah mı?

"Evet, sanırım onu kahvaltı masasında özleyebilirsiniz," diye kabul etti Sir Richard.

Anlıyorum. Eğer doğru olduğunu düşünüyorsanız, efendim, bu gece ormanda olduğumu açıklamamayı tercih ederim. Ama sizi tanıyıp tanımadığımı sorulursa ne diyeceğim?

"Beni tanımıyorsun.

"Hayır. Hayır, tabii ki yok," dedi Piers, görünüşe göre bu düşünceyle neşelenmişti.

'Bu sizin için bir zevk. Sizinle tanışmak için bu mahalleye geldim, ancak şu an son derece karmaşık olabileceğinden şüphelendiğim bir konuya girmek için pek uygun bir zaman değil gibi görünüyor.

"*Beni* görmeye *mi* geldin?" dedi Piers şaşkınlıkla. "Bu nasıl olabilir?

"Eğer," dedi Sir Richard, "yarın George'a beni görmeye gelerseniz -ki konuğunuzun cesedini bulduğum için bu sizin açınızdan çok doğal bir davranış- sizi aramak için Kraliçe Charlton'a neden geldiğimi anlatacağım.

"Onur duyduğuma eminim ama benimle ne işiniz olabileceğini anlayamıyorum, efendim!

"Bu," dedi Sir Richard, "işimin sizi şaşırtacağı kadar şaşırtmadı beni, Bay Luttrell!

Bölüm 9

Saatine gizlice baktıktan ve ağaçların arasında saklanan birini görecekmış gibi birkaç kez etrafına baktıktan sonra, oldukça rahatlamış ama bir o kadar da şaşkın bir halde uzaklaşan Piers Luttrell'den kurtulan Sir Richard, Pen ve meçhul kadına kavuşmak üzere oradan uzaklaştı. Yalnızca Pen'i, ellerini dizlerinin üzerinde birleştirmiş, soğuk bir erdem havasıyla bankta otururken buldu. Durakladı, anlayışlı bir gözle ona baktı.

"Peki," diye sordu sohbet tonuyla, "arkadaşınız nerede?"

"Eve gitmeyi seçti," diye cevap verdi Pen. "Senin geri dönmeni beklemekten yorulduğunu söyleyebilirim."

'Ah, hiç şüphesiz! Ona bunu yapmasını olma ihtimaliniz var mı?"

'Hayır, çünkü hiç gerekli değildi. Gitmek için çok istekliydi. Keşke gelmeseydim dedi."

"Size neden geldiğini söyledi mi?"

'Hayır. Ona sordum elbette, ama o kadar aptal bir küçük hanım ki, ağlamaktan ve kötü bir kız olduğunu söylemekten başka bir şey yapmaz. Ne düşünüyorum biliyor musun, Richard?"

"Muhtemelen."

"Sanırım biriyle buluşmak için geldi. Bana tam da dolunay olduğu için romantik hissedecek türden bir kadın gibi görünüyor. Ayrıca, başka neden bu saatte burada olsun ki?"

"Nedenmiş o?" diye sordu Sir Richard. 'Böyle bir aptallığa karşı çok az sempati duyduğunuzu tahmin ediyorum."

"Hiç de değil," dedi Pen. 'Aslında, uygunsuz olmasının yanı sıra aptalca olduğunu düşünüyorum."

"Çok sertsin!"

'Sesinizden bana güldüğünüzü anlayabiliyorum. Sanırım pencereden atlayışımı düşünüyorsun. Ama ay ışığında bir sevgiliyle buluşmayacaktım! Böyle şeyler!"

"Fustian," diye başını salladı Sir Richard. "Sevgilisinin kimliğini açıkladı mı?"

"Hayır, ama kendi adının Lydia Daubenay olduğunu söyledi. Ve bunu bana söyler söylemez başka bir yere gitti, dikkatinin dağıldığını ve bana söylememiş olmayı dilediğini söyledi. Sizi beklemeden eve gitmeye karar verdiğinde gerçekten çok sevindim."

'Evet, onun arkadaşlığının sizin için hoş olmadığı izlenimini edindim. Sanırım bu pek bir şey ifade etmiyor. Bana, dilini tutacağına güvenilebilecek türden bir genç kadın gibi görünmedi.

"Bilemiyorum," dedi Pen düşünceli bir ifadeyle. "O kadar korkmuştu ki, macera hakkında tek kelime etmeyeceğini düşünüyorum. Bu konuyu düşünüyordum ve bana öyle geliyor ki ailesinin evlenmesini istemediği birine aşık olmalı.

"Bu," dedi Sir Richard, "adil bir sonuç gibi görünüyor.

'Yani bu gece ormanda olduğunu gizlerse hiç şaşırmam. Bu arada, o kekeme adam mıydı?'

"Öyleydi ve Bayan Daubenay şüphesinde haklıydı: adam öldü. Bayan Creed bunu metanetle kabul etti. 'Eğer öyleyse, onu kimin öldürdüğünü söyleyebilirim. O kız bana olayın nasıl olduğunu tekrar tekrar anlattı ve diğer adamın Yüzbaşı Trimble olduğuna hiç şüphe yok. Ve bunu kolyeyi almak için yaptı!

"Takdire şayan!" dedi Sir Richard.

'Bir mızrak sapı kadar sade. Ve şimdi düşünüyorum da, belki de her şey en iyisi içindir. Kekeme adam için elbette üzgünüm ama onun çok nahoş bir insan olduğunu inkar edemezsiniz. Ayrıca, sizi tehdit ettiğini gayet iyi biliyorum. Bu yüzden sizi takip ettim. Şimdi tüm bu olaydan kurtulduk!'

'Pek sayılmaz, korkarım. Kahramanca davranışından etkilenmediğimi sanma ama yatağa gitmiş olmanı dilerdim, Pen.

"Evet, ama bunu çok mantıksız buluyorum," diye itiraz etti Pen. 'Bana öyle geliyor ki tüm macerayı kendinize saklamak istiyorsunuz!

"Duygularınızı anlıyorum," dedi Sir Richard, "ama size durumunuzun biraz -düzensiz mi demeliyiz- önemsiz olduğunu ve gereksiz yere dikkat çekmemek için büyük çaba harcadığımızı belirtmek isterim. O iğrenç sahne arabası da bu yüzden. Dünyada en son istediğim şey, bu olayda tanık olarak öne çıkarılmanızdır. Eğer Bayan Daubenay bu olaydaki payını açıklamazsa, yine de dikkatlerden kaçabilirsiniz, ama doğrusunu söylemek gerekirse, Bayan Daubenay'ın sağduyusuna pek güvenmiyorum.

"Ah!" dedi Pen, bunu sindirerek. 'Erkek olmadığım ortaya çıkarsa biraz gariplik olabileceğini mi düşünüyorsun? Belki de Kraliçe Charlton'dan ayrılırsak daha iyi olur?

'Hayır, bu gerçekten de ölümcül olurdu. Artık bu maceraya kararlıyız. Bu bacada bir ceset bulduğumu yerel sulh yargıcına bildireceğim. Bayan Daubenay ile karşılaştığınız için, ki onun sağduyusuna güvenmemeye karar verdik, akşam gezintimde bana eşlik ettiğiniz gerçeğinden bahsedeceğim ve sizin hakkınızda özel bir şey yapılmayacağına güvenmeliyiz. Bu arada, velet, sanırım benim genç kuzenim olsan iyi olur - benim uzak genç kuzenim.

"Ah!" dedi Bayan Creed, memnuniyetle. "Benim kendi hikâyem! "Kendi hikayen.

'istemediğine sevindiğimi söylemeliyim,' dedi.

itiraf etti. 'Ne kadar eğlendiğimi tahmin edemezsin! Senin için başka türlü olduğunu söyleyebilirim, ama görüyorsun, şimdiye kadar çok sıkıcı bir hayatım oldu! Sana bir şey daha söyleyeyim Richard: Piers'i bulmayı doğal olarak çok istiyorum, ama sanırım bu macerayı bitirene kadar ona haber göndermesek daha iyi olacak.

Bir an sessiz kaldı. "Piers'i bulmayı çok mu istiyorsun?" diye sordu sonunda.

'Elbette öyleyim! Bu yüzden geldik!'

Çok doğru. Unutuyordum. Yarın sabah Piers'i göreceksiniz, sanırım.

Banktan kalktı. 'Yarın onu görecek miyim? Ama nereden biliyorsun?'

"Size onunla tanışma mutluluğuna eriştiğimi söylemeliydim.

"Piers?" diye haykırdı. "Burada mı? Ormanda mı?"

'Beverley Brandon'ın cesedinin üzerinde.'

Sesler duyduğumu sandım! Ama buraya nasıl geldi?

Peki neden onu doğrudan bana getirmediniz?

Sör Richard cevap vermek için biraz zaman harcadı. "Gördüğünüz gibi, Bayan Daubenay'in hâlâ sizinle birlikte olduğu izlenimine ," diye açıkladı.

"Ah, anlıyorum!" dedi Pen masumca. 'Evet, gerçekten de çok doğru yaptınız! Onun maceramıza dahil olmasını istemiyoruz. Ama Piers'e benden bahsettin mi?

"Uygun bir zaman gibi görünmüyordu," diye itiraf etti Sir Richard. "Ona yarın sabah "George "a beni ziyarete gelmesini ve bu gece ormanda kimseye söylememesini söyledim.

"Beni "George "da bulduğunda ne büyük bir sürpriz olacak!" dedi Pen neşeyle.

"Evet," dedi Sör Richard. 'Sanırım bu onun için bir sürpriz olacak.

Yola geri dönerlerken onun yanında adım attı. 'Ona söylemediğine sevindim! Sanırım kekeme adamı aramaya gelmişti? Böyle nahoş bir insanın onu ziyaret etmesine nasıl verdiğini anlayamıyorum!

Yirmi dokuz yıllık yaşamı boyunca nadiren ne yapacağını şaşırmış olan Sir Richard, şimdi kendi şüphelerini güvenilir arkadaşına aktarmakta tamamen aciz olduğunu fark etmişti. Görünüşe bakılırsa, eski oyun arkadaşının duyguları onun aklına gelmemiştir.

Beş yıllık bir nişanlılık anlaşması zihninde öylesine sabitlenmişti ki, bunun kalıcı niteliklerini ya da arzu edilirliğini sorgulamak aklına bile gelmemiştir. Belli ki kendini Piers Luttrell'e bağlanmış olarak görüyordu; bu durumun Sör Richard'ın arkadaşlığını dostça kabul etmesiyle çok ilgisi olduğuna şüphe yoktu. Sör Richard'ın beyinde uyarı cümleleri yarı yarıya şekillendi ve reddedildi. Piers'in açıklama yapması gerekecekti; Sir Richard'ın tek umudu, yıllar sonra onunla yüz yüze geldiğinde, Pen'in çocukluk hayallerini nasıl aştıysa, onun da öyle aştığını keşfedebilmesiydi.

George'a birlikte girdiler. Pen, Sör Richard'ın başını sallamasıyla yatağına gitti ama Sör Richard bir hizmetçi çağırmak için zili çaldı. Çağırıcı alan uykulu bir garson geldi ve en yakın sulh yargıcının nerede olduğunu sorunca, en yakınının Sör Jasper Luttrell olduğunu, ama evde olmadığını söyledi. Başka kimseyi tanımadığı için Sir Richard ondan ev sahibini kendisine getirmesini istedi ve oturup ilgililere kısa bir not yazdı.

Ev sahibi salona girdiğinde, Sir Richard tek bir kâğıdın üzerindeki kumları silkeliyordu. Kâğıdı katladı, bir gofretle mühürledi ve Whitchurch'ten Bay John Philips'in en yakın sulh hâkimi olduğu söylenince, notun üzerine bu beyefendinin adını yazdı. Yazarken de sakın bir tavırla şöyle dedi: 'Bu mektubu doğrudan Bay Philips'e iletirseniz size minnettar kalacağım.'

"Bu gece mi, efendim?"

Bu gece. Bay Philips, sanırım, habercinizle birlikte geri dönecek. Beni sorarsa, ona bu odayı gösterin. Ah, ve ev sahibi!"

"Efendim?"

"Bir kase romlu punç. Kendim karıştıracağım."

"Emredersiniz, efendim! Derhal, efendim!" dedi ev sahibi, böyle normal bir emir aldığı için rahatlamıştı.

Bir an oyalandı, Londralı beyefendiye bir sulh yargıcını neden bu kadar acilen görmek istediğini sormak için yeterli kararlılığı toplamaya çalıştı. Sör Richard'ın soru sorma bardağı havaya kalktı ve ev sahibi aceleyle geri çekildi. Garson onu takip edecekti ama Sör Richard'ın havaya kaldırdığı işaret parmağı tarafından alıkonuldu.

'Bir dakika! Bu akşam bana teslim ettiğiniz notu size kim verdi?

"Jem'di efendim, muslukçu. Kahve salonunda yemek yiyen bir beyefendiye bir bardak bordo şarap almak için bara gittiğimde Jem bana verdi. Yüzbaşı Trimble onu yerde yattığı yerden aldı. Barın üstünden düştü, sanırım efendim, o sırada meyhane kalabalıktı ve Jem'in de elleri doluydu.

"Teşekkür ederim," dedi Sir Richard. "Hepsi bu kadar.

Garson oldukça şaşırılmış bir halde uzaklaştı. Sir Richard ise gizemin tatmin edici bir şekilde açıklandığını düşündü ve oturup ev sahibinin bir kâse punç için gerekli malzemelerle dönmesini beklemeye başladı.

Bay Philips'in evi Queen Charlton'dan yaklaşık beş mil uzaktaydı ve bu nedenle sokaktaki atların nal sesleri onun gelişini haber verene kadar biraz zaman geçti. Sir Richard salona girdiğinde punç kâsesine limon sıkıyordu ve başını kaldırıp kısa bir süre için şöyle dedi: 'Ah, nasılsınız? Bay Philips, anladığım kadarıyla?

Bay Philips çatık kaşlı, hafif göbekli, kır saçlı bir beyefendiydi.

"Hizmetkârınız, efendim! Sör Richard Wyndham'a hitap etme onurunu bana bahşeder misiniz?

"Bu onur bana ait, efendim," dedi Sör Richard dalgın dalgın, yumruğuna odaklanarak.

"Efendim," dedi Bay Philips, "çok olağanüstü iletişiminiz, diyebilirim ki, eşi benzeri görülmemiş ifşaatınız

-Anladığınız gibi, beni bu inanılmaz olayı araştırmaya itti!

"Çok uygun," dedi Sir Richard. 'Suç mahallini ziyaret etmek isteyeceğinizi tahmin ediyorum. Size yönü tarif edebilirim ama köyün polis memurunun bölgeyi bildiğine şüphe yok. Ceset, Bay Philips, yolun biraz aşağısında, spinney'in ortasındaki açıklıkta yatıyor ya da yatıyordu.

"Bana bu hikâyenin doğru olduğunu mu söylemek istiyorsunuz, efendim?" diye sordu yargıç.

"Kesinlikle doğru. Canım benim, seni bu saatte aptalca bir iş için dışarı sürükleyecek kadar kalpsiz olduğumu mu sandın? Bir ya da iki limonun suyunu eklemekten yana mısınız?

Gözleri Sör Richard'ın hareketlerini eleştirel bir gözle izleyen Bay Philips, hiç düşünmeden, 'Bir! Bir tane yeter!

"Haklı olduğunuza eminim," dedi Sir Richard.

"Biliyorsunuz efendim, size bu olağanüstü olayla ilgili bazı sorular sormam gerekiyor!" dedi Philips, görevini hatırlayarak.

'Öyle olacak efendim, öyle olacak. Onlara şimdi mi sormak istersiniz, yoksa cesetten kurtulduktan sonra mı?

"Önce cinayet mahalline gideceğim," diye açıkladı Philips.

"Güzel!" dedi Sör Richard. 'Siz dönene kadar yumruğu hazır tutmaya çalışacağım.

Bay Philips, meseleyi bu şekilde gelişigüzel ele almanın doğru olmadığını düşünüyordu ama

Bir kase sıcak romlu punç o kadar hoşuna gitmişti ki, bu önemsiz düzensizliği görmezden gelmeye karar verdi. Yarım saat sonra hana döndüğünde üşüdüğünü hissetti, çünkü saat gece yarısını geçmişti ve paltosunu yanına almamıştı. Sör Richard lambri kaplı salonda bir ateş yaktırmıştı ve masanın üzerinde duran, uzun saplı bir kaşıkla karıştırdığı kâsedden çok hoş kokulu ve rahatlatıcı bir koku yayılıyordu. Bay Philips ellerini ovuşturdu ve "Ha!" demekten kendini alamadı.

Sör Richard başını kaldırdı ve gülümsedi. Gülümsemesi Bay Philips'inkinden daha fazla kalp kazanmıştı ve beyefendinin üzerinde gözle görülür bir etkisi vardı.

Vay, vay, vay! Bunun çok hoş bir koku olduğunu inkar edemem, Sör Richard! Bir de ateş! Söz veriyorum, bunu gördüğüme sevindim! Geceleri serin oluyor, çok serin! Kötü bir iş, efendim! Çok kötü bir iş!

Sir Richard dumanı tüten içkiyi iki bardağa doldurdu ve birini yargıca verdi. "Ateşin yanına bir sandalye çekin, Bay Philips. Dediğiniz gibi, bu çok kötü bir iş. Size merhumun ailesini yakından tanıdığımı söylemeliyim.

Bay Philips cebinden Sör Richard'ın notunu çıkardı. 'Evet, evet, tam tahmin ettiğim gibi, efendim. Aksi takdirde bana zavallı adamın adını nasıl verirdiniz bilmiyorum. Aslında onu tanıyorsunuz. Kesinlikle! Sizinle birlikte seyahat ediyordu belki de?'

"Hayır," dedi Sir Richard, şöminenin karşı tarafına bir sandalye çekerek. 'Bu civarda yaşayan bir arkadaşının yanında kalıyordu. Adı sanırım Luttrell'di.

"Gerçekten! Bu giderek daha fazla oluyor- Ama lütfen devam edin, efendim! O zaman birlikte değil miydiniz?

'Hayır, öyle bir şey değil. Batı ülkesine aile işleri için geldim. Sanırım sizi bunlarla meşgul etmeme gerek yok.

'Oldukça, oldukça! Aile meseleleri: evet! Devam edin, efendim! Bay Brandon'ın cesedini nasıl buldunuz?

'Oh, kazara! Ama bu olaydaki payımı başından itibaren anlatırsam belki daha iyi olur.

"Kesinlikle! Evet! Lütfen öyle yapın, efendim! Söylemeliyim ki bu oldukça iyi bir punch kasesi.

Sör Richard, 'Genelde punç kâsesi maharetli olduğum düşünülür,' diye selam verdi. 'O halde başa dönelim! Şüphesiz Brandon elmaslarını duymuşsunuzdur, Bay Philips?

Yargıcın gözlerindeki şaşkın ifadeden ve çenesinin hafifçe düşmesinden, öyle olmadığı anlaşıyordu. Dedi ki: 'Elmaslar mı? Gerçekten mi, korkarım- Hayır, itiraf etmeliyim ki Brandon elmaslarını duymamıştım.

"O halde, bunların ünlü bir kolyeyi oluşturduğunu açıklamalıyım, ne kadar isterseniz o kadar eder.

Vallahi! Bir yadigar! Evet, evet, ama ne şekilde-

"Genç bir akrabamla Bristol'e giderken arabamızın başına küçük bir kaza geldi ve geceyi Wroxhall yakınlarındaki küçük bir handa geçirmek zorunda kaldık. Orada, efendim, bana - ama bu konularda çok bilgili değilim- biraz şüpheli bir karakter gibi görünen bir kişiyle karşılaştım. Ertesi sabah bir Bow Street Runner hana gelene kadar ne kadar şüpheli olduğunu bilmiyordum.

"Yüce Tanrım, efendim! Bu en- Ama sözünüzü kesiyorum!"

Sör Richard kibarca, 'Hiç de değil,' dedi. 'Koşucu bu kişiyi sorgularken ben de handan ayrıldım. Genç kuzenim ve ben yolculuğumuzda biraz ilerledikten sonra cebimde Brandon kolyesinin bulunduğu çantayı buldum.

Yargıç sandalyesinde dimdik oturdu. 'Beni şaşırtıyorsunuz, efendim! Beni hayrete düşürüyorsunuz! Cebindeki kolye mi? Gerçekten, ben

ne diyeceğimi bilmiyorum!'

"Hayır," diye onayladı Sir Richard, ayağa kalkıp konuğunun bardağını yeniden doldurarak. 'Ben de oldukça şaşırmıştım. Aslında, oraya nasıl geldiğini düşünene kadar biraz zaman geçti.

'Hiç şaşırmadım, hiç şaşırmadım! Gerçekten de çok anlaşılır! Kolyeyi tanıdınız mı?'

'Evet,' dedi Sir Richard, sandalyesine dönerek. "Onu tanıdım, ama -gerçekten kendi aptallığıma hayret ediyorum!- Wroxhall yakınlarında karşılaştığım kişiyle hemen bağlantı kuramadım. O zaman sorun bunun nasıl olup da benim elime geçtiği değil, mümkün olan en az gecikmeyle Lord Saar'a nasıl iade edileceğiydi. Leydi Saar'ın böylesine onarılmaz bir kayıp karşısındaki dehşetini hayal edebiliyordum! Anlayacağınız, son derece duyarlı bir hanımefendi!

Yargıç anladığını başıyla onayladı. Romlu punç onu ateş kadar ısıtıyordu ve yüce insanlarla bir arada bulunmaktan hiç de hoş olmayan bir his duyuyordu.

"Ne mutlu ki -ya da belki de gelecekteki olayların ışığında *ne yazık ki* demeliyim," diye devam etti Sir Richard, "Beverley Brandon'ın -Saar'ın küçük oğluydu, belirtmeliyim- bu civarda kaldığını hatırladım. Bu nedenle hemen bu hana gittim ve Brandon'la köyün biraz ötesinde karşılaşma şansını yakaladığım için daha fazla uzatmadan kolyeyi ona verdim.

Yargıç bardağını yere bıraktı. "Kolyeyi ona siz mi verdiniz? Çalındığını biliyor muydu?"

"Kesinlikle. O da en az benim kadar şaşırdı, ama hemen babasına geri vermek için söz verdi. Meselenin tatmin edici bir şekilde çözüldüğünü düşündüm -Saar, biliyorsunuz, hırsızlıktan ve sonraki işlemlerden kaynaklanabilecek her türlü kötü şöhretten hiç hoşlanmaz.

"Efendim!" dedi Bay Philips, "bu talihsiz gencin, bu ülkenin çıkarları uğruna öldürüldüğünü mü ima etmek istiyorsunuz?"

kolye?'

"İşte," dedi Sir Richard, "korktuğum da bu olabilir.

"Ama bu şok edici! Vallahi efendim, çok şaşırdım! Kolyenin onun elinde olduğunu kim bilebilirdi ki?

"Kimsenin bunu bilemeyeceğini söylemeliydim ama düşününce, cebime saklayan kişinin beni buraya kadar takip etmiş olabileceğini ve onu tekrar eline geçirmek için fırsat kolladığını tahmin ediyorum.

'Doğru! Çok doğru! Gözetlenmişsiniz! Ama Kraliçe Charlton'daki o adamı görmediniz mi?

"Sizce onu görmeme izin verir mi?" diye sordu Sir Richard bu soruyu geçiştirerek.

'Hayır. Hayır, gerçekten! Kesinlikle hayır! Ama buna bakılmalı!'

"Evet," diye onayladı Sir Richard, gözlük camını kurdelesinin ucunda dalgın dalgın sallayarak. 'Ve sanırım, kendisine Kaptan Trimble diyen gösterişli bir kişinin bu handan aniden ortadan kaybolmasını avantaj olarak görebilirsiniz, Bay Philips.

"Gerçekten, efendim! Bu gittikçe daha da artıyor- Lütfen, bu adamın cinayete karışmış olabileceğini düşünmeniz için ne gibi bir nedeniniz var?

"Evet," dedi Sör Richard yavaşça, "tesadüfen ağzımdan kaçırdığım bazı sözler Yüzbaşı Trimble'ı Bristol'e doğru yola çıkardı.

Yargıç gözlerini kırpıştırdı ve yarı boş bardağına suçlayıcı bir bakış fırlattı. Romlu punçun anlayışını etkilediğine dair korkunç bir şüphe, Sir Richard'ın bir sonraki sözleriyle ortadan kalktı.

"Wroxhall yakınlarındaki handaki tanıdığım kedi derisinden bir yelek giyiyordu. Bu duruma yapılan sıradan bir atıf

Kaptan'ın merakını uyandırmak gibi şaşırtıcı bir etkisi oldu. Bana kedi derisi yelekli adamın ne yöne gittiğini sordu ve Bristol'e gittiğini düşündüğümü söylemem üzerine içeriden çıktı.

'Anlıyorum! Evet, evet, anlıyorum! Bir suç ortağı!'

"Benim düşüncem," dedi Sir Richard, "onun bir suç ortağı olduğu ve bir şekilde kandırıldığı yönünde.

Yargıç bundan çok etkilenmiş görünüyordu. 'Evet! Her şeyi görüyorum! Yüce Tanrım, bu korkunç bir olay! Ama siz bu Yüzbaşı Trimble'ın Bristol'a gittiğini söylüyorsunuz, efendim?

"Geldi. Ama o zamandan beri öğrendiğime göre, Bay Philips, bu akşam saat altıda bu hana geri dönmüş. Ah! Anladığım kadarıyla *dün* akşam demeliydim," diye ekledi şöminenin üzerindeki saate bir bakış atarak.

Bay Philips uzun bir nefes aldı. "İfşaatlarınız, Sör Richard, aslında öyle bir nitelik taşıyor ki, yemin ederim hiç düşünmemiştim... Ama cinayet! Bunu siz mi keşfettiniz, efendim?

"Brandon'ın cesedini ben buldum," diye düzeltti Sör Richard. 'Bunu nasıl yaptınız efendim? Şüpheli mi vardı? Siz-'

Hiç de değil. Sıcak bir akşamdı ve ay ışığında gezintinin tadını çıkarmak için dışarı çıktım. Şans eseri adımlarımı talihsiz genç arkadaşımın cesedini bulduğum ormana yönlendirdim. Bu hüznü keşfi yaptıktan sonra kanıtları bir araya getirebildim.

Bay Philips, Sör Richard'ın maceralarında şansın çok önemli bir rol oynadığına dair belli belirsiz bir fikre sahipti ama içtiği punçun zekâsını biraz bulandırdığının da farkındaydı. İhtiyatlı bir şekilde şöyle dedi: 'Efendim, anlattığınız hikâyeye öyle bir nitelik taşıyor ki, kısacası dikkatle elenmesi gerekiyor. Evet, gerçekten de. Dikkatlice elenmiş! Sizden rica ediyorum.

zamanım olana kadar bu civardan uzaklaşmak istiyorum - lütfen beni yanlış anlamayın! Sizi temin ederim ki, bu konuda en ufak bir ima bile yok-'

"Sevgili bayım, sizi yanlış anlamıyorum ve bu handan ayrılmak gibi bir niyetim yok," dedi Sör Richard yatıştırıcı bir şekilde. "Şu ana kadar benim gerçekten Richard Wyndham olduğuma dair sadece benim sözüme sahip olduğunuzun farkındayım.

'Oh, buna gelince, eminim -inanmadığımı ima edecek bir şey yok- Ama benim görevim belli! Durumumu takdir edeceğinize inanıyorum!

"Kesinlikle!" dedi Sir Richard. 'Kendimi tamamen sizin emrinize amade tutacağım. Bir dünya insanı olarak, bu meseleyi ele alırken çok hassas bir sağduyuya sahip olmanız gerektiğini takdir edeceğinize eminim.

Bir keresinde Londra'da üç hafta geçirmiş olan Bay Philips, bu kısa seyahatin izlerinin Beau Wyndham gibi bir şahsiyet tarafından fark edilebilecek kadar belirgin olduğunu düşünerek gurur duydu. Ancak içgüdüsel bir ihtiyat onu, araştırmasını daha ayık bir zamana ertelemesi gerektiği konusunda uyardı. Dikkatli bir vakarla ayağa kalktı ve boş bardağını masaya bıraktı. "Size minnettarım!" dedi. "Yarın, hayır, bugün sizi bekleyeceğim! Bu meseleyi düşünmeliyim. Korkunç bir iş! Sanırım korkunç bir iş diyebiliriz!

Sir Richard bunu kabul etti ve titiz bir nezaket alışverişinden sonra Bay Philips ayrıldı. Sir Richard mumları söndürdü ve gece çalışmasından memnun kalmamış bir şekilde yatağına gitti.

Sabah, Pen ilk gelen oldu. Hava güzeldi ve kravatını çok iyi bağlamıştı. Havayı incelemek için dışarı çıkarken yürüyüşünde bir zıplama izlenimi vardı. Erken kalkmaya inanmayan Sör Richard, kahvaltıyı saat dokuzda istemişti ve henüz

sadece sekiz. Bir hizmetçi özel salonun zeminini süpürmekle meşguldü ve canı sıkılan bir garson kahve odasındaki masaların üzerine temiz bezler seriyordu. Pen giriş salonundan geçerken, tanımadığı bir beyefendiyle alçak sesle sohbet eden ev sahibi etrafına bakındı ve haykırdı: "İşte genç beyefendinin ta kendisi, efendim!"

Yetki sınırları içinde işlenmiş en büyük suçla karşı karşıya olan Bay Philips, belki de bir önceki akşam çok sert bir rom kokteyli içmişti, ama gayretli bir insandı ve çok kötü bir kafayla uyanmasına rağmen, rahat yatağından kalkıp soruşturmasına devam etmek için Queen Charlton'a geri dönmekte hiç zaman kaybetmemişti. Pen durakladığında öne çıktı ve ona nazik bir günaydın dedi. Kadın, Sör Richard'ın aşağıya gelmesini dileyerek karşılık verdi; Bay Philips'in nazik bir tonda, Sör Richard'ın genç kuzeni olup olmadığını sorması üzerine de kabul etti ve yargıcın adını sormayacağını umdu.

Söylemedi. Dedi ki: 'Şimdi, bu çok şok edici suçu keşfettiğinde Sör Richard'ın yanındaydınız, değil mi genç adam?

"Şey, tam olarak değil," dedi Pen.

"Öyle mi? Nasıl yani?"

"Hem öyleydim, hem de değildim," diye açıkladı Pen, büyük bir ciddiyetle

Bu da sözlerini küstahlıktan arındırdı. "Cesedi görmedim.

"Hayır mı? Sadece bana tam olarak ne olduğunu anlat. Telaşa gerek yok, biliyorsun! Madem kuzeninizle birlikte çıktınız, nasıl oldu da ayrıldınız?"

"Şey, efendim, bir baykuş vardı," diye itiraf etti Pen utanmadan. 'Gel, gel! *Baykuş mu?*'

"Evet, kuzenim de öyle dedi.

"Ne dedi?"

'Gel, gel! Kuşlarla ilgilenmiyor.' 'Ah, anlıyorum!

Yumurta topluyorsun, ha? bu, değil mi?' 'Evet, ayrıca kuşları izlemeyi de severim.

Bay Philips hoşgörüyü gülümsedi. Bu zayıf çocuğun kaç yaşında olduğunu merak etti ve genç adamın kadar efemine olmasının üzücü olduğunu düşündü; ama kendisi de bir taşra adamıydı ve gençliğinin kuş gözlemciliği günlerini hayal meyal hatırlayabiliyordu. 'Evet, evet, anlıyorum! Bu baykuşa bir göz atmak için kendi başına gittin: ben de zamanında aynısını yapmıştım! Yani o ormandaki açıklığa ulaştığında kuzeninle birlikte değildin?

"Hayır, ama dönüşünde onunla karşılaştım ve tabii ki bana ne bulduğunu anlattı.

Bay Philips başıyla onaylamaz bir tavır takınarak, "Söylemeye cesaret edebilirim, ama kulaktan dolma bilgiler kanıt sayılmaz, evlat," dedi.

Pen zor bir durumdan ustalıkla kurtulduğunu düşünerek kapıya yöneldi. Ev sahibi elinde mühürlü bir mektupla peşinden koştu. 'Eğer unutmadıysam! Affedersiniz efendim ama bir saat kadar önce genç biri size bunu getirdi. En azından Wyndham adında genç bir beyefendi içindi. Bu sizin için bir hata olabilir mi, efendim?

Pen mektubu aldı ve kuşkuyla baktı. "Genç biri mi?" diye tekrarladı.

"Şey, efendim, Binbaşı Daubenay'ın hizmetçi kızlarından biriydi.

"Oh!" dedi Pen. 'Oh, çok iyi! Teşekkür ederim!

Köyün sokağına çıktı ve üzerinde 'Wyndham Esq.' yazan ve yuvarlak bir kız öğrenci eliyle yazılmış notun yönüne kuşkuyla baktıktan sonra mührü kırdı ve tek sayfayı açtı.

'Sayın Bayım,' başlıyordu mektup, yeterince kibar bir şekilde, 'Dün gece arkadaş olduğunuz Talihsiz Varlık, umutsuz bir durumda ve saat tam sekizde yolun yanındaki küçük meyve bahçesine gelmeniz için yalvarıyor, çünkü sizinle özel bir konuşma yapmam hayati önem taşıyor. Başarısız olmayın. Saygıdeğer hizmetkarınız,

"Lydia Daubenay.

Bayan Daubenay'ın bu mektubu büyük bir heyecan içinde yazdığı belliydi. Büyük bir merak içinde olan Pen, bir fırıncı çocuktan Binbaşı Daubenay'ın evine giden yolu sordu ve tozlu yolda ilerlemeye başladı.

Randevu yerine vardığında saat sekiz buçuk olmuştu ve Bayan Daubenay sabırsızlıkla bir aşağı bir yukarı volta atıyordu. Kalın, yüksek bir çit meyve bahçesini evin görüş alanından uzaklaştırıyor, alçak bir duvar da onu yoldan ayırıyordu. Pen fazla zorlanmadan bu duvara tırmandı ve anında bir suçlamayla karşılaştı: 'Ah, çok geç kaldın! Yıllardır bekliyorum!

"Özür dilerim ama mektubunuzu okur okumaz geldim," dedi Pen, bahçeye atlayarak. "Beni neden görmek istediniz?

Bayan Daubenay ellerini sıktı ve gergin bir ses tonuyla konuştu: 'Her şey ters gitti. Kafam tamamen karıştı! Ne yapacağımı bilmiyorum!

Pen bu dokunaklı konuşma karşısında özel bir üzüntü belirtisi göstermedi, ama Bayan Daubenay'ı eleştirel bir gözle inceledi.

Güzel bir çocuktü, Pen'le hemen hemen aynı yaşıydı ama daha kısa boylu ve daha tombuldu. Fındık kahverengisi saçları, bir çift açık kahverengi gözü ve gül goncası gibi yumuşak bir ağzı vardı. Beyaz muslin elbise giymişti, yüksek belli, ayak bilekleri fırırlıydı ve üzerinde uçları dalgalanan çok sayıda soluk mavi kurdele vardı. Eriyen gözlerini Pen'in yüzüne dikerek, "Sana güvenebilir miyim?" diye sordu.

Bayan Creed gerçekçi düşünen bir kadındı ve hızlı ve gerçek bir centilmenlikle karşılık vermek yerine temkinli bir şekilde cevap verdi: "Şey, muhtemelen yapabilirsiniz, ama ne istediğinizi öğrenmeden emin olamam.

Bayan Daubenay bir an için biraz ürkmüş gibi göründü ve yumuşak bir iniltiyle: 'Öyle bir ki! Çok, çok aptalca davrandım!

Pen buna inanmakta hiç zorluk çekmedi. Dedi ki: 'Peki, orada durup ellerini ovuşturma! Şu ağacın altına oturalım.

Lydia kuşkulu görünüyordu. "Nemli olmayacak mı?" "Hayır, tabii ki olmayacak! Hem ya olsaydı?" "Oh, çimler elbisemi lekeleyebilir!

"Bana öyle geliyor ki," dedi Pen sert bir sesle, "eğer elbisenizle uğraşıyorsanız, başınız bu kadar büyük dertte olamaz.

"Ah, ama öyleyim!" dedi Lydia, çimenlerin üzerine çöküp ellerini göğsünde kavuşturarak. 'Ne diyeceğinizi ya da benim hakkımda ne düşüneceğinizi bilmiyorum! Delirmiş olmalıyım! Dün gece bana karşı çok nazıktınız ve ben de size güvenebileceğimi düşünmüştüm!

"Sanırım yapabilirsin," dedi Pen. 'Ama bana sorunun ne olduğunu söylemeni istiyorum, çünkü henüz kahvaltı etmedim ve-'

"Bu kadar anlayışsız olacağını bilseydim seni asla ama asla çağırmazdım!" dedi Lydia titrek bir sesle.

Pen makul bir şekilde, "Bir insan ellerini ovuşturmaktan başka bir şey yapmıyorsa ve gerçekten cevabı olmayan şeyler söylüyorsa ona sempati duymak çok zordur," dedi. "En baştan başla!

Bayan Daubenay başını öne eğdi. "Ben yaşayan en mutsuz yaratığım!" diye açıkladı. "Babamın hoş görmeyeceği biriyle gizlice nişanlanmak gibi bir talihsizliğim var.

'Evet, öyle olduğunu sanıyordum. Sanırım dün gece onunla ormanda buluşmaya ?

'Ne yazık ki doğru! Ama beni aceleyle yargılamayın! O en istisnasız, en-'

"Eğer istisnasız biriye," diye araya girdi Pen, "babam neden onu hoş görmüyor?

"Bunların hepsi kötü bir önyargı!" diye iç geçirdi Lydia. "Babam onun babasıyla kavga etti ve konuşmuyorlar.

"Oh! Ne hakkında tartıştılar?

"Bir toprak parçası hakkında," dedi Lydia kederle. "Kulağa çok aptalca geliyor.

'Bu çok aptalca. Sadece onlar bu konuda son derece ciddiler ve

çektığımız acılar zerre kadar umurlarında değil! Bu iğrenç gizli buluşmaya zorlandık. Size onurlu bir *insan* olduğunu söylemeliyim! Hile yapmak ona iğrenç geliyor ama ne yapabiliriz ki? Birbirimizi seviyoruz!'

"Neden ?" diye önerdi Pen pratik bir şekilde. Şaşkın gözler onunkilere kaydı. "Nereye kaçayım?

"Gretna Green'e tabii ki.

'Oh, yapamam! Sadece skandalı düşünün!'

'Bence bu kadar kötü ruhlu olmamaya çalışmalısın. Ancak, elinizden bir şey gelmediğini söyleyebilirim.

"Sen tanıdığım en kaba çocuksun!" diye haykırdı Lydia, "Keşke seni çağırmasaydım!

"Ben de öyle, çünkü bu bana aptalca bir hikâye gibi geliyor ve beni hiç ilgilendirmiyor," dedi Pen açık yüreklilikle. 'Oh, lütfen başlama

Ağlamak için! İşte, özür dilerim! Kaba olmak istememiştim! Ama neden beni çağırttınız?'

"Çünkü kaba ve korkunç olmanıza rağmen bana diğer genç erkekler gibi görünmediniz ve beni anlayacağınızı ve benden yararlanmayacağınızı düşündüm.

Pen aniden muzipçe kıkırdadı. "Her halükârda *bunu* yapmayacağım! Ah canım, çok acıktım! Beni neden çağırdığınızı söyleyin!

Bayan Daubenay bir mendil parçasıyla gözlerini sildi. "Dün gece o kadar dalgındım ki ne yaptığımı bile bilmiyordum! Eve vardığımda ise çok korkunç bir şey oldu! Babam beni gördü! Ah, efendim, beni nişanlımla buluşmak için dışarı çıkmakla suçladı ve Büyük Teyzem Augusta'nın yanında kalmam için bugün tekrar Bath'a gönderilmem gerektiğini söyledi. En korkunç, en nahoş yaşlı kadın! Tavla oynamaktan, casusluk yapmaktan ve en iğrenç şeylerden başka bir şey yapmıyordu! Efendim, kendimi umutsuz bir durumda hissettim! Gerçekten de sonuçlarını düşünmeye vakit bulamadan söyledim!

"Ne dedi?" diye sordu Pen, sabırlı ama sıkılmış bir halde.

Bayan Daubenay yine başını eğdi. "Görüşmeye gittiğim o adam değil, Bath'da tanıştığım başka bir adamdı, babamın deyimiyle *karasevdamı* tedavi etmesi için Büyük Augusta Teyze'ye gönderildiğim zaman! Bu diğer adamla gizlice buluşmayı alışkanlık haline getirdiğimi, çünkü bunun babamı beni Bath'a geri göndermekten korkutacağını ve belki de onu Gerçek Adam'la barıştırabileceğini düşündüğümü söyledim.

"Ah!" dedi Pen kuşkuyla. "Öyle mi?"

"Hayır! Bana inanmadığını söyledi.

"Buna şaşırmadığımı söylemeliyim.

'Evet, ama sonunda söyledi ve şimdi keşke hiç söylemeseydim diyorum. 'Eğer Başka Bir Adam varsa, kimdi o?' dedi.

'Bunu düşünmeliydiniz. Bu soruyu sormak zorundaydı ve cevap veremediğinizde çok aptal görünmüş olmalısınız.

"Ama cevap verdim!" diye fısıldadı Bayan Daubenay, görünüşe göre üstesinden gelmişti.

'Ama başka bir erkek olmasaydı nasıl yapabilirdiniz?

"Sen olduğunu söyledim!" dedi Bayan Daubenay umutsuzca.

Bölüm 10

Bu itirafın Pen üzerindeki etkisi Bayan Daubenay'ın beklediği gibi olmadı. Nefesi kesildi, boğuldu ve bir kahkaha tufanı koptu. Bayan Daubenay, "Bunda gülünecek ne var anlamıyorum!" dedi.

Pen gözlerini silerek, "Hayır, öyle olmadığını söyleyebilirim," dedi. 'Ama her şeye rağmen aşırı derecede eğlenceli. Neden böyle aptalca bir şey söyledin?

"Söyleyecek başka bir şey bulamadım. *Bunun aptalca* olduğuna gelince, benim çok talihsiz olduğumu düşünebilirsiniz, ama zaten *birkaç* talibim var!

"Bence çok güzelsin ama sana talip olmayacağım," dedi Pen kararlı bir şekilde.

"Olmanı istemiyorum! Birincisi, seni oldukça kaba buluyorum ve bir diğeri de çok gençsin, bu yüzden seni seçtim, çünkü bunu yaparken oldukça güvende olacağımı düşündüm.

'Evet öylesin, ama hayatımda hiç bu kadar aptalca bir şey duymadım! Babana böyle yalanlar söylemenin ne faydası vardı?

"Sana söyledim," dedi Lydia kızgınlıkla. "Ne dediğimi pek bilmiyordum ve düşündüm ki- Ama her şey ters gitti!

Pen ona baktı. "Ne demek istiyorsun?

"Baban bu sabah kuzenini beklemeye gidiyor. "Ne!"

diye haykırdı Pen.

Lydia başını salladı. 'Evet ve hiç de kızgın değil. O sadece Memnun oldum!'

"Memnun mu? Yabancı bir adamla gizli görüşmeler yapmandan nasıl memnun olabilir?"

"Emin olmak için, bunun benim için çok yanlış olduğunu söyledi. Ama bana adınızı sordu. Tabii ki bilmiyorum ama kuzenin bana adının Wyndham olduğunu söyledi, ben de seninkinin de öyle olduğunu söyledim.

"Ama değil!"

"Peki, ben bunu nereden bilebilirdim?" diye sordu Lydia mağdur bir ifadeyle. "Bir şey söylemek zorundaydım!"

'Sen dünyanın en karaktersiz kızıydın! Ayrıca, adımın Wyndham olduğunu söyledin diye neden memnun olsun ki?"

"Görünüşe göre," dedi Lydia hüzünle, "Wyndham'ların hepsi inanılmaz derecede zengin.

"Hiç vakit kaybetmeden ona Wyndham olmadığımı ve hiç param *olmadığımı* söylemelisin!"

'Ona nasıl böyle bir şey söyleyebilirim? Bence çok mantıksız davranıyorsun! Ama bir düşünün! Şimdi adınız konusunda yanıldığımı söylesem, benimle dalga geçtiğinizi düşünür!"

"Ama benden sana aşık mışım gibi davranmamı bekleyemezsin! Pen dehşete düşmüştü.

Lydia burnunu çekti. 'Hiçbir şey benim için böyle bir düşünceden daha iğrenç olamaz. Senden babama bahsettiğim için şimdiden pişmanım. Sadece ben *bahsettim* ve şimdi ne yapacağımı bilmiyorum. Her şeyi benim uydurduğumu bilse çok kızardı!"

"Çok üzgünüm, ama bana kalırsa bu tamamen sizin hatanız ve ben elimi eteğimi çekiyorum," dedi Pen.

Bayan Daubenay'in çiçeğe benzeyen yüzüne baktı ve bir keşifte bulundu. Bayan Daubenay'in yumuşak çenesi inatçı bir görünüm kazanmıştı; geyik yavrusuna benzeyen gözleri ona itiraz ve kararlılık karışımı bir ifadeyle bakıyordu. 'Ellerini yıkayamazsın. Size babamın bugün kuzeninizle görüşmeye gideceğini söylemişim.

"Onu durdurmalısın.

"Yapamam. Babamı tanımıyorsun!"

Pen, "Hayır ve ben onu tanımak istemiyorum," diye belirtti.

'Eğer ona her şeyin yalan olduğunu söylersem, ne yapmayacağını bilmiyorum. Bunu yapmayacağım! Ne söyleyeceğin umurumda değil: *Yapmayacağım!*'

"Hikâyenizin her kelimesini inkâr edeceğim.

"O zaman," dedi Lydia, "babam sana çok kötü bir şey yapacak, çünkü yalan söyleyenin sen olduğunu düşünecek!"

"Bana öyle geliyor ki, eğer büyük bir aptal değilse, yalan söyleyenin *sen* olduğunu tahmin edecek kadar seni tanıyor olmalı!" dedi Pen hiddetle.

"Huysuz ve kaba olmanın bir yararı yok," dedi Lydia. "Babam beni Kraliçe Charlton'a kadar takip ettiğini düşünüyor.

Pen acı bir sesle, "Yani ona öyle mi söyledin," dedi.

"Evet, . En azından bana sordu ve ben de düşünmeye vakit evet dedim.

"Gerçekten, sen çok beyinsiz bir yaratıksın! *Hiç* düşünmez misin?" dedi Pen, oldukça sinirlenmiş bir halde. 'Nasıl bir sarmal yarattığına bir bak! Ya baban gelip niyetimin ne olduğunu soracak ya da -ki bence bu çok daha olası- Richard'a davranışından şikâyet edecek! Ah canım, Richard bu yeni kargaşaya ne diyecek?

Bütün bunların Bayan Daubenay için hiçbir şey ifade etmediği açıktı. Biçimin hatırı için, çok üzgün olduğunu tekrarladı, ama

"Bana yardım edebileceğini umuyordum. Ama sen bir çocuksun! Benim gibi zulüm görmenin ne demek olduğunu anlamıyorsun!"

Bu söz sempati uyandırmaktan başka bir işe yaramadı. "Aslına bakarsan biliyorum," dedi Pen. "Yalnız, sana yardım etmek elini uzatmayı teklif etmek anlamına geliyorsa, bunu yapmayacağım. Düşündükçe, beni bu işin içine sürüklemiş olman bana daha da saçma geliyor. Böyle saçma bir hikâye nasıl işe yarayabilir ki?"

Lydia içini çekti. "İnsan bunları o anın sıcaklığıyla düşünmez. Ayrıca, seni bu işe bulaştırmak istememiştim. Bir anda oldu."

"Eğer bunu kastetmediyseniz nasıl olmuş olabileceğini anlamıyorum."

"Olaylar birbirini izledi," diye belli belirsiz açıkladı Lydia. "Neredeyse ben farkına bile varmadan bütün hikâye ortaya çıktı. Elbette bana evlenme teklif etmeni istemiyorum, ama babamın yalan söylediğinden şüphelenmemesi için istiyormuş gibi davranabileceğini düşünüyorum."

"Hayır!" dedi Pen.

"Bence çok kabasınız," diye mırıldandı Lydia. "Bath'a geri gönderileceğim ve Büyük Hala Augusta beni gözetleyecek ve Piers'i bir daha asla göremeyeceğim!"

"Kim?" Pen'in kafası sarsıldı. "*Kimi* bir daha asla göremeyeceksin?"

"Oh, lütfen bana sormayın! Onun adını anmak istememiştim!"

"Sen-" Pen durdu, yüzü bembeyaz kesildi ve tekrar başladı: "Piers Luttrell ile nişanlı mısınız?"

"Onu tanıyorsunuz! Bayan Daubenay coşkuyla ellerini sıktı."

"Evet," dedi Pen, sanki midesinin çukuru aniden yok olmuş gibi hissederek. "Evet, onu tanıyorum."

"O zaman bana yardım edeceksin!

Bayan Creed'in berrak mavi gözleri Bayan Daubenay'in yüzen kahverengi buluştu. Bayan Creed uzun bir nefes aldı. 'Öyle mi

-Piers gerçekten de sana aşık mı?" diye sordu kuşkuyla.

Bayan Daubenay dizginledi. 'Bu kadar şaşırmanıza gerek yok! Bütün bir yıl boyunca sözleştik! Neden bu kadar tuhaf bakıyorsunuz?

"Özür dilerim," diye özür diledi Pen. 'Ama nasıl da değişmiş olmalı! Bu çok garip!

"Neden?" diye sordu Lydia, bakarak.

'Şey, sen anlayamazsın. Bütün bir yıl boyunca seninle ormanda mı buluştu?

'Hayır, çünkü babam beni Bath'a gönderdi ve Sör Jasper artık beni görmesini yasakladı ve Leydi Luttrell bile çok genç olduğumuzu söyledi. Ama biz birbirimizi seviyoruz!'

"Olağanüstü görünüyor," dedi Pen başını sallayarak. "Biliyor musun, buna inanmak bana çok zor geliyor!

'Sen korkunç bir çocuksun! Bu tamamen doğru ve eğer Piers'i tanıyorsan ona kendin sorabilirsin! Keşke seni hiç görmemiş olsaydım!

Pen içtenlikle, "Ben de öyle," diye cevap verdi.

Bayan Daubenay gözyaşlarına boğuldu. Pen onu ilgiyle inceledi ve gizemleri araştıran birinin sesiyle sordu: 'Her zaman böyle ağlar mısınız? Piers'e de ağlar mısın?

"Ben insanlara ağlamam!" diye hıçkırdı Bayan Daubenay. "Piers bana ne kadar kötü davrandığınızı bilseydi, büyük olasılıkla sizi yere sererdi!

Pen bir kahkaha attı. Bu durum Lydia'yı o kadar öfkeliendirdi ki ağlamayı bıraktı ve Pen'e meyve bahçesini derhal terk etmesini emretti. Ancak, Pen'in onu kabul etmeye hazır olduğunu anladığında

Kadın onun arkasından koştu ve kolundan tuttu. "Hayır, hayır, ne yapacağımıza karar verene kadar gidemezsin. Babama anlattıklarımı inkâr edecek kadar zalim !

Pen bunu düşündü. "Pekala, benden sizin için teklifte bulunmamı beklememeniz koşuluyla-

"Hayır, hayır, söz veriyorum yapmayacağım!

Pen kaşlarını çattı. 'Evet, ama bunun bir faydası yok. Bunun için tek bir şey var: Kaçmak zorunda kalacaksın.

"Ama-

"şimdi skandalın ve elbisenin bozulmasından söz etmeye başlama!" diye yalvardı Pen. 'Bir kere bu çok iğrenç bir şey, ayrıca Piers buna asla katlanamaz.

"Piers," dedi Bayan Daubenay, göğsü kabararak, "beni mükemmel buluyor!

"Piers'ı uzun zamandır ama bu kadar aptalca büyümüş *olamaz!* Pen dikkat çekti.

"Evet, senden nefret ediyorum, senden nefret ediyorum!" diye bağırdı Lydia, ayağını yere vurarak. "Ayrıca, nasıl kaçabilirim ki?

'Oh, Piers bunu ayarlamak zorunda kalacak! Richard itiraz etmezse, yardım edebileceğimi söyleyebilirim,' diye teminat verdi Pen. 'Elbette gecenin köründe kaçmanız gerekecek, bu da çok önemli bir şeyi getiriyor: Bir ip merdivene ihtiyacınız olacak.

"Benim ip merdivenim yok," diye itiraz etti Lydia.

"Piers senin için bir tane yapmalı. Eğer onu pencereye fırlatırsa, güvenli bir şekilde takabilirsin, değil mi, ve aşağı tırmanabilirsin?

Lydia çaresizce ona bakarak, "Kapıdan kaçmayı tercih ederim," dedi.

'Oh, çok iyi, ama oldukça uysal görünüyor! Ancak, bu tamamen sizin kendi meseleniz. Piers sizi bir post-şezlong ve dörtlükle bekliyor olacak. atlayacaksın ve atlar

ileri fırlayacak ve sınıra doğru u acaksın! Her şeyi g orebiliyorum!" dedi Pen, gözleri parlayarak.

Lydia onun heyecanını biraz olsun yakalamış gibiydi. "Doğrusu kulağı romantik geliyor," diye itiraf etti. "Ama sınıra giden harika bir yol ve herkes bize çok kızar!

"Evlendikten sonra bunun bir anlamı olmaz.

'Hayır. Hayır, olmaz, değil mi? Ama Piers'in hiç parası olduğunu sanmıyorum.

"Ah!" Pen'in yüzü d   . 'Bu kesinlikle durumu biraz gariple tiriyor. Ama bir şeyler ayarlayabileceğimizi sanıyorum.

Lydia: 'Eğ  sakıncası yoksa Gretna'ya gitmemeyi tercih ederim, çünkü romantik olsa da çok rahatsız olacağımı düşünmeden edemiyorum. Ayrıca ne bir refakat im, ne bir düğün elbisem, ne de dantel bir duvağım olabilir.

"Gevezelik etme!" dedi Pen.

"Düşünüyorum. Lydia itaatkâr bir sessizlik içindeydi.

"Biz babanın kalbini yumu atmalıyız!" ilan Kalem at uzunluk.

Lydia kuşkulu görünüyordu. "Evet, her şeyden çok bunu isterim ama nasıl?

"Neden, onu Piers'e minnettar kılarak tabii ki!

'Ama Piers'e neden minnettar olsun ki? Piers'in genç bir yavru olduğunu söylüyor.

"Piers," dedi Pen, seni ölümcül tehlikeden kurtarmalı.

"Hayır, lütfen!" diye bocaladı Lydia, küçülerek. " ok korkarım! Ve beni kurtarmazsa ne kadar korkunç olacağını bir d   n!

"Ne küçük bir kazsın sen!" dedi Pen küçümseyerek. "Gerçek bir tehlike olmayacak!

"Ama tehlike yoksa, Piers nasıl-" "Piers seni benden kurtaracak!" dedi Pen.

Lydia ona göz kırptı. Anlamıyorum. Piers nasıl-'

"Piers nasıl olur?" demeyi kes! Pen yalvardı. "Babanı benim beş parasız, hiçbir beklentisi olmayan bir genç adam olduğuma inandırmalıyız, sonra da birlikte kaçarız!"

"Ama ben seninle kaçmak istemiyorum!"

"Hayır, aptal, ve seninle kaçmak istemiyorum! Bu sadece bir komplotur. Piers peşimizden gelip bizi yakalamalı ve seni babana geri vermeli. Ve o kadar memnun olacak ki, Piers'le evlenmene izin verecek! Çünkü Piers'in çok iyi beklentileri var, biliyorsun."

"Evet, ama Sör Jasper'ı unutuyorsunuz," diye karşı çıktı Lydia.

"Sör Jasper'ın başımıza bela olması mümkün değil," dedi Pen sabırsızlıkla. "Ayrıca o uzakta. Şimdi, daha fazla itiraz etmeyin! George'a dönüp Richard'ı uyarmalıyım. Piers'a da danışacağım ve sanırım her şeyi bir çırpıda halledeceğiz. Bu akşam seninle Spinney'de buluşup ne yapman gerektiğini söyleyeceğim."

"Hayır, hayır, hayır!" diye ürperdi Lydia. "Spinney olmaz! Oraya bir daha asla adım atmayacağım!"

"Madem bu kadar titizsin, al bakalım. Bu arada, babana her şeyi anlattın mı? Yani Yüzbaşı Trimble'ın kekeme adamı öldürdüğünü nasıl gördüğünü?"

"Evet, tabii ki söyledim ve Bay Philips'e söylemem gerektiğini söylüyor! Bu benim için çok korkunç! Yaşadığım sıkıntıların bunu aklımdan çıkardığını düşünmek!"

"Ne can sıkıcı bir kızsın sen!" diye haykırdı Pen. Bu konuda tek kelime etmemeliydin! Bire on, şimdi arapsaçına döneceğiz, çünkü Richard Bay Philips'e kendi hikâyesini anlattı, ben de kendi hikâyemi anlattım, şimdi de sen

oldukça farklı bir şey söylemek için. Babana Richard'dan bahsettin mi?'

"Hayır," diye itiraf etti Lydia, başını öne eğerek. "Sadece kaçtığımı söyledim.

Pen iyimser bir tavırla, "Oh, bu durumda belki de bir zararı olmaz!" dedi. 'Ben şimdi gidiyorum. Akşam yemeğinden sonra yine burada buluşuruz.

"Ama ya beni izliyorlarsa ve ben kaçamazsam?" diye bağırdı Lydia, onu oyalamaya çalışarak.

Pen duvara tırmanmıştı ve şimdi yola atlamaya hazırlanıyordu. "Bir şeyler düşünmelisin," dedi sertçe ve Bayan Daubenay'in gözünün önünden kayboldu.

Pen, George'a ulaştığında Sör Richard kahvaltısını bitirmekle kalmamış, serseri suçlusunu aramak için yola koyulmak üzereydi. Kadın yüzü kızarmış ve nefesi kesilmiş bir halde salona geldi ve telaşla şöyle dedi "Oh, Richard, ne macera ama! Sana söyleyecek öyle bir şeyim var ki! Bütün planlarımız değişmeli!

"Bu çok ani oldu!" dedi Sör Richard. "Nerede olduğunuzu sorabilir miyim?

"Evet, elbette," dedi Pen, masaya oturdu ve bir dilim ekmeğin üzerine bolca tereyağı sürdü. 'O aptal kızla birlikteydim. Bir insanın bu kadar aptal olabileceğine inanamazsınız, efendim!

"Sanırım öyle. Ne yapıyordu ve neden onu görmeye gittiniz?

"Şey, bu uzun bir hikaye ve *çok* karışık!

"O halde," dedi Sir Richard, "bana ağzın doluyken anlatmazsan belki daha kolay çözerim.

Gözleri kahkahalarla parladı. Ekmek ve tereyağını yuttu ve şöyle dedi: 'Özür dilerim! Gördüğünüz gibi çok açım.

"Bir elma al," diye önerdi.

"Hayır, teşekkür ederim, o jambondan biraz alacağım" diye karşılık verdi. Sevgili bayım, o sefil kızın ne yaptığını sanıyorsunuz?

"Hiçbir fikrim yok," dedi Sir Richard, jambondan birkaç dilim keserken.

'Neden, babasına dün gece *benimle* buluşmak için spinney'e gittiğini söylemiş!

Sör Richard çatal ve bıçağı yere bıraktı. "Yüce Tanrım, neden?

"Oh, o kadar aptalca bir nedenden dolayı ki anlatmaya değmez! Ama mesele şu ki, efendim, babası bu sabah bu konuda sizi görmeye geliyor. Benimle gizlice Bath'da buluşmayı alışkanlık haline getirdiğini söylerse-'

"Bath'da mı?" diye araya girdi Sör Richard zayıf bir sesle.

"Evet, büyük teyzesi Augusta yüzünden sürekli Bath'da buluştuğumuzu ve bir daha oraya gönderilmek istemediğini söyledi. *Bunu çok iyi* anlıyorum, ama-'

'O zaman sizin anlayışınız benimkinden çok daha iyi,' dedi Sir Richard. 'Şimdiye kadar bu hikâyenin tek kelimesini bile anlama ayrıcalığına sahip olmadım. Büyük Hala Augusta'nın bununla ne ilgisi var?

"Lydia'yı onunla kalması için gönderdiler ve Lydia bundan hiç hoşlanmadı! Her şeyin tavla oynamak ve casusluk yapmak olduğunu söyledi. Ne demek istediğini çok iyi anladığım için ona acımdan kendimi alamadım.

"Sevindim," dedi Sör Richard vurgulayarak.

"Mesele şu ki, babasına benimle Bath'da gizlice buluştuğunu söylerse, onu bir daha oraya göndermeyeceğini düşündü.

"Bu bana oldukça akut bir mani gibi geliyor.

Evet, bana da öyle oldu. Ama daha kötüsü de var. Babasının kızgın olmak yerine

Memnun oldum!'

"Delilik kalıtsal gibi görünüyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm ama görünüşe göre Lydia babasına benim adımın Wyndham olduğunu söylemiş ve şimdi belki de iyi bir eş bulmanın eşiğinde olduğunu düşünüyor!

"Yüce Tanrım!

'Şaşıracığınızı biliyordum. Ve her şeyi altüst eden bir başka durum daha var. Tabağından başını kaldırıp kısa bir süre baktı ve biraz zorlanarak, 'Beni çok şaşırtan bir şey keşfettim. Bana dün gece ormanda kiminle buluşmaya gittiğini söyledi.

"Anlıyorum," dedi Sör Richard.

Kızardı. "Biliyor muydunuz, efendim?"

"Tahmin etmiştim, Pen.

Başını salladı. "Şüphelenmemekle aptallık ettim. Sana söylemek için

"Gerçek bu, diye düşündüm. Ama bunun bir anlamı yok. Sanırım bana söylemekten hoşlanmadınız.

"Çok mu rahatsız oluyorsun?" diye sordu aniden.

"Gördüğünüz gibi, Piers'in ve benim buna alışmamız biraz zaman alacak, ayrıca bütün planlarım altüst olacak. Ama bunu boş verin! Şimdi Piers ve Lydia'ya yardım etmek için ne yapmamız gerektiğini düşünmeliyiz.

"Biz mi?" diye araya girdi Sör Richard.

'Evet, çünkü Lydia'nın babasını uygun bir talip olmadığımı ikna etmen konusunda sana güveniyorum. Bu çok önemli!'

"Bu deli adamın buraya kızıyla evlenmene onay vermem için geldiğini mi söylemek istiyorsun?"

"Sanırım ne kadar param olduğunu ve niyetimin onurlu olup olmadığını öğrenmeye geliyor," dedi Pen, kendine bir fincan kahve koyarak. "Ama Lydia'nın her şeyi yanlış anladığını sanıyorum, çünkü inanılmaz derecede aptaldır, biliyorsun ve belki de Lydia'yla gizlice buluşmamdaki şok edici davranışım hakkında sana şikâyetle bulunmaya geliyordur.

"Hoş bir sabah olacağını tahmin ediyorum," dedi Sir Richard kuru bir sesle.

"Şey, söylemeliyim ki bence çok eğlenceli olacak," diye itiraf etti Pea. "Çünkü -neden, sorun nedir, efendim?"

Sör Richard bir eliyle gözlerini kapatmıştı. 'Bunun çok eğlenceli olacağını düşünüyorsun! Yüce Tanrım!'

'Oh, şimdi yine bana gülüyorsun!

"Gülüyorum! Rahat evimi, düzenli hayatımı, şimdiye kadarki lekesiz itibarımı hatırlıyor ve bu utanmaz kargaşanın içine atılmayı hak edecek ne yapmış olabileceğimi merak ediyorum! Görünüşe göre tarihe, sadece erken gelişmiş bir ahlaksızlık canavarı olan bir kuzene sahip olmakla kalmayıp, aynı zamanda saygın bir genç kadını baştan çıkarma girişiminde ona yardım ve yataklık eden biri olarak geçeceğim.

"Hayır, hayır!" dedi Pen ciddiyetle. 'Öyle bir şey yok, seni temin ederim! Her şeyi mümkün olan en iyi şekilde ayarladım ve *senin* rolün her şeyin en uygunu olacak!

Sir Richard elini indirerek, "Ah, peki, bu durumda-!" dedi.

'Şimdi bana güldüğünüzü biliyorum! Dul bir kadının tek oğlu olacağım.

"Talihsiz kadına tüm sempatiyle yaklaşıyorum.

'Evet, çünkü ben çok vahşiyim ve o benimle hiçbir şey yapamaz. Elbette bu yüzden buradasınız. Ama uygun bir talip olmak için yeterince yaşlı görünmediğimi görebiliyorum. Sizce öyle miyim, efendim?'

"Hayır, sanmıyorum. Aslında Lydia'nın ebeveyni bir huş ağacı çubuğuyla gelse hiç şaşırمام.

'Aman Tanrım, ne korkunç! Bunu hiç düşünmemiştim! Sana güveniyorum.'

"Binbaşı Daubenay'e kızının hikayesinin bir yalanlar yumağı olduğunu söyleyeceğime güvenebilirsiniz.

Pen başını salladı. 'Hayır, bunu yapamayız. Ben de aynısını söyledim, ama Binbaşı Daubenay'ı doğruyu söylediğimize ikna etmenin ne kadar zor olacağını görmelisiniz. Bir düşünün, efendim! Onu buraya kadar takip ettiğimi söyledi ve itiraf etmeliyim ki bu çok karanlık görünüyor, çünkü dün gece spinney'deydim ve biliyorsunuz ki gerçek hikayeyi açıklamamız mümkün değil. Hayır, elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız. Ayrıca, Piers gerçekten de böyle aptal bir yaratıkla evlenmek istiyorsa ona yardım etmemiz gerektiğini düşünüyorum.

"Piers'e yardım etmek gibi en ufak bir arzum yok, bana göre Piers çok ayıplanacak bir davranış sergiliyor.

'Hayır, gerçekten de elinde değil! Size tüm hikayeyi anlatsam iyi olacak'.

Sör Richard'ın itiraz etmesine fırsat vermeden, genç aşıkların yaşadığı sıkıntıları hızlı ve renkli bir şekilde anlatmaya başladı. Kendi yorumlarıyla özgürce süslediği bu anlatı oldukça ilgi çekiciydi ve Sör Richard birkaç kez anlatıyı keserek bazı belirsiz noktaların aydınlatılmasını istedi. Kitabın sonunda, gözle görülür bir coşku göstermeden şunları söyledi: 'Çok etkileyici bir tarih. Ancak ben kendi adıma Montague ve Capulet temasının modasının geçtiğini düşünüyorum.

'Pekala, yapabilecekleri tek bir şey olduğuna karar verdim. Kaçmalılar.'

Soru kadehiyle oynamakta olan Sir Richard kadehi elinden bıraktı ve şaşırtıcı bir ciddiyetle konuştu. 'Bu kadar yeter! Şimdi beni anla velet, bu öfkeli adamı başından savmak için

Baba, ama burada bitmeli! Bu son derece sıkıcı aşıklar çifti yarın kaçıp gidebilirler, ama benim bu işte bir dahlim olmayacak ve senin de buna karışmana izin vermeyeceğim. Anlıyor musun?'

Pen spekülatif bir şekilde ona baktı. Adamın gözlerinde hiç gülümseme yoktu, gerçekten de Pen'in sandığından çok daha sert görünüyorlardı. Açıkça görülüyordu ki Pen'in Bayan Daubenay ile kaçma planına destek vermeyecekti. Pen, ona bu konuda hiçbir şey söylememenin daha iyi olacağına karar verdi. Ama Pen bir meydan okumayı cevapsız bırakacak biri değildi ve cevap verdi: 'İstedğini yapabilirsin, ama bana ne yapmam ya da yapmamam gerektiğini söylemeye hakkın yok! Bu seni zerre kadar ilgilendirmez.

Sör Richard, 'Bu daha çok benim meselem olacak,' diye cevap verdi.

'Bu kadar aptalca bir şey söyleyerek ne demek istediğinizi anlamıyorum!

"Sanmam ama yapacaksın.

"Eh, bu konuda tartışmayacağız," dedi Pen sakın bir sesle. Aniden güldü. "Gerçekten de, umarım tartışmayız!

'Ve Binbaşı Daubenay'a Lydia'nın hikayesinin yalan olduğunu söylemeyecek misiniz?

"Ona ne söylememi istiyorsun?" diye sordu, kadının sesindeki ikna edici notaya ve samimi gözlerindeki yalvaran bakışa yenik düşerek.

"Bath'da öğretmenimin yanıdaydım ama o kadar baş belasıydım ki annem-

"Dul kadın mı?

"Evet, *şimdi* onun neden dul olduğunu anlayacaksınız!

'Efsanevi babanızı kayırmanız gerekiyorsa, bunu anlarım. Darağacında can verdi.'

"Jimmy Yarde'ın Nubbing Cheat dediği şey bu. "Öyle olduğunu söyleyebilirim, ama yalvarırım yapmayın.

"Oh, çok iyi! Nerede ?"

'Öğretmeninle birlikte.'

Emin olmak için. O kadar baş belasıydım ki annem beni Beni eve getirmen için. Sanırım siz bir mütevellî ya da onun gibi bir şeysiniz. Binbaşı Daubenay'a benim hakkımda istediğiniz kadar kötü şeyler söyleyebilirsiniz. Hatta ona *çok* kötü biri olduğumu, üstelik fakir olduğumu söylemeniz iyi olur.

'Hiç korkma! Senin öyle bir resmini çizeceğim ki, kızı böyle bir canavarla nişanlanmaktan kurtulduğu için ona minnettar kalacak.

"Evet, öyle yap!" dedi Pen içtenlikle, "Sonra da Piers'i görmeliyim. "Sonra?" diye sordu Sör Richard.

İç çekti. 'Bunu henüz düşünmedim. Gerçekten, elimizde o kadar çok şey var ki, şu anda daha fazla plan düşünmekle dalga geçemem!

"Sana bir plan önermeme izin verecek misin, Pen?"

'Evet, elbette, eğer aklına bir tane gelirse. Ama önce Piers'i görmek istiyorum, çünkü onun Lydia'yla gerçekten evlenmek istediğine hâlâ inanamıyorum. Ağlamaktan başka bir şey yapmıyor, Richard!

Sör Richard ona esrarengiz bir şekilde baktı. "Evet," dedi. 'Belki de önce Piers'i görsen daha iyi olur. İnsanlar -özellikle de genç erkekler- beş yıl içinde çok değişir, velet.

"Doğru," dedi melankolik bir ses tonuyla. "Ama *ben* değişmedim ki! "Bence belki de değiştin," dedi adam nazikçe.

Kadın ikna olmamış gibiydi ve Sir Richard da konuyu uzatmadı. Garson örtüleri kaldırmak için içeri girdi ve daha salondan ayrılmadan Binbaşı Daubenay'ın kartı Sir Richard'a getirildi.

Pen renk değiştirerek haykırdı: 'Ah canım, keşke burada olmasaydım! Sanırım artık kaçamam, değil mi?

Pek sayılmaz. Hiç şüphesiz doğruca Binbaşı'nın kollarına atılırsınız. Ama sizi dövmesine izin vermeyeceğim.'

"Umarım yapmazsınız!" dedi Pen hararetle. 'Çabuk söyle bana, bir insan nasıl ahlaksız görünür? Ben ahlaksız mı görünüyorum?

"Hiç de değil. En fazla somurtkan görünmeyi umabilirsin.

Köşedeki bir sandalyeye çekildi ve kaşlarını çatmaya çalışarak sandalyeye yayıldı. "Böyle mi?

"Mükemmel!" diye onayladı Sör Richard.

Bir dakika sonra Binbaşı Daubenay salona alındı. Tedirgin görünömlü, renkli bir adamdı ve kendisini uzun boylu, tertemiz bir Korintli figürüyle karşı karşıya bulunca şöyle haykırdı: 'Aman Tanrım! Siz Sör Richard Wyndham'sınız!

Köşede gözlerini dikmiş bekleyen Pen, Sör Richard'ın yayının mükemmelliğine hayranlıkla bakmaktan başka bir şey yapamıyordu. Binbaşı'nın hafif çıkık gözleri onu fark etti. "Ve *bu* da kızımı hafife alan genç köpek!

"*Yine mi?*" dedi Sör Richard .

Binbaşı'nın gözleri ona dikilmişti. "Aman Tanrım, efendim! Bana bu genç alçağın masum kadınları baştan çıkarma alışkanlığı olduğunu mu söylüyorsunuz?

"Aman Tanrım, o kadar kötü mü?" diye sordu Sir Richard.

"Hayır, efendim, öyle değil!" diye öfkelendi Binbaşı. "Ama size kızımın dün gece onunla gizlice buluşmak için bir ormana gittiğini ve daha önce onunla Bath'da birçok kez buluştuğunu itiraf ettiğini söylediğimde-

Sör Richard'ın sınav bardağı geldi. "Başınız sağ olsun," dedi. 'Kızınız girişimci genç bir hanımefendi gibi görünüyor.

"Kızım," dedi Binbaşı, "küçük aptal bir bayan! Gençlerin ne hale geldiğini anlamıyorum! Bu genç adam -tanrım, bir delikanlıdan fazlası gibi görünmüyor! Anladığım kadarıyla sizin akrabanız?"

"Kuzenim," dedi Sir Richard. 'Ben onun annesinin vasisiyim. Kendisi dul bir kadın.

"Görüyorum ki doğru kişiye gelmişim!" dedi Binbaşı.

Sör Richard durgun bir elini kaldırdı. 'Yalvarırım beni tüm sorumluluktan muaf tutun, efendim. Benim görevim sadece kuzenimi, onun hareketlerini kontrol etmekten tamamen aciz olduğunu kanıtlayan bir öğretmenin gözetiminden alıp annesinin evine götürmek.

"Peki o zaman Queen Charlton'da ne yapıyorsunuz?" diye sordu Binbaşı.

Sör Richard'ın bu soruyu küstahlık olarak gördüğü çok açıktı. 'Bu civarda tanıdıklarım var, efendim. Benim için son derece tatsız olan bir yolculuğu yarıda kesmeme yol açan nedenler konusunda sizi rahatsız etmeme gerek olduğunu sanmıyorum. Pen, selam ver!'

"Kalem mi?" diye tekrarladı Binbaşı, ona ters ters bakarak.

"Ona büyük Quaker'ın adı verildi," diye açıkladı Sir Richard.

"Gerçekten de! O zaman bilmenizi isterim ki efendim, davranışları adına pek yakışmıyor!

"Çok haklısınız," diye kabul etti Sir Richard. "Üzülerek söylemeliyim ki, dul anne ve babası için sürekli bir endişe kaynağı oldu.

"Çok genç görünüyor," dedi Binbaşı, Pen'i eleştirel bir gözle tarayarak.

"Ama ne yazık ki günah içinde yaşıyım!

Binbaşı biraz şaşırmıştı. 'Oh, gelin, gelin, efendim! Sanırım o kadar da kötü değil! İnsan gençlere hak vermeli. Emin olun, bu çok ayıp bir şey ve kızımı hiçbir şekilde suçsuz bulmuyorum, ama hayatın ilkbaharı, bilirsiniz efendim! Gençler kafalarında öyle romantik fikirler yaratıyorlar ki, gizli buluşmalarla ilgili öğrendiklerim beni fazlasıyla şaşırtıyor! Ama iki genç aşık olduğunda, inanıyorum ki-'

"Aşık!" diye araya girdi Sir Richard, görünüşe göre şimşek çakmıştı.

'Vay, vay, şaşırdığınızı söyleyebilirim! İnsan kuşların yuvadan ayrılmak için her zaman çok genç olduğunu düşünüyor, değil mi? Ama-'

"Pen!" dedi Sir Richard, sözde kuzenine korkunç bir şekilde dönerek. "Bayan Daubenay'e ciddi bir şekilde yaklaşmış olmanız mümkün mü?"

Pen başını öne eğerek, "Ben asla *evlenme* teklif etmedim," dedi.

Binbaşı felç geçirme tehlikesiyle karşı karşıya gibiydi. Konuşma gücünü yeniden kazanamadan Sör Richard araya girdi. Binbaşının şaşkın kulaklarına Pen'in utanmaz erken davranışı hakkında öyle bir tasvir geldi ki, bu tasvirin muhatabı kahkahalarını gizlemek için aceleyle arkasını döndü. Sör Richard'ın kötü niyetli diline göre, Bath onun masum kurbanlarıyla doluydu. Sör Richard bu genç ahlaki cüzzamlının hiçbir beklentisi olmadığını söylediğinde, Binbaşı bu serserinin kırbaçlanması gerektiğini söyleyecek kadar nefes buldu.

"Kesinlikle benim görüşüm," diye eğildi Sör Richard.

'Yemin ederim, böyle bir şeyi hayal bile etmemiştim! Beş parasız mı dediniz?"

"Bir fakirden biraz daha iyi," dedi Sir Richard.

"Tanrım, ne kaçış ama!" diye soluk soluğa kaldı Binbaşı. 'Ne diyeceğimi bilemiyorum! Dehşete düştüm!"

"*Ne yazık ki!*" dedi Sir Richard, "babası da böyleydi! Aynı masumiyet havası kurt gibi bir kalbi gizliyordu.

"Beni dehşete düşürüyorsunuz!" dedi Binbaşı. 'Yine de sadece bir çocuk gibi görünüyor!

Pen, bu sahnede bir rol oynama zamanının geldiğini düşünerek, Binbaşı'yı dehşete düşüren bir masumiyet havasıyla şöyle dedi: 'Ama Lydia evlenme teklif ettiğimi söylüyorsa, bu doğru değil. Hepsi önemsiz şeylerdi. Evlenmek istemiyorum.

Bu açıklama Binbaşı'yı bir kez daha konuşmaktan mahrum bıraktı. Sör Richard'ın işaret parmağı Pen'i köşesine gönderdi ve öfkeli ebeveyn gevelemeyi bıraktığında, Sör Richard bir kez daha durumun kontrolünü eline almıştı. Her ne pahasına olursa olsun bu olayın örtbas edilmesi gerektiğine karar verdi, Pen'le sadakatle ilgileneceğine söz verdi ve sonunda Binbaşı'yı salondan çıkarırken böyle bir ahlaksızlığın cezasız kalmayacağına dair güvence verdi.

Karşı konulmaz bir gülme arzusuyla mücadele eden Pen, Binbaşı'nın kulakları dibinden uzaklaşır uzaklaşmaz bir sevinç çığlığı attı ve aslında kendini desteklemek için bir sandalyenin arkasına tutunmak zorunda kaldı. Bu pozisyonda Bay Luttrell tarafından fark edildi; Sör Richard ve Binbaşı giriş salonundan geçer geçmez, onun orada olduğundan habersiz, Pen'in üzerine atladı ve dişlerini sıkarak şöyle dedi: 'Demek bunu çok eğlenceli buluyorsun, öyle mi, seni küçük ? Ben !

Pen başını kaldırdı ve dolan gözlerinin arasından eski oyun arkadaşının yüzünün önünde yüzdüğünü gördü.

Bay Luttrell öfkeyle kekeleyerek tehditkâr bir sesle konuştu: 'Seni duydum! Elimde olmadan seni duydum! Demek evlenmeye niyetiniz yoktu, ha? Masum bir kadınla oynamakla *övünüyorsun!* Ve bu işten paçayı sıyrabileceğini , öyle mi? Sana bir ders vereceğim!'

Pen dehşet içinde Bay Luttrell'in yumruklarını sıkmış bir halde kendisine doğru ilerlediğini fark etti. Kaçtı

Masanın arkasına geçti ve bağırdı: 'Piers! Beni *tanımıyor* musun? Piers, bana bak! Ben *Pen*'im! '

Bay Luttrell yumruklarını indirdi ve ağzı açık kaldı. "Pen?" .
"*Pen*?

Bölüm 11

Birbirlerine bakakaldılar. Önce beyefendi sesini buldu, ama sadece daha da derin bir şaşkınlıkla tekrarlamak için: '*Pen!* Pen Creed?'

"Evet, gerçekten de öyleyim! Pen masayı aralarında tutarak ona güvence verdi.

Yumrukları çözüldü. "Ama burada ne yapıyorsun? Ve bu kıyafetlerle? Anlamıyorum!"

"Şey, bu oldukça uzun bir hikâye," dedi Pen.

Biraz şaşkın görünüyordu. Kadının iyi bildiği bir hareketle elini saçlarında gezdirdi ve şöyle dedi: 'Ama Binbaşı Daubenay

-Sir Richard Wyndham-'

"İkisi de hikâyenin bir parçası," diye cevap verdi Pen. Ona dikkatle bakıyor ve pek değişmediğini düşünüyordu ve ekledi: 'Seni her yerde tanıyabilirdim! Çok mu değişmişim?

'Evet. En azından ben bilmiyorum. Sanırım saçlarınız böyle kısa kesilmiş, ve-ve şu kıyafetler!

Şaşırmış gibiydi, bu da onun biraz değişmiş olabileceğini düşünmesine neden oldu. "Şey, ben gerçekten Pen Creed'im," dedi.

'Evet, şimdi size bakacak zamanım olduğu için öyle olduğunuzu görüyorum. Ama anlayamıyorum! Söylenenlerin bir kısmını duymamaya çalışsam da duymaktan kendimi alamadım - ta ki Bayan Daubenay'in adını duyana kadar!

"Lütfen Piers, yine öfkelenme! Pen oldukça sinirli bir şekilde Piers'in dişlerini gıcırdattığını duyduğunu söyledi. "Her şeyi açıklayabilirim!

"Başım mı dik, topuklarım mı bilmiyorum!" diye yakındı. 'Ona dayatmada bulunuyorsun! Böyle bir şeyi nasıl yapabildin? *Neden ?*

"Görmedim!" dedi Pen. "Ve söylemeliyim ki, beni gördüğüne biraz daha sevineceğini düşünüyorum!

'Elbette memnunum! Ama buraya erkek kılığında gelip savunmasız birine eşek şakası yapmak... Dün gece bu yüzden başarısız oldu!

'Hayır, değildi! Kekeme adamın öldürüldüğünü gördü ve kaçtı, seni aptal yaratık!

"Nereden biliyorsun?" diye sordu kuşkuyla.

"Oradaydım tabii ki.

"Onunla

mı?" "Evet,

ama-

"Ona dayatmada bulunuyorsun!

'Size öyle bir şey olmadığını söylüyorum! Onunla tesadüfen tanıştım.'

"Söyle bana!" diye emretti Piers. "Senin bir kız olduğunu biliyor mu?

"Hayır, ama-

"Biliyordum!" diye açıkladı. 'Ve Binbaşı'nın sizinle Bath'da tanıştığını söylediğini çok net duydum! Bunu neden yaptığınızı bilmiyorum, ama bu dünyadaki en lanet numara! Ve Lydia

-"Beni kandırıyorsun, seni cesaretlendiriyorum, gözlerim açıldı artık!

"Bir kelime daha edersen kulaklarını tıkarım!" dedi Pen öfkeyle. 'Bu kadar aptal ve sıkıcı bir yaratığa dönüşebileceğine inanmazdım! Daha önce hiç böyle

Lydia Daubenay dün geceye kadar hayatımdaydı ve eğer bana inanmıyorsanız gidip ona sorabilirsiniz!

Oldukça şaşırmış görünüyordu ve emin olmayan bir ses tonuyla: "Ama eğer onu tanımıyorsan, dün gece ormanda onunla nasıl birlikte oldun?" dedi.

'Bu bir şanstı. Aptal küçük şey bayıldı ve ben-'

"O aptal küçük bir şey değil!" diye araya girdi Piers, .

'Evet, öyle, çok aptal. Eve vardığında ne yapsın, babasına buluşmaya gittiği kişinin sen değil, ben olduğumu mu söylesin!

Bu açıklama onu şaşırttı. Şaşkın gri gözleri Pen'in yüzünde aydınlanma aradı; alaycı bir sırıtışla şöyle dedi "Ah Pen, otur ve açıkla! Sen hiçbir zaman öyle bir hikâye anlatamazsın ki, insan ne olduğunu anlayabilsin!

Masadan kalktı ve pencere kenarındaki koltuğa oturdu. Piers onun kıyafetine acı dolu bir bakış attıktan sonra yanına oturdu. Her ikisi de diğerini eleştirel bir gözle inceledi, ama Pen Piers'e içtenlikle bakarken, Piers onu oldukça utangaç bir şekilde inceledi ve bakışları onunkilerle karşılaştığında gözlerini kaçırma eğilimi gösterdi.

Pek yakışıklı sayılmazdı ama hoş bir yüzü, güzel omuzları ve rahat, açık tavırları olan genç bir adamdı. Kendisinden dört yağı büyük olduğu için, eski günlerde ona hep çok iri yarı, kendisinden çok daha deneyimli ve örnek alınmaya değer biri gibi görünmüştü. Pencere kenarındaki koltukta onun yanında otururken belli belirsiz bir hayal kırıklığı hissetti. Ona bir çocuktan biraz daha fazlası gibi görünüyordu ve onunla olan ilişkilerinde eski ustalığına bürünmek yerine, açıkça utangaçtı ve söyleyecek bir şey düşünemiyordu. İlk karşılaşmaları elbette talihsiz olmuştu ama Pen, onun kimliğini öğrendikten sonra kendisiyle tekrar karşılaşmaktan daha fazla zevk alabileceğini düşündü. Bir anda kendini kederli hissetti, sanki bir

kapı yüzüne kapanmıştı. Kapalı kapının ardındaki şeyin hayal ettiği şey olmadığına dair belli belirsiz bir şüphe onu daha da hüznlendirdi. Bunu gizlemek için neşeyle şöyle dedi: 'Seni görmeyeli çok uzun zaman oldu ve söyleyecek o kadar çok şey var ki! Nereden başlayacağımı bilemiyorum!'

Gülümsedi ama kaşlarının arasında bir büzölme vardı. 'Evet, gerçekten, ama çok garip görünüyor! Neden seninle buluşmak için dışarı çıktığını söyledi acaba?'

Pen, Bayan Daubenay'ın onun düşüncelerine herkesten daha fazla hâkim olduğunu fark etmişti. Genç bayan hakkındaki düşüncelerini ona aktarmak için duyduğu güçlü arzuyu bastırarak, bahçede Lydia ile aralarında geçenleri elinden geldiğince kısa bir şekilde anlattı. Onun da nişanlısının davranışlarını kendisiyle aynı gözle göreceğine dair beklentileri, Lydia'nın coşkuyla haykırmasıyla boşa çıktı: "O kadar masum bir küçük şey ki! Bunu söylemek tam ona göre! Şimdi her şeyi anlıyorum!"

Bu Pen için çok fazlaydı. "Bence söylediğim çok saçma bir şeydi."

"Görüyorsun ya, dünya hakkında hiçbir şey bilmiyor, Pen," dedi ciddiyetle. 'Sonra da çok düşüncesiz! Bana hep bir kuşu düşündürüyor, biliyor musun?'

Pen biraz alaycı bir tavırla, "Bir kaz sanırım," dedi.

"Yabani bir kuş demek istemiştin," diye cevap verdi vakur bir tavırla. 'Çırpınan, ürkek, küçük-'

"Bana pek çekingen görünmedi," diye araya girdi Pen. 'Aslında, tamamen yabancı bir genç adamdan kendisine aşıkmiş gibi davranmasını isteyecek kadar cesur olduğunu düşünmüştüm.'

"Onu anlamıyorsun. O çok güveniyor! Onunla ilgilenecek birine ihtiyacı var. İlk tanıştığımızdan beri birbirimizi seviyoruz. Babam Binbaşı'yla aptalca bir tartışmaya girmeseydi şimdiye kadar çoktan evlenmiş olurduk. Pen, ne acılar çektiğimizi düşünemezsin."

oldu! Bunların sonu yok gibi görünüyor! Babalarımızı evliliğimize razı etmeye asla ikna edemeyeceğiz, asla!

Adam inleyerek başını ellerinin arasına aldı, ama Pen hızlı hızlı konuştu: 'Eh, onların rızası olmadan evlenmek zorunda kalacaksınız. Ama ikiniz de o kadar kötü ruhlu görünüyorsunuz ki, inlemekten ve ormanda buluşmaktan başka bir şey yapmayacaksınız! Neden kaçmıyorsunuz?

'Elope! Ne dediğinin farkında değilsin, Pen! O kırılgan küçük şeyden böyle bir şey yapmasını nasıl isteyebilirim? Hem de ne münasebetsizlik! Bunu düşünmekten bile korkacağına eminim!'

"Evet, öyle dedi," diye kabul etti Pen. "Hizmetçi tutamayacağını ya da dantel bir duvak takamayacağını söyledi.

'Görüyorsunuz, çok sıkı bir şekilde yetiştirildi - en korunaklı hayatı yaşadı! Ayrıca, neden dantelli bir duvağı ve kadınların çok önem verdiği diğer şeyleri olmasın ki?

"Kendi adıma," dedi Pen, "bir erkeği sevseydim böyle süslere zerre kadar aldırmazdım!

"Oh, sen farklısın!" dedi Piers. 'Her zaman bir kızıdan çok bir erkek gibiydin. Bir de şimdi bak! Neden erkek kılığına giriyorsun? Bana çok tuhaf geliyor ve hiç de öyle değil, biliyorsun.

"Bunu gerekli kılan koşullar vardı," dedi Pen oldukça sert bir sesle. "Teyzemin evinden kaçmak zorundaydım.

"Hala nedenini anlamıyorum-

"Çünkü bir pencereden tırmanmaya zorlandım!" diye tersledi Pen. "Üstelik bir kadın olarak tek başıma seyahat edemezdim, değil mi?

'Hayır, sanırım yapamazsınız. Ama tek başına seyahat etmemelisin. Ne kadar çılgınsın! Aklına bir düşünce geldi; ani bir kaş çatmayla Pen'e baktı. "Ama Sör Richard Wyndham'la birlikteydiniz.

İçeri girdiğimde, sen de onunla çok iyi anlaşıyor gibiydin! Tanrı aşkına, Pen, ne yapıyorsun? Onunla nasıl bir araya geldin?'

Eski oyun arkadaşıyla yaptığı görüşme sadece hayal kırıklığıyla değil, aynı zamanda öngörülemeyen zorluklarla da dolu görünüyordu. Pen, Bay Luttrell'in kendisine sempati duymadığını fark etmekten kendini alamadı. "Ah, bu anlatmak için çok uzun bir hikâye!" diye kaçamak bir cevap verdi. "Eve tekrar dönmek istememin nedenleri vardı ve Sör Richard yalnız gitmeme izin vermedi.

"Ama, Pen! Sesi dehşete düşmüş gibiydi. "Kesinlikle onunla seyahat etmiyorsun, değil mi?

Ses tonu macerayı bir kenara itmiş, onun yerine istismarına uygunsuzluk damgasını vurmuştu. Kızgınlıkla rengi attı ve zihninde Piers'i tatmin edecek bir açıklama ararken kapı açıldı ve Sör Richard odaya girdi.

Bay Luttrell'in sert bir şekilde onaylamayan yüzüne bir bakış; Pen'in kırmızı yanaklarına ve aşırı parlak gözlerine bir bakış, Sir Richard'a salonda neler olup bittiği hakkında çok iyi bir fikir vermeye yetti. Kapıyı kapattı ve hoş bir ses tonuyla şöyle dedi: 'Günaydın Bay Luttrell! Umarım dün geceki şaşırtıcı olaylar uykunuzu kaçırmamıştır?

Pen rahat bir nefes aldı. Sör Richard'ın girişiyle sarsılan dünya mucizevi bir şekilde kendini düzeltilmiş gibi görünüyordu. Pencere kenarındaki koltuğundan kalktı ve içgüdüsel olarak ona doğru gitti. "Efendim, Piers diyor ki - Piers düşünüyor-" Durdu ve elini yanan yanağına götürdü.

Sör Richard kaşlarını hafifçe kaldırarak Piers'e baktı. "Ee?" dedi nazikçe. "Piers ne diyor ve ne düşünüyor?

Bay Luttrell ayağa kalktı. O alaycı, hoşgörülü bakışlar altında o da kızarmaya başladı. "Sadece Pen'in sizinle nasıl seyahat ettiğini merak ettiğimi söyledim!

Sir Richard enfiye kutusunu açtı ve bir tutam aldı. "Peki size bir açıklama gelmiyor mu?" diye sordu.

"Şey, efendim, bana öyle geldiğini söylemeliyim- yani-

"Belki de size söylemem gerekirdi," dedi Sir Richard, Pen'in elini kolunun arasından çekip sıkıca tutarak, "müstakbel Leydi Wyndham'a hitap ediyorsunuz.

Sir Richard'ın eli titredi ama parmaklarının uyarıcı baskısına itaat eden Bayan Creed sessiz kaldı.

"Ah, anlıyorum!" dedi Piers, alını açık bir şekilde. 'Özür dilerim! Bu gerçekten de ünlü bir haber! Çok mutlu olmanızı dilerim! Ama neden o kıyafetleri giymek zorunda ve siz burada ne yapıyorsunuz? Bu bana hâlâ çok tuhaf geliyor! Sanırım nişanlı olduğunuz için bu tartışılabilir- Ama bu çok tuhaf efendim ve insanlar ne der bilmiyorum!"

"Pen'in kimliğini sizden başka kimsenin bilmemesi için büyük çaba sarf ettiğimizden, insanların bir şey söyleyeceğini pek sanmıyorum," diye yanıtladı Sir Richard sakince. 'Eğer sır dışarı sızarsa, bunun cevabı bizim çok eksantrik bir çift olduğumuzdur!

"Benim aracılığımla asla dışarı sızmayacak! Piers ona güvence verdi. "Bu beni ilgilendirmez elbette, ama sizi buraya neyin getirdiğini ve Pen'in neden pencereden atlamak zorunda kaldığını merak etmeden duramıyorum. Yine de meraklı olmak istemem, efendim. Sadece - Pen'i hayatım boyunca tanıdığım için, görüyorsunuz!

Sör Richard'ın elini uyarıcı bir şekilde sıkma sırası şimdi Bayan Creed'deydi. Aslında, elini öyle sarsıcı bir şekilde tutmuştu ki, Sör Richard güven verici bir gülümsemeyle ona baktı.

'Korkarım size buraya geliş nedenlerimizi anlatamam,' dedi. 'Yolculuğu gerekli kılan bazı koşullar ortaya çıktı. Pen'in kıyafeti ise kolayca açıklanabilir. İkimiz de son derece nazik bir görev için bir duenna ile kendimize yük olmak istemedik; ve

Dünya, sevgili Luttrell, sansürcü bir yer olduğu için, Pen'in nişanlı eşim yerine genç kuzenim gibi davranması uygun görüldü.

"Elbette, evet!" dedi Piers, şaşırmıştı ama Korinthoslu'nun kendinden emin havası onu etkilemişti.

"Şimdiye kadar," dedi Sir Richard, "iki talihsiz durum olmasaydı Londra'ya dönüyor olacaktık. Bunlardan birinden, üzülerek belirtmeliyim ki, siz sorumlusunuz.

"Ben mi?" diye nefes nefese kaldı Piers.

"Siz," dedi Sir Richard, Pen'in elini bırakarak. 'Anladığım kadarıyla gizlice nişanlandığınız hanımefendi, gerçeklerden şüphelenilmesini önlemek için biraz yanlış bir girişimde bulunarak ailesine Pen'in dün gece spinney'de randevulaştığı adam olduğunu söyledi.

'Evet, Pen söyledi bunu bana. Aslında keşke yapmasaydı, efendim, ama o çok düşüncesiz, biliyorsunuz!

'Ben de öyle anladım,' dedi Sir Richard. 'Ne yazık ki, şu anda Queen Charlton'da kalmak zorunda olduğum için, onun düşüncesizliği durumumuzu biraz garip hale getirdi.

"Evet, anlıyorum," diye sahiplendi Piers. 'Bunun için çok üzgünüm, efendim. Ama burada kalmak zorunda mısınız?

"Evet," diye yanıtladı Sir Richard. 'Şüphesiz hafızanızdan kaçmıştır ama dün gece Spinney'de bir cinayet işlendi. Brandon'ın cesedini bulan ve haberi gerekli yerlere ileten bendim.

Piers bu sözlerden rahatsız oldu ve şöyle dedi: 'Biliyorum efendim, hem de hiç hoşuma gitmiyor! Aslında Beverley'i ilk *ben* buldum, ama siz bana söylemememi söylediniz.

"Umarım yapmamışsınızdır?

'Hayır, çünkü Bayan Daubenay'in evde bulunması son derece garip! Ama oraya Pen'le buluşmak için gittiğini söylediye-'

'Sessizliğini korumaya devam etsen iyi olur, sevgili oğlum. Senin de o evde olduğunu bilmek zavallı Bay Philips'in kafasını karıştırmaktan başka bir işe yaramaz. Brandon'ı kimin öldürdüğünü bilmek gibi bir avantajım var.

"Bence," dedi Pen, "Piers'a elmas kolyeden bahsetmeliyiz, efendim.

"Elbette," diye kabul etti Sör Richard.

Bayan Creed'in anlattığı elmas kolyenin öyküsü, Bay Luttrell'e birkaç dakikalığına daha ciddi kaygılarını unutturdu. "Ne macera ama!" diye haykırdığında çocukluğundaki Piers'e çok benziyordu ve Oxford'da çok az tanıdığı Beverley'nin ziyareti karşısında duyduğu şaşkınlığı ona anlatıp Yüzbaşı Horace Trimble hakkındaki izlenimlerini paylaştığında yeniden çok iyi anlaşmaya başlamışlardı. Pen'in Bay Luttrell'le kesintisiz görüşmesine izin vermenin kendi çıkarlarına daha iyi hizmet edeceğini düşünen Sir Richard, kısa süre sonra onları kendi hallerine bıraktı; Piers, Pen'i koca seçimi konusunda bir kez daha tebrik ettikten sonra - Pen bu tebrikleri mahcup bir sessizlikle karşıladı- konuşma kısa süre sonra kendi zorluklarına döndü.

Piers'in Bayan Daubenay'i anlatışını büyük bir sabırla dinledi, ama Piers, güzel ahlak anlayışının büyük bir sarsıntıya uğramasından korktuğu için ona cinsiyetini söylememesi için yalvardığında o kadar öfkeleni ki, Bayan Daubenay'in ahlakı ve davranışları hakkındaki fikrini söylemeye kalkıştı. Bir anda güzel bir tartışma alevlendi ve tam kapıya ulaştığında, Piers'in Lydia'nın eli üzerindeki iddialarını ilerletmek için kendini nişanladığını hatırlamasaydı, Piers'in Pen'in hayatından sonsuza dek çıkmasıyla sonuçlanabilirdi.

Lydia'nın o sabah Pen'i yanına çağırıldığı aklına gelince, böyle ileri bir davranışın bir açıklama gerektirdiğini hissetmiş gibiydi. Ancak Pen onun mazeretlerini bir kenara bıraktı. "Keşke bu kadar çok ağlamasaydı!" dedi.

Bay Luttrell, Lydia'sının tamamen duyarlı olduğunu söyledi ve aşırı duyarlılıktan muzdarip bir eşin yorucu bir kazanım olabileceği önerisini açıkça samimiyetle reddetti. Lydia'yı desteklemenin hayatının işi olduğunu düşündüğü için Pen onu bu bayana olan bağlılığından vazgeçirmeye çalışmaktan vazgeçti ve bir an önce evlenmesi için planlarını açıkladı.

Bunlar Bay Luttrell'i açıkça şaşırtmıştı. Lydia'nın onunla kaçmayı reddetmesini korkaklıktan ziyade doğal karşıladı ve Pen'in sahte kız kaçırma planı kendisine coşkuyla anlatıldığında, böyle bir şeyi düşündüğüne göre Lydia'nın deli olması gerektiğini söyledi.

"Bütün bu olaydan elimi eteğimi çekmeyi düşünüyorum!" dedi Pen. 'İkinizde de bu konuda en ufak bir girişimde bulunacak cesaret yok! Bu işin sonunda değerli Lydia'nız başka biriyle evlenecek ve siz de pişman olacaksınız!

"Ah, böyle bir şey önerme!" diye yalvardı. 'Keşke babam biraz uzlaştırmacı olabilse! Kavgaya etmeden önce Binbaşı'yı yeterince severdi.

"Binbaşının kalbini yumuşatmalısınız.

"Evet, ama nasıl?" diye sordu. "Lütfen artık aptalca kaçırma planları önerme, Pen! Onları çok iyi bulduğunu söyleyebilirim, ama bir de zorluklarını düşün! Bütün bunları planlamadığımıza kimse inanmaz, çünkü seninle kaçarsa benimle evlenmek istemez, değil mi?

'Hayır, ama onu zorla kaçırdığımı söyleyebiliriz. O zaman onu benden kurtarabilirsin.

"Onu kaçırdığınızı nereden bileyim?" diye itiraz etti Piers. 'Ve herkesin nasıl bir büzüşme içinde olacağını bir düşün! Hayır, gerçekten Pen, cevap vermeyecek! Yüce Tanrım, seninle düello ya da onun gibi bir şey yapmam gerekirdi! Yani, tek yaptığım Lydia'yı eve götürmek olsaydı ne kadar tuhaf görünürdü!

"Evet, öyle yapabiliriz!" dedi Pen, gözleri parlayarak, yeni ufuklara yelken açtı. "Kolumu askıya alabilir ve beni yaraladığınızı söyleyebilirdim! Oh, izin ver bize, Piers! Bu çok ünlü bir macera olur!"

"Bana hiç değişmiş gibi görünmüyorsun!" dedi Piers, övgü dolu bir ses tonuyla. 'Gerçekten de çok iyi bir elsin! Wyndham gibi moda düşkünün bir adamla nasıl nişanlandığını aklım almıyor! Biliyorsun, kendini düzeltmek zorunda kalacaksın! Aslında, senin evli olduğunu hiç düşünemiyorum! Sen sadece bir çocuksun.'

Tam o sırada Sir Richard, arkasında Bay Philips olduğu halde odaya geri dönmeseydi, aralarında yeni bir tartışma çıkabilirdi. Belli belirsiz eğlenmiş görünüyordu ve pencerenin önündeki genç çiftin yüzlerini bir anda değiştiren aşırı endişe ifadesi dudaklarının istemsizce kıpırdamasına neden oldu. Yine de sesinde en ufak bir titreme olmadan konuştu. "Ah, Pen! Lütfen açıkla mısın, senin- er

-Bay Philips'e mi?

"Ah!" dedi Pen, öfkeyle kızararak.

Yargıç ona sert bir şekilde baktı. "O zamandan beri edindiğim bilgilere göre, genç adam, anlattıklarının yalan olduğu sonucuna varmak zorundayım.

Pen, Sör Richard'a doğru baktı. Onu kurtarmaya gelmek yerine, kötü niyetle gülümsedi ve şöyle dedi: "Ayağa kalk oğlum, Bay Philips sana hitap ettiğinde ayağa kalk!"

"Evet, elbette!" dedi Pen aceleyle ayağa kalkarak. 'Özür dilerim! Baykuş hikâyem! Dün gece neden kuzenimle birlikte olmadığımı sorduğunuzda ne diyeceğimi bilemedim.

"Ne söyleyeceğimi bilemedim! Söyleyecek tek bir şeyiniz vardı, o da gerçektir!" dedi Bay Philips sert bir sesle.

", " diye yanıtladı Pen. 'Bir hanımefendinin itibarı tehlikedeydi! Bana da öyle söylendi. Amacınıza sempati duymadığımı söyleyemem, ancak sizi uyarmalıyım, efendim, bundan sonra yapacağınız herhangi bir yalanlama ciddi sorunlara yol açabilir. Ciddi sorun! Bayan Daubenay ile gizli olarak nitelendirebileceğim bir şekilde buluşmanız konusunda hiçbir şey söylemiyorum. Bu beni ilgilendirmez, hem de hiç ilgilendirmez, ama benim oğlum olsaydınız -ama bu ne burada ne de orada! Neyse ki -' Sir Richard'a sitem dolu bir bakış fırlattı- 'Neyse ki, tekrar ediyorum, Bayan Daubenay'ın ifadeleri bu korkunç suçun Trimble'ın bana verdiği eşkâle uyan bir kişi tarafından işlendiği bilgisini doğruluyor. Bu durum olmasaydı - tatmin olmaktan çok uzak olduğumu sizden gizlemeyeceğim! Hem de çok uzak! Sör Richard, dün gece Spinney'de bulunmanızın, kuzeninizin bu iğrenç eylemine yardım ve yataklık ettiğinize işaret ettiğini söylememe izin - ama *bunun* Binbaşı Daubenay'ı ilgilendirdiğinin farkındayım!

"Hayır, hayır, yanlış anladınız! Pen ona güvence verdi. 'Kuzenim beni arıyordu! Aslında, Spinney'e gittiğim için bana çok kızgındı, değil mi Richard?

"Öyleydin," diye itiraf etti Sör Richard. "Çok.

"Bütün bu olanlar bana çok tuhaf geliyor!" dedi Philips. "*Şimdilik* bundan fazlasını söylemeyeceğim!

"Beni vicdan azabıyla kıvrandırken görüyorsunuz," dedi Sir Richard.

Yargıç homurdandı, başını salladı ve çekip gitti.

"İtibarım! Ah, itibarım!" diye yas tuttu Sör Richard. "Korkunç ve ilkesiz velet, *neden* baykuş?

"Bir şey söylemek zorundaydım! Pen işaret etti.

"Korkarım," dedi Piers, vicdanı sızlayarak, "bu bir *Küçük* Lydia'nın hatası. Ama gerçekten, efendim, kötü bir niyeti yoktu!"

'Biliyorum,' dedi Sir Richard. 'O kadar düşüncesiz ki! Kendimi yüz yaşında hissediyorum.

Sözleri üzerine dışarı çıktı ve Pen hemen Bay Luttrell'e dönerek suçlayıcı bir ses tonuyla şöyle dedi "İşte! Değerli Lydia'nızın ne yaptığını şimdi görüyorsunuz!

"O senden daha kötü değil! Aslında, o kadar da kötü değil!" diye karşılık verdi Piers. 'Ülkede bir çocuk gibi dolaşmaz o! Sör Richard'ın kendini yüz yaşında hissetmesine şaşmıyorum. Eğer seninle nişanlı olsaydım, ben de aynı şeyi hissederdim!

Bayan Creed'in gözleri parladı. "Sana bir şey söyleyeceğim Piers Luttrell! Balık gibi suratı olan bir kuzenim var ve benimle evlenmek istiyor, bu yüzden pencereden kaçtım. Ama beni duyuyor musun? Seninle evleneceğime onunla evlenmeyi tercih ederim. Seninle evlenmek zorunda kalsaydım, kendimi boğardım! Sen aptal, kaba ve ruhsuzsun!"

"Sadece biraz sağduyulu olduğum için," diye söze başladı Piers, kaskatı kesilmiş ve oldukça kızarmıştı.

Sözü kesildi. Bir garson içeri girdi ve bir gencin Bay Wyndham ile hemen konuşmak istediğini söyledi.

Bu efsanevi varlığın kendisi olduğunu doğru tahmin eden Pen şöyle dedi: 'Bu saçma sapan kız şimdi ne isteyebilir? Keşke Kraliçe Charlton'a hiç gelmeseydim! Oh, pekala! Genç adamı içeri alın!'

"Tanrım, bu Lydia olabilir mi?" diye haykırdı Piers, garson geri çekildiğinde.

Bu genç Bayan Daubenay değil, onun özel hizmetçisiydi; hanımının romantik ideallerini fazlasıyla benimsemiş gibi görünen pembeli bir genç kızdı. Ağır bir peçeyle içeri girdi ve Pen'e mühürlü bir mektup verdi. Pen mektubu yırtıp açarak içindeki heyecanlı mesajı okurken, Piers kızı acil sorularla kuşattı, ama o sadece kıkırdamalarla noktalanmış kaçamak cevaplar vermekle yetindi.

"Aman Tanrım!" diye haykırdı Pen, Bayan Daubenay'ın karalamasını çözerek. 'Durum artık vahim! Sizinle kaçacağını söylüyor.

"Ne? Piers hizmetçiyi bıraktı ve Pen'in yanına doğru yürüdü. "İşte, ver onu bana!

Pen onu savuşturdu. "Onu Lincolnshire'ın vahşi doğasına göndereceklerini söylüyor.

'Evet, evet, büyükannesi orada yaşıyor! Ne zaman gidiyor?'

'Okuyamıyorum-oh evet, anlıyorum! Yarın sabah, babasıyla birlikte. Bu akşam kaçışı mutlaka ayarlamayı söylememi istedi.

"Yüce Tanrım! Piers mektubu onun elinden kaptı ve kendi kendine okudu. 'Evet, haklısın: yarın sabah diyor! Pen, eğer giderse, bu her şeyin sonu olacak! Onunla kaçmak gibi uygunsuz bir şeyi asla yapmak istemedim, ama artık başka seçeneğim yok! Ailesi beni onaylamıyor ya da ben uygun değilim diye bir şey yok. Eğer öyle olsaydı, durum farklı olurdu. Ama onlar kavga edene kadar

-"Ama konuşmanın bir anlamı yok! Bu sırada peçesini geri takmış olan ve ağzı açık onu dinleyen hizmetçiye döndü. "Hanımına güveniyor musun?" diye sordu.

"Evet, efendim!" diye güvence verdi ve bir başka kıkırdamayla ekledi: "Gerçi efendi size mektup götürdüğümü bilse beni lime lime ederdi, efendim.

Piers bu biraz abartılı ifadeyi görmezden geldi. "Söyleyin bana, hanımınız gerçekten de bu yolda kararlı mı?

"Ah!" dedi genç kız, tombul ellerini birbirine kenetleyerek, "hayatında hiç bu kadar kararlı olmamıştı, efendim! "Uçmalıyım!" dedi bana, akli başından gitmiş bir halde. "Lucy," dedi, "Tamamen mahvoldum, çünkü her şey ortaya çıktı!" Ben de şapkamı taktım ve Cook'un arkası dönükken dışarı çıktım,

"Çünkü" diyor zavallı genç hanımım, gözlerinde herkesin kalbini kıracak yaşlarla, "Lincolnshire'a götürülürsem ölürüm!" Ve öyle de olacak efendim, hiç şüphe yok!"

Pen dizlerine sarılarak tekrar oturdu. "Daha iyi bir şey olamazdı!" diye açıkladı. 'Gretna Green'e kaçma fikrini hep sevmişimdir. Aslında bu benim önerimdi. Ama Lydia bana hiç paran olmadığını söyledi, Piers. Posta arabasının parasını Richard'a ödetelim mi?

"Kesinlikle hayır!" diye cevap verdi. "Elbette *bunun* için yeterince param var!"

"Bence dört atınız olmalı," diye onu uyardı. "Posta ücretleri çok yüksek, biliyorsun.

'Tanrım, Pen, beş parasız değilim! Lydia sadece babama bağımlı olduğumu söylemek istedi. Eğer bizi affetmeyi reddederse, kibar bir iş bulmak zorunda kalacağım, ama bu iş bir kez yapıldıktan sonra çok geçmeden yola geleceğine inanıyorum. Oh, Pen! O bir melek değil mi? Çok etkilendim! Bana bu kadar güvenmesi çok etkileyici değil mi?

Pen bunun üzerine gözlerini açtı. "Neden olmasın?" diye sordu şaşkınlıkla.

'Neden olmasın? Gerçekten, Pen, hiç anlamıyorsun! Hayatını, onurunu, her şeyini bana emanet ettiğini düşünsene!

"Bunda harika bir şey göremiyorum," diye yanıtladı Pen küçümseyerek. 'Bence sana güvenmeseydi çok daha olağanüstü olurdu.

Piers, "Hiçbir zaman fazla duyarlı olmadığını şimdi anımsıyorum," dedi. "Sen tam bir çocuksun!" Tekrar ilgilenen Abigail'e döndü. "Şimdi Lucy, bana kulak ver! Hanımına bir mektup götürmelisin ve ayrıca onu başarısızlığa uğratmayacağıma dair temin etmelisin. Bize İskoçya'ya kadar eşlik etmeye hazır mısın?"

Kadın bir an için adama bakakaldı, ama bu fikir ona ne kadar tuhaf gelse de belli ki hoşuna gitmişti, çünkü başını şiddetle salladı ve şöyle dedi: "Evet, efendim, teşekkür ederim, efendim!"

"Bir hizmetçiyi kaçmaya götürmek kimin aklına gelir ki?" diye sordu Pen.

"Yanında bir kadın olmadan Lydia'dan benimle uçmasını istemeyeceğim!" dedi Piers asil bir tavrıla.

"Tanrım, Jericho'daki kıza bir arzusu olduğunu düşünmeliydim!"

"Lydia kendi başına beklemeye pek alışık değil," dedi Piers. "Üstelik hizmetçisinin varlığı kaçışımıza saygınlık katacaktır."

"Yanına almak istediği küçük bir kucak köpeği de var mı?" diye sordu Pen masumca.

Piers ona sakinleştirici bir bakış attı ve odanın öbür ucuna, pencerenin yanındaki küçük yazı masasına doğru yürüdü. Üzerinde duran kalemi denedikten, tamir ettikten ve standish'e batırdıktan sonra, mürekkep üzerinde kuruyana kadar oturdu ve nişanlısına ne yazması gerektiğini düşündü. Sonunda kalemi bir kez daha standish'e batırdı ve yazmaya başladı, Lucy'ye hanımının sıcak bir pelerini olduğundan ve yanında çok fazla bandbox getirmediğinden emin olmasını hatırlatarak emeğini noktaladı.

"Ya da papağan," diye araya girdi Pen.

"Efendim, Bayan Lydia'nın papağanı yok!"

"Eğer dilini tutmazsan, Pen-!"

"Küçük kucak köpeği de mi yok? Pen kuşkuyla sordu.

"Hayır, efendim, hayır! Sadece aşk kuşları, güzel şeyler ve güvercinleri var!"

"Eh, karavanda güvercinlik için yeriniz olmayacak ama aşk kuşlarını mutlaka getirmelisiniz," dedi Pen, önlenemez bir kıkırdamayla.

Piers kalemını yere fırlattı. "Bir kelime daha edersen seni odadan atarım!

'Hayır, olmaz, çünkü burası özel bir salon ve siz burada misafirden başka bir şey değilsiniz.

Lucy şaşkın bir ifadeyle, "Ama Bayan'a aşk kuşlarını getirmesini söyleyecek miyim?" diye sordu,

"Hayır!" dedi Piers. 'Oh, dur, Pen! Dikkatimi dağıtıyorsun! Dinle, Lydia'ya gece yarısı evin arkasındaki sokakta bir bekleteceğimi söyledim. Sence bu çok mu erken? Ailesi o saatte odasına gider mi?"

"Hayır, efendim, öyle bir şey olmayacak!" dedi Lucy. 'Binbaşı erken emekli olmayı seven biri! Saat on birde yatağında ve uyuyor olacak, sözüme güvenin efendim!

"Neyse ki ay ışığı var," dedi Piers, mektubunun üzerindeki kumları silkeleyerek. 'Dinle, Lucy! Hanımının erkenden yatması konusunda sana güveniyorum; uyuyabildiği kadar uyumalı! Ve sen de onu uygun zamanda uyandırmalısın, anlıyor musun? Onun eşyalarını toplayıp bana sağ salım getireceğin konusunda sana güvenebilir miyim?

"Ah, evet, efendim!" diye cevap verdi Lucy, reverans yaparak. 'Çünkü Binbaşı'yla yüzleşmek zorunda kalmak istemem, sonsuza dek olmaz!

Piers, "Mümkün olan en hızlı şekilde eve dönsen iyi olur," dedi ve katlanmış mektuba bir gofret yapıştırıp ona uzattı. "Dikkat et! O mektup yanlış ellere geçmemeli!

"Eğer biri onu senden almaya çalışırsa, onu yutmalısın," diye ekledi Pen.

"Yutmak mı, efendim?

"Arkadaşıma aldırmayın!" dedi Piers aceleyle. İşte! "Defolun gidin ve sadakatinize güvendiğimi unutmayın!

Lucy reverans yaparak odadan çıktı. Piers hâlâ pencere kenarındaki koltuğunda dizlerine sarılmış olan Pen'e baktı ve sert bir sesle, "Sanırım yardımcı olduğun için kendini övüyorsun!" dedi.

Gözlerinde hayali ışıklar dans ediyordu. "Ah, öyle! Aşk kuşlarını almak için geri dönmek zorunda kalsaydınız, ki Abigail'e onları hatırlatmasaydım büyük olasılıkla bunu yapmak zorunda kalacaktınız!

Sırıtmaktan kendini alamadı. "Pen, eğer onları getirirse -Sırf boynunu sıkmaq için geri döneceğim! Şimdi gidip bir at arabası ve dört hızlı at kiralamalıyım.

"Onları nerede bulacaksın?" diye sordu.

"Keynsham'da bir postane var, orada çok hoş sığırlar besliyorlar. Hemen oraya gideceğim.

"Ünlü! yere gidin ve gece yarısı için bir şezlong istediğiniz haberi üç saat içinde tüm taşraya yayılsın!

Kontrol etti. 'Bunu hiç düşünmemiştim! Şeytan! Bu Bristol'e gitmem gerektiği anlamına geliyor ve ilgilenmem gereken o kadar çok şey varken buna zaman ayıramam.

"Öyle bir şey yok!" dedi Pen, ayağa fırlayarak. 'Şimdi gerçekten yardımcı olacağım! Seninle Keynsham'a geleceğim ve bir araba sipariş edeceğim.

Alnı açıldı. "Oh Pen, yapar mısın? Ama Sör Richard! Sence itiraz etmez mi? Elbette sana her türlü özeni gösteririm ama-

'Hayır, hayır, itiraz etmeyecektir, sizi temin ederim! Ona bu konuda hiçbir şey söylemeyeceğim,' dedi Pen içtenlikle.

'Ama bu doğru olmaz! Ve ben hiçbir şey yapmak istemem-'

"Ev sahibine onun için bir mesaj bırakacağım," diye söz verdi Pen. 'Köye yürüyerek mi gittiniz, yoksa bir arabanız var mı?

Burada mı?'

Arabayla geldim! Araba şu anda avluda. İtiraf etmeliyim ki, eğer benimle gelmenizin yanlış olmayacağını düşünüyorsanız, yardımınızdan memnuniyet duyarım.

"Sadece şapkamı alana kadar bekle! Pen, dedi ve onu aramaya koyuldu.

Bölüm 12

Bayan Creed ve Bay Luttrell, Keynsham'ın en iyi hanında öğle yemeğini yedikten ve kaçışın ayrıntılarını uzun uzun tartıştıktan sonra, beyefendinin, nişanlısının bir cinayet olayına karıştığı bir sırada onu İskoçya'ya götürmesinin ne kadar akıllıca olduğu konusunda hiçbir kuşkuyla kapılmadılar. Gerçekten de, tek başına yaşayan genç bir adam olan Bay Luttrell, Beverley Brandon'ın kendisiyle kaldığını unutmak üzereydi. Annesini Leydi Saar'a uygun bir mektup yazmaya çalışırken bırakmıştı ve bu talihsiz olay hakkında düşündüğü tek şey, Leydi Luttrell'in uygun olan her şeyi yapacağını rahatça düşünmektir. Konuşması neredeyse sadece kendi acil sorunlarıyla sınırlıydı ama birkaç kez Pen'in alışılmadık maceralarını anlatmaya daldı.

"Elbette," diye kabul etti, "Wyndham'la nişanlanmış olman artık o kadar da şaşırtıcı değil, ama itiraf etmeliyim ki, onun, yani dünya adamının böyle bir şakaya göz yummuş olması beni şaşırtıyor. Ama bu Korintliler tuhafliklardan hoşlanıyorlar, sanırım! Kimsenin buna pek şaşırmayacağını söyleyebilirim. Eğer nişanlı olmasaydınız durum farklı olurdu, doğal olarak!

Pen'in berrak bakışları onunkilerle sabit bir şekilde buluştu. "Bence boşuna telaş yapıyorsun," dedi.

"Sevgili Pen! Küçük bir kahkaha attı. "Sen tam bir çocuksun! Dünyanın gidişatı hakkında en ufak bir fikrin olmadığına inanıyorum!"

Bunun doğru olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Piers bu konuda çok bilgili göründüğüne göre, ondan biraz bir şeyler öğrenmesinin yararlı olacağı aklına geldi. "Richard'la evlenmeyecek olsaydım, bu çok mu korkunç olurdu?" diye sordu.

"Pen! Ne çok şey söylüyorsun!" diye haykırdı. 'Wyndham'ın refakatinde Londra'dan onca yolu hizmetçiniz bile yanınızda olmadan kat ederken içinde bulunduğunuz durumu bir d      n  n! Onunla   imdi evlenmelisin!"

Çenesini eğdi. "Buna mecbur olduğumu hiç sanmıyorum.

"olun, siz bile o biliyor. Söylemeliyim ki, onun ya  ındaki ve çevresindeki bir adamın

-"Seninle evlenmek isterdi, Pen. Konuşmasının pek de övücü olmadığını fark etti ve aceleyle ekledi: 'Tam olarak *bunu* kastetmiyorum, sadece sen ondan çok daha gençsin ve çok küçük bir masumsun!"

Kadın bunun üzerine atladı. "İşte bu, onunla evlenmemem için çok iyi bir neden!" dedi. 'Benden o kadar yaşlı ki, bu yolculuğa birlikte çıkmamızı kimsenin yadırgamayaca  ını söyleyebilirim.

'Tanrım, Pen, kadar da yaşlı değil! Ne tuhaf bir kızsın sen! Onunla evlenmek istemiyor musun?"

Kaşlarını çatarak ona baktı. S  r Richard'ı, onun eşliğinde yaşadığı maceraları, onun gözlerindeki kahkahayı ve sesindeki alaycı tınıyı düşündü. Birden yüzü kızardı ve gözlerinden ya  lar gelmeye ba  ladı. "Evet, evet, istiyorum!" dedi.

"Peki! Ama a  layacak ne var ki?" diye sordu Piers.

"Bir an için düşündüm ki- şimdi, aptal olma, Pen!"

Meydan okurcasına burnunu sümkürdü ve biraz sulu bir aksanla şöyle dedi: "Ağlamıyorum!"

"Gerçekten de neden böyle bir şey yaptığınızı anlayamıyorum. Bence Wyndham çok iyi bir adam, ünlü bir adam! Sanırım çok moda olacaksın, Pen, ve şehirde büyük bir başarı kazanacaksın!"

Teyzesinin saygın evinin duvarları arasında geçireceği bir hayattan öte bir gelecek göremeyen Pen bunu kabul etti ve konuşmayı daha az acı verici kanallara yönlendirmek için acele etti.

Keynsham, Queen Charlton'dan sadece birkaç mil uzakta olmasına rağmen, Piers Pen'i tekrar George Inn'e bıraktığında akşam yemeği saati yaklaşmıştı. Bu arada bir posta arabası kiralanmış ve onu çekmesi için dört iyi at seçilmişti; bütün kafilе o akşam saat on bir buçukta Crome Hall'un kapısının önünde buluşacaktı. Bay Luttrell, nişanlısının yanında getirmek isteyeceği yükün boyutları ve kaçışının daha başlangıçta engellenebileceğine dair bazı endişelerin ötesinde, rehberi ve akıl hocasının sık sık kendisine temin ettiği gibi, endişelenecek başka bir şey yoktu.

Pen o ölümcül saatte orada olmak isterdi ama Piers bu teklifi reddetti. Bu nedenle George Inn'in kapısında birbirlerine veda ettiler, ikisi de bir başkasıyla evlenmek üzere oldukları düşüncesiyle en ufak bir acı duymadılar.

Pen eski oyun arkadaşına son bir kez el salladıktan sonra hana girdi ve Sör Richard tarafından karşılandı, ona tepeden tırnağa baktı ve şöyle dedi: 'İğrenç velet, her şeyi itiraf etsen iyi olur! Nerelerdeydin ve ne kötülükler yaptın?"

"Ama sana bir mesaj bırakmıştım! Pen itiraz etti. "Size vermediler mi efendim?"

Öyle oldu. Ama senin genç Luttrell'le birlikte gittiğin haberi beni sadece endişelendirdi. İtiraf et!'

Kadın ona göz kırptı. 'Şey, belki de *tam* olarak "Memnun oldum, ama aslında her şeyi en iyisi için yaptım Richard!

'Bu giderek daha da uğursuz bir hal alıyor. Bir şeytanlık yaptığınıza ikna oldum.'

Salona geçti ve şöminenin üzerindeki aynaya giderek dağınık buklelerini düzeltti. "Tam olarak *şeytanlık* değil," diye mırıldandı.

Onu eğlenerek izleyen Sir Richard, "Rahatladım," dedi. Evet, bence kombinezonunu ne kadar çabuk giyersen o kadar iyi Pen. Bu çok kadınsı bir numara, sana söyleyeyim.

Renk değiştirdi, güldü ve aynadan uzaklaştı. "Unutmuşum. Ne de olsa bir anlamı yok, çünkü bana öyle geliyor ki maceramın sonuna geldim.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı.

"Evet, biliyorum. Sen bilmiyorsun!"

"Çok kötü görünüyorsun. 'Piers ve Lydia bu gece evlenecekler!

Kahkahası gözlerinde söndü. "Pen, bunu sen mi yapıyorsun?

"Hayır, kesinlikle öyle değil, efendim! Aslında benim bambaşka bir planım vardı, ama size söylemeye cesaret edemedim ve işin doğrusu, Piers de buna pek iyi gözle bakmadı. Lydia'yı kaçırmak istiyordum, böylece Piers onu benden kurtarabilir ve böylece babasının kalbini yumuşatabilirdi, ancak bunu onaylamayacağınızı söyleyebilirim.

"Yapmamalıyım," dedi Sir Richard ısrarla.

'Hayır, bu yüzden sana bu konuda hiçbir şey söylemedim. Sonunda Lydia kaçmaya karar verdi.'

"Yani o zavallı kıza zorbalık yaptığınızı mı söylüyorsunuz?

Yapmadım! Çok adaletsizsiniz, efendim! Şerefim üzerine, ben ! Bu fikri onun aklına ben sokmadım diyemem, ama bu tamamen Binbaşı'nın işiydi. Onu yarın sabah Lincolnshire'a götürmekle tehdit etti ve tabii ki orada yaşamaya dayanamazdı! Oh, işte garson geliyor! Size bütün hikayeyi birazdan anlatacağım.

Örtüler serilirken penceredeki en sevdiği koltuğuna çekildi ve Sör Richard sırtını büyük şömineye dayayarak onu izledi. Garson akşam yemeği hazırlıklarıyla uğraştı ve salondan kısa bir süreliğine ayrıldığı sırada Pen aniden şöyle dedi "Çok haklıdınız: o değişti, efendim. Yalnız bir konuda yanıldınız: Benim değiştiğimi hiç düşünmüyor.

Sir Richard kaşlarını kaldırarak, "Size bu kadar güzel bir iltifat edebileceğini düşünmemiştim," dedi.

Pen kuşkuyla, "Bunu iltifat olarak söylediğini sanmıyorum," dedi.

Gülümsedi ama hiçbir şey söylemedi. Garson elinde yüklü bir tepsiyle odaya geri geldi ve masaya çeşitli yemekler koymaya başladı. Garson çekildikten sonra Sör Richard Pen için bir sandalye çekti ve şöyle dedi: 'Hizmettesin velet. Aç mısın?

"Pek değil," diye cevap verdi, .

Kendi evine taşındı. "Neden, bu nasıl olur?

"Şey, bilmiyorum. Piers gece yarısı Lydia ile kaçacak.'

'I güven o durum var değil alındı uzakta iştahın?'

"Hayır! Bence birlikte çok iyi anlaşıyorlar, çünkü ikisi de çok aptal.

"Doğru. Senin onların kaçıyla ne ilgin vardı?'

'Çok az, sizi temin ederim, efendim! Lydia benim ısrarıma gerek kalmadan bunu yapmaya karar verdi. Benim tek yaptığım

Keynsham'da iyi tanındığı için Piers'e posta arabası.

"Sanırım bu, Binbaşı Daubenay'ın bir ziyaretine daha katlanmak zorunda kalacağımız anlamına geliyor. Görünüşe göre suç dolu bir hayatın derinliklerine doğru sürükleniyorum."

Merakla başını kaldırdı. "Neden efendim? Hiçbir şey yapmadınız!"

'Farkındayım. Ama şüphesiz bir şeyler yapmalıyım.

'Oh hayır, her şey ayarlandı! Gerçekten yapacak bir şey kalmadı.

"Sağduyulu yaşlara ulaşmış biri olarak benden bu şok edici olayı daha tomurcuk halindeyken durdurmamın beklenebileceğini düşünmüyor musunuz?"

"Binbaşuya söyle mi demek istiyorsun? Pen ağladı. "Ah, Richard, böyle zalimce bir şey yapmazsın değil mi? Yapamayacağına ikna oldum!"

Bardağını yeniden doldurdu. 'Çok kolaylıkla yapabilirdim ama yapmayacağım. Doğrusunu söylemek gerekirse, başından beri son derece sıkıcı bulduğum bir çift aşığın meseleleriyle pek ilgilenmiyorum. Bunun yerine kendi meselelerimizi konuşalım mı?"

"Evet, sanırım yapmalıyız," diye kabul etti. 'Bugün o kadar meşguldüm ki neredeyse kekeme adamı unutuyordum. Umarım Richard, tutuklanmayız!"

"Gerçekten, ben de öyle!" dedi gülerek.

"Gülmek çok güzel, ama Bay Philips'in bizden hiç hoşlanmadığını görebiliyordum.

'Korkarım ki faaliyetleriniz onun aklını karıştırdı. Neyse ki, korkunç Yüzbaşı Trimble'dan başkası olmadığından şüphelendiğim bir adamın Bath'daki yetkililer tarafından tutuklandığı haberi ona ulaştı.

'Aman Tanrım, yakalanacağını hiç düşünmemiştim! Lütfen, kolye onda mıydı?"

'Bunu size henüz söyleyemem. Luttrell ve gelininin balaylarını uzatmayacaklarını umuyorum, çünkü Lydia'nın tutukluyu teşhis etmek isteyeceğini düşünüyorum.

"Eğer bunu bilseydi, bir daha asla geri dönmeyeceğini söyleyebilirim," dedi Pen.

Sir Richard, "Halktan yana bir kadın," diye yorumladı.

Kıkırdadı. 'Hiç ruhu yok. Size *söylemiştim*, efendim! Yetkililer beni görmek ister mi?'

"Hiç sanmıyorum. Her halükarda, sizi görmeye gelmeyecekler'.

Pen, "Hayır, söylemeliyim ki eğer görünmek zorunda kalırsam bunun aşırı derecede garip olacağını hissediyorum," dedi. "Aslında efendim, sanırım eve gitsem daha iyi olacak, sizce de öyle değil mi?

Ona baktı. "Almeria Teyzen'e mi, velet?" "Evet, elbette. Gidebileceğim başka bir yer yok. Peki ya kuzen Fred?

"Umarım yaşadığım onca maceradan sonra artık benimle evlenmek istemez," dedi Pen iyimser bir şekilde. "Çok kolay şok oluyor, biliyorsun.

"Böyle bir adam sana hiç de uygun bir koca olmaz," dedi başını sallayarak. 'Kuşkusuz kolay kolay şoka girmeyecek birini seçmelisin.

Pen hızlı ve mutsuz bir gülümsemeyle, "Belki de yolumu değiştirsem iyi olacak," dedi.

"Bu çok yazık olur, çünkü senin yöntemlerin çok hoş. Benim seninkinden daha iyi bir planım var, Pen.'

Masadan hızla kalktı. 'Hayır, hayır! Lütfen hayır, efendim!" dedi boğuk bir sesle.

O da ayağa kalktı ve elini uzattı. "Neden böyle söylüyorsun? Benimle evlenmeni istiyorum, Pen.'

"Ah Richard, keşke yapmasan!" diye yalvararak pencereye doğru çekildi. 'Gerçekten de benim için teklif etmeni istemiyorum. Çok nazıksın ama yapamam!

'Beni zorluyorsun! Bu ne saçmalık?'

"Evet, evet, bunu neden söylediğini biliyorum!" dedi sıkıntıyla. "Beni tehlikeye attığını düşünüyorsun, ama aslında atmadın, çünkü gerçeği kimse bilmeyecek!

"Bay Luttrell'in elinin düştüğünü seziyorum," dedi Sör Richard oldukça acımasızca. "Kafana ne gibi zararlı saçmalıklar sokuyor, küçüğüm?

Bu sevgi ifadesi Pen'in aniden gözyaşı dökmesine neden oldu. "Olamaz! Bunu daha önce düşünmemekle aptallık etmişim. Gerçekten, Lydia'dan daha mantıklı değilim! Ama sen benden o kadar büyüksün ki, Piers gelene ve sen yüzümü kurtarmak için ona nişanlı olduğumuzu söyleyene kadar aklıma bile gelmemiştii! *O zaman* ne kadar küçük bir aptal olduğumu anladım! Ama bunun bir önemi yok efendim, çünkü Piers Lydia'ya bile tek kelime etmeyecek ve Almeria Teyze'nin de bunca zamandır sizinle birlikte olduğumu bilmesine gerek yok.

"Pen, saçma sapan konuşmayı keser misin? Ben hiç de centilmen değilim, canım: Kız kardeşime sorabilirsin, o da sana benim yaşayan en bencil yaratık olduğumu söyleyecektir. Kendimden başka kimseyi memnun etmek için bir şey yapmam.

"Bunun doğru olmadığını biliyorum! dedi Pen. 'Eğer kız kardeşin düşünüyorsa, seni tanımıyor demektir. Ve ben saçmalamıyorum. Piers beni seninle görünce çok şaşırdı ve sen *de* onun haklı olduğunu düşündün, yoksa böyle konuşmazdın.

"Ah evet!" diye cevap verdi. 'Dünyanın bu kaçış hakkında ne düşüneceğinin farkındayım, ama inan bana, küçük aşkım, evliliği şövalyelik güdülerıyla teklif etmiyorum. Açık konuşmak gerekirse, bu maceraya sarhoş olduğum için, sıkıldığım için ve bana tatsız gelen bir şeyi yapmak zorunda olduğumu düşündüğüm için başladım. İçinde kaldım.

Çünkü yıllardır hiçbir şeyden keyif almadığım kadar keyif aldığımı fark ettim.

"Posta arabasından hoşlanmamıştın," diye hatırlattı ona.

"Hayır, ama posta arabasıyla seyahat etmeyi alışkanlık haline getirmemize gerek yok, değil mi?" dedi ona gülümseyerek.

"Kısaca Pen, seninle tanıştığımda bir mantık evliliği yapmak üzereydim. Seninle tanıştıktan sonraki on iki saat içinde, ne olursa olsun *bu* evliliği yapmayacağımı biliyordum. Yirmi dört saat içinde, hayatım, var olmadığına inandığım şeyi bulduğumu biliyordum'

"Neydi o?" diye sordu utangaç bir şekilde.

Gülümsemesi biraz çarpıktı. "Bir kadın, hayır, bir kız çocuğu! Küstah, iğrenç, küstah bir velet; onsuz yaşayamayacağıma eminim.

"Ah!" dedi Pen, öfkeyle kızararak. 'Bunu bana söylemen ne büyük incelik! Neden böyle söylediğini biliyorum ve bunu bu kadar güzel ifade ettiğin için sana minnettarım!

"Ve tek kelimesine bile inanmıyorsun!

"Hayır, çünkü Piers Lydia Daubenay'a aşık olmasaydı benimle evlenmeyi düşünmeyeceğinden eminim," dedi basitçe. 'Bu yüzden benim için üzülüyorsun ve bu yüzden-'

"Hiç de değil.

"Bence biraz öylesin, Richard. Senin gibi biri için bunu çok iyi anlıyorum -bana bencilmişsin gibi davranmanın bir yararı yok, çünkü öyle biri olmadığını biliyorum

-Senin gibi birine göre, benimle evlenmeye şerefle bağlı olmalısın. Şimdi, itiraf et! Bu doğru, değil mi? *Lütfen* bana kibar yalanlar söyleme!'

'Pekala,' diye yanıtladı. 'Sizi bu duruma soktuğum için onur içinde size teklif etmem gerektiği doğrudur.

ismimin korunması. Ama sana kalbimi sunuyorum Pen.

Telaşla mendilini aradı ve onunla gözlerini sildi. "Oh, size teşekkür ederim!" dedi mufllak bir sesle. "Çok güzel davranışlarınız var, efendim!

"Pen, seni imkânsız çocuk!" diye haykırdı. "Sana seni sevdiğimi söylemeye çalışıyorum ve senin tek söyleyeceğin güzel tavırlarım olduğu!"

"Bir insana üç günde aşık olamazsın!" diye itiraz etti.

Ona doğru bir adım atmıştı ama sonra kendini kontrol etti. "Anlıyorum.

Gözlerini son bir kez sildi ve özür dileyerek şöyle dedi: "Özür dilerim! Ağlamak istememiştim, sadece biraz yorgun olduğumu düşünüyorum, ayrıca Piers yüzünden bir şok geçirdim, biliyorsunuz."

Birçok kadını yakından tanımış olan Sör Richard, bildiğini düşünüyordu. "Ben de bundan korkuyordum," dedi. "Bu kadar önemsiyor muydun, Pen?"

"Hayır, ama bildiğimi sanıyordum ve ne demek istediğimi anlıyorsanız, her şey çok alçaltıcı, efendim.

'Sanırım öyle. Senin için çok , değil mi?'

"Senin için çok gencim," dedi Pen kararsızca. 'Eğlenceli olduğumu düşündüğünü söyleyebilirim -aslında öyle olduğunu biliyorum, çünkü bana sürekli gülüyorsun- ama çok yakında gülmekten yorulacaksın ve belki de benimle evlendiğine pişman olacaksın.

"Gülmekten hiç yorulmadım.

"Lütfen başka bir şey söyleme!" diye yalvardı. "Piers gelip de seni bunları söylemeye zorlayana kadar her şey ne kadar da güzeldi! Daha fazla konuşmamanı tercih ederim, Richard, lütfen!

Kendini açıklamadan önce eski oyun arkadaşıyla tanışmasına izin verme konusundaki dikkatli stratejisinin yanlış olduğunu anladı. Bunu açıklamanın hiçbir yolu yok gibiydi. Hiç kuşkusuz, diye düşündü, kız en başından beri ona sevecen bir gözle bakıyordu. Duygularının Piers Luttrell'in rüya figürüne ne kadar derinden bağlı olduğunu merak etti ve gözyaşlarını yanlış okuyarak kalbinin gerçekten de ağır bir yara almış olmasından korktu. Onu kollarına almayı, direncini ve vicdan azabını bastırmayı çok istiyordu ama ona olan güveni aralarına bir çekmişti. Gülümsemenin gölgesiyle şöyle dedi: "Kendime zor bir görev verdim, değil mi?"

Onu anlamamıştı ve bu yüzden hiçbir şey söylemedi. Piers ona şok olmuş bir yüz gösterene ve Sör Richard onu müstakbel karısı olarak kabul edene kadar kendi kalbini sorgulamamıştı. Sör Richard onun için sadece keyifli bir yol arkadaşı, insanın güvenebileceği son derece üstün bir şahsiyetti. Yolculuğunun amacı düşüncelerini öylesine saplantı haline getirmişti ki, hayatına bir Korintlinin girmesinin macerasının tüm çehresini değiştirip değiştirmediyini kendine sormak için hiç duraksamamıştı. Ama öyle olmuştu ve Piers'le karşılaştığında, onun için iki iğne bile umursamadığını aniden fark etmişti. Korintli onu aklından ve kalbinden çıkarmıştı. Sonra Piers bu macerayı iğrenç bir entrikaya dönüştürmüş, Sör Richard da bunu istediği için değil (isteseydi neden kadar dilini tutmuş olsun ki?) onurunun zorlamasıyla açıklamıştı. Otuz yaşına yaklaşan bir moda adamının, okuldan yeni çıkmış bir bayana sırılsıklam aşık olabileceğini düşünmek saçmaydı, bayan ona ne kadar kolay aşık olursa olsun.

"Pekâlâ Bayan Creed," dedi Sör Richard. "Size kur yapacağım, hem de tüm geleneklere uygun bir şekilde.

Her yerde bulunan garson masayı toplamak üzere salona gelmek için bu anı seçti. Bayan Creed pencereden dışarı bakarak, daha mükemmel bir dünyada hiçbir hizmetçinin makul olmayan anlarda meşru işine burnunu sokmayacağını düşündü. Arada bir burnunu çekmesinden soğuk algınlığından muzdarip olduğu garson, tepsideki tabak ve çanakları birbirine vurarak odanın içinde dolaşırken, Bayan Creed kararlı bir şekilde bir gözyaşını daha sildi ve dikkatini sokağın ortasında pire arayan melez bir köpeğe verdi. Ancak bu ilgi çekici nesne, bir çift güzel koy tarafından çekilen ve on beş kadar pelerinli ve iki kat cepli beyaz kumaştan bir ceket giymiş genç bir kan tarafından sürülen şık bir curricule'nin yaklaşmasıyla hemen gizlenmeye başladı. İç ceplerden birinden Belcher marka bir mendil çıkıyordu ve ceket açıldığında mavi ve sarı şeritlerle dokunmuş süprem bir yelek ile siyah benekli beyaz muslin bir kravatın şaşırtıcı görüntüsü ortaya çıkıyordu. Ceketin düğme deliğine bir buket sıkıştırılmıştı ve konik taçlı ve alyan siperli uzun bir şapka bu seçkin kişinin kafasına rakik bir açıyla yerleştirilmişti.

At arabası George'un önünde durdu ve küçük bir kaplan arabanın arkasından atlayarak atların başına koştu. Zarif adam bacaklarını örten kilimi bir kenara atarak attan indi ve Bayan Creed'in beyaz kadife pantolonunu ve çok uzun konçlu kısa çizmelerini görmesine izin verdi. Bayan Creed daha bu manzara karşısında gözlerini kırptırırken hana girdi ve ev sahibine seslendi.

'Aman Tanrım, efendim, ne kadar tuhaf bir yaratık geldi! Keşke onu görebilseydiniz! Pen haykırdı. 'Sadece hayal! Mavi-sarı çizgili bir yeleği ve benekli bir kravatı var!

Sör Richard özür dileyerek, "Bazen ben de takıyorum," diye mırıldandı.

Döndü, konuşmayı böyle istisnai olmayan konularla sınırlı tutmaya kararlıydı. "Siz mi efendim? Böyle bir şeyin mümkün olabileceğine inanamıyorum!"

"Kulağa Dört At Kulübü'nün amblemi gibi geliyor," dedi. 'Ama üyelerimizden birinin Queen Charlton'da ne işi olabilir ki?

Giriş salonundan karışık bir konuşma sesi geldi. Ev sahibinin oldukça tiz olan sesi net bir şekilde şöyle diyordu: 'En iyi salonum Sir Richard Wyndham tarafından ısmarlanmıştır, efendim, ama zatıalınız lütfederseniz-'

"Ne?

Bu tek heceli kelimeyi duymak hiç de zor değildi, çünkü kesinlikle bağıyordu.

"Aman Tanrım!" dedi Sör Richard ve Bayan Creed'e hızlıca bir göz atmak için döndü. 'Dikkatli ol, velet! Sanırım bu yolcuyu tanıyorum. O kravata ne yaptın böyle? Gel buraya!'

Bayan Creed'in buruşmuş kravatını düzeltmeye ancak vakit bulabilmişti ki, aynı delici ses: 'Nerede? mi? Aptal olma, dostum! Onu iyi tanırım!" ve giriş salonundan geçen aceleci ayak sesleri duyuldu.

Kapı açıldı; on beş pelerinli sürücü ceketli beyefendi içeri girdi ve Sör Richard'la göz göze gelince şapkasını ve eldivenlerini öne doğru atıldı: '*Ricky!* Ricky, seni köpek, burada ne işin var?

Pen pencerenin kenarına çekilmiş, uzun boylu genç adamın Sör Richard'ın elini sıkmasını izliyor ve onu daha önce nerede görmüş olabileceğini merak ediyordu. Adam ona belli belirsiz tanıdık geliyordu ve pervasız sesinin tınısı hafızasının bir köşesine dokunmuştu.

"Vay canına!" dedi. 'Eğer bu her şeyi yenmezse! Burada ne işin var bilmiyorum ama görmek istediğim adam sensin. Ricky, teklifin geçerli mi? Damme, eğer , ilk gemiyle Yarımada'ya gidiyorum! Bu sefer ailede şeytan ve herkes var!'

"Biliyorum," dedi Sir Richard. "Sanırım Beverley hakkındaki haberleri duymuşsunuzdur?"

"Tanrım, sakın bana duyduğunu söyleme?" "Onu buldum," dedi Sir Richard.

Saygıdeğer Cedric bir elini başına götürdü. "Onu buldun mu? Ne, onu aramıyordun, değil mi Ricky? Bunu kaç kişi daha biliyor? Nerede o lanet kolye?"

"Eğer polis memurları almadıysa, Yüzbaşı Trimble'ın cebinde olduğunu sanıyorum. Bir zamanlar benim elimdeydi, ama babana geri vermek için Beverley'e verdim. O öldürüldüğünde-'

Cedric geri çekildi, çenesi düştü. "O da ne? Öldürüldü mü? Ricky, Bev değil?"

"Ah!" dedi Sör Richard, "yani bilmiyor muydunuz?"

"Yüce Tanrım! dedi Cedric. Gözü garsonun masanın üzerine bıraktığı sürahiye ve bardaklara takıldı. Kendine bir bardak doldurdu ve fırlattı. "Bu daha iyi. Demek Bev öldürüldü, öyle mi? Buraya onu kendim öldürme fikriyle geldim. Kim öldürdü?"

"Trimble, sanırım," diye yanıtladı Sir Richard.

Cedric bardağını yeniden doldururken durakladı ve hızla başını kaldırdı. "Kolyenin hatırı için mi?"

"Muhtemelen.

Pen'in şaşkınlığı karşısında Cedric bir kahkaha patlattı. "Oh, Tanrım, ama bu çok zengin!" diye soluk soluğa kaldı. "Ah, kabart beni, Ricky, bu cehennemin kendi şakası!"

Sir Richard gözlüğünü kaldırdı ve genç arkadaşını belli belirsiz bir şaşkınlıkla inceledi. "Elbette bu haberin sizi kederlendirmesini beklemiyordum, ama itiraf etmeliyim ki pek de hazırlıklı değildim-

"Macun, sevgili ihtiyar! Macundan başka bir şey değil!" dedi Cedric, bir sandalyenin arkasına iki büküm uzanarak.

Gözlük camı düştü. "Aman Tanrım!" dedi Sör Richard. 'Evet, bunu düşünmem gerekirdi. Saar?'

"Yıllar önce! Cedric akan gözlerini Belcher mendiliyle silerek, "Yıllar önce," dedi. "Ben, dikkatini çekerim Ricky, Bow Street Runners'ı bu işe bulaştırınca ortaya çıktı! Babamın bu olaya çok sıcak baktığını sanıyordum. Ama hiç tahmin etmemiştim! Annem Brook Sokağı'na haberci üstüne haberci gönderiyordu, kızlar da başımın etini yiyordu, ben de Bow Sokağı'na gittim. Gerçek şu ki, sabahları kafam hiç iyi olmuyor. Tazıları lanet olası kolyenin peşine takar takmaz olayı düşünmeye başladım. Sana Bev'in kötü bir adam olduğunu söylemişim, Ricky. "Kolyeyi onun çaldığına bahse girerim.

Sör Richard başını salladı. "Çok doğru.

'Damme, ben buna çok ileri gitmek derim! Annem onun için sezlongunda gizli bir saklama yeri yaptırmıştı. Babam biliyordu. Ben biliyordum. Bev biliyordu. Kızların da bildiğini söyleyebilirim. Ama başka kimse bilmiyordu, anlıyor musun? Her şeyi White'ın evinde düşündüm. Kafayı boşaltmak için konyak gibisi yok! Sonra Bev'in geçen hafta Bath'a gittiğini hatırladım. Nedenini hiç anlayamadım! Kendim araştırsam iyi olur diye düşündüm. Tam Bath'a küçük bir yolculuk yapmaya karar vermişim ki, babam iki büküm içeri girdi. Melissa'dan Bow Street'e gittiğimi duymuş. Dick'in şapka bandı kadar tuhaf görünerek ve ne olduğunu bilmek isteyerek üzerime atladı.

Runner'ları üzerine salmakla şeytanı kastetmişim. Şimdi, Ricky, sevgili oğlum, benim acemi olduğumu söyleyebilir misin? Sana söz veriyorum, ne olacağını hiç tahmin etmemiştim! Babamın elmaslara sadık kalacağını düşünmüştüm hep! Üç yıl önce şansı yaver gitmeyince onları sattı! Onları kopyalattı, böylece kimsenin haberi olmadı, annemin bile! Bana çok kızgındı ve lanet olsun, onu suçlamıyorum, çünkü Runner'ım kolyeyi yeryüzüne kaçırsaydı, ödeyecek şeytan olurdu ve sıcak zift yoktu! İşte bu yüzden buradayım. Ama beni asıl şaşırtan, *seni* buraya hangi rüzgar attı?

"Bana kaçmamı söylemişsiniz," diye mırıldandı Sör Richard.

'Öyle yaptım, ama doğruyu söylemek gerekirse yapacağını hiç düşünmemiştim, sevgili oğlum. Ama neden burada? Çıkar ağzındaki baklayı, Ricky! Buraya Bev'i aramaya hiç gelmedin!'

"Hayır, görmedim. Tamamen ailevi meseleler için geldim. Sanırım genç kuzenim Pen Brown'la hiç tanışmadınız?'

'Bu isimde bir kuzenin olduğunu hiç bilmiyordum. Kim o?" dedi Cedric neşeyle.

Sör Richard, Pen'in varlığına işaret eden hafif bir hareket yaptı. Garson henüz mumları getirmediği için oda derin bir gölgeye bürünmüştü ve alacakaranlık giderek azalıyordu. Cedric başını çevirdi ve kısık gözlerle Pen'in oturduğu, perdelerin yarı yarıya gizlediği pencere kenarındaki koltuğa doğru baktı. "Damme, seni hiç görmedim!" diye bağırdı. "Nasılsın?"

"Bay Brandon, Pen," diye açıkladı Sir Richard.

El sıkışmak için öne çıktı, tam o sırada garson elinde birkaç avizeyle içeri girdi. Onları masanın üzerine bıraktı ve perdeleri çekmek için odanın diğer tarafına geçti. Mum ışığının ani parıltısı bir an için Cedric'in gözlerini kamaştırdı ama Pen'in elini bırakınca görüşü açıldı ve kızın altın sarısı buklelerine odaklandı. Alnında uğursuz bir kaş belirdi.

düzensiz bir hafızayla. "Hey, bekle bir dakika!" dedi. "Seni daha önce görmedim, değil mi?"

Pen kısık bir sesle, "Hayır, hiç sanmıyorum," diye cevap verdi.

Ben de öyle düşünmüştüm. Ama sende bir şey var- kuzenin olduğunu mu söylemiştin, Ricky?"

"Uzak bir kuzen," diye düzeltti Sir Richard.

"Brown'ın adı?"

Sör Richard iç çekti. "Çok mu muhteşem?"

'Damme, sevgili oğlum, seni beşğimden beri tanıyorum, ama Brown adında bir akrabanı hiç duymadım! Oyun ne?'

"Ailemin sonuçlarıyla bu kadar ilgilendiğini tahmin etseydim, Cedric, Pen'in varlığından seni haberdar ederdim.

İlgilenen ama salondaki işlerini uzatamayan garson yavaşça ve üzgün bir şekilde geri çekildi.

"Bu işte şeytani bir tuhafılık var!" dedi Cedric başını sallayarak. 'Benim de aklımın bir köşesinde bir şeyler var. Nerede şu bordo?"

"Şey, ilk başta sizinle daha önce tanıştığımı sanmıştım," diye teklif etti Pen. "Ama bunun nedeni diğer Bay Brandon'a olan benzerliğinizdi.

"Sakin bana onu tanıdığını söyleme!" diye haykırdı Cedric. "Pek iyi değil. Onunla burada karşılaştık.

Cedric sert bir sesle, "Bak sana ne diyeceğim delikanlı: Senin gibi bir süt çocuğuna uygun bir arkadaş değildi," dedi. Yine kaşlarını çattı, ama görünüşe göre hatalı anıyı hatırlama çabasından vazgeçti ve Sör Richard'a döndü. 'Ama kuzenin burada olmanı açıklamıyor, Ricky. Damme, seni buraya ne getirdi?'

"Şans," diye yanıtladı Sir Richard. 'Kuzenime bu mahalleye kadar eşlik etmek zorunda kaldım.

İşler. Yolda, Bow Street Runner -sizin Runner'ınız Ceddie-tarafından takip edilen ve kuzenimin cebine bir kolye koyan bir kişiyle karşılaştık.

"Ciddi ! Ama Bev'in burada olduğunu biliyor muydun?"

Hiçbir şekilde. Bu gerçek bana ancak onu öldürdüğünü düşündüğüm adamla biraz saklanmadan karşılıklı suçlamalarda bulunurken kulak misafiri olduğumda ortaya çıktı. Kısaca söylemek gerekirse, bu acıklı olaya üç kişi karışmıştı ve üçünden biri diğer ikisini fokurdatmıştı. Saar'a geri verilmesi şartıyla kolyeyi Beverley'e geri verdim.

Cedric bir kaşını kaldırdı. 'Sakin ol, Ricky, sakın ol! Ben mantar beyinli değilim, sevgili yaşlı çocuk! Bev elmasları geri vermeye asla razı olmadı, tabii senin onun teneke kutusunu öğüteceğinden korkmadıysa. Şeytani zambak ciğerli, Bev! Öyle mi oldu?"

"Hayır," dedi Sör Richard. "şekilde olmadı. "Ricky, seni aptal, sakın bana onu satın aldığını söyleme!"

"Ben satın almadım.

'Söz verdin, ha? Seni uyarmıştım! Bev'le hiçbir şey yapmaman konusunda seni uyarmıştım! Yine de, eğer öldüyse bir zararı olmaz! Devam et!'

Size söyleyecek çok az şey var. Beverley dün gece buradan çok da uzak olmayan bir yerde ölü bulundu. Kolye kaybolmuştu.'

"Şeytan vardı! Biliyor musun, Ricky, bu çok çirkin bir iş! Ve düşündükçe, neden bu kadar aceleyle ve kimseye tek kelime etmeden kasabadan ayrıldığını daha az anlıyorum. Sakın bana acil aile işleri için geldiğini söyleme, sevgili oğlum! O gece kılık değiştirmiştin! Hayatımda seni hiç bu kadar tilki gibi görmemişim! Gittiğini söylemiştin.

Eve yürürken kapıcının George'a söylediklerine bakılırsa evinizin Brook Sokağı yönünde bir yerde olduğunu kafanıza yerleştirmişsiniz. Melissa'ya serenat yapmaya gitmediğine dair istediğine bahse girerim! Damme, sana ne oldu?"

"Oh, eve gittim!" dedi Sör Richard sakince.

"Evet ama bu genç dal nereden çıktı?" diye sordu Cedric, Pen'e şaşkın bir bakış fırlatarak.

"Kapımın eşiğinde. Beni bulmaya gelmişti, görüyorsunuz.

"Hayır, lanet , Ricky, bu olmaz!" diye itiraz etti Cedric. "Sabahın üçünde olmaz, sevgili oğlum!"

"Tabii ki hayır!" diye araya girdi Pen. "Saatlerdir onu bekliyordum!"

"Kapının eşiğinde mi?" dedi Cedric kuşkuyla.

Pen sahte bir samimiyetle, "Hizmetçilerin şehirde olduğumu bilmelerini istemememin nedenleri vardı," diye açıkladı.

"Hayatımda hiç böyle bir hikâye duymadım!" dedi Cedric. "Sen böyle biri değilsin, Ricky, sen böyle biri değilsin! Ertesi sabah seni görmeye geldim ve Louisa ile George'u orada buldum, bütün ev büzülmüştü ve kimse senin nereye gittiğini bilmiyordu. Oh, Jüpiter adına, ve George kendini boğduğunu sanacaktı!"

"Kendimi boğdum! Yüce Tanrım, neden?"

"Melissa, sevgili oğlum, Melissa!" diye kıkırdadı Cedric. "İçinde yatılmamış bir yatak, ızgarada buruşuk kravat, bir kilit..." Sözünü kesti ve başını çevirip Pen'e baktı. "Tanrım, buldum! *Şimdi* kafamı karıştıran şeyin ne olduğunu biliyorum! O saç! Senindi!"

"Ah, şeytan!" dedi Sir Richard. "Demek bulundu, öyle mi?"

Şalın altında altın bir kıvrım. George bunu geçmişinden bir kalıntı olarak görürdü. Ama cehennem ve şeytan buna inanmaz,

Bu hiç mantıklı değil! Saçını kestirmek için sabahın köründe Ricky'yi aramaya hiç gitmedin, evlat!

"Hayır, ama saçlarımı çok uzun yaptığımı ve benimle *bu şekilde* dolaşamayacağını *söyledi*," dedi Pen umutsuzca. 'Ve kravatımı da beğenmedi. Sarhoştun, biliyorsun.

"O kadar sarhoş değildi," dedi Cedric. 'Kim olduğunu bilmiyorum ama sen Ricky'nin kuzeni değilsin. Hatta bana kalırsa çocuk bile değilsin! Damme, sen Ricky'nin geçmişisin, işte sen busun!

"Değilim!" dedi Pen öfkeyle. "Çocuk olmadığım doğru, ama o geceye kadar Richard'ı hayatımda hiç görmedim!

"O geceye kadar onu hiç görmediniz mi?" diye tekrarladı Cedric şaşkınlıkla. "Hayır! Hepsi şans eseri idi, değil mi Richard?

"Öyleydi," diye onayladı Sör Richard, eğleniyor gibiydi.

"Pencereden kollarıma düştü, Ceddie.

"Bana biraz daha bordo ver!" dedi Cedric.

Bölüm 13

Cedric sürahidenden takviye aldıktan sonra içini çekti ve başını salladı. "Faydası yok, bana hâlâ şeytani bir tuhaflık gibi geliyor. Dişiler pencereden düşmez.

'Aslında tam olarak bırakmadım. Tırmandım, çünkü ilişkilerimden kaçıyordum.

"Sık sık benimkinden kaçmak istemişimdir ama pencereden tırmanmayı hiç düşünmemiştim.

"Tabii ki hayır!" dedi Pen küçümseyerek. "Sen bir erkeksin!

Cedric memnuniyetsiz görünüyordu. 'Pencerelerden sadece kadınlar mı kaçıyor? Burada bir yanlışlık var.

'Bence sen aşırı derecede aptalsın. Pencereden kaçtım çünkü kapıdan girmek tehlikeliydi. Richard da o sırada oradan geçiyordu ve bu çok şanslı bir durumdu çünkü çarşaf lar yeterince uzun değildi ve atlamak zorunda kaldım."

Cedric, "Bana çarşaf lardan aşağı indiğini mi söylemek istiyorsun?" diye sordu.

"Evet, tabii ki. Başka nasıl çıkabilirdim ki?" "Eh, bu her şeyi yenmezse!" diye hayranlıkla haykırdı.

'Oh, o bir şey değildi! Sadece Sör Richard çocuk olmadığımı anlayınca buraya yalnız gelmemin uygun olmayacağını düşündü ve beni evine götürdü, saçlarımı arkadan daha düzgün kesti, kravatımı benim için bağladı ve bu yüzden kütüphanesinde o şeyleri buldun!

Cedric gözlerini Sör Richard'a dikti. "Damme, kediyi vurduğunu biliyordum Ricky, ama bu kadar iri yarı olduğunu hiç tahmin etmemiştim!

"Evet," dedi Sir Richard düşünceli bir ifadeyle, "sanırım sandığımdan çok daha fazla dünyayla içli dışlıymışım.

'Dünyanın tepesinde! Sevgili ihtiyar delikanlı, kafayı bulmuş olmalısın! Peki buraya nasıl geldin? George'un atlarının ahırda olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Sen hiç kiralık bir karavanla seyahat etmedin, Ricky!

"Kesinlikle hayır," dedi Sir Richard. "Biz sahnede seyahat ettik. "Sahnedeyim" Cedric'in ağzından tek kelime çıkmadı.

'Bu Pen'in fikriydi,' diye açıkladı Sir Richard nazikçe. 'İtiraf etmeliyim ki ben pek taraftar değildim ve hala sahnenin iğrenç bir araç olduğunu düşünüyorum, ama çok maceralı bir yolculuk yaptığımızı inkar edilemez. Gerçekten de, daha ileri gitmiş olsaydık ne yazık ki düz olurdu. Bir çukurda devrildik; bir hırsızla yakınlaştık; kendimizi çalıntı malların sahibi olarak bulduk;

bir kaçıŖa yardım ettim; ve bir cinayeti ortaya çıkardım. Hayatın bu kadar heyecan barındırabileceğini hayal etmemiştim.

Ağız açık bir şekilde ona bakan Cedric gülmeye başladı. 'Tanrım, bunu asla atlatamayacağım! *Sen*, Ricky! Tanrım, Louisa senin bir moda adamına yakışmayacak bir şey yapmayacağına yemin etmeye hazırđı, George seni nehrin dibinde sanıyordu ve Melissa da senin bir değirmeni izlemeye gittiğini düşünüyordu! Tanrım, ateş gibi kızacak! Jüpiter tarafından alt edildi! Piqued, repiqued, slamed, and capotted!' Belcher mendiliyle bir kez daha gözlerini sildi. "Bana o renkleri alman gerekecek, Ricky: lanet olsun, bunu bana borçlusun, çünkü sana kaçmanı söyledim, değil mi?"

"Ama kaçmadı! Pen endişeyle söyledi. "Kaçan *bendim*. Richard kaçmadı.

"Evet, öyle!" dedi Sir Richard enfiye çekerek.

'Hayır, hayır, sadece benimle ilgilenmek için geldiğini biliyorsun; yalnız gidemeyeceğimi söylemiştin!

Cedric şaşkın bir şekilde ona baktı. 'Biliyor musun, bunu hiç anlayamıyorum! Eğer sadece üç gece önce tanıştıysanız, kaçıyor olamazsınız!

"Tabii ki kaçmıyoruz! Buraya özel bir mesele için geldim ve Richard da benim öğretmenimmiş gibi davrandı. Kaçmamız söz konusu değil!"

'Öğretmen mi? Lordum! Kuzenin olduğunu söylediğini sanıyordum?'

"Sevgili Cedric, bu kadar gizlenmemeye çalış!" diye yalvardı Sör Richard. 'Bir öğretmen, bir amca, bir müteveli ve bir kuzen olarak düşündüm.

"Bana hüznü bir şamata gibi görünüyorsun! Cedric Pen'e sert bir şekilde söyledi. "Kaç yaşıdasın sen?"

"On yedi yaşıdayım, ama bunun sizi ilgilendirdiğini sanmıyorum.

"On yedi! Cedric, Sör Richard'a dehşet dolu bir bakış attı. 'Ricky, seni deli adam! Artık ikiniz de sepettesiniz! Annen ve Louisa ne diyecek, hele o asık suratlı kız kardeşim-! Düğün ne zaman?'

"İşte," dedi Sir Richard, "siz içeri girdiğinizde tartıştığımız konu buydu.

'Tanınmadığınız bir yerde sessizce evlenseniz iyi olur. İnsanların ne olduğunu biliyorsun! Cedric başını sallayarak şöyle dedi. "Damme, sağdıcın ben olmayacağım!

"Ama evlenmeyeceksin," dedi Pen, yüzü kızararak. 'Biz evlenmeyeceğiz. Böyle bir şeyi düşünmek çok saçma.

"Saçma olduğunu biliyorum," diye cevap verdi Cedric açık yüreklilikle. 'Ama bu çılgınca gezintiye çıkmadan önce bunu düşünmeliydin. Artık yapacak bir şey yok: Evlenmek zorunda kalacaksın!

"Yapmayacağım! Pen açıkladı. "Benim erkek olmadığımı senden ve bir başkasından başka kimsenin bilmesine gerek yok.

'Ama sevgili kızım, bu olmaz! Al benden de o kadar! Eğer sen bunu bilmiyorsan, Ricky'nin bildiğine eminim. Bu fikirden hoşlanmadığını söyleyebilirim, ama o şeytani bir av, biliyorsun. Lanet olsun, ailemizin servetini ona borçluyuz, öyleydik!" diye ekledi, önlenemez bir kıkırdamayla.

"Bence sen bayağı ve iğrenç birisin!" dedi Pen. "Kendime ait çok param var; aslında ben bir mirasçıyım ve kimseyle evlenmemeye kararlıyım!

"Ama ne büyük bir kayıp!" diye itiraz etti Cedric. "Eğer bir mirasçıysanız ve Ricky'yle evlenmeyi i inize sindiremiyorsanız, ki bunun için sizi suçlayamam, çünkü Tanrı biliyor ki o bir hanımefendinin erkeği değil!" "Sert bir vaka, canım: hayatında hiçbir kadına ciddi bir şekilde bakmamış!" "Herhalde mütevazı hizmet inizle yer de i tirmezsiniz?

Sör Richard buz gibi bir sesle, ", sevgili Cedric, her zaman eğitici oluyor," dedi.

Ama Pen alınmak yerine kıkırdadı. "Hayır, teşekkür ederim. Seninle evlenmeyi hiç istemem.

'Yapamayacağından korkuyordum. O zaman Ricky'yi almak zorundasın: başka çaresi yok! Ama onun için çok gençsin: bundan kaçış yok! Kahretsin, sizi bu çılgın maceraya sürüklemek için kafanıza hangi kurdun girdiğini bir bilsem!

Sör Richard, "Yanlış bir düşünceye kapılıyorsun, Cedric," dedi. 'Pen'le evlenmekten daha çok arzuladığım bir şey yok.

"Her şey bir yana!" diye soluk soluğa kaldı Cedric. "Ben de senin umutsuz vaka olduğumu düşünüyordum!

"Ben yatmaya gidiyorum," dedi Pen.

Sör Richard ona kapıyı açmak için kapıya doğru ilerledi. 'Evet çocuğum, yatağına git. Ama lütfen Cedric'in kurnazca gevezeliklerinin seni etkilemesine izin verme! Ahmaklık konusunda onun gibisine hiç rastlamadım. Konuşurken kızın elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Tatlı rüyalar, velet," dedi usulca.

Boğazında bir yumru oluştuğunu hissetti, titrek bir gülümseme elde etti ve kaçtı, ancak Cedric'in en canlı şaşkınlık tonlarında haykırdığını duymadan önce değil: "Ricky, o herife gerçekten aşık değilsin, değil mi?

"Sanırım," dedi Sir Richard kapıyı kapatarak, "seni buraya getiren koşulları tartışmamız daha yararlı olacak, Cedric.

"Oh, elbette!" dedi Cedric aceleyle. 'Özür dilerim! Senin işlerine burnumu sokmak gibi bir niyetim yok, sevgili oğlum; hem de hiç! Şimdi, sakın sinirlenme! Benim nasıl olduğumu bilirsin! Ağzımı hiç sıkı tutamam!

"Ben de korkuyorum," dedi Sir Richard kuru bir sesle.

"Annem bir istiridye gibi! Cedric ona güvence verdi. 'Ama sen, tüm erkekler arasında, Ricky-! İşte beni yenen bu! Yine de beni ilgilendirmez! Bana Bev hakkında anlattıkların neydi?

'O öldü. En önemli şey bu gibi görünüyor.

"Bu konuda surat asmamı beklemenin bir yararı yok. O kötü bir adamdı, sözüme güvenin! Bahsettiğin spinney'de ne yapıyordu?"

"Aslına bakarsanız, benimle buluşmak için oraya gitti," dedi Sir Richard.

Cedric kaşlarını çattı. 'Bu işte görüldüğünden fazlası var. Neden, Ricky?'

"Açık konuşmak gerekirse, sözde kuzenimin kılık değiştirmiş bir kız olduğu gerçeğini açıklamakla tehdit ederek benden para koparma fikrine kapılmıştı.

Cedric hiç şaşırmadan, "Evet, Bev'in ta kendisi," diye başını salladı. "Borçlarını ödemeyi teklif ettin, değil mi?"

'Oh, bunu günün erken saatlerinde teklif etmiştim! Ne yazık ki Yüzbaşı Trimble, Beverley'le Spinney'deki randevumu öğrenmiş ve oraya benden önce gitmiş. Sanırım aklında soygundan başka bir şey yoktu. Bir görgü tanığı, bir tartışmanın nasıl çıktığını, Trimble'ın Beverley'e nasıl vurduğunu, ceplerini nasıl aradığını ve nasıl kaçtığını anlattı. Muhtemelen onu sadece sersemlettiğini düşündü. Onu bulduğumda boynu kırılmıştı.

"Jüpiter!" dedi Cedric, dehşet dolu bir ıslık çalarak. 'Düşündüğümde de kötü o zaman! Şeytan! Bunu örtbas etmek mümkün değil. Senin bu işte parmağın olduğundan şüphelenmiyorlar, değil mi Ricky?

'Bu civarda hızla kötü bir ün kazanıyorum ama şimdiye kadar cinayetten tutuklanmadım. Buraya gelmekteki amacınız tam olarak neydi?

'Neden, Bev'in ağzından gerçeği almak için tabii ki! O soygunun altında onun olduğunu aklımdan çıkaramadım. O

kötü bir şekilde batırılmıştı, biliyorsun. Babam tazılarımın da geri çağrılmasını istiyor ama onun izini bulabilirsem ne olayım. Eğer adamla Bristol yolunda karşılaştıysanız, bu benim onu kaçırmamı açıklar. Bath'a gittim. Bev'den en son Freddie Fotheringham'la birlikte orada olduğunu duydum. Freddie bana Bev'in buraya yakın bir yerde yaşayan Luttrell adında birilerinin yanında kalmaya gittiğini söyledi. Ben de annemi gördüm, ondan soygunun tüm hikayesini öğrendim ve buraya geldim. *Şimdi* ne yapacağız?'

'Yerel sulh yargıcıyla tanışsanız iyi olur. Trimble olabilecek bir adam bugün Bath'da yakalandı, ama kolyenin üzerinde olup olmadığını bilmiyorum.

Cedric kaşlarını çatarak, "O vebalı kolyeyi ele geçirmeliyim!" dedi. 'Bu konudaki gerçek ortaya çıkarsa olmaz. Ama sen ne yapacaksın, Ricky? Bana öyle geliyor ki senin de başın belada.

Sir Richard, "Yarın Pen'le bu konuyu konuştuktan sonra bu soruya cevap verebileceğimden kuşum yok," diye cevap verdi.

Ama Sir Richard'ın yarın Bayan Creed'le herhangi bir konu üzerinde konuşma fırsatı olmayacaktı. Bayan Creed kederli bir şekilde yatağına giderken, odasının açık penceresinde uzun bir süre oturdu ve ay ışığının aydınlattığı manzaraya baktı. Hayatının en sefil gününü geçirdiğine karar verdi ve Cedric Brandon'ın aniden çıkagelmesi yüreğinin ağırlığını hafifletmek için hiçbir şey yapmamıştı. Cedric'in onun macerasını, Sör Richard'la evleneceği fikrinden sadece bir derece daha az fantastik bulduğu belliydi. Kendi sözlerine göre, Sör Richard'ı beşikten beri tanıyormuş, bu yüzden onu çok iyi tanıdığını varsaymak doğru olur. Kızın Sör Richard'la evlenmesi gerektiğini düşünüyordu ki bu da

Sör Richard'ı kendisi için teklifte bulunmak zorunda kalmak gibi rahatsız edici bir duruma soktuğunu düşündü. Pen bunun büyük bir haksızlık olduğunu düşündü, çünkü Sör Richard ona Somerset'e kadar eşlik etmekte ısrar ettiğinde aylık değildi ve üstelik bunu onun güvenliği için duyduğu endişeden dolayı yapmıştı. Kendisinden bu kadar kıdemli bir beyefendinin onu tehlikeye atabileceği ya da kendi onurunu böylesine feci bir şekilde tehlikeye atabileceği hiç aklına gelmemişti. Onu ilk gördüğü andan itibaren sevmiş, mümkün olan en kısa sürede onunla samimiyet kurmuş ve sanki onu hayatı boyunca tanıyormuş gibi hissetmişti. Lydia Daubenay'den bile daha aptal olduğunu düşünüyordu, çünkü daha Kraliçe Charlton'a varmadan ona aşık olduğunu anlamamıştı. Piers'le karşılaşmasının ötesine bakmayı reddetmişti, ama George'a vardığında Piers'i yanına çağırmaya hiç de hevesli olmadığını şimdi kendi kendine itiraf edemiyordu. Onunla yüz yüze geldiğinde, onu Sör Richard'dan alabilmek için Piers'in gerçekten de bir örnek olması gerekirdi.

Davranışları bir örnek olmaktan çok uzaktı. Pen her şeyi mahvettiğini düşündü. Onu uygunsuz davranmakla suçlamış ve Sör Richard'ı kesinlikle yapmak istemediği bir açıklama yapmaya zorlamıştı.

"Çünkü beni sevdiğini hiç sanmıyorum," dedi Pen kendi kendine. "Piers bu kadar iğrençleşinceye kadar hiç böyle konuşmamıştı. Aslında bana sanki gerçekten bir vekil, bir amca ya da benden yıllar ve yıllar büyük biriymiş gibi davranıyordu. Ama sonra başımıza bir sürü macera geldi, Almeria Teyze'yi başından savmak zorunda kaldı, sonra kekeme adam kız olduğumu anladı, Piers huysuzlaştı, Lydia'nın aptallığı yüzünden başım belaya girdi, Binbaşı geldi, şimdi de şu Bay Brandon

Beni biliyor ve sonuçta zavallı Richard'ı hayal edilebilecek en korkunç duruma soktum! Bunun için tek bir şey var: Kaçmak zorundayım.'

Ancak bu karar onu o kadar melankolik hissettirdi ki, göz kapaklarından birkaç iri gözyaşı taştı ve yanaklarından aşağı yuvarlandı. Kendi kendine ağlamanın aptalca olduğunu söyleyerek onları sildi. "Çünkü eğer o benimle evlenmek istemiyorsa, ben de onunla evlenmek istemiyorum; ve eğer istiyorsa, beni halamın evinde ziyarete geleceğini söyleyebilirim. Hayır, gelmeyecek. Beni tamamen unutacak ya da büyük olasılıkla kötü davranan, can sıkıcı bir çocuktan kurtulduğuna sevinecek! Ah canım!'

Bu kasvetli düşüncelere öylesine dalmıştı ki, yatmaya hazırlanacak kadar kendine gelebilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti. Ayarlanmasına yardım ettiği kaçamağı bile unutmuş, kilise saatinin gece yarısını vurduğunu duymuş, Lydia'nın şimdi bir kafes dolusu aşk kuşuyla ya da kuşsuz, kiraladığı posta arabasına bineceğini aklına bile getirmemişti.

Huzursuz rüyalar görerek ve kısa sürede tüm çarşafı ve battaniyeleri çözecek ve yatağı o kadar rahatsız edecek şekilde bir o yana bir bu yana savrularak sefil bir gece geçirdi ki, sabah altıda nihayet uyandığında odayı güneş ışığıyla dolu bulduğunda, oradan ayrıldığına çok memnun oldu.

Uyanık olduğu saatlerin önemli bir kısmı, Sir Richard'ın haberi olmadan nasıl kaçabileceğini düşünmekle geçmişti. Belirli günlerde Bristol'e bir taşıyıcının gittiğini hatırlıyordu ve ya onun arabasında bir yer satın almaya ya da eğer o günlerden biri değilse Bristol'e yürüyerek gitmeye ve orada Londra posta arabasında bir yer ayırtmaya karar vermişti. Bristol, Queen Charlton'dan en fazla altı ya da yedi mil uzaktaydı ve üstelik şehre giden bir arabaya bindirilme umudu da vardı.

Kendi kendine giyindi ve kolalı muslin kravatının kıvrımlarıyla boğuşurken neredeyse yeniden ağlamaya başlayacaktı, çünkü bu Sör Richard'ınkilerden biriydi. Giyindikten sonra, az sayıdaki eşyasını Sör Richard'ın kendisine ödünç verdiği pelerinli çantaya koydu ve parmak uçlarında aşağıya, salona indi.

Hizmetçilerin kahve odasında ve mutfakta hareket ettiklerini duyabiliyordu ama perdeleri çekip odayı düzenlemek için henüz salona gelmemişlerdi. Dağınık, geceden kalma haliyle can sıkıcı görünüyordu. Pen panjurları araladı ve Sör Richard'a bir veda mektubu yazmak üzere yazı masasına oturdu.

Yazması çok zor bir mektuptu ve çok fazla burun üfleme ve sulu sulu koklamayı gerektiriyor gibiydi. Sonunda bitirdiğinde Pen mektubu kuşkuyla okudu ve bir lekeyi silmeye çalıştı. Tatmin edici bir mektup değildi, ama başka bir mektup yazacak zaman yoktu, bu yüzden mektubu katlayıp mühürledi, üzerine Sör Richard'ın adını yazdı ve şöminenin üzerine koydu.

Giriş salonunda, önceki akşam onlara hizmet eden karamsar garsonla karşılaştı. Gözleri her zamankinden daha da donuk görünüyordu ve düşüncelere dalmış bir şekilde pelerin çantasına bakmanın ötesinde, Pen'in erken kalkmasıyla hiç ilgilenmiyordu.

Garsona Bristol'e gitmek zorunda olduğunu nazik bir dille anlattı ve nakliyecinin George'dan geçip geçmeyeceğini sordu. Garson, Cuma günü onun günü olmadığı için geçmeyeceğini söyledi. "Eğer onu dün istemiş olsaydınız, durum farklı olurdu," diye sitemle ekledi.

İç çekti. "O zaman yürümek zorunda kalacağım.

Garson bunu ilgisiz bir şekilde kabul etti, ama tam kapıya ulaştığında aklına bir şey geldi ve kasvetli bir sesle şöyle dedi: "Hanımefendi Bristol'e tuzağa gidiyor.

"Sence beni de yanında götürür mü?"

Garson bir fikir beyan etmeyi reddetti ama gidip hanımına sormaya gönüllü oldu. Ancak Pen kendisi gitmeye karar verdi ve hanın arka tarafındaki avluya girdiğinde ev sahibinin karısını bir sepeti kapana koyarken ve kendisi de içine binmeye hazırlanırken buldu.

Pen'in isteğine şaşırdı ve pelerin çantasına şüpheyile baktı, ama şişman, iyi huylu bir kadındı ve Pen'in, Sör Richard'ın planladığı seferden haberdar olduğuna dair yalancı bir şekilde güvence vermesi üzerine, tuzağa binmesine ve pelerin çantasını koltuğun altına koymasına izin verdi. Yolculuk boyunca saman çiğneyen, soğukkanlı bir genç olan oğlu dizginleri eline aldı ve birkaç dakika içinde bütün grup ağırbaşlı ama düzenli bir tempoyla köyün caddesinde ilerlemeye başladı.

"Umarım yanlış bir şey yapmıyorumdur, efendim," dedi Bayan Hopkins, cüssesini kapana kaldırma zahmetinden kurtulur kurtulmaz. 'Başkalarının işine burnumu sokacak biri olmadığımın eminim, ama eğer sizi yöneten beyefendiden kaçırıyorsanız, başım derde girer, o kadar.

"Hayır, kesinlikle yapmayacaksın! Pen ona güvence verdi. "Görüyorsunuz, yanımızda kendi arabamız yok, yoksa sizi bu şekilde rahatsız etmek zorunda kalmazdım.

Bayan Hopkins sorun çıkaran biri olmadığını söyledi ve arkadaştan memnun olduğunu ekledi. Pen'in kahvaltı etmediğini fark ettiğinde çok şaşırdı ve uzun bir çekiştirme ve hırıltıdan sonra koltuğun altındaki sepeti çıkardı ve içinden büyük bir paket sandviç, peçeteye sarılı bir turtta ve bir şişe soğuk çay çıkardı. Pen sandviçi kabul etti ama turtayı reddetti; bu durum Bayan Hopkins'in, genç beyefendinin hoşuna gitmiş olsa da, aslında bu turtayı evde yaşayan teyzesine hediye ettiğini söylemesine neden oldu.

Bristol'a. Ayrıca, George'da oda hizmetçisi olarak çalışmak üzere Londra'dan gelecek olan kız kardeşinin ikinci kızını karşılamak için şehre gideceğini de söyledi. Bayan Hopkins, Pen'e ailesinin her ferdinin başına gelen çeşitli sıkıntı ve talihsizlikleri öylesine ayrıntılı bir şekilde anlattı ki, tuzak Bristol'un merkezindeki bir hana yanaştığında Pen, hanımefendinin akrabaları hakkında bilmediği pek az şey olabileceğini düşündü.

Araba Bristol'e ancak saat dokuzda varacaktı ve Londra'ya giden araba da o saatte handan ayrılacaktı. Bayan Hopkins teyzesini ziyaret etmek için yola koyuldu ve Pen, sahnede bir yer ayırttıktan ve pelerin çantasını hana bıraktıktan sonra, kalan son paralarını yolculuk sırasında kendisini idare edecek erzaklara yatırmak için yola çıktı.

Bu kadar erken bir saatte sokaklar oldukça boştu ve bazı dükkânlar henüz kepenklerini indirmemişti ama Pen birkaç dakika yürüdükten ve beş yıl kasabada meydana gelen değişiklikleri ilgiyle gözlemledikten sonra açık olan bir aşçı dükkânı buldu. Taze pişmiş turtaların kokusu acıkmasına neden oldu ve dükkâna girerek satışa sunulan yiyecekler arasından dikkatli bir seçim yaptı.

Dükkândan çıktığında, arabanın kalkmasına daha yarım saat vardı ve pazar yerine doğru yürüdü. Burada zaten günün işleriyle meşgul olan pek çok insan vardı. Pen, Bayan Hopkins'in bir satıcıyla bir patiska boyunun fiyatı üzerine pazarlık yaptığını gördü ama Hopkins ailesi hakkında daha fazla ayrıntı öğrenmek istemediği için ondan uzak durdu ve bir saatçi dükkânıyla ilgileniyormuş gibi yaptı. Bayan Hopkins'in anaç gözlerinden kaçmaya o kadar niyetliydi ki

Duffle paltolu, geniş kenarlı şapkalı, kalın yapılı bir adam tarafından dikkatle incelendiğinin farkında değildi. Birkaç dakika sabit bir şekilde ona baktıktan sonra yanına geldi ve omzuna ağır bir el koyarak derinden bir sesle "Yakaladım seni!"

Pen suçlulukla sıçradı ve ani bir telaşla etrafına bakındı. Ses tanıdık geliyordu; dehşet içinde kendini Wroxhall yakınlarındaki handa Jimmy Yarde'ı yakalayan Bow Street Runner'ın yüzüne bakarken buldu.

"Ah!" dedi belli belirsiz. "Siz geçen gün tanıştığım adam değil misiniz? Günaydın! Güzel bir gün, değil mi?"

"Öyle, genç bayım," dedi Koşucu sert bir ses tonuyla. 'Ve sen çok iyi bir elsin, hata yok! Sana bir kez daha dokunmak istiyordum. Ah, Nat Gudgeon da bir koya dokunmak istediğinde bunu başarıyor ve bunda da hata yok! Sen de benimle gel!'

'Ama ben yanlış bir şey yapmadım ki! Gerçekten de yapmadım!" dedi Pen.

"Eğer korkmadıysanız, o zaman benden korkmanıza gerek yok," dedi Bay Gudgeon, ona şeytani bir bakışla. "Ama benim düKündüğüm, genç bayım, siz ve yanınızdaki o iyi beyefendi o handan çok hızlı çıktınız. Neden, herkes benden nedensiz bir biçimde hoşlanmadığınızı düşünebilirdi!"

'Hayır, hayır, kalmadık! Ama kalacak bir şey yoktu ve zaten çok gecikmiştik.

"Pekala," dedi Bay Gudgeon, elini kızın koluna doğru kaydırarak ve dirseğinin üstünden sıkıca kavrayarak, "sizi daha özel olarak sorgulamak istiyorum, genç bayım. Şimdi, benimle mücadele etmeye çalışmak gibi büyük bir hata yapmayın, çünkü bunun size hiçbir olmaz. Belki de Yarde adında bir koydan söz edildiğini hiç duymamışsınızdır: aynı şekilde siz de

Bir maytap görsen bile farkına varamazsın. Tanrım! Senin gibi yeşil görünümlü her genç için bir çift meggs alsaydım - ah, ve Whit'te istediğin kadar rahat bir yere kapatabilseydim- çok zengin bir adam olurdum. Sen benimle gel ve beni kandırmaya çalışmayı bırak, çünkü belli bir takım maytaplar hakkında çok daha fazla şey bildiğine dair çok güçlü bir fikrim var.

Bu sırada birkaç kişinin dikkatini çekmiş ve küçük bir kalabalık toplanmaya başlamıştı. Pen etrafına avlanır gibi baktı. Bayan Hopkins'in dehşete düşmüş yüzünü gördü ama hiçbir kaçış yolu yoktu ve kendini kaybolmuş gibi hissetti. Bay Gudgeon belli ki onu hapishaneye ya da en azından cinsiyetinin yakında ortaya çıkacağından şüphelendiği güvenli bir yere götürmek istiyordu. Bu arada kalabalık giderek artıyor, içlerinden bazıları yüksek sesle genç adamın ne yaptığını öğrenmek istiyor, bilgili bir kişi de komşularına onun Londra'dan gelen Bow Street Runners'lardan biri olduğunu açıklıyordu. Pen, açık sözlülükten başka hiçbir şeyin işine yaramayacağına karar verdi. Buna göre, Koşucu'nun kurtulmaya çalışmadı ama olabildiğince sakın bir ses tonuyla şöyle dedi: 'Aslında seninle gelmemde bir sakınca yok. Aslında tam olarak ne istediğinizi biliyorum ve size çok değerli bilgiler verebileceğimi söyleyebilirim.

Herhangi bir soğukkanlılık görüntüsüyle karşılaşmaya alışık olmayan Bay Gudgeon, bu konuşma karşısında hiç de yumuşamadı. Şok olmuş bir sesle şöyle dedi: 'İşte bir sos! Ne kadar da gençsin! Seni genç serseri, hem de annenin sütü dudaklarında kurumamışken! Gel bakalım, şimdi vurmak yok!

Kalabalığın bir kısmı onlara eşlik etme eğilimi gösterdi, ancak Bay Gudgeon bu soylulara şöyle hitap etti

O kadar sert konuştular ki, aceleyle dağıldılar ve onu esirini yalnız başına pazar yerinden çıkarması için bıraktılar.

Pen Koşucu'ya, 'Büyük bir hata yapıyorsun,' dedi. 'Brandon elmaslarını arıyorsunuz, değil mi? Onlar hakkında her şeyi biliyorum ve aslına bakarsanız Bay Brandon onları aramayı bırakmanızı istiyor.

"Ho!" dedi Bay Gudgeon derin bir anlamla. 'Öyle, değil mi? Lanet olsun, eğer sos konusunda senin gibisini bir daha görürsem!

"Keşke beni dinleseniz! Elmasların kimde olduğunu biliyorum ve dahası, onları almak için diğer Bay Brandon'ı öldürdü!

Bay Gudgeon suskun bir şaşkınlıkla başını salladı.

"O *yaptı*, sana söylüyorum! Pen umutsuzca söyledi. 'Adı Trimble ve kolyeyi çalmak için Jimmy Yarde'la birlikte bir komplo kurdu! Ama işler ters gitti ve kolye Bay Beverley Brandon'a geri verildi, sonra da Yüzbaşı Trimble onu öldürdü ve elmasları alıp kaçtı. Ve Bay Cedric Brandon sizi her yerde arıyor ve eğer Kraliçe Charlton'a giderseniz onu orada bulacaksınız ve size söylediklerimin doğru olduğunu söyleyecek!

"Hiç böyle bir şey duymamıştım!" diye soluk soluğa kaldı Bay Gudgeon. 'Sen çok iyi bir genç serserisin, bunda hiç hata yok! Peki bu maytaplar hakkında bu kadar güçlü bir bilgiye nasıl sahip oldunuz, sorabilir miyim?

"Bay Brandon'ı iyi tanırım," diye cevap verdi Pen. 'Her iki Bay Brandon'ı da! Cinayet işlendiğinde ben de Queen Charlton'daydım. Yargıç Bay Philips hakkımda her şeyi biliyor, sizi temin ederim!

Bay Gudgeon bu açıklama karşısında biraz sarsıldı ve daha yumuşak bir sesle: 'Size inanmadığımı söylemiyorum, size inandığımı da söylemiyorum; ama bana anlattığınız hikâye açıklanamayacak kadar tuhaf, genç bayım, bu bir gerçek,' dedi.

"Evet, sana öyle göründüğünü söyleyebilirim," diye kabul etti Pen. Adamın kolunu tutuşunun gevşediğini hissetti ve avantajını kullanmaya karar verdi. "Benimle hemen Queen Charlton'a gelseniz iyi olur, çünkü Bay Brandon sizi görmek istiyor ve sanırım Bay Philips de Yüzbaşı Trimble'ı bulma konusunda yardımınızdan çok memnun olacaktır.

Bay Gudgeon ona yan gözle baktı. "Ya yanıldım," dedi yavaşça, "ya da sen şimdiye kadar gördüğüm en değerli genç kızsın. Belki bahsettiğin o yere giderim ve belki ben yokken sen de zarar vermeyeceğin bir yerde oturup beni beklersin.

İki yanından sokaklar geçen geniş bir caddeye sapmışlardı. Queen Charlton'a dönmek ya da Bristol hapishanesine kapatılmak gibi bir niyeti olmayan Pen, Bay Gudgeon'ın kolunu tutuşunun artık göstermelik olmaktan öteye gitmediğini görünce kaçma şansını denemeye karar verdi. "Nasıl isterseniz, ama sizi uyarıyorum, Bay Brandon bana sarkıntılık ettiğinizi duyarsa çok kızar. Doğal olarak, bunu yapmak istemem - bak, bak! Çabuk!"

Bu sırada ara sokaklardan birine girmişlerdi ve Pen'in takdire şayan kalkışı Runner'ı durma noktasına getirdi. Boştaki eliyle onun kolunu kavradı ve haykırdı: 'Orada, tam şu yola dönüyor! Bu oydu! Yüzbaşı Trimble! Beni görmüş olmalı, çünkü hemen koşmaya başladı! Çabuk ol!

"Nereye?" diye sordu Bay Gudgeon, gardını almış ve çılgınca etrafına bakınıyordu.

"İşte!" diye Pen ve kendini onun elinden kurtararak bir geyik gibi yan sokağa doğru koşmaya başladı.

Arkasından bir bağırış duydu ama arkasına bakmak için zaman kaybetmedi. Kapısının önünü fırçalamakla meşgul bir kadın "Dur, hırsız!" diye bağırdı ve kolunda büyük bir sepet taşıyan bir ayakçı çocuk tiz bir kedi çığlığı attı. Pen

Arkasından gelen gürültü patırtıyla sokağın sonuna ulaştı, köşeyi döndü, kötü evlerin bulunduğu bir ara sokağı gördü ve hızla aşağı indi.

Bu yol onu dar sokaklardan oluşan bir labirente, kirli oluklara, çılgın kulübelere ve içinde çürümeye terk edilmiş çöplerle dolu arka bahçelere götürdü. Kasabanın bu kısmına daha önce hiç ve kısa sürede kayboldu. Ancak bu durum onu fazla rahatsız etmedi, çünkü kovalamacanın gürültüsü arkada kaybolmuştu. Ara sokağa daldığını kimsenin gördüğünü sanmıyordu, böylece takipten kurtulmak için makul bir umut besleyebildi. Koşmayı bıraktı ve doğuya doğru olduğuna inandığı bir yönde nefes nefese yürümeye başladı. Birkaç bilinmeyen sokaktan geçtikten sonra, sonunda şehrin daha saygın bir yerine geldi ve pelerin çantasını bıraktığı hanın yolunu sormaya cesaret etti. Yolunu şaşırdığını ve saatin dokuzu birkaç dakika geçtiğini fark etti. O kadar dehşete düşmüş görünüyordu ki, bir arabaya binmeye hazırlanan, kadife pantolonlu ve friz ceketli şişman bir adam olan muhbiri ona Londra posta arabasını isteyip istemediğini sordu. İstedğini söylemesi üzerine, adam felsefi bir tavırla: 'Eh, kaçırdınız' dedi.

"Ah canım, ne yapacağım?" dedi Pen, Bay Gudgeon tarafından keşfedilmekten kaçmak için şehirde sinsice dolaşarak geçireceği bir günü öngörerek.

Düşünceli bir şekilde onu inceleyen çiftçi, "Acelen mi var?" diye sordu.

'Evet, evet! , koltuğumun parasını ödedim, görüyorsunuz.

"Kingswood'a ben kendim gidiyorum," dedi çiftçi. 'İstersen benimle birlikte arabaya binebilirsin. Muhtemelen orada sahneye yetişirsin.

Bu teklifi minnetle kabul etti, çünkü sahneyi geçmeyi başaramasa bile

Kingswood'daki Bay Gudgeon'dan Bristol'dakinden daha güvenli. Ne mutlu ki, çiftçi hızlı koşan genç bir at sürüyordu ve ağır araba kentten ayrılmadan önce Londra ana yoluna ulaştılar. Çiftçi Pen'i Kingswood'da bir hanın kapısına bıraktı ve arabanın henüz oraya uğramadığını öğrendikten sonra ona neşeli bir veda ederek yola koyuldu.

Felaketten kıl payı kurtulduğunu düşünen Pen, hanın dışındaki banka oturarak vagonun gelmesini beklemeye başladı. Gecikmişti ve bekçi, Pen biletini uzattığında, Bristol'de binmemiş olmasını kişisel bir hakaret olarak algılamış gibiydi. Kötü niyetli bir memnuniyetle ona pelerin çantasının 'Talbot' Inn'de unutulduğunu söyledi, ama epeyce homurdandıktan sonra arabada oturmaya hakkı olduğunu kabul etti ve binmesi için merdivenleri indirdi. Kadın şişman bir adamla huysuz bir bebeği emziren bir kadının arasında bir yere sıkıştı; kapı kapandı, basamaklar tekrar yukarı çıktı ve araç Londra'ya doğru ağır yolculuğuna devam etti.

Bölüm 14

Sir Richard Wyndham erken kalkan biri değildi, ama Pen'in kaçıışının sabahında, elinde handa yıkanmış küçük bir yığın çamaşır ve çizmeleriyle odasına gelen ve ona alt kattan arandığını söyleyen botlar tarafından akıl almaz derecede erken bir saatte uykusundan uyandırıldı.

Sir Richard inledi ve saatin kaç olduğunu sordu. Botlar daha da büyük bir çekingenlikle saatin tam sekiz olmadığını söyledi.

"Ne oluyor?" diye haykırdı Sir Richard, ona acı dolu bir bakış fırlatarak.

"Evet, efendim," dedi botlar içtenlikle, "ama o Binbaşı Daubenay, efendim, hiç görmediğiniz kadar büzüşmüş durumda!

"Oh!" dedi Sir Richard. 'Öyle, değil mi? Şeytan Binbaşı Daubenay ile birlikte uçup gitti!

Botlar sıırttı ama daha kesin talimatlar bekledi. Sör Richard tekrar inledi ve doğrulup oturdu. "Kalkmam gerektiğini düşünüyorsun, değil mi? Bana tıraş suyumu getir o zaman.

"Evet!

'Oh, ah! Binbaşuya selamlarımı iletin ve kısa süre içinde onunla birlikte olacağımı bildirin!

Botlar bu emirleri yerine getirmek üzere yola çıktı ve Sir Richard sabahın güzelliğini sarılıklı bir gözle inceleyerek yataktan kalktı.

Botlar bir sürahi sıcak suyla geri döndüğünde, Sör Richard'ı gömleği ve pantolonuyla buldu ve Binbaşının salonda bir Hıristiyan beyefendiden çok sirkteki vahşi bir hayvan gibi bir aşağı bir yukarı volta attığını bildirdi.

"Beni dehşete düşürüyorsun," dedi Sir Richard duygusuzca. 'Çizmelerimi verir misin? Eyvah! Biddle, senden yoksun kalana kadar senin değerini hiç anlamamıştım!

"Affedersiniz, efendim?

"Hiçbir şey," dedi Sir Richard, ayağını botlardan birine soktu ve sertçe çekti.

Yarım saat sonra salona girdiğinde, gerçek konuğunu elinde büyük bir saatle bir aşağı bir yukarı dolaşırken buldu. Yanakları uygunsuz bir şekilde kızarmış ve gözleri endişe verici bir şekilde irileşmiş olan Binbaşı, titreyen bir parmağını saate sapladı ve bastırılmış bir kükre maye şöyle dedi: 'Kırk dakika efendim! Bu odaya girdiğimden beri kırk dakika geçti!

"Evet, kendimi bile şaşırttım," dedi Sir Richard, çıldırtıcı bir kayıtsızlıkla. 'Bir zamanlar ben de

Bu sonuca bir saatten kısa bir sürede ulaştık, ama pratik yapmak, sevgili bayım, pratik yapmak, bilirsiniz, her şeydir!

"Bir saat!" diye bağırdı Binbaşı. 'Pratik! Bah, diyorum! Beni duyuyor musunuz, efendim?'

"Evet," dedi Sir Richard, kolundaki bir toz zerresini silkeleyerek. 'Ve sanırım sizi dinleme ayrıcalığına sahip olan tek kişi ben değilim.

"Sen bir züppesin!" dedi Binbaşı nefretle. 'Bir züppe, efendim! Sen busun işte!

"Giyinirken gösterdiğim acelenin bu gerçeği gizlememiş olmasına sevindim," diye cevap verdi Sir Richard dostça. "Ama doğru terim Korintli'dir.

Doğru terimin ne zerre kadar umurumda değil!" diye kükredi Binbaşı, yumruğuyla masaya vurarak. "Benim için hepsi aynı: züppe, Korintli ya da saf popinjay!

'Eğer size karşı öfkemi kaybedersem, ki bunu yapmak istemem, her halükârda sabahın bu saatinde, yanıldığınızı anlayacaksınız,' dedi Sir Richard. 'Bu arada, beni yatağımdan iltifat etmek için kaldırmadığınızı sanıyorum. Ne istiyorsunuz efendim?'

Binbaşı, "Bana bu kadar yüksek ve kudretli bir ses tonuyla konuşmayın, efendim!" dedi. "Senin o köpek yavrusu kızımı alıp kaçtı!

"Saçmalık!" dedi Sör Richard sakince.

'Saçmalık, değil mi? O zaman size onun gittiğini söyleyeyim, efendim! Gitti, beni duyuyor musunuz? Hizmetçisi de yanında!'

"Taziyelerimi kabul edin," dedi Sir Richard.

"Taziyeleriniz! Lanet taziyelerinizi istemiyorum, efendim! Ne yapmak istediğinizi bilmek istiyorum!"

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Sör Richard.

Binbaşının gözleri fal taşı gibi açıldı ve kızgın alnında bir damar belirdi. "Orada öylece durup hiçbir şey yapmayacağınızı mı söylüyorsunuz, hem de alçak kuzeniniz kızım ile kaçmışken?"

"Hiç de değil. Kuzenim kızınızla kaçmadığı için hiçbir şey yapmak istemiyorum. Ebeveynlik zorluklarınızdan biraz yorulmaya başladığımı söylersem beni bağışlayın."

"Bu ne cüret, efendim? Bu ne cüret?" diye soluk soluğa kaldı Binbaşı. 'Kuzenin kızım ile Bath'da gizlice buluşuyor, onu gecenin köründe buraya çekiyor, sahte vaatlerle kandırıyor ve şimdi, şimdi, her şeyi taçlandırmak için onunla kaçıyor ve sen ki, *benim* zorluklarımdan bıktığını söylüyorsun!"

Onlardan çok bıktım. Eğer kızınız çatınızı terk ettiyse -ki onu kim suçlayabilir- burada zamanınızı ve sabrımı boşa harcamamanızı, Crome Hall'da Bay Piers Luttrell'in evde olup olmadığını ya da kayıp olup olmadığını araştırmanızı tavsiye ederim.

'Genç Luttrell! Tanrım, eğer öyle olsaydı buna çok sevinirdim! Evet, buna sevinirdim ve senin o ahlaksız, alçak yavrunun yerine herhangi bir adamın Lydia'yla kaçmış olmasına da sevinirdim!"

"Bu çok şanslı bir durum," dedi Sir Richard.

'Öyle bir şey değil! Onun genç Luttrell olmadığını çok iyi biliyorsun! Kuzeninizle görüşmeyi alışkanlık haline getirdiğini kendisi de itiraf etti ve genç köpek tam da bu odada, dikkat edin, siz yanınızdayken-'

"Efendim, kızınız ve kuzenim bir sürü saçma sapan şey konuştular ama sizi temin ederim ki birlikte kaçmadılar."

'Çok iyi, efendim, çok iyi! Peki kuzeniniz şu anda nerede?"

"Yatağında, sanırım."

"O zaman çağırın onu!" diye bağırdı Binbaşı.

"Nasıl isterseniz," dedi Sör Richard ve çana doğru yürüyüp onu çekti.

Kapı açılıp da Saygıdeğer Cedric içeri girdiğinde, canlı ve ürkütücü bir tasarıma sahip brokar bir sabahlıkla muhteşem bir şekilde giyinmişti. "Sorun nedir?" diye sordu ağlamaklı bir sesle. 'Hayatımda hiç böyle bir gürültü duymadım! Ricky, sevgili yaşlı çocuk, *giyinmedin mi?*

"Evet," diye iç geçirdi Sör Richard. "Ancak çok sıkıcı bir durum.

"Ama sevgili dostum, saat dokuz değil ki!" dedi Cedric dehşete düşmüş bir ses tonuyla. 'Sana ne olduğunu bir bilsem! Güne bu saatte başlayamazsın: bu hiç uygun değil!

'Biliyorum, Ceddie, ama insan Roma'dayken Romalıların alışkanlıklarını edinmek zorundadır. Binbaşı Daubenay'ı takdim etmeme izin verin, Bay Brandon!

"Hizmetkâr, efendim!" diye tersledi Binbaşı, en sert selamıyla.

"Oh, nasılsınız?" dedi Cedric belli belirsiz. "Taşrada ne tuhaf saatler geçiriyorsunuz!

"Buraya nezaket ziyareti için gelmedim!" dedi Binbaşı.

"Sakın bana kavga ettiğinizi söyleme, Ricky!" diye yalvardı Cedric. 'Bana şeytani bir şeymiş gibi geldi. Gerçekten, sevgili oğlum, senin üstünde uyuduğumu hatırlaman gerekirdi. Öğleden önce hiç iyi değilimdir, bilirsin. Ayrıca, sen böyle biri değilsin!

Esneye esneye odanın öbür ucuna, şöminenin yanındaki koltuğa doğru uzandı ve uzun bacaklarını önüne uzatarak koltuğa gömüldü. Binbaşı ona ters baktı ve özel bir mesele için Sör Richard'ı görmeye geldiğini söyledi.

Bu ipucu Cedric'in kafasından geçti. "Bizim istediğimiz biraz kahve, sert bir kahve!" dedi.

Tam o sırada içeri giren şapkalı bir hizmetçi, odanın dolu olduğunu görünce şaşırmış görünüyordu. 'Oh, özür dilerim, efendim! Zil çaldı sandım!

"Öyle oldu," dedi Sir Richard. 'Bay Brown'ın kapısını tıkladıp giyinir giyinmez aşağı inmesini rica etme nezaketini gösterin. Binbaşı Daubenay onunla konuşmak istiyor.

"Hey, bekle bir dakika!" diye emretti Cedric. "Önce biraz kahve getir, işte iyi bir kız!

Hizmetçi telaşlı bir ifadeyle, "Evet, efendim," dedi. "Kahve!" diye patladı Binbaşı Daubenay.

Cedric horozlu bir akıllı kaş. "Yapma gibi ve kavram? Ne içelim? Bence konyak için çok erken, ama bir kutu bira içmek isterseniz, söyleyin!

'Hiçbir şey istemiyorum, efendim! Sir Richard, biz böyle boş şeylerle vakit kaybederken, o genç köpek kızımı kaçırıyor!

Sör Richard hizmetçiye, "Bay Brown'ı getir," dedi.

"Jüpiter tarafından kaçırılma!" dedi Cedric. "Ne genç köpeği?

"Binbaşı Daubenay," dedi Sir Richard, "kuzenimin dün gece kızıyla kaçtığı yanlışlığına kapılmış.

"Eh? Cedric gözlerini kırpmıştı. Sör Richard'dan Binbaşı'ya bakarken gözlerinde kötü bir parıltı belirdi; kararsızca şöyle dedi: 'Hayır, vallahi, öyle demek istemedim, değil mi? Onu daha düzenli tutmalısın, Ricky!

"Evet!" dedi Binbaşı. 'Gerçekten de öyle yapmalıydı! Ama bunun yerine -genç alçağa *yardım* etti demeyeceğim- ancak duygusuz, efendim ve uyuşuk olarak tanımlayabileceğim bir tavır takındı!

Cedric başını salladı. "Ricky'nin işi bitti. Adamın ciddiyeti . "Tanrım, aklına ne girdi senin?

kızınızın kuzeniyle gittiğini mi söylüyorsunuz? Bak ne diyeceğim, bu aylardır duyduğum en zengin şaka! Ricky, eğer bunun için seni yıllarca kızartmazsam!"

"Yarımada'ya gidiyorsun, Ceddie," dedi Sir Richard gizli bir gülümsemeyle.

"Eğleniyorsunuz efendim!" dedi Binbaşı sinirlenerek.

"Tanrım, evet, Wyndham'ın kuzeni hakkında benim bildiğim kadar çok şey bilseydiniz siz de öyle olurdunuz!"

Hizmetçi odaya geri döndü. 'Oh, lütfen, efendim! Bay Brown odasında değil,' dedi ve reverans yaptı.

Bu açıklamanın etkisi şaşırtıcı oldu. Binbaşı boğa gibi kükredi; Cedric'in kahkahası kısa kesildi ve Sör Richard gözlüğünü düşürdü.

"Biliyordum! Oh, biliyordum!" diye öfkeleni Binbaşı. "Şimdi, efendim!"

Sör Richard kendini çabucak toparladı. "Lütfen saçmalamayın, efendim!" dedi, Cedric'in sesinde daha önce duyduğunu hiç hatırlamadığı bir sertlikle. "Kuzenim büyük olasılıkla havanın tadını çıkarmak için dışarı çıktı. Erken kalkar.

"İzninizle efendim, genç beyefendi pelerin çantasını yanına aldı.

Binbaşı öfkesini dizginlemekte oldukça zorlanıyor gibiydi. Cedric, aklı başında bir gözle onun gıdıklamalarını izleyerek, dikkatli olması için ona yalvardı. "Bir zamanlar böyle bir şeye kalkışan bir adam tanıyordum. Bir kan damarı patladı. Ben burada otururken doğru!"

Saygıdeğer Cedric'in cazibesine kapılan hizmetçi kız bir kıkırdamayı bastırdı ve önlüğünün bir köşesini vidaladı. "Odayı düzenlediğimde şöminenin rafında şerefinize yazılmış bir mektup vardı," diye gönüllü oldu.

Sör Richard topuklarının üzerinde döndü ve şömineye gitti. Pen'in saate not yere düşmüş ve gözünden kaçmıştı. Yüzü biraz solmuş bir halde notu aldı ve onunla birlikte pencereye doğru çekildi.

"Sevgili Richard," diye yazmıştı Pen. 'Bu sana veda etmek ve tüm nezaketin için çok teşekkür etmek için. Almeria Teyze'ye dönmeye karar verdim, çünkü evlenmek zorunda olduğumuz düşüncesi çok sağma. Onu tatmin edecek bir hikâye anlatacağım. Sevgili efendim, gerçekten muhteşem bir maceraydı. Çok minnettar hizmetkarınız, Penelope Creed.

"Not: Kravatlarını ve pelerin çantanı geri göndereceğim ve gerçekten sana teşekkür ederim, sevgili Richard.

Cedric arkadaşının sert yüzünü izleyerek sandalyesinden kalktı ve Sör Richard'ın omzuna elini koymak için uzandı. 'Ricky, sevgili oğlum! Şimdi, ne oldu?

"O mektubu görmek istiyorum!" diye bağırdı Binbaşı.

Sör Richard kâğıdı katladı ve iç cebine koydu. "Rahat olun efendim: kuzenim kızınızla kaçmadı.

"Sana inanmıyorum!

'Eğer bana yalan söylemek istiyorsanız-' Sir Richard kendini kontrol etti ve Abigail'e döndü. "Bay Brown buradan ne zaman ayrıldı?

"Bilmiyorum, efendim. Ama Parks aşağıdaydı, garson, efendim. "Getirin onu.

"Eğer kuzenin kızıyla birlikte gitmediyse, bana o mektubu göster!" diye sordu Binbaşı.

Saygıdeğer Cedric elini Sör Richard'ın omzundan indirdi ve aristokrat yüzünde küçümseyen bir ifadeyle odanın ortasına doğru yürüdü.

"Siz, bayım -Daubenay ya da adınız her neyse- kafanıza hangi kurtçuk girmiş bilmiyorum, ama lanet olsun, bıktım artık! Tanrı aşkına, defolun gidin!"

"Gerçeği öğrenene kadar bu odadan çıkmayacağım!" diye ilan etti Binbaşı. 'İkinizin de o genç zıpçıkıyla işbirliği içinde olduğunuzu öğrenirsem hiç şaşırmam!

"Damme, buranın havasında şeytani bir tuhaflık var!" dedi Cedric. "Bana kalırsa hepiniz delisiniz!"

Tam bu sırada kasvetli garson odaya girdi. Pen'in Bayan Hopkins'le Bristol'e gittiğini söylemesi Sir Richard'ın yüzünü her zamankinden daha maskemsi bir ifadeye büründürdü ama Binbaşı'nın endişelerinden en azından birini yatıştırmayı başaramadı. Alnını sildi ve homurdanarak bir hata yaptığını anladığını söyledi.

Cedric, 'Biz de size bunu söylüyorduk,' dedi. 'Size bir şey daha söyleyeyim, efendim: Kahvaltımı yapmak istiyorum ve siz odada dans edip kulağıma bağırırken kahvaltıya oturursam lanetleneneceğim. Dinlendirici değil!

"Ama anlamıyorum!" diye yakındı Binbaşı daha yumuşak bir tonda. "Kuzeninizle buluşmaya gittiğini söyledi, efendim!"

Sir Richard omzunun üzerinden, "Size daha önce de söyledim efendim, kızınız da kuzenim de saçma sapan konuşuyorlar," dedi.

'Yani beni inandırmak için mi söyledi, gözlerime toz atmak için mi? Ruhumun üzerine!'

"Yine başlama!" diye yalvardı Cedric.

"Genç Luttrell'le kaçmış!" diye patladı Binbaşı. "Tanrım, vücudundaki her kemiği kıracağım!"

Cedric, 'Bunun bizim için bir sakıncası yok,' dedi. 'Siz gidin ve , efendim! Bir dakika bile kaybetmeyin! Garson, kapı!'

"Yüce Tanrım, bu korkunç bir şey!" diye haykırdı Binbaşı, bir sandalyeye çöktü ve elini alnına götürdü. "Emin olun

Şimdiye kadar İskoçya sınırının yarısına gelmişlerdir! Sanki bu yeterli değilmiş gibi! Ama Philips benden o zavallı kızı bu sabah Bath'a götürmemi istiyor, orada yakaladıkları bir adamı tanıyıp tanıyamayacağını görmek için! Ona ne diyeceğim? Skandal! Zavallı karım! Onu secdede bıraktım!

"Hemen ona geri dön!" diye ısrar etti Cedric. 'Kaybedecek bir dakikan bile yok! Söyle bana, bu adamın üzerinde elmaslar var mıydı?

Binbaşı bir sivrisineği kenara iter gibi bir hareket yaptı. "Bundan bana ne? Düşündüğüm benim yanlış yola sapmış çocuğum!

'Sizin umurunuzda olmadığını söyleyebilirim, ama benim umurumda. Öldürülen adam benim kardeşimdi ve o elmaslar benim aileme ait!

"Kardeşiniz mi? Aman Tanrım, efendim, hayretler içindeyim!" dedi Binbaşı ona ters ters bakarak. 'Hiç kimse, inanın bana hiç kimse, böyle bir kayba uğradığınızı düşünmez! Senin ciddiyetsizliğin, senin-'

'Benim ciddiyetsizliğimi boş verin, yaşlı beyefendi! O lanet kolye bulundu mu?'

'Evet efendim, anladığım kadarıyla mahkûmun elinde bir kolye varmış. Ve eğer bu korkunç olaydaki tek endişeniz buysa-'

"Ricky, o kolyeyi ele geçirmeliyim. Seni terk etmekten nefret ediyorum, sevgili oğlum, ama bunun için hiçbir şey yok! Kahve nerede? Kahvaltımı yapmadan gidemem!" Kapı aralığında yeniden beliren garsonu gördü. "Sen oradaki! Ağzın açık durarak ne demek istiyorsun? Kahvaltı, seni gaby!"

"Evet efendim," dedi garson burnunu çekerek. "Peki bayana ne söyleyeyim, efendim, lütfen?

"Ona kabul etmediğimizi söyle!" "Hangi hanımefendi?

Garson, bir ziyaretçi kartı bulunan bir tepsi uzattı. "Sör Richard Wyndham için," dedi huysuzca. 'Kendisiyle konuşmak lütfunda bulunursa çok memnun olur.

Cedric kartı aldı ve yüksek sesle okudu: 'Leydi Luttrell. Leydi Luttrell de kim, Ricky?'

"Leydi Luttrell!" dedi Binbaşı, ayağa kalkarak. "Burada mı? Ha, bu alçakça bir komplo mu?"

Sör Richard döndü, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Hanımefendiyi içeri alın!" dedi.

"Taşra hayatının bana göre olmadığını hep biliyordum," dedi Cedric, "ama lanet olsun, şimdiye kadar bunun yarısını bile fark etmemiştim! Saat dokuz değil ve ilçenin büyük bir kısmı sabah çağrılarını ödüyor! Korkunç, Ricky, korkunç!

Sör Richard pencereden başını çevirmiş, kaşlarını hafifçe kaldırmış kapıyı izliyordu. Garson, kırk elli yaşlarında, kahverengi saçları kırışmış, kurnaz, esprili gözleri olan, ağzı ve çenesi biraz hakimiyetli, yakışıklı bir kadını içeri aldı. Sör Richard onu karşılamak için hareketlendi, ama o bir şey söyleyemeden Binbaşı konuşmaya başladı.

'Yani, hanımefendi! Demek öyle!' diye bağırdı. 'Sör Richard Wyndham'ı görmek istiyorsunuz, değil mi? Benimle burada karşılaşmayı beklemiyordunuz sanırım!

"Hayır," diye kabul etti kadın sakince. 'Ben . Ancak, anladığım kadarıyla, gelecekte birbirimizle en azından bir yakınlık görüntüsüyle karşılaşmak zorunda kalacağımıza göre, bir başlangıç yapabiliriz. Nasılsınız, Binbaşı?'

'Söz veriyorum, çok soğukkanlısınız hanımefendi! Lütfen, oğlunuzun kızımla kaçtığından haberiniz var mı?

"Evet," diye yanıtladı Leydi Luttrell. 'Oğlum beni bu durumdan haberdar etmek için bir mektup bırakmış.

Kadının sakinliği Binbaşı'nın hızını kesmiş gibiydi. Zorlukla şöyle dedi: "Ama ne yapacağız?

Gülümsedi. 'Bu olayı elimizden geldiğince iyi bir şekilde kabul etmekten başka yapacak bir şeyimiz yok. Bu evlilikten siz de hoşlanmıyorsunuz, ben de, ama genç çiftin peşine düşmek ya da onaylamadığımızı dünyaya göstermek ikimizi de gülünç duruma düşürmekten başka bir işe yaramaz. Gözlerinde alaycı bir ışıkla ona baktı, ama adam o kadar şaşırılmış görünüyordu ki, kadın yumuşadı ve ona elini uzattı. "Gelin, Binbaşı! Artık baltaları gömebiliriz. Ben biricik oğlumdan ayrı kalamam; eminim siz de kızınızı reddetmek istemezsiniz.

Onunla pek de nazik olmayan bir şekilde el sıkıştı. 'Ne diyeceğimi bilemiyorum! Kafam tamamen karıştı! Bize karşı çok kötü davrandılar, gerçekten çok kötü!

"Ah evet!" diye iç geçirdi. "Ama acaba onlara karşı kötü mü davrandık?

Bu, gözleri yeniden şişmeye başlayan Binbaşı için açıkça çok ileri gidiyordu. Cedric aceleyle araya girdi: "Tanrı aşkına onu tekrar kızdırmayın hanımefendi!

"Dilinizi tutun, efendim!" diye tersledi Binbaşı. 'Ama buraya Sör Richard Wyndham'ı görmeye geldiniz, hanımefendi! Bu nasıl oluyor?'

"Sör Richard Wyndham'ı bambaşka bir konu için görmeye geldim," diye cevap verdi. Bakışları bir an için Cedric'in üzerinde durdu ve onun yanından geçerek Sör Richard'a gitti. "Ve sanırım siz de Sör Richard Wyndham olmalısınız," dedi.

Eğildi. "Hizmetinizdeyim hanımefendi. Bay Brandon'ı size takdim etmeme izin verin!'

Hızla Cedric'e doğru baktı. 'Ah, yüzünüzü tanıdık buldum! Efendim, size ne diyeceğimi bilemiyorum ama size ifade edemeyeceğim kadar derin bir üzüntü içindeyim.

Cedric irkilmiş görünüyordu. 'Benim üzülecek bir şey yok, hanımefendi, dünyada hiçbir şey yok! Size yalvarmak zorundayım

Hanımefendi, görünüşümü mazur görün! Gerçek şu ki, bu erken saatler, bilirsiniz, insanı bayıltır!

"Leydi Luttrell sanırım Beverley'nin ölümünden söz ediyor," dedi Sir Richard kuru bir sesle.

Bev? Oh, elbette, evet! Şok edici bir olay! Hayatımda hiç bu kadar şaşırmamıştım!'

Leydi Luttrell, "Kardeşiniz evimde misafirken böyle bir şeyin yaşanmış olması benim için derin bir dehşet kaynağı," dedi.

"Aklınıza bile getirmeyin hanımefendi!" diye yalvardı Cedric. "Sizin hatanız değil -her zaman kötü bir sonla karşılaşacağını düşünmüştüm- her yerde olabilirdi!

"Duyarsızlığınız, efendim, iğrenç!" diye bağırdı Binbaşı, şapkasını kaldırarak. "Böylesine kalpsiz bir umursamazlık gösterisi karşısında bir an daha tiksinti duymayacağım!

"Peki, lanet olsun, bunu kim istiyor?" diye sordu Cedric. 'Son yarım saattir gitmen için uğraşmıyor muydum? Hayatımda hiç bu kadar vurdumduymaz bir adamla karşılaşmadım!

"Binbaşı Daubenay'a kapıya kadar eşlik et, Ceddie," dedi Sir Richard. 'Anladığım kadarıyla Leydi Luttrell özel bir konu hakkında benimle görüşmek istiyor.

"İstediğin gibi özel, sevgili oğlum! Hanımefendi, çok itaatkârsınız! buyurun, Binbaşı! Binbaşayı bir selamla uğurladı, Sör Richard'a göz kırptı ve kendisi dışarı çıktı.

Leydi Luttrell salonun ortasına doğru ilerleyerek, "Ne çekici bir pislik!" dedi. "İtiraf etmeliyim ki kardeşini hiç sevmezdim.

'Hoşnutsuzluğunuz tanıdıklarının çoğu tarafından paylaşıyor, hanımefendi. Oturmaz mısınız?'

Adamın uzattığı sandalyeye oturdu ve ona oldukça derinlemesine baktı. 'Pekala, Sir Richard,' dedi , mükemmel bir şekilde

'Sizi neden ziyarete geldiğimi merak ediyorsunuzdur sanırım' dedi.

"Sanırım biliyorum," diye yanıtladı.

"O zaman lafı uzatmama gerek yok. Anladığım kadarıyla kuzeniniz olduğu söylenen genç bir beyefendiyle seyahat ediyorsunuz. Hizmetçime inanacak olursak, Pen adında biraz alışılmadık bir isme sahip olan genç bir beyefendi.

"Evet," dedi Sir Richard. "Bunu değiştirmeliydik. "Pen Creed, Sör Richard?

"Evet, hanımefendi! Pen Creed.'

Kadının bakışları adamın soğuk yüz ifadesinden hiç ayrılmadı. "Biraz tuhaf, değil mi efendim?

'Kelime, hanımefendi, fantastik olmalıydı. Bu bilgiye nasıl ulaştığınızı öğrenebilir miyim?

"Elbette gelebilirsiniz. Son zamanlarda Bayan Griffin ve oğlunun ziyaretini destekledim, Pen'i yanımda bulmayı umuyor gibiydiler. Bana Pen'in kuzeninin en iyi ikinci giysisiyle çatılarından ayrılıp pencereden çıktığını söylediler. Bu bana Pen Creed'in yapacağı bir şey gibi geldi. Ama o benimle değildi, Sör Richard. Bu sabaha kadar hizmetçim bana bu handa kuzeniyle -sizinle, Sör Richard- birlikte kalan altın saçlı bir çocuktan bahsetti. Bu yüzden geldim. Eminim ki belli bir endişe duyduğumu takdir edersiniz.

"Mükemmel," dedi. 'Ama Pen artık benimle değil. Bu sabah Bristol'a gitti ve sanırım şu anda Londra posta arabasında bir yolcu.

Kaşlarını kaldırdı. 'Daha da şaşırtıcı! Umarım merakımı gidermek istiyorsunuzdur, efendim?'

"Tabii ki öyle yapmalıyım," dedi ve soğukkanlı, ifadesiz bir sesle ona sahip olduğu tüm anlattı.

Pen, çarşaf ipinden onun kollarına düştüğünden beri.

Dikkatli bir sessizlik içinde onu dinledi ve her zaman onu izledi. Konuşmasını bitirdiğinde bir an hiçbir şey söylemedi, düşünceli düşünceli ona baktı. Bir süre durakladıktan sonra, "Oğlumun Lydia Daubenay'a sırlıslıkla aşık olduğunu görmek Pen'i çok mu üzdü?" diye sordu.

"Ben öyle düşünmemiştim.

"Oğlumun, onun durumunun uygunsuzluğu karşısında şoke olduğunu söylemişsiniz sanırım?

"Doğal olarak, yine de onaylamadığını bu kadar açık bir şekilde göstermemesini dileyebilirdim. Gördüğünüz gibi o çok genç. Yanlış bir şey olduğu aklına bile gelmemiştir.

"Piers hiçbir zaman en ufak bir nezaket göstermedi," dedi kadın. 'Sanırım ona, senin onunla evlenmeye onurlu bir şekilde bağlı olduğunu söylemiştir.

"Söyledi ve gerçeklerden daha azını söylemedi.

"Bağışlayın Sör Richard, ama Pen'i onurunuzun söz konusu olduğunu düşündüğünüz için mi teklif ettiniz?

"Hayır, ona evlenme teklif ettim çünkü onu seviyordum, hanımefendi. "Ona böyle mi söylediniz, Sör Richard?

"Evet. Ama bana inanmadı.

"Belki de," diye önerdi Leydi Luttrell, "daha önce ona aşık olduğunuzu düşünmesi için bir neden vermemişsiniz?

"Madam," dedi Sir Richard sabırsızlıkla, "o benim gözetimimdeydi, son derece hassas bir durumdaydı! Onunla sevişerek güvenini kötüye kullanmamı mı bekliyordunuz?

"Hayır," dedi gülümseyerek. "Sizi çok az gördüğüm için, ona tıpkı düşündüğüm gibi davranmanızı beklerdim: sanki gerçekten onun amcasıymışsınız gibi.

"Sonuç olarak," dedi acı bir şekilde, "bana böyle bakıyor.

"Gerçekten öyle mi?" dedi alaycı bir tavırla. "Size şunu söyleyeyim, Sör Richard, sizin havanız, yüzünüz ve hitap şeklinizle yirmi dokuz yaşındaki erkekler genç kadınlar tarafından pek de amca olarak görülmez!

Yüzü kızardı ve biraz alaycı bir şekilde gülümsedi. "Teşekkür ! Ama Pen diğer genç kadınlara benzemez.

"Pen," dedi Leydi Luttrell, " zaman seninle birlikte olup da, sende var olduğunu çok iyi bildiğin için sözünü etmekten çekinmediğim bir çekiciliğe kapılmadıysa, çok tuhaf bir kadın olmalı. O pisliğin kaçmasına yardım ederkenki davranışınızın utanç verici olduğunu düşünüyorum, ama o sırada sarhoş olduğunuz için sanırım bunu görmezden gelmek gerekir. Kendinizi posta arabasında bulduğunuzdan beri yaptığınız hiçbir şey için sizi suçlamıyorum: gerçekten de, yirmi yaş daha genç olsaydım, Pen'i fazlasıyla kıskanmama neden olacak bir şekilde davrandınız. Son olarak, eğer dün gecenin büyük bir bölümünü hüngür hüngür ağlayarak geçirmediyse, kendi cinsim hakkında hiçbir şey bilmiyorum! Size bıraktığı mektup nerede? Görebilir miyim?"

Cebinden çıkardı. 'İstersen oku. Ne yazık ki benimkinden başka gözlerin okuyamayacağı hiçbir şey içermiyor.

Ondan aldı, okudu ve geri verdi. 'Tam düşündüğüm gibi! Kalbini kırıyor ve bunu bilmemeye kararlı! Sir Richard, tecrübeli bir adama göre, ki öyle olduğunuzu düşünüyorum, büyük bir aptalsınız! Onu hiç öpmedin!'

Bu beklenmedik suçlama onu isteksiz bir kahkahaya sürükledi. 'Nasıl yapabildim, olduğumuz gibi mi? Evlilik düşüncesinden bile ürküyordu!

'Çünkü senin ona acıdığın evlenme teklif ettiğini düşündü! Tabii ki geri tepti!'

"Leydi Luttrell, ciddi misiniz? Gerçekten düşünüyor musunuz-"
"Düşün! Biliyorum!" dedi leydim. "Vicdanınızın çok iyi olduğundan hiç kuşkum yok, ama Pen'in yakındaki bir çocuk sizin ne demek istediğinizi nasıl anlayabilir? Sizin değerli onurunuz onun zerre kadar umurunda olmazdı ve sizin hoşgörünüzü sadece bir kayıtsızlık olarak gördüğünü söylemeye cüret edebilirim, hatta eminim! Uzun lafın kısası, teyzesine geri döndü ve büyük olasılıkla kuzeniyle evlenmeye zorlanacak!

Sir Richard şöminenin rafındaki saate bakarak, "Hayır, yapmayacak!" dedi. 'Sizden ayrılmak zorunda kaldığım için çok üzgünüm hanımefendi, ama Chippenham'ın bu tarafındaki posta arabasını yakalamak istiyorsam, gitmeliyim.

"Mükemmel!" dedi gülerek. 'Beni düşünerek zaman kaybetme! Ama sahneyi yakaladıktan sonra Pen ile ne yapmayı düşünüyorsunuz?

'Onunla evlenin, hanımefendi! Başka ne olacak?'

'Canım benim, umarım Gretna Green'deki aptal oğluma katılmak niyetinde değildir! Bence Pen'i Crome Hall'a getirsen daha iyi olur.

"Teşekkür ederim, yapacağım!" dedi adam, kadının özel olarak karşı konulmaz bulduğu gülümsemesiyle. "Size çok şey borçluyum, hanımefendi.

Elini dudaklarına götürüp öptü ve Cedric'i çağırarak odadan çıktı.

Kahve odasında kahvaltı etmekte olan Cedric giriş salonuna doğru uzandı. "Allah seni kahretsin, Ricky, sen de o vebalı arkadaşın kadar huzursuzsun! Ne oldu şimdi?

"Ceddie, dün kendi atlarını mı sürüyordun?

"Sevgili ihtiyar delikanlı, elbette öyleydim, ama bunun ne önemi var ki?

"Onları istiyorum," dedi Sör Richard.

'Ama Ricky, macundan yapıldığı ortaya çıkmadan önce o kolyeyi ele geçirmek için Bath'a geri dönmem gerekiyor!

"Ev sahibinin arabasını al. Hemen hızlı bir çift almalıyım.

"Ev sahibinin konseri!" diye haykırdı Cedric, yaşadığı şokun etkisiyle. "Ricky, çıldırmış *olmalısın!*

"Ben zerre kadar deli değilim. O veledimi kurtarmak için Londra sahnesinin peşinden gidiyorum. Şimdi iyi bir adam ol ve atları hemen koşumlamalarını söyle!

"Oh, çok iyi! dedi Cedric. 'Madem öyle! Ama ben bir süvari alayından daha azıyla yetinmeyeceğim!

"İstediğin her şeyi alacaksın!" diye söz verdi Sör Richard, merdivenleri yarılamıştı bile.

Cedric umutsuzca, "Deli, hem de çok deli!" dedi ve bir kâhya çağırmak için bağırmaya başladı.

On dakika sonra, beygirlerin koşumları takılmıştı ve Sör Richard eldivenlerini giyerek avluya çıkmıştı. "Meşhur!" dedi. "Faytonlarınızı sürdüğünüzü umuyordum.

'Eğer onları topallarsan-'

"Ceddie, bana nasıl araba kullanacağımı söyleyecek misin?" diye sordu Sir Richard.

Hâlâ egzotik sabahlığını giymiş olan Cedric kapının direğine yaslandı ve sırttı. 'Onları kurtaracaksın. Seni tanıyorum!

"Eğer onları topallarsam, size kendi grilerimden hediye edeceğim!" dedi Sir Richard, dizginleri toplayarak.

"Grilerinizden ayrılmak mı?" diye haykırdı Cedric. "Hayır, hayır, bunu yapmaya asla cesaret edemezsin, Ricky!

'Kendinizi rahatsız etmeyin: Rahatsız etmek zorunda kalmayacağım.'

Cedric alaycı bir ses çıkardı ve onun locaya çıkmasını izlemek için oyalandı. Arkasında kopan bir gürültü dikkatini dağıttı ve tam zamanında dönüp Bayan Hopkins'in ön kapıdan hana girdiğini gördü, hemen ardından da frak ceketli, geniş kenarlı şapkalı, kalın yapılı bir adam geliyordu. Bayan Hopkins büyük bir telaş içindeydi ve hemen bir sandalyeye çökerek şaşkın ev sahibine hayatında hiç böyle bir kriz geçirmediğini ve on iki ay boyunca çarpıntılarının geçmesini beklemediğini söyledi. Bir Bow Street Runner tarafından kaçırıldım, Tom!" diye nefes nefese kaldı. "Ve o hiç olmadığı kadar masum görünüyor!

"Kim?" diye sordu eşi.

"Sör Richard'ın kuzeni olan o zavallı genç beyefendi! Gözlerimin önünde, Tom, ve ben böyle bir şeyi hayal bile edemezken! Ve sonra eğer ayrılmadıysa, kim ne derse desin, Bay Gudgeon hariç, bundan memnun olamam, çünkü daha güzel konuşan bir genç beyefendi görmedim ve ben de bir anneyim ve başkaları olmasa da benim bir kalbim var, isim vermiyorum ve kırmak istemiyorum!

"Tanrım, işte güzel bir bobin!" diye haykırdı Cedric, onun sözlerinin özünü olağanüstü bir çabuklukla kavrayarak. "Merhaba Ricky, bekle!

Koylar sabırsızlıkla dans ediyordu. "Başlarından uzak durun!" diye emretti Sör Richard.

"Ve işte Bay Gudgeon'un kendisi, Sör Richard ve Bay Brandon'ı özellikle görmek istiyordu, onu tuzağa düşürmek zorunda kaldım, ama senin de çok iyi bildiğin gibi Bow Street Runners ya da benzerlerini evimde pek istemiyorum, Tom!

"*Ricky!*" diye bağırdı Cedric, avluya doğru adım atarak. 'Bekle, dostum! Tazım burada ve bunun bedelini ödemesi gereken bir şeytan var!

Sör Richard omzunun üstünden, "Kov onu, Ceddie, kov onu!" diye seslendi ve avludan sokağa fırladı.

"Ricky, seni deli adam, bir dakika bekle!" diye kükredi Cedric. Ama curricle gözden kaybolmuştu. Ustabaşı peşinden koşup koşmayacağını sordu.

"Koyunlarımın peşinden koşmak mı?" dedi Cedric küçümseyerek. "Onları yakalamak için bacaklara değil kanatlara ihtiyacın var, benim iyi aptalım!"

Hana geri döndü ve kapı aralığında, tüm bu bağrıışmaların ne hakkında olduğunu görmek için dışarı çıkmış olan Leydi Luttrell ile karşılaştı.

"Sorun nedir, Bay Brandon?" diye sordu. "Çok sinirli görünüyorsunuz."

"Önemli, hanımefendi! Richard Londra Sahnesi'nin peşinden gitti ve o çılgın kız da Bristol'daki Bow Street Runner'a kapıldı!"

"Yüce Tanrım, bu korkunç!" diye haykırdı. 'Sör Richard ne pahasına olursa olsun geri çağrılmalı! Çocuk kurtarılmalı!"

"Her şeye rağmen kendini kurtarmış gibi görünüyor," dedi Cedric. 'Ama şimdi nerede olduğunu sadece Tanrı bilir! Yine de Runner'ın gelmesine sevindim: Onu aramaktan bıkmıştım."

"Ama Sör Richard'ı durdurmak mümkün değil mi?" diye sordu ısrarla.

"Tanrım, hanımefendi, Londra yolunu yarılamıştır bile!" dedi Cedric.

Bu açıklama tam olarak doğru değildi. Bayan Creed'in Kingswood'da konaklama arabasına bindiği sırada Queen Charlton'dan yola çıkan Sir Richard, Keynsham'a giden yol yerine Bath'a giden yolu seçti ve oradan kuzeye doğru Oldland'dan geçerek Warmley'de Bristol yoluna katıldı. Konaklama otobüsleri konusundaki tecrübesi onu bu konuda ikna edecek türden değildi.

Saatte sekiz milden fazla yol alabileceklerine pek güvenemiyordu ve eğer araba Bristol'den saat dokuzda ayrılırsa, ki bu muhtemel görünüyordu, Bath ve Bristol yollarının kavşağına en erken öğlene kadar varamayacağını hesapladı. Hafif bir at arabası çeken Saygıdeğer Cedric'in koylarının Chippenham'a o saatten epey önce varacağına güvenilebilirdi ve Bath yolu Sir Richard tarafından iyi bilinme avantajına sahipti.

Sadece yulafla beslendikleri anlaşılan koyunlar gayet iyi durumdaydı ve kilometreler hızla geçiyordu. Belki de idare etmesi kolay bir çift değillerdi, ama iyi bir kırbaççı olan Sir Richard onlarla çok az sorun yaşadı ve hızlarından ve dayanıklılıklarından o kadar memnun kaldı ki, Saygıdeğer Cedric'e onlar için iyi bir teklif yapma fikrini ciddi ciddi düşünmeye başladı. Bath'ın kalabalık caddelerinde ilerlerken onları sakın bir tempoda dizginlemek zorunda kaldı, ancak şehirden çıktıktan sonra Corsham'a giden uzun yolda onlara yol verebildi ve sonunda Chippenham'a vardığında Bristol'dan gelen konaklama arabasının yaklaşık bir saat daha orada olmayacağını öğrendi. Sir Richard en iyi konaklama yerine gitti, terleyen bölmelerin boşaltılmasına nezaret etti ve kahvaltı siparişi verdi. Bir tabak jambon ve yumurta yedikten ve iki fincan kahve içtikten sonra faytonları tekrar kaldırttı ve Bristol yolu boyunca batıya doğru yavaş bir tempoyla ilerledi, ta ki hava koşullarından etkilenmiş bir tabelanın kuzeye doğru Nettleton ve Acton Turville'i, batıya doğru da Wroxhall, Marshfield ve Bristol'ü işaret ettiği bir çatala gelene kadar. Burada arabanın yaklaşmasını beklemek üzere dizginleri eline aldı.

Görünmesi uzun sürmedi. İlerideki ıssız yolda bir virajı döndü, yeşil ve altın rengi bir canavar, yolun ortasında sallanıyor ve sallanıyordu, üzerinde yarım düzine dış yolcu vardı.

Çatı, bagajlarla dolu çizme ve elinde teneke parçasıyla arkada oturan bekçi.

Sir Richard at arabasını yolun karşısına çekti, dizginlerini bağladı ve hafifçe oturaktan aşağı atladı. Bu sırada koylar yeterince sessizdi ve bazı kıpırdanmalar dışında, hemen kaçma eğilimi göstermediler.

Yolunun kesildiğini gören arabacı ekibini çekti ve Sir Richard'ın ne tür bir oyun oynadığını düşündüğünü sordu.

"Oyun falan yok!" dedi Sir Richard. 'Gemide bir kaçak var ve ben onu gözaltına aldıktan sonra yolunuza devam etmekte özgürsünüz.

"Öyle mi?" dedi arabacı, şaşırmış ama hiç de yumuşamamış bir halde. 'Kral Yolu'nda güzel işler! Ah, yaşlanmadan önce sen de göreceksin!

İçerideki yolculardan biri, gür bıyıklı, kırmızı suratlı bir adam, beklenmedik duraklamanın nedenini öğrenmek için başını pencereden uzattı; bekçi, Sir Richard'la tartışmak için çatıdan aşağı indi; şişman bir çiftçi ile sürekli burnunu çeken bir kadının arasında sıkışan Pen, Bow Street Runner tarafından sollandığına dair ani bir korkuya kapıldı. Muhafızın, "İşte, Kingswood'da onu gördüğüm andan beri ondan şüphelenmiyorum muydum!" diyen sesi endişesini yatıştırmaya yetmedi. Kapı çekilip açıldığında ve basamaklar indiğinde beyaz, korkmuş yüzünü kapıya doğru çevirdi.

Bir sonraki an, Sör Richard'ın uzun boylu, kusursuz kişiliği açıklığı doldurdu ve Pen, gıcırtı ile sızlanma arasında istemsiz bir ses çıkararak önce kızardı, sonra bembeyaz oldu ve tek bir kelime söylemeyi başardı: '*Hayır!*

"Ah!" dedi Sir Richard hızlıca. 'İşte buradasın! Dışarı gel, genç dostum!'

Pen'in yanındaki kadın soluk soluğa, "Hayatım boyunca hiç yapmadım!" dedi. "O ne yaptı, ne etti, efendim?"

Sör Richard bir an bile tereddüt etmeden, 'Okuldan kaç,' diye cevap verdi.

"Ben yapmadım! Bu doğru değil!" diye kekeledi Pen. "Seninle gelmeyeceğim, gelmeyeceğim!"

Sör Richard arabaya doğru eğildi ve onun elini tutarak şöyle dedi: 'Yapmayacaksın, değil mi? Sakın bana meydan okumaya cüret etme, seni velet!

"Burada, patron, ol!" dedi uzak köşedeki nazik bir adam. 'Bir delikanlıdan ne zaman bu kadar hoşlandığımı bilmiyorum ve eminim ona zorbalık etmenize gerek yok! Zamanında birçoğumuz okuldan kaçmak istemiştir, değil mi?

"Ah," dedi Sör Richard küstahça, "ama daha yarısını bile bilmiyorsunuz! Siz onun genç bir masum gibi görüldüğünü düşünüyorsunuz ama ben size onun ahlaksızlığı hakkında sizi şok edecek bir hikâye anlatabilirim.

"Bu ne cüret?" dedi Pen öfkeyle. 'Bu doğru değil! Gerçekten de değil!

Arabadakiler bu sırada iki kampa ayrılmıştı. Birkaç kişi genç serserinin en başından beri kaçtığından şüphelendiklerini söylerken, Pen'in destekçileri Sör Richard'ın kim olduğunu ve zavallı genç beyi arabadan dışarı sürüklemeye ne hakkı olduğunu öğrenmek istiyorlardı.

"Her hakkı var!" diye cevap verdi Sör Richard. 'Ben onun vasisiyim. Aslında o benim yeğenim.

"Değilim!" dedi Pen.

Adamın gözleri kızın gözlerinin içine baktı, gözlerinde o kadar çok kahkaha vardı ki kız kalbinin yerinden çıktığını hissetti. "Değil misin?" dedi. "Peki, sen benim yeğenim değilsen, velet, *nesin sen?*

Dehşete kapılmış bir şekilde, "Richard, seni hain!" diye haykırdı.

Köşedeki nazik adam bile Sör Richard'ın sorusunun bir cevap gerektirdiğini hissediyor gibiydi. Pen çaresizce etrafına bakındı, onaylamayan ya da sorgulayan bakışlardan başka bir şeyle karşılaşmadı ve öfkeli gözlerini Sör Richard'ın yüzüne dikti.

"Eee?" dedi Sör Richard acımasızca. "Sen benim yeğenim misin?" "Evet-hayır! Oh, iğrençsin! *Buna cüret edemezsin!*

"Evet, isterim," dedi Sör Richard. 'Çıkacak mısın, mısın?"

Erik rengi paltolu bir adam Sör Richard'a genç afacanın ceketinin tozunu almasını tavsiye etti. Pen gözlerini Sör Richard'a dikti, yüzündeki eğlencenin ardındaki kararlılığı okudu ve ayağa kaldırılıp havasız arabadan çıkarılmasına izin verdi.

Arabacı alaycı bir tavırla, "İşiniz bittiğinde, şu arabanızı çekecek kadar nazik olursunuz herhalde!" dedi.

"Richard, geri dönemem! Pen telaşlı bir ses tonuyla konuştu. 'O Runner beni Bristol'da yakaladı ve ben sadece kaçmayı başardım!

"Ah, Cedric'in bana anlatmaya çalıştığı şey bu olmalıydı!" dedi Sir Richard, bölmelere doğru yürüdü ve onları yolun kenarına çekti. 'Demek tutuklandın, öyle mi? Senin için ne muhteşem bir macera, küçüğüm!

'Ve pelerin çantanı geride bıraktım ve beni seninle sürüklemeye çalışmanın bir faydası yok, çünkü gitmeyeceğim! Gitmeyeceğim, gitmeyeceğim!'

"Neden ?" diye sordu Sör Richard, dönüp ona bakarak.

Kendini konuşamaz halde buldu. Sör Richard'ın gözlerindeki ifade yanaklarına yeniden renk getirdi ve sanki dünya etrafında çılgınca dönüyormuş gibi hissetmesine neden oldu. Arkasında, muhafız,

basamakları çıkıp kapıyı kapattıktan sonra, homurdanarak tekrar tavana tırmandı. Araba ağır ağır ilerlemeye başladı. Tekerlekler neredeyse ceketine değecek olmasına rağmen Pen buna aldırmadı. "Richard, beni istemiyorsun! Beni istemiyor *olamazsın!*" dedi kararsızca.

"Sevgilim!" dedi. "Ah, benim değerli, aptal küçük aşkım!

Araba yolda ağır ağır ilerledi; bir sonraki dönemece ulaştığında, çok tuhaf bir çiftin sonuncusunu görmek için merakla arkalarına bakan tavan yolcuları, içlerinden birinin neredeyse dengesini kaybetmesine neden olacak bir şok yaşadı. Altın saçlı delikanlı Korintli'nin kollarına kilitlenmiş, acımasızca öpülüyordu.

"Lanet olsun bize! Dünya ne hale geldi böyle?" diye soluk soluğa bağırdı tavan yolcusu, koltuğunu toparlayarak. "Doğduğum günden beri hiç böyle bir şey yaşamadım!

Pen, gözyaşları ve kahkahalar arasında, "Richard, Richard, bizi arabadan görebilirler!" dedi.

Korintli, "Bırakın görsünler!" dedi.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

